238 වන කාණ්ඩය - 9 වන කලාපය | 2015 ඔක්තෝබර් 22 වන බ්‍රහස්පතින්දා
தொகுதி 238 - இல. 9 | 2015 ஒக்ரோபர் 22, வியாழக்கிழமை
Volume 238 - No. 9 | **Thursday, 22nd October, 2015**

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

(අශෝධිත පිටපත /பிழை திருத்தப்படாதது /Uncorrected)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පත්:
ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කවුන්සලය (සංස්ථාගත කිරීමේ) – [ගරු අබ්දුල්ලාහ් මහ්රූෆ් මහතා]- පළමුවන වර කියවන ලදී

කල් තැබීමේ යෝජනාව:
එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ වාර්තාව

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

தனி உறுப்பினர் சட்டமூலங்கள்:
ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் கவுன்சில் (கூட்டிணைத்தல்) - [மாண்புமிகு அப்துல்லா மஹ்ரூப்] - முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை:
ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் அறிக்கை

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

PRIVATE MEMBERS' BILLS:
Council of Muslims of Sri Lanka (Incorporation) - [The Hon. Abdullah Mahrooff] - Read the First time

ADJOURNMENT MOTION:
Report of United Nations Human Rights Council

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

2015 ඔක්තෝබර් 22 වන බ්‍රහස්පතින්දා
2015 ஒக்ரோபர் 22, வியாழக்கிழமை
Thursday, 22nd October, 2015

පූ. භා. 9.30ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය.
කථානායකතුමා [ගරු කරු ජයසූරිය මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.
பாராளுமன்றம் மு.ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது.
சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு கரு ஜயசூரிய] தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 9.30 a.m.,
MR . SPEAKER [THE HON. KARU JAYASURIYA] in the Chair.

නිවේදන
அறிவிப்புக்கள்
ANNOUNCEMENTS

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභා රැස්වීම
பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழுக் கூட்டம்
MEETING OF COMMITTEE ON PARLIAMENTARY BUSINESS

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාවේ රැස්වීමක් 2015 ඔක්තෝබර් මස 22 වන බ්‍රහස්පතින්දා, එනම් අද දින පස් වරු 2.30ට මාගේ නිල කාමරයේ දී පැවැත්වීමට නියමිත බැවින්, එයට පැමිණ සහභාගි වන ලෙස ගරු සභික මන්ත්‍රීන් සියලු දෙනාට මෙයින් දැනුම් දීමට කැමැත්තෙමි.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்
PAPERS PRESENTED

2014 වර්ෂය සඳහා මාර්ග ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික සභාවේ කාර්ය සාධන වාර්තාව.- [ප්‍රවාහන හා සිවිල් ගුවන් සේවා අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

(i) 2014 වර්ෂය සඳහා නීති කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය සාධන වාර්තාව;

(ii) 2014 වර්ෂය සඳහා රාජ්‍ය ව්‍යාපාර දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය සාධන වාර්තාව; සහ

(iii) 2014 වර්ෂය සඳහා තක්සේරු දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය සාධන වාර්තාව.- [මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

2014 වර්ෂය සඳහා පශු සම්පත් සහ ග්‍රාමීය ප්‍රජා සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ වාර්ෂික කාර්ය සාධන වාර්තාව.- [කඳුරට නව ගම්මාන, යටිතල පහසුකම් හා ප්‍රජා සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු
வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்
ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 2-12/'15-(1), ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා.

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා (පාර්ලිමේන්තු ප්‍රතිසංස්කරණ හා ජනමාධ්‍ය අමාත්‍ය සහ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க - பாராளுமன்ற மறுசீரமைப்பு மற்றும் வெகுசன ஊடக அமைச்சரும் அரசாங்கக் கட்சியின் முதற்கோலாசானும்)
(The Hon. Gayantha Karunatileka - Minister of Parliamentary Reforms and Mass Media and Chief Government Whip)

ගරු කථානායකතුමනි, ක්‍රීඩා අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 3-19/'15-(1), ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු කථානායකතුමනි, කර්මාන්ත හා වාණිජ කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සතියක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

කොළඹ වරායේ තාප්පය ඉවත් කිරීම : ආරක්ෂාවට තර්ජනය
கொழும்புத் துறைமுக மதிலை உடைத்தகற்றியமை: பாதுகாப்புக்கான அச்சுறுத்தல்
DEMOLITION OF BOUNDARY WALL IN COLOMBO PORT: THREAT TO SECURITY

28/'15

4. **ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා**
(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)
(The Hon. Buddhika Pathirana)
වරාය හා නාවික කටයුතු අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1) :

(අ) (i) කොළඹ වරායේ බ්‍රිතාන්‍ය යුගයේ සිට පැවති දැවැන්ත තාප්පය කඩා ප්ලාස්ටික් ආවරණය සහිත කම්බි දැලක් ගැසීමට කටයුතු කර ඇති බවත්;

(ii) එය වරායේ ආරක්ෂාවට තර්ජනයක් බවත්;

එතුමා දන්නෙහිද?

(ආ) (i) ඉහත (අ) (i) හි සඳහන් ඉදිකිරීම් වරාය අධිකාරිය විසින් සිදු කරන්නේද;

(ii) එම ඉදිකිරීම් පෞද්ගලික ආයතනයක් විසින් සිදු කරන්නේ නම්, එම ආයතනයේ නම, ලිපිනය සහ දුරකථන අංකය කවරේද;

(iii) එම සමාගමට එකී කොන්ත්‍රාත්තුව ලබා දීමේදී ටෙන්ඩර් කැඳවීමක් සිදු කළේද;

(iv) එම ටෙන්ඩරයේ වටිනාකම කොපමණද;

(v) ඒ සඳහා ටෙන්ඩර් ඉදිරිපත් කළ අනෙකුත් සමාගම් කවරේද;

(vi) එම සමාගම් විසින් ඉදිරිපත් කළ ටෙන්ඩර්වල වටිනාකම වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ඇ) (i) 2014 වර්ෂයේදී කොළඹ වරායේ ආරක්ෂාව සඳහා වැය කළ මුදල කොපමණද;

(ii) 2015 වර්ෂය සඳහා කොළඹ වරායේ ආරක්ෂාව සඳහා වැය කිරීමට අපේක්ෂිත මුදල කොපමණද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ඈ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பற்றுறை அலுவல்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) கொழும்பு துறைமுகத்தில் பிரித்தானியர்களின் காலம்தொட்டு இருந்துவந்த பாரிய மதிலை உடைத்து பிளாஸ்டிக் காப்பிடப்பட்ட கம்பி வலையொன்றைப் பொருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும்;

(ii) இது துறைமுகத்தின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாகுமென்பதையும்;

அவர் அறிவாரா?

(ஆ) (i) மேற்படி (அ)(i)இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிர்மாணிப்புகள் துறைமுக அதிகாரசபையினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனவா என்பதையும்;

(ii) மேற்படி நிர்மாணிப்பு தனியார் நிறுவனமொன்றினால் மேற்கொள்ளப்படுவதாயின் அந்நிறுவனத்தின் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் யாவையென்பதையும்;

(iii) மேற்படி கம்பனிக்கு இவ்வொப்பந்தம் வழங்கப்படுகின்றபோது கேள்விப்பத்திரம் கோரப்பட்டதா என்பதையும்;

(iv) இக்கேள்விப்பத்திரத்தின் பெறுமதி எவ்வளவென் பதையும்;

(v) இதற்காக கேள்விப்பத்திரங்களை சமர்ப்பித்த ஏனைய கம்பனிகள் யாவையென்பதையும்;

(vi) இக்கம்பனிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கேள்விப் பத்திரங்களின் பெறுமதி வெவ்வேறாக யாவையென்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) (i) 2014ஆம் ஆண்டில் கொழும்புத் துறைமுகத்தின் பாதுகாப்புக்காக செலவிடப்பட்ட பணத்தொகை யாதென்பதையும்;

(ii) 2015 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு துறைமுகத்தின் பாதுகாப்புக்காக செலவிடுவதற்கு எதிர்பார்க் கப்பட்டுள்ள பணத்தொகை யாதென்பதையும்;

அவர் குறிப்பிடுவாரா?

(ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Ports and Shipping:

(a) Is he aware that -

(i) measures have been taken to demolish the huge boundary wall in the Colombo Port that existed since the British period and replace it with a plastic covered wire-mesh fence; and

(ii) it is a threat to the security of the port?

(b) Will he inform this House -

(i) whether the constructions in (a) (i) above are carried out by the Ports Authority;

(ii) if the said constructions are carried out by a private institution; the name, address and telephone number of the said institution;

(iii) whether tenders were called in awarding the said contract to the said company; the value of the said tender;

(iv) the names of other companies which submitted tenders therefore; and

(v) separately, the value of the tenders submitted by the said companies?

(c) Will he state -

(i) the amount of money spent for the security of the Colombo Port in the year 2014; and

(ii) the amount of money projected to be spent on the security of the Colombo Port in the year 2015 ?

(d) If not, why?

ගරු අර්ජුන රණතුංග මහතා (වරාය හා නාවික කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அர்ஜுன ரணதுங்க - துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பற்றுறை அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. Arjuna Ranatunga - Minister of Ports and Shipping)
ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු මෙසේයි.

(අ) (i) පැරණි වරාය කොමිෂන් සභා ගොඩනැඟිල්ල සීමාවේ සිට හර්තාල් පාලම දක්වා මීටර් 205ක් පමණ වන අතර, වරාය භූමිය, නගරයට ප්‍රදර්ශනය වන ආකාරයට දැලකින් ආවරණය කිරීම සිදු කර ඇත.

මෙම ඉදිකිරීම ආරම්භ කිරීමට පෙර ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරියේ ප්‍රධානත්වයෙන් නාවික හමුදාව සහ රේගු නිලධාරින්ගේ සහභාගිත්වයෙන් පැවැත් වූ සාකච්ඡාවේ එකඟතාව මත ඉදිකිරීම සිදු කරන ලදි.

(ii) දැල් ආවරණයෙන් ප්‍රමාණවත් ආරක්ෂාවක් නොලැබීම හේතුකොටගෙන කිසිදු සිදු වීමක් මේ දක්වා වාර්තා වී නොමැත. ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරියේ ආරක්ෂාව නාවික හමුදාව හා වරාය අධිකාරියේ ආරක්ෂක අංශ මඟින් සිදු කෙරේ. තාප්පය වෙනුවට දැල් ආවරණය යෙදීමෙන් පැහැදිලි නිරීක්ෂණයකට ඉඩ සැලසේ.

(ආ) (i) මෙම ඉදිකිරීම් ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරිය විසින් සිදු කර ඇත.

(ii) මේ සඳහා කිසිදු පෞද්ගලික ආයතනයකට කොන්ත්‍රාත් ලබා දී නොමැත.

(iii) පැන නොනඟී.

(iv) පැන නොනඟී.

(v) පැන නොනඟී.

(vi) පැන නොනඟී.

(ඇ) (i) 2014 වර්ෂය සඳහා ආරක්ෂක කොට්ඨාසය වෙනුවෙන් දැරූ වියදම රුපියල් මිලියන 1,372කි.

(ii) 2015 වර්ෂය සඳහා ආරක්ෂක කොට්ඨාසය වෙනුවෙන් වැය කිරීමට අපේක්ෂිත මුළු වියදම රුපියල් මිලියන 1,547 කි.

(ඈ) පැන නොනඟී.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)
(The Hon. Buddhika Pathirana)
ගරු කථානායකතුමනි, මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ගරු අමාත්‍යතුමනි, මේ කටයුත්ත පිළිබඳව වරාය සේවකයන් එවපු ලියුමක් මා ළඟ තිබෙනවා. ඒ ලියුමේ තිබෙනවා, කම්බි දැල්වල ප්‍රමිතිය පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා කියලා. අපි දන්නවා, වරාය තිබෙන්නේ මුහුද ආශ්‍රිතව කියලා. එතකොට ලවණ මිශ්‍රිත සුළං තමයි හමන්නේ. ඒ නිසා මේ කම්බි දැලේ ප්‍රමිතිය පිළිබඳව බරපතළ ප්‍රශ්නයක් මතු කරනවා. මෙහෙම ගියොත් වාර්ෂිකව, නැත්නම් යම් කිසි මාස ගණනකට වරක්, නැත්නම් වර්ෂ කිහිපයකට වරක් දිගින් දිගටම දැල් ගහන්න සිදු වේවි. එතකොට මා සමඟ ඔබතුමාත් එකඟ වෙනවා, මෙය පසු ගිය වකවානුවේ සිදු වුණු ගනුදෙනුවක් බවට. මේ දැල් මිල දී ගැනීමේ කාර්යයේ සිටම ඒ පිළිබඳව සේවකයන් තුළ කුකුසක් තිබෙනවා. මා ඔබතුමාට මේ දැන් මා අතේ තිබෙන ලිපිය බලන්න දෙන්නම්. ගරු ඇමතිතුමනි, පසු ගිය රජය වකවානුවේ සිදු වූ මේ සිද්ධිය පිළිබඳව තව ගැඹුරින් සොයා බලා මේ පිටුපස යම්කිසි අක්‍රමිකතාවක් තිබෙනවාද කියා පසුවිපරමක් කරන්න ඔබතුමා සූදානම් ද කියලා මා ඔබතුමාගෙන් දැන ගන්න කැමැතියි.

ගරු අර්ජුන රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு அர்ஜுன ரணதுங்க)
(The Hon. Arjuna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, මේ කාරණය විතරක් නොවෙයි. අපි දැනටමත් නලින් ලද්දුවහෙට්ටි මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් වරාය අධිකාරියේ පසු ගිය කාලයේ සිදු වූ දූෂණ, වංචා ගැන සෙවීම සඳහා පරීක්ෂණයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ පරීක්ෂණ දැනටම කර ගෙන යනවා. තව සති දෙක තුනකින් එම පරීක්ෂණ වාර්තාව අපට ලැබුණු විගස ඒ වාර්තාව අතිගරු ජනාධිපතිතුමාටත්, ගරු අගමැතිතුමාටත් ලබා දෙනවා.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)
(The Hon. Buddhika Pathirana)
ගරු ඇමතිතුමනි, මා අද උදෑසන - දැනට විනාඩි 45කට පමණ පෙර - මේ දැල් ආවරණය තිබෙන තැනට ගිහිල්ලා එය සියැසින් දැකලායි ආවේ. ඔබතුමා අද නැවත වතාවක් අමාත්‍යාංශය පැත්තට නැත්නම් වරාය පැත්තට ගියොත් මා මේ කියන කාරණය පිළිබඳව ඔබතුමාට බලන්න පුළුවන්. මම උදේ දැකපු දේ හවස් වෙනකොට වෙනසක් වෙලා තිබෙන එකක් නැහැ කියලා හිතනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඒ දැල් ආසන්නයේ විදුලි කම්බි තිබෙනවා. ඒවායේ සමහර තැන්වල ආවරණ තිබෙනවා. සමහර තැන්වල යම් පළුදුවීම් තිබෙනවා. යම්කිසි විධියකින් විදුලි කම්බි මේ දැල් ආවරණයේ ගැටුණොත් ඛේදවාචකයකින් තමයි මෙය කෙළවර වන්නේ.

බලාපොරොත්තු වුණේ වරාය ජනතාවට දකින්න සලස්වන්නයි. හැබැයි, ඒ ප්‍රදේශයේ ඉතාම අවලස්සන තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. එහි දකින්න තරම් සුන්දර තත්ත්වයක් නැහැ. ඒ නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ දැල් ආවරණය ගැසීමෙන් පමණක් ඒ සුන්දරත්වය ලැබෙන්නේ නැහැ. වරාය හා නාවික කටයුතු අමාත්‍යාංශයට හා ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරියට ඒ සම්බන්ධයෙන් දැක්මක් තිබෙනවා ද?

ගරු අර්ජුන රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு அர்ஜுன ரணதுங்க)
(The Hon. Arjuna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, පසු ගිය කාලයේ පැවති නගර අලංකාර වැඩසටහන යටතේ තමයි මේ තාප්පය ගලවලා තිබෙන්නේ. තාප්පය ගැලවීම සහ දැල් ආවරණය දැමීම ගැන මා එකඟ වන්නේ නැහැ. නමුත් පසු ගිය කාලයේ කරපු දේවල් එක්ක අපි නැවත වරක් වියදම් කරලා, මහ ජනතාවගේ මුදල් අරගෙන තාප්ප ගහන්න ගියොත් එයින් ලොකු විනාශයක් වෙනවා. නාවික හමුදාවත්, අපේ ආරක්ෂක අංශයෙනුත් ලැබිලා තිබෙන තොරතුරු අනුව අපට දැනට ඒ සඳහා තිබෙන ආරක්ෂාව ප්‍රමාණවත්. අද මම ඒ ස්ථානයට ගිහින් ඔබතුමා කියපු දෙය නිරීක්ෂණය කර, ඒ සම්බන්ධයෙන් මොනවා හෝ කරන්න තිබෙනවා නම් මා අදම ඒ සම්බන්ධයෙන් කථා කරලා කටයුතු කරන්නම්.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)
(The Hon. Buddhika Pathirana)
ගරු කථානායකතුමනි, තුන්වැනි අතුරු ප්‍රශ්නය වශයෙන් මා ගරු අමාත්‍යතුමාගෙන් මේ කාරණය දැනගන්න කැමැතියි. දිවංගත ලලිත් ඇතුලත්මුදලි මැතිතුමා වෙළඳ හා නාවුක කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යවරයාව හිටපු කාලයේ වරාය සම්බන්ධයෙන් ගෙන

[ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා]

ගිය දිගුකාලීන වැඩ පිළිවෙළේ ප්‍රතිඵලයක් විධියට ලෝකයේ වරායන් ලේඛනයේ කොළඹ වරායේ ස්ථානය ඉහළට ගියා. හැබැයි, එවැනි දැක්මක් සහිත විද්‍යානුකූල වැඩ පිළිවෙළක් නැති තත්ත්වයක් තුළ පසු කාලීනව ලෝකයේ වරායන් ලේඛනයේ කොළඹ වරායේ ස්ථානය පහළට යනවා. ඒ වාගේම එය දේශපාලන රැකියා දීමේ මධ්‍යමක් බවට පත් වීම විතරයි දිගුකාලීනව ඇති කරපු එකම දේ. ලෝකයේ වරායන් අතර කොළඹ වරායට තිබෙන ස්ථානය ඉහළ නැංවීමට අමාත්‍යාංශයට තිබෙන දැක්ම මොකක්ද?

ගරු අර්ජුන රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு அர்ஜுன ரணதுங்க)
(The Hon. Arjuna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, ජනවාරි මාසයේ 08 වැනි දා අලුත් ආණ්ඩුව ආවාට පස්සේ අපේ ක්‍රමවේදය වෙනස් කිරීම නිසා දැනටම එම ස්ථානයෙන් අප ඉදිරියට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඒ සඳහා කෙටි කාලීන සහ දීර්ඝ කාලීන ඉදිරි දැක්මක් තිබෙනවා. ඒ සඳහා අපි දැනටම අවශ්‍ය කටයුතු කරගෙන යනවා.

ඔබතුමා කථා කරපු දිවංගත ලලිත් ඇතුලත්මුදලි මැතිතුමාගේ සංකල්පයක් වන මහ පොළ වැඩසටහන අපි නැවත වරක් කරලා විශ්වවිද්‍යාලයක් බවට පත් කිරීමේ යෝජනාවක් දැනට ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යනවා. ඒ සඳහා විශේෂයෙන්ම අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා සමඟත්, අදාළ අනෙකුත් ආයතන සමඟත් අපි සාකච්ඡා කරලා ඉදිරි කෙටි කාලීන සැලැස්මක් අනුව වරායේ තිබෙන මේ මහ පොළ ආයතනය මීට වඩා උසස් තත්ත්වයකට ගෙනැල්ලා රැකියා උත්පාදනය කරන දක්ෂයන් බිහි වන තැනක් බවට පත් කරන්න තීරණය කරලා තිබෙනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 5 -80/'15 - (1), ගරු චන්දිම ගමගේ මහතා.

ගරු චන්දිම ගමගේ මහතා
(மாண்புமிகு சந்திம கமகே)
(The Hon. Chandima Gamage)
ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 6 -20/'15 - (1), ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)
ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු කථානායකතුමනි, විදේශ රැකියා අමාත්‍යතුමිය වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 7 -29/'15 - (1), ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා. බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසීමට.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)
(The Hon. Buddhika Pathirana)
ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ හා බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ - நீதி அமைச்சரும் புத்தசாசன அமைச்சரும்)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe - Minister of Justice and Buddhasasana)
ගරු කථානායකතුමනි, මෙම ප්‍රශ්නය බුද්ධශාසන අමාත්‍යාංශය යටතට එන එකක් නොවෙයි. පුරා විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතටයි එන්නේ. ඒ නිසා මෙය අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් විමසිය යුතු ප්‍රශ්නයක්.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க - பிரதம அமைச்சரும் தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சரும்)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe - Prime Minister, Minister of National Policies and Economic Affairs)
ගරු කථානායකතුමනි, කුරගල පුරා විද්‍යා වටිනාකම අතින් ඉතා වැදගත් ස්ථානයක්. එහි ආගමික සිද්ධස්ථානත් තිබෙනවා. දැන් අපි ලංකාවේ ප්‍රාග් ඉතිහාසය ගැන සෝදිසි කර ගෙන යනවා. මොකද, ලංකාවේ ප්‍රාග් ඉතිහාසය ගැන වැදගත් කරුණු තිබෙනවා. විජයාවතරණයට ඉස්සෙලාත් අපට ශිෂ්ටාචාරයක් තිබුණු බවටයි සාධක මතු වන්නේ. අවුරුදු 8,000ක් විතර පැරණි ඉතිහාසය ගැන අපට අධ්‍යයනය කරන්න පුළුවන් නිසා විශේෂයෙන්ම මහාචාර්ය දැරණියගල මැතිතුමාව උපදේශකවරයෙක් ලෙස පත් කර තිබෙනවා, ප්‍රාග් ඉතිහාසය ගැනම සොයා බලන්න. මේ කුරගලින් තමයි අවුරුදු 8,000ක් විතර පැරණි ඇට සැකිල්ලක් හොයා ගෙන තිබෙන්නේ. ඒ ඇට සැකිල්ල තිබෙන ප්‍රදේශයේම ඉස්ලාම් ආගමිකයන්ට ප්‍රසිද්ධ සිද්ධස්ථානයකුත් තිබෙනවා. අපි ඒ අය එක්කත් සාකච්ඡා කර තිබෙනවා, අවශ්‍ය නම් එම ස්ථානයේත් - හානි නොවන විධියට- පුරා විද්‍යා කැණීම් කටයුතු ඉදිරියට කර ගෙන යෑම සඳහා. ඒ වාගේම, ඒ ළඟ තවත් බෞද්ධ පිරිවෙනක් තිබෙනවා. මම හිතන හැටියට එය අනුරාධපුර යුගයේ ආරම්භ කරපු පිරිවෙනක්. අපි ඒකත් ආරක්ෂා කර ගෙන යනවා. ඒ නිසා ආගමික සිද්ධස්ථාන ආරක්ෂා වෙලා තිබෙනවා.

ලබන අවුරුද්ද වෙන කොට අපේ ප්‍රාග් ඉතිහාසය ගැන සොයා බැලීමට අපේ අවධානය යොමු කරන්න පුළුවන් වෙයි කියා මා හිතනවා. ඊට පසුව මම ඒ සඳහා කැමැති මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ආරාධනා කරන්නම්. දැනට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් ඒ වැඩ කටයුතු කරනවා. ඒක ආරම්භ කළේ පසු ගිය මාර්තු මාසයේ මගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ. අපි හිතනවාට වඩා වැදගත්, පැරණි ප්‍රාග් ඉතිහාසයක් ලංකාවට තිබෙනවා.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)
(The Hon. Buddhika Pathirana)
ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මන්ත්‍රීතුමනි, පොඩ්ඩක් ඉන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා එම කාරණයට අදාළව සිදු කළ පැහැදිලි කිරීම සම්බන්ධව මම එතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. කොහොම වුණත්, මම ඇසූ ප්‍රශ්නය Table Office එක හරහා අදාළ අමාත්‍යාංශයට යොමු කර, එයට පිළිතුරක් ලබා ගත හැකි තැනට කටයුතු කර දෙන්නය කියා මා ගරු කථානායකතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
හොඳයි. ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මැතිතුමා කථා කරන්න.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)
ගරු කථානායකතුමනි, මට මොහොතක් ලබා දෙන්න. ඇත්තටම මම ගරු අගමැතිතුමාට ඉතාම ස්තුතිවන්ත වෙනවා, එතුමා සිදු කළ ඒ පැහැදිලි කිරීම සම්බන්ධව. මොකද, සබරගමු පළාතේම තමයි, බලංගොඩ මානවයා සිටි බෙල්ලන ප්‍රදේශය තිබෙන්නේත්. නමුත් මේ වන කොට කිතුල්ගලින් බෙල්ලනට යන පාර සංචාරකයන්ට තබා සාමාන්‍ය කෙනෙකුටවත් යන්න බැරි මට්ටමට damage වෙලා තිබෙනවා. අපේ ගරු සුජීත් මන්ත්‍රීතුමාත් මේ ගැන දන්නවා. ගරු අගමැතිතුමනි, ඔබතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කර, බෙල්ලනට යන පාර සකස් කර දෙන්නය කියා මා ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. ඒක වැදගත්.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)
ඔව්, ඒක වැදගත් කාරණයක්. මම ඒ ගැන බලන්නම්. මොකද, බලංගොඩ ශිෂ්ටාචාරයත්, කුරගල ඓතිහාසික පුදබිමත් ඉතා වැදගත්. සමහර විට මේ අය කැම සොයා ගෙන හෝර්ටන් තැන්නට යන්න ඇති. මේ ඔක්කෝම ගැන තමයි, දැන් විශේෂයෙන්ම සෝදිසි කර ගෙන යන්නේ.

ගරු (ආචාර්ය) සරත් අමුණුගම මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சரத் அமுனுகம)
(The Hon. (Dr.) Sarath Amunugama)
පසු බිමේ ආගම් දෙකක් අතර ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. කුරගල දෙගොල්ලන්ම ඉල්ලනවා. අතීතයේදීත් මේ ගැන ගැටුම් තිබුණා. ඔබතුමන්ලා ඉතාමත් හොඳ ප්‍රතිපත්තියකුයි ගෙන යන්නේ. ඒ නිසා ඉතාම අවශ්‍යයි, ජනවාර්ගික ගැටුම්වලින් තොරව මේ කුරගල ප්‍රදේශය දියුණු කිරීම.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)
ඇත්ත වශයෙන්ම බෞද්ධ සිද්ධස්ථානවලට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. කැණීම් කටයුතු කරන්න තිබෙන්නේ මුස්ලිම් පල්ලිය ළඟ. අපි එතැනදී කථා කර -සාකච්ඡා කර- ඒ කටයුතු කරනවා.

ගරු (ආචාර්ය) සරත් අමුණුගම මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சரத் அமுனுகம)
(The Hon. (Dr.) Sarath Amunugama)
ඉස්සෙල්ලා සාකච්ඡා කර ඒ කටයුතු කළොත් හොඳයි.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)
හරි. ඒක මම පිළිගන්නවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ගරු අගමැතිතුමනි, මම ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නේ, සබරගමුව පළාතේ පිහිටා තිබෙන ශ්‍රී පාදස්ථානය පිළිබඳවයි. අලුත් පළාත් පාලන කොට්ඨාස බෙදීම නිසා මෙය විශාල අසාධාරණයකට පත් වී තිබෙනවා. මම මෙතැනදී කරුණු කියන්න උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. ඔබතුමාට මම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නම්. ඒක නිවැරදි කළොත් හොඳයි. මොකද ශ්‍රී පාදස්ථානය අතිපූජනීය කේන්ද්‍රස්ථානයක් වන නිසා.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)
ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න. මම ඒ ගැන සොයා බලා දැනුම් දෙන්න.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

පූර්ව මැතිවරණ අය වැය තත්ත්වය පිළිබඳ වාර්තාව : තොරතුරු සැපයීම
தேர்தலுக்கு முன்னரான வரவு செலவு நிலைமை பற்றிய அறிக்கை: தகவல் வழங்கல்
PRE-ELECTION BUDGETARY POSITION REPORT: PROVISION OF INFORMATION

5/'15

1. ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා(ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා වෙනුවට)
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன - மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன சார்பாக)
(The Hon. Dinesh Gunawardena on behalf of the Hon. Bandula Gunawardane)
මුදල් අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) 2003 අංක 3 දරන මූල්‍ය කළමනාකරණ (වගකීම) පනතෙහි 18 වැනි වගන්තියට අනුව, පූර්ව මැතිවරණ අයවැය තත්ත්වය පිළිබඳ වාර්තාව පිළියෙළ කිරීමට අවශ්‍ය තොරතුරු අමාත්‍යවරයා විසින් සපයනු ලැබුවේද;

(ii) ඉහත පනතෙහි 18 වැනි වගන්තියෙන් නියම කරන නියමයන් අමාත්‍යවරයාට ඉටු කළ නොහැකි වූයේ නම්, ඊට බලපෑ හේතූන් කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) 2003ஆம் ஆண்டின் 03ஆம் இலக்க நிதி முகாமைத்துவ (பொறுப்புகள்) சட்டத்தின் 18ஆம் பிரிவுக்கமைய தேர்தலுக்கு முன்னரான வரவு செலவு நிலைமை தொடர்பான அறிக்கையைத் தயார்செய்வதற்கு தேவைப்படும் தகவல்கள் அமைச்சரினால் வழங்கப்பட்டதா என்பதையும்;

(ii) மேற்படி சட்டத்தின் 18வது பிரிவினால் விதிக்கப்படும் விதிகளை அமைச்சரினால் நிறைவேற்ற இயலாமல் போயிருப்பின், அதற்கு ஏதுவாயமைந்த காரணங்கள் யாவை என்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Finance:

(a) Will he inform this House-

(i) whether the Minister furnished the information requested for the compilation of the Report on the Pre-election Budgetary Position, as required by Section 18 of the Fiscal Management (Responsibility) Act, No. 3 of 2003; and

(ii) if the Minister could not fulfil the requirements specified by Section 18 of the aforesaid Act, the reasons for it?

(b) If not, why?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු කථානායකතුමනි, මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර **සභාගත*** කරනවා.

**** සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:***
** சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :*
** Answer tabled:*

(අ) (i) ඔව්.

(ii) පැන නොනඟී.

(ආ) පැන නොනඟී.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
අමාත්‍යාංශ නිවේදන. කෘෂිකර්ම අමාත්‍ය, ගරු දුමින්ද දිසානායක මැතිතුමා. - පැමිණ නැත.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)
ගරු කථානායකතුමනි, මම පාර්ලිමේන්තුවට ප්‍රකාශයක් කර පරණගම කොමිසමේ වාර්තාවයි, උදලාගම කොමිසමේ වාර්තාවයි දෙකම ඉදිරිපත් කළා. මම මාධ්‍යයෙන් දැන ගත්තා, "ඩෙස්මන් ද සිල්වා වාර්තාව" ඉදිරිපත් කරන්න යනවා කියා. නමුත් ඩෙස්මන් ද සිල්වා වාර්තාවක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඩෙස්මන් ද සිල්වා මැතිතුමා ඇතුළු කණ්ඩායම පරණගම කොමිසමට උපදෙස් දුන්නා. ඒ අයගේ උපදෙස් අරගෙන තමයි පරණගම කොමිසමේ වාර්තාව සකස් කළේ. මම අද ඩෙස්මන් ද සිල්වා මැතිතුමාට කථා කරලා ඇහුවා, "ඔබතුමාගේ වෙනම වාර්තාවක් තිබෙනවාද?" කියා. මගේ වෙනම වාර්තාවක් තිබුණේ නැහැ කිව්වා. නමුත්, විශේෂයෙන් එතුමාට ලබා දුන් ලිපි කිහිපයක් හොරකම් කරගෙන තිබුණා කිව්වා. එම නිසා මම මේ ගරු සභාවටත්, මාධ්‍යයටත් කියනවා, ඩෙස්මන් ද සිල්වා වාර්තාවක් නැහැ කියා. කවුරුන් හෝ එහෙම වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට යනවා නම් ඔබතුමා ඒක නවත්වලා, ඩෙස්මන් ද සිල්වා මැතිතුමාගෙන් අහන්න ගරු කථානායකතුමනි. "එහෙම වාර්තාවක් තිබෙනවා." කියා එතුමා කිව්වොත්, ඒ සඳහා ඉඩ දෙන්න. එහෙම නැත්නම් ඒ පුද්ගලයන් පිළිබඳව මේ සභාවේදී පියවර ගත යුතුයි. මොකද, සමහර විට හොරකම් කළ ලිපිත් එතැන තිබිය හැකියි.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්
பாராளுமன்ற அமர்வு
SITTINGS OF THE PARLIAMENT

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා (උසස් අධ්‍යාපන හා මහාමාර්ග අමාත්‍යතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல - உயர்கல்வி மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)
(The Hon. Lakshman Kiriella - Minister of Higher Education and Highways and Leader of the House of Parliament)
I move,

"That notwithstanding the motion agreed to by Parliament on 21.10.2015, the hours of sitting on Thursday 22nd and Friday 23rd October, 2015 shall be 9.30 a.m. to 6.30 p.m.. At 10.30 a.m. Standing Order No. 7(5) of the Parliament shall operate."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කිරීමේ අවසරය (අංක 1) - ගරු අලි සාහිර් මවුලානා සෙය්යිඩ් මහතා - පැමිණ නැත.

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පත්
தனி உறுப்பினர் சட்டமூலங்கள்
PRIVATE MEMBERS' BILLS

ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කවුන්සලය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත
ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் கவுன்சில் (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்
COUNCIL OF MUSLIMS OF SRI LANKA (INCORPORATION) BILL

ගරු අබ්දුල්ලාහ් මහ්රූෆ් මහතා
(மாண்புமிகு அப்துல்லா மஹ்ரூப்)
(The Hon. Abdullah Mahrooff)
I move,

"That leave be granted to introduce a Bill to incorporate the Council of Muslims of Sri Lanka."

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)
(The Hon. Buddhika Pathirana)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.
ஆமோதித்தார்.
Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සභා සම්මත විය.
පනත් කෙටුම්පත ඊට අනුකූලව පළමුවන වර කියවන ලදින්, එය මුද්‍රණය කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

වාර්තා කිරීම සඳහා 47(5) වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ පනත් කෙටුම්පත සමාජ සවිබල ගැන්වීම් හා සුභසාධන අමාත්‍යතුමා වෙත පවරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
இதன்படி, சட்டமூலம் முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டு, அச்சிடப்படக் கட்டளையிடப்பட்டது.

சட்டமூலம் நிலைக்கட்டளை இல. 47(5) இன்படி சமூக வலுவூட்டல் மற்றும் நலன்புரி அமைச்சருக்கு அறிக்கை செய்யப்படுதற்காகச் சாட்டப்பட்டது.

Question put, and agreed to.
Bill accordingly read the First time, and ordered to be printed.

The Bill stood referred, under Standing Order No. 47(5), to the Minister of Social Empowerment and Welfare for report.

කල්තැබීම
ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ගරු කථානායකතුමනි, "පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතුය"යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභාභිමුඛ කරන ලදී.
வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.
Question proposed.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව, ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ගරු කථානායකතුමනි, අගමැතිතුමා පොරොන්දු වුණාට, විදේශ ඇමතිතුමා තවම මේ ගරු සභාවට හෝ මන්ත්‍රීවරුන්ට අපි හා ඇමෙරිකාව co-sponsor කළා කියන යෝජනාවේ පිටපතක් ඉදිරිපත් කර නැහැ. ඇයි මෙහෙම පාර්ලිමේන්තුව නොමඟ යවන්නේ? අගමැතිතුමා පුළුවන් දේවල් ඉදිරිපත් කළා. ඇයි, විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා මේ යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුවට දෙන්නේ නැත්තේ?

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)
කොහොම නමුත්, දැනට එය වෙබ් අඩවියේ තිබෙනවා. අපි කියන්නම් තව copies ලබා දෙන්න කියා. විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවට ලබා දුන්නේ නැති හේතුව කුමක්ද කියා මම අහන්නම්. මම හිතන හැටියට, විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශ වෙබ් අඩවියෙන් ගන්න පුළුවන්. මගෙන් මන්ත්‍රීවරුන් ඉල්ලීමක් කළේ කොමිෂන් වාර්තාවක් ලබා දෙන්න කියා විතරයි. ලංකාව ඇතුළු රටවල් 47ක් මෙයට සහයෝගය දෙන්න ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ සඳහා චීනය, රුසියාව කියන ඔක්කොම රටවල් ඇතුළත් වෙලයි තිබෙන්නේ. එම නිසා මම යෝජනා කරන්නේ, ඒ සඳහා වැය වන කාලය අඩු කර ගන්න නම්, දැන්ම පුළුවන් වෙබ් අඩවියෙන් මෙම යෝජනාව අරගෙන මන්ත්‍රීවරුන් 225ටම බෙදලා දෙන්න. එය මාධ්‍යයෙත් සඳහන් වෙලා තිබුණා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

The responsibility must be taken by the Ministry of Foreign Affairs. You cannot pass the baby on to the Speaker.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)

Hon. Member-

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

I agree with you but the website does not have it in the proper form. I am trying to help you. You must tell your Minister of Foreign Affairs to come and place it before the House. Why is he evading the House?

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremesinghe)

We will get a copy and give it to Parliament. I will get that rectified.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

He can send it to Parliament officially.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, මම දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාගෙන් අහනවා, එතුමා විවාදයක් ඉල්ලුවේ යෝජනාව කියවන්නේ නැතුව ද කියලා. එතුමා මාසයක් තිස්සේ පක්ෂ නායක රැස්වීම්වලදී මේ යෝජනාව ගැන විවාදයක් ඉල්ලනවා. [බාධා කිරීමක්] පොඩි ළමයි වාගේ. [බාධා කිරීමක්]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

හොඳයි, වාඩි වෙන්න. [බාධා කිරීමක්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

පොඩි ළමයි වාගේ වැඩ කරන්නේ. [බාධා කිරීමක්] Sir, for one month, the Hon. Dinesh Gunawardena has been asking for a Debate.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

දැන් අපි විවාදය පටන් ගනිමු. [බාධා කිරීමක්] ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා කරුණාකර වාඩි වෙන්න. දැන් විවාදය පටන් ගනිමු. [බාධා කිරීමක්] මීළඟට, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව, ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා.

එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ වාර්තාව
ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் அறிக்கை
REPORT OF UNITED NATIONS HUMAN RIGHTS COUNCIL

[පූ.භා. 9.50]

ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා
(மாண்புமிகு அஜித் மான்னப்பெரும)
(The Hon. Ajith Mannapperuma)

ගරු කථානායකතුමනි, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේදී මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

"එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ වාර්තාව පිළිබඳව 2015 සැප්තැම්බර් මස 22වැනි දින ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා විසින් ප්‍රකාශයක් කරන ලද අතර, පරණගම ජනාධිපති කොමිෂන් සභා වාර්තාව හා උදලාගම ජනාධිපති කොමිෂන් සභා වාර්තාව ලැබුණු පසු එම ප්‍රකාශය පිළිබඳ සම්පූර්ණ විවාදයක් ලබා දෙන බවට ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා විසින් සහතික කරන ලද අතර, එතුමා විසින් 2015 ඔක්තෝබර් 09වන දින එය නැවත තහවුරු කරන ලද බැවින්ද,

මේ සම්බන්ධයෙන් වූ යෝජනාව 2015 ඔක්තෝබර් මස පළමුවැනි දින පැවැති එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිල සමුළුවේදී සම්මත කරන ලද බැවින්ද,

මේ වන විට පරණගම ජනාධිපති කොමිෂන් සභා වාර්තාව හා උදලාගම ජනාධිපති කොමිෂන් සභා වාර්තාව මන්ත්‍රීවරුන් වෙත ලබා දී ඇති බැවින්ද,

එකී වාර්තාවේ දක්වා ඇති කරුණු සම්බන්ධයෙන් රජය විසින් ගැනීමට අදහස් කරන පියවර පිළිබඳ සවිස්තරාත්මක ප්‍රකාශයක් ලබා දෙන මෙන් මෙම ගරු සභාවට යෝජනා කරමි."

ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ යෝජනාව ගෙන ඒමට විශේෂයෙන්ම කටයුතු කළේ, මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් පිරිසක් මේ සිද්ධිය පිළිබඳ කැලෑ සම්මන්ත්‍රණ කරමින් රටේ ජනතාව මුළා කිරීමට කටයුතු කරන නිසායි. ඒ තුළින් රට නැවතත් අපකීර්තිමත් තත්ත්වයකට පත් වන්නට කටයුතු සිදු වෙනවා.

දේශප්‍රේමීන් යැයි හඳුන්වා ගන්නා මෙම මන්ත්‍රී පිරිස මෙම යෝජනාව පළමුව පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැල්ලා, පාර්ලිමේන්තුවෙන් ප්‍රශ්න කරලා, ඊට පසුව කැලෑ සම්මන්ත්‍රණ හෝ ඕනෑ දෙයක් කරයි කියා මා බලාපොරොත්තු වුණා. නමුත් එහෙම දෙයක් මෙහිදී සිදු වුණේ නැහැ. ඔවුන්ට එහෙම කරන්නට වුවමනාවක් තිබුණේත් නැහැ. රට ගැන අවංක දේශප්‍රේමීත්වයක් ඔවුන් තුළ තිබුණා නම්, ඔවුන් කටයුතු කළ යුතුව තිබුණේ ඒ ආකාරයටයි. නමුත් ඔවුන් කළේ පාළු ගෙයි වළං බිඳීම විතරයි. එදා ඔවුන් වීරයන් කර ගත්ත පිරිසක් මේ රටේ හිටියා. දැන් ඔවුන්ගේ දේශපාලන බංකොලොත්භාවය නිසා ඒ පිරිස ඔවුන් හැර යනවා. එය රැක ගැනීමට ගන්නා උත්සාහයක් වශයෙන් තමයි මේ බොරු ප්‍රතිරූපයක් මවා ගන්න, ඒකපාර්ශ්විකව කාඩ්බෝඩ් වීරයන් වන්නට උත්සාහ දරන්නේ. නමුත් ගරු කථානායකතුමනි, මෙහි

ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මොකද, ජනතාව මේ කටයුත්ත ගැන මනා විධියට අවබෝධ කර ගෙන තිබෙනවා. එදා, 2015 ජනවාරි 8වැනි දා ඔවුන්ගේ මේ ප්‍රකාශන ජනතාව ප්‍රතික්ෂේප කළා. 2015 සැප්තැම්බර් 17වැනි දා මෙය ප්‍රතික්ෂේප කරනවා කියා නැවතත් සනාථ කර කිව්වා. නමුත් අපේ අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා, ගරු අග්‍රාමාත්‍ය රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා, ගරු විදේශ අමාත්‍ය මංගල සමරවීර මැතිතුමා ඇතුළු අපේ රජය කර ගෙන යන මේ ක්‍රියාකාරිත්වය, රටේ විනාශ වී ගිය ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිරූපය යළි ගොඩ නඟන්නට යන ගමනේ නෙළා ගත් සාර්ථක ප්‍රතිඵල, මේ වනචාරී සටන් ක්‍රමය නිසා ආපස්සට යයි ද කියා මට භය හිතුණා, ගරු කථානායකතුමනි.

එදා, "ඉන්දියන් සාගරයේ මුතු ඇටය" කියලා විරුදාවලිය ලද අපේ රට මානව හිමිකම් කඩ කරයි කියලා අපි සිහිනෙකින්වත් හිතන්නේ නැහැ. එදා මේ රටට කිව්වේ, "ධර්මද්වීපය" කියලායි. මුළු ලෝකයම ධර්මද්වීපය කියා හැඳින්වූ අපේ රට පසු ගිය පාලන කාලයේ ලෝකයට කුඩු බෙදන මධ්‍යස්ථානයක් -තිප්පොළක්- බවට පත් වුණා; ලෝකයට නීති විරෝධී අවි සපයන තිප්පොළක් බවට පත් වුණා. ස්ත්‍රී දූෂකයන්, ළමා අපචාරකයන්, කැසිනෝ ව්‍යාපාරිකයන් රාජ්‍ය අනුග්‍රහය යටතේ කටයුතු කරන රජ දහනක් බවට මේ පුංචි දිවයින පත් වුණා. විදේශීය යුවලක් මේ රටට ආවා නම්, ඒ විදේශීය යුවලගේ ස්වාමිපුරුෂයා මරා දමා කාන්තාව දූෂණය කරන දේශපාලනඥයන් සිටින රටක් බවට අපේ රට පත් වුණා. ඒ වාගේම වැදගත් විදේශීය කාන්තාවක් තනිවම අපේ රටට ආවා නම්, අපේ හිටපු ඇමතිවරු ගිහිල්ලා ඒ විදේශීය කාන්තාවට කසාද බඳින්න මංගල යෝජනා ගෙනෙන රටක් බවට අපේ රට පත් වුණා. එහෙම රාජ්‍ය තන්ත්‍රයක් මේ රටේ පැවතුණා. අපි දැක්කා පසු ගිය කාලයේ වැලිවේරියේ ජනතාව බීමට වතුර ටිකක් ඉල්ලුවා. ඔවුන් වතුර ඉල්ලා සිටියේ ඇඟ සෝදන්න, රෙදි සෝදන්න නොවෙයි. බීමටයි වතුර ඉල්ලුවේ. නමුත් ඔවුන්ට වෙඩි උණ්ඩයෙන් උත්තර දීලා ඔවුන්ව මරා දමා ඒ ඉල්ලීම යටපත් කරන්න පැවැති රජය කටයුතු කළා.

පසු ගිය රජය පැවැති කාලයේදී තිබුණු මැතිවරණ සමයකදී කිව්වා, ධීවරයන්ට ඉන්ධන සහනාධාරය දෙනවා කියලා. නමුත් ඒ ඉන්ධන සහනාධාරය ඉල්ලා ධීවරයන් උද්ඝෝෂණය කරන කොට ඒ අයට වෙඩි උණ්ඩයෙන් උත්තර දී ඔවුන් මරා දමා ඒ උද්ඝෝෂණය යටපත් කරන්න කටයුතු කළ රජයක් මේ රටේ තිබුණා.

අමාරුවෙන්, දුක් මහන්සි වෙලා, නිදි වරලා තමුන් සේවය කරලා උපයා ගත්ත සේවක අර්ථසාධක අරමුදල, ජීවිතයේ සැඳෑ සමය ගෙවන්නට ඔවුන් ඉතිරි කර ගත්ත ඒ අරමුදල ආරක්ෂා කර ගන්නට සේවකයන් කටයුතු කරද්දී මේ රටේ පසු ගිය පාලකයන් ඔවුන්ට වෙඩි තියලා මරා දැම්මා. මේ රටේ ජනතාව ඒ විධියේ අපහසුතාවන්ට එදා පත් වුණා. මේ කණ්ඩායමක් විසින් නැවතත් ඒ තැනට මේ රට ගෙනියන්න හදනවා ද කියලා අපට සැකයක් ඇති වෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු කථානායකතුමනි, නිදහස් අදහස් දැක්වූ මාධ්‍යවේදීන්ට මේ රටේ එදා මොනවාද වුණේ කියලා අප දන්නවා. "සිරස" මාධ්‍ය ආයතනයට ගිනි තියලා විනාශ කරලා දැම්මා. නිදහස් වාර්තා සපයපු ලසන්ත වික්‍රමතුංග වාගේ කර්තෘවරුන් මහ දවල් මහ පාරේ මරා දැම්මා. ප්‍රගීත් එක්නැලිගොඩ වාගේ නිදහස් මාධ්‍යවේදීන් අතුරුදහන් කළා. ඒ නිසාම නිදහස් මාධ්‍යවේදීන් රට හැර දාලා ගියා, මේ රටේ ජීවත් වෙන්න බැහැ කියලා. ඒ වාගේම ඉංජිනේරුවන්, විශේෂඥ වෛද්‍යවරුන් මේ රට අත හැර දමා වෙනත් රටවල සේවයට ගියා. නිදහස් පොලීසියක් මේ රටට අහිමි වුණා. නිදහස් අධිකරණයක් මේ රටට අහිමි වුණා. නිදහස් රාජ්‍ය සේවයක් මේ රටට අහිමි වුණා. එහෙම අහිමි වෙලා පසු ගිය කාලය තුළ මේ රටේ ඒකාධිපති පාලනයක් ඇති කිරීමට කටයුතු කළා. මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම වැනි ක්‍රියාකාරකම් නිසා අපේ රට විදේශීය දෝෂ දර්ශනයට ලක් වුණා, අපේ රට බාල්දු වීමකට ලක් වුණා. වෙනත් රටවලින් අපේ රටට අහිතකර තීන්දු ගන්නා විට අපේ රටේ දේශපාලනඥයන් ගිහිල්ලා ඒ සමුළුවලට සහභාගි වෙලා අපේ නිර්දෝෂීභාවය, අපේ ක්‍රියා කලාපය පැහැදිලි කළේ නැහැ. ඔවුන් ඒ වෙනුවට මහ දවල් මහ පාරේ බුදියා ගත්තා. ගෝත්‍රිකයන් කරන වැඩ තමයි ඔවුන් කළේ. "දිවයිනේ පංචායුධය" කියලා හඳුන්වා දෙමින් රට තුළ නමක් නිර්මාණය කර ගන්න හැදුවා මිස, ලෝකය තුළ මේ රටේ ජනතාවට අත් වන ඉරණම ගැන ඔවුන් හිතුවේ නැහැ. එහෙම නිදා ගත්ත දේශපාලනඥයන්ට රටේ නායකයා - ජනාධිපතිවරයා - මුළු රටටම පෙනෙන්න තැඹිලි වතුර පෙව්වා. ඒකෙන් ජනාධිපතිවරයා තවත් ලකුණු ටිකක් දමා ගත්තා මිස, මේ ක්‍රියාදාමය තුළින් ජාත්‍යන්තර වශයෙන් රටට සිදු වන හානිය මොකක්ද කියන එක හිතුවේ නැහැ.

අපට කියන්න තවත් උදාහරණ තිබෙනවා. එදා ගුවන් යානාවක් කොල්ල කාපු සේපාල ඒකනායකට විරුද්ධව ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා අතීතයට බලපාන අයුරින් නීති හදලා, දඬුවම් දීලා, අපේ රටේ නිර්දෝෂීභාවය, අවංකභාවය, යුක්තිගරුකභාවය ලෝකයට පැහැදිලි කරලා ජාත්‍යන්තර අවධානය දිනා ගත්තා. නමුත් ගරු කථානායකතුමනි, පසු ගිය කාලයේ මොනවාද වුණේ? බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේනමකට අසල්වැසි ඉන්දියාවට යන්න පුළුවන් වුණා ද? බුද්ධාගම මේ රටට ගෙන ආ ඉන්දියාවට බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේනමකට යන්න පුළුවන් වුණා ද? උන්වහන්සේලා පහර කෑම්වලට ලක් වුණා. පිට රටකට ගිහින් සම්මන්ත්‍රණ අමතන්න ජනාධිපතිවරයාට හැකි වුණේ නැහැ. උද්ඝෝෂකයන් ඇවිත් හූ කියන තත්ත්වයට පත් වුණා. අපේ රටේ ජනතාවට අත් වෙච්ච ඉරණම ඒකයි. අපේ රටේ නිර්මල බෞද්ධ ආගම තිබෙනවා; භික්ෂූන් වහන්සේලා සිල් රකිනවා. නමුත් දේශපාලන හව්හරණ ලබාගත්, දේශපාලන රැකවරණය ලබාගත් භික්ෂූන් වහන්සේලා කණ්ඩායමක් කරපු ක්‍රියාකාරකම් නිසා මේ රටට එවැනි ඉරණමක් අත් වුණා. රටට විතරක් නොව, අතිඋත්තරීතර බෞද්ධ දර්ශනයටත්, බුදු රජාණන් වහන්සේගේ දේශනාවටත්, බුදු රජාණන් වහන්සේගේ චරිතයටත් කැළැලක් වන අයුරින් ඒ අය කටයුතු කළා. ඒ සියලු දේ කළේ රාජ්‍ය අනුග්‍රහය අරගෙනයි.

ගරු කථානායකතුමනි, එදා ශ්‍රී ලංකාවේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකුට ගිහිල්ලා හම්බන්තොට වරාය නිරීක්ෂණය කරන්න අවස්ථාව තිබුණේ නැහැ. එදා මන්ත්‍රීවරයකුට ගිහිල්ලා මත්තල ගුවන් තොටුපොළ පරීක්ෂා කරන්න අවස්ථාව තිබුණේ නැහැ. දේශපාලන නායකයන් කැලෑ හමුදා හදාගෙන, පිස්තෝල අරගෙන අධිආරක්ෂිත කලාපවලට ආ නිසා අපට වැඩ කරන්න අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ. මානව හිමිකම් කඩ වූ එවැනි අවස්ථා ගණනාවක් මෙහි තිබුණා. මෙවැනි ආකාරයෙන් අපේ රට ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අපකීර්තියට පත් වෙන කොට අපේ ජනතාවට, අපේ තරුණයන්ට තරුණියන්ට විදේශ රැකියා කිරීමේ අවස්ථාව අහිමි වුණා. මොකද, ජාත්‍යන්තරය අප පිළිගත්තේ නැහැ. ගෝත්‍රික රටක් විධියට තමයි අපේ රට ගණන් ගත්තේ. විදේශ වෙළෙඳාම අපට නැතිව ගියා. අපේ අපනයන භාණ්ඩවලින් සියයට 50කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් අපනයනය කළේ යුරෝපයට සහ ඇමෙරිකාවටයි. ඒ අවස්ථා අපට නැතිව ගියා. යුරෝපයේ තිබුණු අපේ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදන වෙළෙඳාම අපට අහිමි වුණා. මේවායෙන් පීඩා වින්දේ, ඉහළ පෙළේ දේශපාලනඥයන් නොවෙයි, රට කරවන නායකයන් නොවෙයි පීඩා වින්දේ. ගම්වල ජීවත් වන අහිංසක මිනිස්සු තමයි ඒ ප්‍රශ්නවලින් පීඩා විඳින්න පටන්ගත්තේ.

[ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා]

ගරු කථානායකතුමනි, රට එවැනි තත්ත්වයකට නැවත අරගෙන යන්න යම් පිරිසක් මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ සිට උත්සාහ කරන නිසා තමයි, ඒ උත්සාහය වෙත කැලෑ ක්‍රමවේදයකින් යන්න හදන නිසා තමයි මේ යෝජනාව ගෙන එන්න අදහස් කළේ, ගරු කථානායකතුමනි. එහෙම උත්සාහ නොකර පාර්ලිමේන්තුවට එන්න, ඒ පිළිබඳව විවාද කරන්න, හුදකලාව සටන් කරන්න එපා, අපි ඔක්කොම එකතු වෙලා රට හොඳ තැනකට අරගෙන යමු කියන්නයි මා මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ.

ගරු කථානායකතුමනි, වර්තමාන රජය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැවිත් සුදු වැන් සංස්කෘතිය මේ රටින් සහමුලින්ම නැති කළා. ඒ විතරක් නොවෙයි. නිදහස් අධිකරණය, නිදහස් පොලීසිය, නිදහස් රාජ්‍ය සේවය මේ රටේ ඇති කළා. සාපරාධී ක්‍රියාවලදී අන්‍යෝන්‍ය සහයෝගය ලබා ගැනීමේ පනත් කෙටුම්පත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරලා, සම්මත කරලා, සද්භාවයෙන් ලෝකයට හඬ නඟා කිව්වා, "ශ්‍රී ලාංකික අපි හොරු නොවෙයි; අපි අපරාධකාරයෝ නොවෙයි; අපි අපරාධකාරයන් ආරක්ෂා කරන්නේත් නැහැ"යි කියන එක.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අපරාධයක වින්දිතයන් සහ සාක්ෂිකරුවන් හට සහාය දීමේ සහ ආරක්ෂා කිරීමේ පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරලා සම්මත කළා. "මානව හිමිකම් කඩන්න ශ්‍රී ලංකාවේ අපි එකඟ නැහැ, අපි එයට ඉඩ තියන්නේත් නැහැ"යි කියලා ඒ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කිරීම තුළින් ලොවට හඬ නඟා කියලා අපි නැවතත් අපි යන ගමන නිවැරදි කර ගන්නට උත්සාහ කළා. අපි ලෝකයට ප්‍රදර්ශනය කළා, මැතිවරණයෙන් දිනපු පක්ෂය, මැතිවරණයෙන් දිනපු ආණ්ඩුව, ප්‍රධාන විපක්ෂයත් එක්ක අත්වැල් බැඳ ගත්තාය කියලා. ඉතිහාසයේ පළමුවන වතාවට මේ රටේ ප්‍රධාන විපක්ෂයත් එක්ක, ද්‍රවිඩ පක්ෂ, මුස්ලිම් පක්ෂ හා අනිකුත් පක්ෂ එක්ක අත්වැල් බැඳ ගෙන රට ඉදිරියට ගෙන යන උත්තරීතර ක්‍රියාදාමයක අපි යෙදෙනවාය කියන එක ලෝකය ඉදිරියේ හඬ නඟා අපි කිව්වා, ගරු කථානායකතුමනි. එවැනි අවස්ථාවක තමයි නැවතත් මේ කකුළෙන් අදින්න උත්සාහ කරන්නේ. මේ රටට නැති වුණු ජාත්‍යන්තර කීර්තිය අපි යළි අත් පත් කර ගෙන තිබෙනවා. එදා රාජ්‍ය නායකයකුට දියුණු රටකට යන්න බැරි වුණා; සමුළුවක් අමතන්න බැරි වුණා. ඒකයි ඒ නායකයෝ ගිහින් පාරේ බුදියා ගත්තේ. නමුත් අපේ රට මෑත කාලයේ ලබා ගත් ජයග්‍රහණ දිහා බැලුවාම, අපේ ජනාධිපතිවරයා එක කොනක සිට එක්සත් ජාතීන්ගේ සමුළුව අමතද්දී, අගමැතිවරයා ජපානයේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරු ඇමතුවා, අනික් කොනේ ඉඳගෙන.

මේ රටට එවැනි අභිමානයක් අත් කර ගත් යුගයක් අද උදා වෙලා තිබෙනවා. හිටපු පාලකයින් එදා ජිනීවා සමුළුවේ විදේශ අධිකරණයක් පත් කිරීම ගැන කථා කරද්දී එයට එකඟතාව පළ කරලා තමයි පසුව මේ රටට ඇවිල්ලා විදුලි පුටුවට යැවීමක් ගැන කථා කළේ. එදා සිටි පාලකයිනුත් එකඟ වුණා, විදේශ අධිකරණයක් පත් කරනවාට. නමුත් මෙහෙ ආවාට පසුව විදුලි පුටුවට යැවීමක් පිළිබඳව කථා කරමින් ජනතාවගේ ඡන්ද ගන්න බැලුවා. ඒකෙනුත් නැවත බලය ලබා ගන්න උත්සාහ කළා මිසක්, රටේ ජනතාව මේ මර උගුලෙන් බේරා ගන්න ඒ අය උත්සාහ කළේ නැහැ. ජිනීවාවල තිබෙන එල්ලුම් ගහක් පෙන්නුවා. මේ එල්ලුම් ගහෙන් බේරෙන්න නම් අපට ඡන්දය දෙන්නය කිව්වා. ඔන්න, ජාත්‍යන්තරයට දීපු උත්තරය. අපිව බලවත් කරනවා කියලා තමයි ඒ ගොල්ලන් කථා කළේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ මර උගුලෙන් බේරෙන්න වර්තමාන රජය කටයුතු කළා. පටු දේශපාලන වාසි දිහා වර්තමාන රජය බැලුවේ නැහැ. දින සියයේ වැඩ සටහන ඉදිරිපත් කරද්දී, එහි 93 වැනි පොරොන්දුවෙන් අපි කිව්වේ මොකක්ද? දේශීය ස්වාධීන යාන්ත්‍රණයක් මේ රටට ගෙනැල්ලා මේ මර උගුලෙන් අපේ ජනතාව බේරා ගන්නවා කියලා අපි කිව්වා. විදුලි පුටුව, එල්ලුම් ගහ කියන භීතිකාවෙන් අපේ රටේ ජනතාව බේරා ගෙන ඔවුන්ට රිසි සේ රට තුළ විතරක් නොවෙයි, ලෝකයේ හැම තැනම ගිහිල්ලා කටයුතු කරන්න පුළුවන් ආකාරයේ අභිමානයක් අරගෙන දෙනවා කියලා අපි පොරොන්දු වුණා. අපි ඒ පොරොන්දුව අනුව කටයුතු කරලා පෙන්නුවා. අපි මානව හිමිකම් රකින යහ පාලනයක් කරන්නේ. පක්ෂ, ආගම්, ජාති, කුලභේද නොතකා ඒ සියලු දෙනාම එකතු වෙලායි මේ රට පාලනය කරන්නේ කියන එක ලෝකයට අපේ ක්‍රියාදාමයෙන් පෙන්වුවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට වෙන් කළ වෙලාවෙන් තව විනාඩි තුනක කාලයක් පමණයි තිබෙන්නේ.

ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා
(மாண்புமிகு அஜித் மான்னப்பெரும)
(The Hon. Ajith Mannapperuma)

හොඳයි, ගරු කථානායකතුමනි. විදේශීය අධිකරණය දෙමුහුන් - hybrid - අධිකරණයක් කර ගන්නට, ඒ පළමු උත්සාහය ජයග්‍රහණය කරන්නට අපට පුළුවන් වුණා. අප එතැනින් නැවතුණේ නැහැ. අපේ මානව හිතවාදී ක්‍රියාදාමය අප ඉදිරිපත් කර පෙන්නුවා. දැන් අපට අපේම කියන යාන්ත්‍රණයක් තුළ මේ ප්‍රශ්න විසඳාගන්න පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලය මඟින් ඉදිරිපත් කළ වාර්තාවේ තිබෙනවා, ශ්‍රී ලංකා රජය සමඟ සාකච්ඡා කර, ඔවුන්ගේ එකඟතාව යටතේ සියලු විසඳුම් ගත යුතුය කියා. එහෙම නම් ඔය කියන සියලු දේ මායාවක්. ජිනීවාවල බිල්ලන් මැව්වා. නමුත්, අද අපේ යාන්ත්‍රණයක් තුළ කටයුතු කරලා, ලබන අවුරුද්දට තියන්නේ නැතිව, ඊළඟ ඡන්දයට තියන්නේ නැතිව, ඊළඟ පරම්පරාවට තියන්නේ නැතිව, අපට අපේම ක්‍රමවේදයක් අනුව මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීමේ හැකියාව ලැබී තිබෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා පසු ගිය දිනක උදලාගම සහ පරණගම කමිටු වාර්තාව එළි දැක්වුවා. යුද්ධයේ දී සිවිල් වැසියන් මැරුවේ කොට් සංවිධානය කියා එම වාර්තාවල පැහැදිලිව සඳහන් කර තිබෙනවා. දැන් අපට මේ අනුව කටයුතු කරන්න පුළුවන්. බොරු බිල්ලන් මවලා, අපේ රටේ අහිංසක ජනතාව බය කරලා, එදා ගෙන ගිය ඒ බංකොලොත් ව්‍යාපාරය තවදුරටත් ගෙන යන එක වළක්වලා, එන්න පාර්ලිමේන්තුවට. ඇවිත් කථා කරන්න. කැලෑ රැස්වීම් තියන්න එපා. තනියම -හුදකලාව- ගිහින් කාටවත් බැණ බැණ ඇවිදින්න එපා. එන්න මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවට. මෙතැන හැම පක්ෂයක්ම නියෝජනය කරනවා; හැම අදහසක්ම දරන අය ඉන්නවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා ඒ පිළිබඳව කථා කරන්න. වැරැද්දක් තිබෙනවා නම් පැහැදිලි කර දෙන්න. මේ වේදිකාවට එන්න කියා ආරාධනා කරන්නයි ගරු කථානායකතුමනි, මම මේ අවස්ථාව උදා කර ගත්තේ. බොහොම ස්තුතියි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

යෝජනාව ස්ථිර කිරීම, ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරිගොඩ මන්ත්‍රීතුමා.

[පූ.භා. 10.03]

ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරිගොඩ මහතා
(மாண்புமிகு பந்துல லால் பண்டாரிகொட)
(The Hon. Bandula Lal Bandarigoda)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාව මා විසින් ස්ථිර කරනවා.

පසු ගිය සැප්තැම්බර් 30වන දින අපේ රටට ඉතාම වටිනා, ඓතිහාසික දිනයක් හැටියටයි මා විශ්වාස කරන්නේ. අපේ රට පිළිබඳ ලෝක ප්‍රජාව ඉදිරියේ තිබුණු දුර්මත ඉවත් කර ගන්න, ඒ වාගේම අපට යම් බලපෑමක් වුණා නම් ඒවා ඉවත් කර ගන්න උදා වුණු ස්වර්ණමය දිනයක් හැටියට සැප්තැම්බර් මාසයේ 30වැනි දිනය ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්. ගරු කථානායකතුමනි, මේ ස්ථාවරයට රට ගෙන එන්නට කැප වුණු, ඒ වෙනුවෙන් නායකත්වය දුන් අතිගරු ජනාධිපතිතුමාටත්, ඒ වාගේම ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාටත්, අපේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයටත්, මේ වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වුණු නියෝජිත කණ්ඩායම් ඇතුළු සියලු දෙනාටත්, පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මගේ කෘතඥතාවත්, ගෞරවයත් පුද කර සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමා දන්නවා එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලය 2014 මාර්තු මාසයේ 27වැනි දා සම්මත කළ යෝජනාවෙන් ලංකාවේ මානව හිමිකම් තත්ත්වය පිළිබඳ සොයා බලන ලෙස ඉල්ලා සිටි බව. අපේ රජය පසු ගිය ජනවාරි 8වැනි දා බලයට පත් වුණාට පසුව මානව හිමිකම් පිළිබඳ කොමසාරිස්වරයාගේ වාර්තාව සලකා බැලීමේ කාලය පසු ගිය සැප්තැම්බර් 30වැනි දා වනතුරු දීර්ඝ කර ගන්න අපට පුළුවන්කම ලැබුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉදිරිපත් කරන ලද වාර්තාවෙන් ඉල්ලා ඇත්තේ සිදු කර ඇති අපරාධ පිළිබඳ පරීක්ෂණයක් ගැන කථා කිරීම නොවෙයි, මානව හිමිකම් කඩවීම පිළිබඳ පරීක්ෂණයක් ඉල්ලීමයි. ඒ වාගේම අතීත වැරැදිවලට සහනය ලබා දීලා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු වන නව දේශපාලන සහ සමාජීය වටපිටාවක් ඇති කිරීමට මෙමඟින් අපට මහ විවර කර දී තිබෙනවා. මහ කොමසාරිස්වරයාගේ වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙන විධියට නව රජයත්, ජනාධිපතිවරයාත් බලයට පත්වීමෙන් වඩාත් යහපත් පරිසරයක් ශ්‍රී ලංකාවේ නිර්මාණය වී තිබෙනවා. එම වාර්තාවේ සඳහන් වෙලා තිබෙන විධියට විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල සීමා වන පරිදි දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කිරීම, ජනාධිපති ධුරයේ උපරිම ධුර කාලය නැවත හඳුන්වා දීම, අධිකරණය නැවත ස්වාධීන කිරීම, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පත් කිරීම, අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය තහවුරු කිරීම, ජනමාධ්‍යවේදීන්ට උතුරු පළාතට පිවිසීමට තිබූ සීමාවන් ඉවත් කිරීම, උතුරු නැඟෙනහිරට සිවිල් ආණ්ඩුකාරවරයකු පත් කිරීම, උතුරු නැඟෙනහිර සිවිල් පරිපාලනය ශක්තිමත් කිරීම වැනි කරුණු මෙම නිදහස ලබලා දෙන්න හේතු වෙලා තිබෙනවා. අද තිබෙන මේ තත්ත්වය මෙවැනි වාර්තාවක් ගෙන එන්න හේතු වෙලා තිබෙනවා ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමාත් දන්නවා, මානව හිමිකම් කටයුතුවලදී අපට අන්තර්ජාතික විශ්වාසය දිනා ගන්නේ නැතුව ඉස්සරහට යන්නට බැහැයි කියලා. යුද්ධය පැවතුණු කාල සීමාවේ දී එක් අවස්ථාවක ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය කළ ප්‍රකාශයක් මට මතකයි. ගැටුම්කාරී, ප්‍රචණ්ඩකාරී කටයුතුවලින් මිදිලා දෙපාර්ශවය සම්මුතියෙන්, සාකච්ඡාවෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නවා නම් වඩාත් හොඳයි කියලා ප්‍රකාශ කළා. අපේ රටේ ප්‍රබල අමාත්‍යාංශයක් වන ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ හිටපු ලේකම්වරයා එවිට ප්‍රකාශ කළේ මොකක්ද? - මා හිතන විධියට ඔහු සීමාව ඉක්මවා කටයුතු කළා. - ඔහු නිලධාරියෙක් හැටියට ඇඟිල්ල දිගු කරලා කිව්වා, "ඇමෙරිකාව, ඇමෙරිකාවේ වැඩක් බලා ගන්නවා නම් හොඳයි" කියලා. මේ විධියට ජාත්‍යන්තරය සම්බන්ධයෙන් අපේ තිබුණු විශ්වාසය අපි නැති කර ගත්තා ගරු කථානායකතුමනි.

2007 දී එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මානව හිමිකම් ලේකම්වරයා වන ජෝන් හෝම්ස් මහත්මයා ලංකාවට ආවාම ඔහුව කොටියෙක් හැටියට හැඳින්වූවා මට මතකයි. ඒ විතරක් නොවෙයි, විජය නම්බියාර් මහත්මයාව කොටියෙක් හැටියට හැඳින්වූවා. ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මන්ත්‍රීතුමාත් සඳහන් කළා වාගේ, නවනීදන් පිල්ලේ මැතිනිය මේ රටට ආවාමත් කොටියෙක් විධියට හැඳින්වූවා. ඒ විතරක් නොවෙයි, පසු ගිය ආණ්ඩුවේ හිටපු කැබිනට් ඇමතිවරුන් එතුමියට විවිධ වැරැදි යෝජනා ඉදිරිපත් කරනවාත් අපි දැක්කා.

ගරු කථානායකතුමනි, ටෝනි බ්ලෙයාර්, ජෝන් හෝම්ස්, හිලරි ක්ලින්ටන් වාගේ නායකයන්ගේ ඡායාරූප අලවලා "කොටියෝ" කියලා පෝස්ටරයක් මේ රටේ අලවා තිබුණා අපි දැක්කා. ඒ සියල්ල සිදු වුණේ රටේ නායකත්වයේ ආශීර්වාදය ඇතිවයි. එවැනි විහිළු නිසා නොවෙයි ද අපි ජාත්‍යන්තරයෙන් ඈත් වුණේ; ජාත්‍යන්තරය අප කෙරෙහි තිබුණු විශ්වාසය නැති කර ගත්තේ කියලා මා අහන්න කැමැතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, 2009 මැයි මාසයේ 19 වැනි දා යුද්ධය ඉවර වෙලා දවස් දෙකක් යන්නටත් මත්තෙන් බැන් කී මූන් මහත්මයා ලංකාවට ආවා. ඒ අවස්ථාවේ එතුමා එක්ක අපි ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයක් ඉදිරිපත් කළා. මේ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයෙන් අපි කිව්වේ මොකක්ද?

ගරු කථානායකතුමනි, පාර්ශ්වකරුවන් ඉදිරියේ දී කළ යුතු බොහෝ දේ ගැන මේ ප්‍රකාශනයෙන් කියනවා. මේ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයේ අවසාන පරිච්ඡේදය වැදගත්, ගරු කථානායකතුමනි. "ශ්‍රී ලංකාව මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතියෙන් යුතුව සිදු කරන බවත්, මහ ලේකම් විසින් අවධාරණය කරනු ලබන මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම් පිළිබඳ වගවීම් බාර ගන්නා බවත්" යනුවෙන් මේ ප්‍රකාශනයේ අවසාන වගන්තියේ සඳහන් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, 2003 සැප්තැම්බර් 12 වැනි දා රෝමයේ දී ඇති කර ගත් ජාත්‍යන්තර සම්මුතියට අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා - රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා - අත්සන් කළේ නැහැ. අපේ වාසනාවකට තමයි එතුමා එදා ඒ සම්මේලනය නියෝජනය කළේ. එතුමා ඒ රෝම සම්මුතියට අත්සන් නොකළත්, එදා බැන් කී මූන් මහත්මයා සමග එක්ව අපේ ජනාධිපතිවරයා නිකුත් කරපු ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනය නිසා රෝම ප්‍රඥප්තියේ 12 (3) වගන්තිය අනුව පරීක්ෂණයකට මුහුණ දෙන්න අපට සිද්ධ වුණා, ගරු කථානායකතුමනි. එහෙනම් මේ දුර දිග නොබලා කරපු පාවා දීම කළේ කවුද කියලා මම මේ ගරු සභාවට කියන්නම්. එදා රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා එම ප්‍රඥප්තියට අත්සන් නොකර තිබියදී, මෙවැනි ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයක් මඟින් නැවතත් අපේ රටට ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයක් එන තැනට පාර කැපුවේ මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිවරයා නොවෙයිද කියලා මා අහන්න කැමැතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මන්ත්‍රීතුමා මෙම ගරු සභාවට ඇවිල්ලා මේ කාරණය පිළිබඳව නවක මන්ත්‍රීවරුන් වන අපට කරුණු පැහැදිලි කරනවා නම් මම වඩාත් සතුටු වනවා. එතුමා ඇතුළු ඇතැම් දේශ ප්‍රේමීන් - දේශ ප්‍රේමීන්

[ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරිගොඩ මහතා]

කියලා කියා ගන්නා අය, දේශ ප්‍රේමීන් කියන ලේබලය අලවා ගත් අය- අදත් මේ ගරු සභාවේ පෙනෙන්න නැහැ, ගරු කථානායකතුමනි.

වේදිකාවල නම් අපි දකිනවා රොත්ත බුරුත්ත ගිහිල්ලා විවිධ ආකාරයේ ප්‍රකාශ කරනවා; ඒ වාගේම උද්ඝෝෂණ, සම්මන්ත්‍රණ කරනවා. ගරු කථානායකතුමනි, ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලය හමුවේ තිබුණ මේ ප්‍රශ්නය අපේ රටේ නායකායෝ මැතිවරණ දිනන්න පාවිච්චි කළා. ඒ ගොල්ලෝ පළාත් සභා ඡන්ද කඩින් කඩ තියමින් මොකද කළේ? පළාත් සභා මැතිවරණවලට ගිහිල්ලා, කඩින් කඩ පළාත් සභා ඡන්ද තියමින් විදුලි පුටුවට ගෙනියන්න යනවා කියා පපුවට ගහ ගත්තා. ජාත්‍යන්තර අධිකරණයට ගෙනියන්න යනවා; මේකෙන් මේ නායකයෝ බේරා ගන්න පළාත් සභා ඡන්දය අපට දෙන්න කියලා පළාත් සභා මැතිවරණවලදී මේ ප්‍රශ්නය පාවිච්චි කළා. ඒක ප්‍රයෝජනයට ගත්තා. ඒ හැර ජාත්‍යන්තරය ඉදිරියේ අපට තිබුණු අභියෝග ජය ගන්න, ඒ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්න උපාය මාර්ගිකව රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකව කටයුතු කරනවා අපි දැක්කේ නැහැ ගරු කථානායකතුමනි. ඒ නිසා තමයි මෙවැනි තත්ත්වයකට මේ රට පත්වෙන තැනකට මුහුණ දෙන්න අපට සිද්ධ වුණේ. ඒ නිසා මම කියන්න කැමැතියි ගරු කථානායකතුමනි, අද මෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් වීමත් එක්ක, මේ වාර්තා ඉදිරිපත් වීමත් එක්ක රටට විශාල වාසියක් අත්පත් වෙලා තිබෙන බව. ඔබතුමා දන්නවා GSP Plus සහනය අපට පසු ගිය කාලයේ නොලැබී ගිය බව. ඒ නිසා අපේ ඇඟලුම් කර්මාන්තය ආදී අපේ කර්මාන්ත සඳහා තිබුණු අපනයනික ඉඩකඩ අපට නැතුව ගියා. ඒ විතරක් නොවෙයි ගරු කථානායකතුමනි, යුරෝපීය රටවලට මාළු අපනයන කිරීම සම්බන්ධයෙන් අපි බරපතළ ගැටලුවලට මුහුණ දුන්නා. අද මේ වාර්තා ඉදිරිපත් වීමත් එක්ක අපට විශාල සහනයක් ඉදිරියේදී ලැබෙන බවට මට කිසිදු සැකයක් නැහැ ගරු කථානායකතුමනි. මම මේ වෙලාවේ නවක මන්ත්‍රීවරයෙක් විධියට කියන්න කැමැතියි, ගරු සභාවේ වඩාත් අර්ථවත් විධියට මේ වෙලාවේ කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා නම් වඩාත් රටට හිතකරයි කියලා. මොකද, ඡන්ද දිනන්න, එහෙම නැත්නම් හැඟීම් අවුස්සා දේශප්‍රේමය ගැන පටු ආකල්ප ජනතාව අතර පතුරුවන්න මේ ප්‍රශ්නය පාවිච්චි කරනවා වෙනුවට දැන්වත් ආපසු හැරී බලා මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගෙන රටක් හැටියට, ජාතියක් හැටියට සාමූහිකව අද යන්න හදන ගමන අර්ථවත් කරන්න දේශපාලනඥයන් ඉදිරිපත් වෙනවා නම් වඩාත්ම රටට හිතකරයි කියන එකයි මගේ විශ්වාසය. ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාව අවසන් කරන්න කලින් ධම්ම පදයේ එන ගාථාවක් කියලා මගේ කථාව අවසන් කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ධම්ම පදයේ මේ ආකාරයට සඳහන් වෙනවා:

"සුදස්සං වජ්ජං අඤ්ඤෙසං - අත්තනො පන දුද්දසං
පරෙසං හි සො වජ්ජානි - ඔපුණාති යථාභුසං
අත්තනො පන ඡාදෙති - කලිංව කිතවා සඨො"

ගරු කථානායකතුමනි, මෙහි අර්ථය, "අනුන්ගේ වරද තමන්ට හොඳින් පෙනෙනවා. ඒත් තමන්ගේ වරද තමන්ට පෙනෙන්නේ නැහැ. අනුන්ගේ වැරදි සොයන්නා ඒවා දහයියා මෙන් පොළා පෙන්වනවා. හරියට කුල්ලෙන් ධාන්‍යවල බොල් ඉවත් කර ගෙන පෙන්වනවා වාගේ. නිරුවතින් ඉන්න ලිහිණි වැද්දන් කොළ අතුවලින් තමන්ගේ නිරුවත වසා ගන්නවා වාගේ, තමන් ළඟ වැරදි තිබෙන උදවිය තමන්ගේ වැරදි නැමැති නිරුවත පුංචි පුංචි කොළ අතුවලින් වසා ගන්න උත්සාහ කරනවා" යන්නයි. හැබැයි, පුංචි පුංචි කොළ කැලි එල්ලා ගෙන තමන්ගේ නිරුවත වසා ගන්න හැදුවාට ඒ අය ඉන්නේ නිරුවතින් කියන එක බලා ගෙන ඉන්න කිසිවෙකුට අපැහැදිලි නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, විමල් වීරවංශ මැතිතුමා බැන් කී මූන් මහ ලේකම්වරයාට එරෙහිව උපවාස කරපු කෙනෙක් හැටියට එතුමා ලිහිණි වැද්දන් වාගේ නිරුවතින් හිටියාට මට කනගාටුවක් නැහැ. හැබැයි, මම මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටත ඉන්න සමයේ මම ගරු කරපු දිනේෂ් ගුණවර්ධන වැනි ජ්‍යෙෂ්ඨ නායකයන්, දැන් මේ ගරු සභාවේ නැතත් එදා බැන් කී මූන් මහ ලේකම්වරයාට එතුමා කර ගෙන යන ක්‍රියා මාර්ගයට ස්තුති කරලා ලිපියක් යවා ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයේ කොටස්කාරයෙක් බවට පත් වුණු මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා වාගේ අය ලිහිණි වැද්දන් වෙච්ච එක ගැන මට කනගාටුවක් තිබෙනවා. නිරුවතින් ඉඳගෙන තමන්ගේ වැරදි වහ ගන්න, තමන්ගෙන් වෙච්ච අඩු පාඩු වහ ගන්න කොළ කැලි තමන්ගේ වටේ එල්ලා ගන්න උත්සාහ කරන එක ගැන මට කනගාටුවක් තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලය ඉදිරිපත් කරපු මේ වාර්තාවේ පැහැදිලිව සඳහන් කරලා තිබෙන කාරණයක් ගැන මා මේ ගරු සභාවේ කියන්න කැමැතියි. මේ වාර්තාවේ 20වන ඡේදයේ පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, "ශ්‍රී ලංකා රජය සමඟ සාකච්ඡා කර ඔවුන්ගේ එකඟත්වය ලබා ගෙන ඉහත කී පියවර ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය උපදෙස් සහ තාක්ෂණික සහාය ලබා දීම සඳහා මහ කොමසාරිස් කාර්යාලය හා අදාළ විශේෂ කාර්ය පටිපාටි බලපත්‍ර හිමියන් දිරිමත් කිරීමට කැමැත්තෙමු" කියලා. එහෙම නම් ගරු කථානායකතුමනි, "ශ්‍රී ලංකා රජය සමඟ සාකච්ඡා කර, ඔවුන්ගේ එකඟත්වය ලබා ගෙන" කියන මේ වචන කීපයෙන් පැහැදිලියි අපි ඇති කරන්න යන යාන්ත්‍රණය කිසිදු විධියකින් කාගෙවත් බලහත්කාරකමකින් ඇති කරන යාන්ත්‍රණයක් නොවන බව. මේක සම්පූර්ණයෙන්ම අපේ ලංකාවේ රජය එකඟ වන, අපි කැමැති වන, අපි අනුමත කරන යාන්ත්‍රණයක් කියන එක ඕනෑම පුංචි ළමයෙකුට, හයේ පන්තියේ ළමයෙකුට වුණත් මේ ඡේදයෙන් පැහැදිලියි.

ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, තිබුණු තත්ත්වය දිහා බැලුවාම, අපේ රටට එල්ල වී තිබුණු අභියෝග දිහා බැලුවාම මේ ඇති වුණු තත්ත්වය රටට ඉතාම වාසි සහගත තත්ත්වයක් කියන එකයි, මට ප්‍රකාශ කරන්න තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මම සඳහන් කරන්න කැමැතියි, රටක් හැටියට ඉස්සරහට ගිහිල්ලා කටයුතු කරන්න මේ ගරු සභාවේ මහජන නියෝජිතයන් හැටියට කටයුතු කරන අපට වගකීමක් තිබෙනවාය කියන කාරණය. රටක් හැටියට එකතු වෙන්න අපට වගකීමක් තිබෙනවා. රටක් හැටියට රටේ අනාගත පරපුර ගැන, දරුවන් ගැන -අපේ පටු ආකල්පවලින් බැහැර වෙලා, පටු ක්‍රියා මාර්ගවලින් බැහැර වෙලා- කටයුතු කරන්න අපට වගකීමක් තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මට එක දෙයක් පෙනෙන්න තිබෙනවා. මම මේ ගරු සභාවට පැමිණ වාඩි වුණු පළමු වැනි දවසේම මම දැක්කා, කථානායකවරයා පත් කර, ඉන් පසුව විපක්ෂ නායකවරයා පත් කළාට පසුව ඇතැම් උදවිය විපක්ෂ නායක තනතුරට පත් වුණු පුද්ගලයා සම්බන්ධව මේ රටේ විවිධ මති මතාන්තර පතුරුවා ජාතිවාදය අවුස්සලා පිදුරු ගහක එල්ලෙන්න හදපු ආකාරය.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට ලබා දී තිබෙන කාලය අවසානයි.

ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරිගොඩ මහතා
(மாண்புமிகு பந்துல லால் பண்டாரிகொட)
(The Hon. Bandula Lal Bandarigoda)

ගරු කථානායකතුමනි, මම ඉක්මනින්ම මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

මේ රටේ ජනතාව ඒ කරන්න ගිය දේ පිළිගත්තේ නැහැ කියා මා හිතනවා. ඊළඟට, සීපා ගිවිසුමක් ගැන කථා කළා; මහා ඝෝෂාවක් කළා. අපි දැක්කා, බැනර් අර ගෙන පාරට බහිනවා. මම හිතනවා ඒකත් නිෂ්ප්‍රභ වෙලා ගියා කියලා. ඊළඟට, අරයත් එක්ක නැඟිටිමු; මෙයාත් එක්ක නැඟිටිමු කියා කිව්වා. නමුත් ඒවාත් මේ රටේ ජනතාව ඒ තරම් සැලකිල්ලට ගත්තාය කියා අප දැක්කේ නැහැ. දැන් තමන් හරියට කියවලාවත් නැති, වාර්තාවේ තිබෙන්නේ මොනවාද කියා හරියට දන්නේවත් නැති -දැන් මේ ගරු සභාවේ දී ඒ ගැන ප්‍රශ්න කරන විධියෙන්ම අපට ඒක පෙනෙනවා- කාරණයක් ගැන පුළුල්ව හිතන්නේ නැතුව පටු විධියට කල්පනා කරලා, ජාතිවාදය අවුස්සමින් මේ රටේ නැවත බොරු දේශප්‍රේමයක් ඇති කරමින් රට වැරදි මඟකට යොමු කරන්න, රටේ ජනතාවගේ මතය වැරදි මඟකට යොමු කරන්න උත්සාහ කරනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට ලබා දී තිබෙන කාලය අවසානයි.

ගරු බන්දුල ලාල් බණ්ඩාරිගොඩ මහතා
(மாண்புமிகு பந்துல லால் பண்டாரிகொட)
(The Hon. Bandula Lal Bandarigoda)

මම කථාව අවසාන කරනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

මේ තැනට රට ගෙනෙන්න ක්‍රියා කළ ජනාධිපතිතුමාටත්, අගමැතිතුමාටත්, විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයට සහ එම නියෝජිත පිරිසටත් ස්තුති කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

හොඳයි. ඊළඟට, ගරු සිවශක්ති ආනන්දන් මහතා.

[மு.ப. 10.19]

ගරු සිවශක්ති ආනන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு சிவசக்தி ஆனந்தன்)
(The Hon. Sivasakthi Ananthan)

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, ஐ.நா. சபைத் தீர்மானத்தையும் ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணையாளரது விசாரணை அறிக்கையையும் உடலகம, பரணகம ஆணைக் குழுக்களின் அறிக்கைகளையும் இவ்வவையில் மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன். உடலகம, பரணகம ஆணைக்குழுக்களின் அறிக்கைகள் தொடர்பில் நான் பெரிதும் கரிசனை கொள்ளப்போவதில்லை. இவ்விரண்டு ஆணைக்குழுக்களும் செயற்பட்டவிதம் தொடர்பில் உள்ளூர், சர்வதேச மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், அமைப்புக்கள் உட்பட எமது கட்சியினரும் சேர்ந்து மிகவும் பாரதூரமான விமர்சனங்களை முன்வைத்திருந்தோம். முன்னைய அரசாங்கமும் தற்போது நல்லாட்சி என்று சொல்லப் படுகின்ற அரசாங்கமும் இவ்வாறான ஆணைக்குழுக்களின் அறிக்கைகளின் உள்ளடக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தி, தாம் எதிர்நோக்கும் சர்வதேச சவால்களை வெற்றிகொள்ள அவற்றை உபகரணங்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளன. உதாரண மாக, கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக்குழுவின் (LLRC) அறிக்கையை முன்னைய அரசாங்கம் எவ்வாறு தனக்கேற்றவாறு சர்வதேச மட்டத்தில் பயன்படுத்தியது என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. பெரும்பாலும் இந்த அறிக்கைகள் பொய்கூறும் தன்மையைக் கொண்டவை. உதாரணமாக, பரணகம அறிக்கையில், "யுத்தத்தின் இறுதி 12 மணித்தியாலங்களில் இடம்பெற்ற சிவிலியன் படுகொலைகளுக்கு விடுதலைப் புலிகளே காரணம்" என்று சொல்வது ஓர் அப்பட்டமான பொய்! அதேவேளை, சில முன்னேற்றகரமான விடயங்களை இவ்வறிக்கைகள் உள்ளடக்கி, சர்வதேசத்தை திருப்திப்படுத்த முயற்சிப்பதும் அதன் பின்னர், அவற்றைக் கிடப்பில் போடுவதும் வழமையாகிவிட்டது. ஆகவே, இந்த அறிக்கைகளின் முடிவுகள் தொடர்பில் பெரிதும் அலட்டிக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்றே நான் நினைக்கின்றேன்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில், ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணையாளரின் விசாரணை அறிக்கை முடிவுகள் முக்கிய மானவை. இவ்வறிக்கை ஒரு முழுமையான அறிக்கையாகக் கொள்ளப்பட முடியாவிட்டாலும், நீதி விசாரணைக்கான நீண்ட பாதையில் ஒரு முக்கிய இடத்தை இவ்வறிக்கை வகிக்கும் என எமது மக்கள் நம்புகின்றனர். எம்மைப் பொறுத்தவரையில், "உள்ளகப் பொறிமுறையால் நீதியான விசாரணை நடைபெற முடியாது" என்ற அறிக்கையின் முடிவு முக்கியமானது. அத்தோடு, குற்றவியல் நீதிமன்ற விசாரணை ஒன்று நடைபெறவேண்டும் என்று அறிக்கை வலியுறுத்துவதும் முக்கியமானது. ஆகவே, உண்மைகூறல் செயன்முறை மட்டும் போதாது. நீதிச் செயன்முறையும் தேவை என்பது இதன்மூலம் புலனாகின்றது. வெறுமனே இலங்கையின் நீதித்துறையிலுள்ள குறைபாடுகளால் உள்ளகப் பொறிமுறையை நம்பமுடியாது என்பதைவிட, இலங்கையில் ஒரு நீதியான விசாரணையை முன்னெடுப்பதற்கான அரசியல் விருப்பு எந்தவொரு அரசாங்கத்திற்கும் இருந்ததில்லை என்பதே உண்மையான தாகும். அது இந்த அரசாங்கத்திற்கும் பொருந்தும். உள்ளகப் பொறிமுறையால் நீதியான விசாரணை நடைபெறமுடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்த ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணையாளரது அறிக்கை, முழுமையான சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்ற விசாரணையைப் பரிந்துரைக்கவில்லை என்பது எமக்கு ஏமாற்றத்தைத் தருவதாக இருந்தது. இது தொடர்பில் 29.09.2015 அன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் 4 கட்சிகள் உட்பட, தமிழ் அரசியல் கட்சிகள், 40 சிவில், சமூக அமைப்புக்கள் மற்றும் தொழிற் சங்கங்கள் விடுத்த கூட்டறிக்கையில் குறிப்பிட்டவாறு, மனித உரிமை ஆணையாளரால் விதந்துரைக்கப்பட்ட கலப்புப் பொறி முறையை நாம் கருத்தளவில் நிராகரிக்கவில்லை. மாறாக, அதைப் பரிசீலிக்க தமிழ்ச் சமூகம் தயாராகவே இருக்கின்றது.

ஆனால், ஒரு கலப்புப் பொறிமுறையில் அதன் உள்ளக அங்கமே மீயுயர்வானதாக இருக்குமானால் அக்கலப்பு பொறிமுறைக்கும் உள்ளகப் பொறிமுறைக்கும் எந்தவொரு வித்தியாசமும் இருக்க முடியாதென்பதில் நாம் தெளிவாக உள்ளோம். ஆகவே, ஐக்கிய நாடுகள் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளவாறு வெறுமனே சர்வதேச நீதிபதிகள், வழக்குத் தொடுநர்கள் இருப்பது மட்டும் போதாது. அவர்கள் பெரும்பான்மையினராக அந்தப் பொறிமுறையில் இருக்க வேண்டும். கலப்புப் பொறிமுறையில் சர்வதேச பங்களிப்பு மீயுயர்வானதாக இருக்க வேண்டும். லெபனான், சியராலியோன், கிழக்குத் தீமோர் போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய கலப்புப் பொறிமுறையே உருவாக்கப்பட்டது.

[ගරු සිවශක්ති ආනන්දන් මහතා]

சர்வதேசத்தின் பங்கு மீயுயர்வாக இல்லாத பொறிமுறையை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதை இவ்விடத்தில் உறுதியாகப் பதிவுசெய்ய விரும்புகின்றேன்.

ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர், தீர்மானத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் பேசிவரும் விடயங்கள் இவர்களுக்கும் முந்திய அரசாங்கத்திற்கும் பெரிய வித்தியாசம் இல்லையென்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. தீரமானத்தைத் தமக்குக் கிடைத்த வெற்றியாக வெற்றிவாதம் பேசுகின்றனர். தீர்மானத்தில் சர்வதேச நீதிபதிகள், வழக்குத் தொடுநர்கள் இருக்கவேண்டு மென்ற வாசகத்தைத் திட்டமிட்டுச் சிங்கள மக்களிடமிருந்து மறைக்கின்றனர். தேவையென்றால் சர்வதேச நிபுணத்துவ உதவியைப் பெற்று முழுமையாக உள்ளகப் பொறிமுறையே உருவாக்கப்படுமென்று ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் வெளிநாட்டு அமைச்சரும் கூறுகின்றனர். 'கபினட்' அந்தஸ்துள்ள பல அமைச்சர்களும் படையினருக்கெதிராக எந்தவொரு நீதிமன்ற நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படமாட்டாது என்கின்றனர். தேசிய அரசாங்கத்தின் பகுதியாக இருந்துகொண்டே தீர்மானத்திற்கு எதிரான பிரசாரத்தில் பங்கெடுக்க ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அக்கட்சியின் தலைவரான ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் அனுமதித்து வருகின்றார். சிங்கள மக்களிடம் தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கம் தொடர்பிலான உண்மையைக்கூட எடுத்துச் சொல்லாமல் பொய் சொல்கின்ற இந்த அரசாங்கம், உண்மையையும் நீதியையும் பெற்றுத்தருமென்று தமிழ் மக்கள் எவ்வாறு நம்புவது? இவற்றையெல்லாம் சிங்கள மக்களின் எதிர்ப்பைத் தவிர்ப்பதற்காகச் செய்யும் இராஜதந்திரம் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். அது சிங்கள மக்களை ஏமாற்றுவதாகவே அமையும். கடந்தகால வரலாறு எமக்கு ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லி வந்துள்ளது. சிங்கள அரசாங்கத்தினர் வெறுமனே தமிழர்களை மட்டுமல்லாமல் சிங்களவர்களையும் சேர்த்துத்தான் ஏமாற்றி வந்துள்ளனர். இது தொடர்ந்தால் நிச்சயமாக நல்லிணக்கம் ஏற்படப்போவதில்லை என்று கூறி, நிறைவுசெய்கின்றேன். நன்றி.

[අ.භා. 10.26]

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ හා බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ - நீதி அமைச்சரும் புத்தசாசன அமைச்சரும்)

(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe - Minister of Justice and Buddhasasana)

ගරු කථානායකතුමනි, අද දින සාකච්ඡා වෙන කාරණය අපේ රටට ඉතාම වැදගත්. අපේ රටේ අනාගත දිශානතිය යා යුත්තේ කුමන දිශාවකටද කියා තීන්දු කිරීමේ බලාධිකාරය ලැබිලා තිබෙන මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුව තුළ අපි මේ විවාදයට අද සහභාගි වෙන්නේ ඉතාමත් සද්භාවයෙන්; විශේෂයෙන් සිංහල, දෙමළ ජනතාව අතර සහෝදරත්වය, මිත්‍රත්වය වර්ධනය කරමින් අපේ රට මුහුණ පාලා තිබෙන ප්‍රශ්නවලින් අපි කොහොමද මිදෙන්නේ කියන කාරණය සාකච්ඡා කරන්න. මේ ගරු සභාවේ සියලුම මහජන නියෝජිතවරු ජාතීන් අතර මිත්‍රත්වය, සහෝදරත්වය ඇති කර ගන්න මේ විවාදය උපයෝගී කර ගනියි කියා හිතනවා. විශේෂයෙන්ම ක්‍රෝධය, වෛරය, ඊර්ෂ්‍යාව, දේශපාලන කුහකකම මත ජාතීන් අතර විරසකභාවයක්, වෛරයක් ඇති නොකරන ආකාරයට මේ විවාදය පවත්වයි කියා ගරු කථානායකතුමනි, මම හිතනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ජිනීවා යෝජනාවත් සමඟ රටේ ස්වාධිපත්‍ය පිළිබඳව හුඟක් අය කථා කළා. විදේශීය යාන්ත්‍රණය හරහා අපේ රටේ ස්වාධිපත්‍ය විදේශීය ආධිපත්‍ය විසින් ගිල ගත්තද, යට කර ගත්තද අපේ ස්වාධීනත්වයට බලපෑමක් ඇති වුණා ද කියන කාරණා මාධ්‍යයේ කථා කළා. මම බොහොම පැහැදිලිව කියනවා, ලෝකයේ පූර්ණ ස්වාධිපත්‍ය තිබෙන රටක් නැහැ කියා. 1940 ගණන්වල එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය නිර්මාණය වුණාට පස්සේ පූර්ණ ස්වාධිපත්‍ය තිබෙන රාජ්‍යයක් ලෝකයේ අදටත් නැහැ. අපි 1955 එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ සාමාජිකත්වය ගත්තාට පස්සේ අපේ රටේ දේශීය නීතියට උඩින් ජාත්‍යන්තර නීතියක් අපට ක්‍රියාත්මකයි. ඒ නීතියට ඉන්දියාව යටත්. ඒ නීතියට ඇමෙරිකාව යටත්. ඒ නීතියට රුසියාව යටත්. ඒ නීතියට චීනය යටත්. ඒක නිසා මේ ස්වාධිපත්‍ය තුළ කටයුතු කිරීම පිළිබඳ කාරණය අපේ රටේ ජනතාව තුළ යම් කුකුසක් -කුතුහලයක්- ඇති කර තිබෙනවා. පක්ෂ නායක රැස්වීම්වලදී මේ පිළිබඳව විවාදයක් මාසයක් තිස්සේ විපක්ෂයෙන් ඉල්ලුවා. ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමාටත් මතක ඇති. එහෙම ඉල්ලුවේ, මේ ද්‍රවිඩ ජාතික සන්ධානය නියෝජනය කරන විපක්ෂ නායකතුමා නොවෙයි.

අනෙකුත් උදවිය මේ පිළිබඳව විවාදයක් ඉල්ලුවා; මාසයක් තිස්සේ ඉල්ලුවා. අපි ගිය සතියේ කිව්වා විවාදය දෙන්නම් කියලා. හැබැයි, ඒ වන විට මොකක්ද ප්‍රතිචාරය? "අපට විවාදය එපා" කිව්වා. "අපට විවාදය එපා" කියලා විපක්ෂයේ ඒ උද්ඝෝෂණය කරන මන්ත්‍රීවරුන් කියන විට, අපේ ගරු අගමැතිතුමා කිව්වා, "නැහැ, අපි විවාදය දෙන්නම්. අපි මේක විවාදයට ගන්නම්" කියලා. මොකද, රටේ ජනතාවට මේ පිළිබඳව ගැටලුවක්, සැකයක් තිබෙනවා නම් එය නිරාකරණය කර දීමට, පැහැදිලි කර දීමට ආණ්ඩුවක් විධියට තිබෙන අපේ වගකීම, අපි බාර ගන්නවා. ඒ වගකීම භාර ගැනීමක් විධියට තමයි, අපි මේ විවාදය අපි විසින්ම තමුන්නාන්සේලාට ලබා දීලා තිබෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන්ම මේ "ජිනීවා" කියන ප්‍රශ්නය පසු ගිය කාලයේ ලොකු ගෝනි බිල්ලෙක්. එහෙම නැත්නම් "ජිනීවා" කියන්නේ විදුලි පුටුවක්. ඒ සඳහා එක එක අර්ථ නිරූපණ ඉදිරිපත් වුණා. අපේ රට සම්බන්ධයෙන් මේ ජිනීවා මැදිහත්වීම් පටන් ගන්නේ කොහෙන්ද? කවුද මේක පටන් ගත්තේ? ගරු කථානායකතුමනි, මම තමුන්නාන්සේගේ අවධානය යොමු කරවනවා 1989 දෙසැම්බර් 04වෙනි දා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ එවකට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු මහින්ද රජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ප්‍රකාශයකට. එතුමාගේ කථාවේදී එතුමා රතු කුරුස හමුදාවට ලංකාවට එන්න අවසර දීම ගැන ස්තුති කරනවා. රතු කුරුසයට ලංකාවට ඇවිල්ලා පරීක්ෂණ පවත්වන්නට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව කථානායකතුමාට, ආණ්ඩුවට ස්තුති කරනවා. ඒ පිළිබඳව හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා එදා ආණ්ඩුවට ස්තුති කළා. එදා ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මන්ත්‍රීතුමා මෙසේ ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා. I quote:

> " 'United Nations Working Group on Enforced and Involuntary Disappearances and Amnesty International ' කියන ආයතනවලටත් ලංකාවට එන්න අවසර දෙන ලෙස අපි ඉල්ලුවා."

ඒක තමයි එදා මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ස්ථාවරය. 1990 ඔක්තෝබර් 25වෙනි දා එතුමා ඒක නැවතත් සිහිපත් කරනවා, "මේ ජාත්‍යන්තර ආයතනවලට එන්න දෙන්න. අපේ රටේ අභ්‍යන්තරයේ වුණු දේවල් පිළිබඳව පරීක්ෂණ කරන්න ඉඩ දෙන්න" කියලා. එහෙම කියූ නායකයෙක් මේ රට පාලනය කරන කාලයේ මේ රටේ යම් කිසි ප්‍රශ්නයක් තිබුණා, අපි කාගේත් අවාසනාවට. ඒ ප්‍රශ්නය තිබුණු නිසා ජාත්‍යන්තරයට මැදිහත් වන්නට සිද්ධ වුණා. අපි කවුරු මොනවා කිව්වත් ඕනෑම රටක විවිධ ජාතීන් ජීවත් වන විට, ඒ රටේ මහ ජාතියත් සුළු ජාතියකුත්

අතර ගැටුමක් ඇති වුණාම ඒ පිළිබඳව නීති රීති තිබෙනවා, ජාත්‍යන්තර නීතියේ. ඒ පිළිබඳව ලෝකයා අවදියෙන් බලාගෙන ඉන්නවා. මැදිහත් වෙන්න පුළුවන් අවස්ථාවලදී මැදිහත් වෙනවා. ඒවාට ජාත්‍යන්තර සංවිධාන තිබෙනවා. ඒ සඳහා තමයි එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය තිබෙන්නේ. ඒ සඳහා තමයි මානව හිමිකම් කවුන්සිලය තිබෙන්නේ. ඒගොල්ලෝ මේවාට මැදිහත් වුණා. මැදිහත් වුණා විතරක් නොවෙයි, මේ සම්බන්ධව අපේ රජයත් සමඟ, -හිටපු රජයත්, ආණ්ඩුවත් සමඟ- ගනුදෙනු කළා.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් මෙතැනදී මම විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. "පසු ගිය දවස්වල හිටපු ආණ්ඩුව දේශප්‍රේමියි. දැන් තිබෙන ආණ්ඩුව දේශද්‍රෝහීයි. මේ රට පාවාදීම කරන්නේ UNP එක ප්‍රමුඛ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා ප්‍රමුඛ මේ ආණ්ඩුව." කියන මතය මේ රටේ නරුමවාදී දේශපාලනඥයන් කිහිප දෙනෙක් හදා ගෙන යනවා. ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ අයිතිය අපි තමුන්නාන්සේලාට දීලා තිබෙනවා. ඒ අය සුදු වැන්වලින් උස්සන්නේ නැහැ; මරන්නේ නැහැ; වෙඩි තියන්නේ නැහැ; ගෙනියන්නේ නැහැ. හැබැයි, අපටත් පෞරුෂයක්, ආත්ම ශක්තියක් තිබෙනවා. මේවායේ ඇත්ත නැත්ත මොකක්ද කියලා පැහැදිලි කරලා රටේ ජනතාව දැනුවත් කිරීමේ හයිය අපට තිබෙනවා. ඒ ශක්තිය මේ ආණ්ඩුවට තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි තමුන්නාන්සේලා "විවාදය එපා" කියන කොට, අපි කිව්වේ "නැහැ, ගන්න" කියලා. අපි මේ විවාදය බලෙන් දුන්නේ. එහෙම නැතිව මේ විවාදය විපක්ෂය ඉල්ලලා ගත්ත එකක් නොවෙයි.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි විවාදය බලෙන් දුන්නේ. අපි විවාද කරමු. අපට විරුද්ධව චෝදනා තිබෙනවා නම් ඒවාත් ගෙන එන්න. අපි සූදානම් ඒවාට මුහුණ දෙන්න. හැබැයි, අපි එකක් මතක තබා ගන්න ඕනෑ. ඒ තමයි අපි යථාර්ථයට මුහුණ දෙන්න ඕනෑය කියන කාරණය. අපට යථාර්ථයෙන් පැනලා යන්න බැහැ. දැන් මේ ආණ්ඩුවට පාවාදීම් චෝදනා කරන හිටපු ආණ්ඩුව මොකද කළේ? ඒක ගැන තමයි රටේ ජනතාව වැඩියෙන්ම අවධානය යොමු කළ යුත්තේ.

ගරු කථානායකතුමනි, ජාත්‍යන්තර නීතියේ රෝම ප්‍රඥප්තිය ගැන කලිනුත් මේ සභාවේ සඳහන් කළා. සාමාජික රටක් විධියට රෝම ප්‍රඥප්තිය අත්සන් කිරීම 2003 වසරේදී ශ්‍රී ලංකාව ප්‍රතික්ෂේප කළා. ඒ, එවකට හිටපු අපේ අගමැතිතුමා -වර්තමාන අගමැතිතුමා- වන රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමායි. ඒ අවස්ථාවේදී ඉන්දියාව එයට අත්සන් කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළා. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය එයට අත්සන් කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළා. ඒ ඒ රටවල යම් යම් ගැටුම් තිබුණු නිසා ඒ ආකාරයෙන් කළා. අපේ රටේ යුද්ධය පැවැති සමයේ සිදු වුණු සමහර දේවල් පිළිබඳව අපේ රටට විරුද්ධව සෘජු ලෙස ජාත්‍යන්තර අපරාධ අධිකරණයට ගෙන යන්න නීති නොමැති බව ජාත්‍යන්තර සංවිධාන, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය දැන ගෙන තිබෙනවා. නමුත්, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය දන්නවා, රෝම ප්‍රඥප්තියේ 12(3) වගන්තිය අනුව, "යම් කිසි රටක් රෝම ප්‍රඥප්තියට පාර්ශ්වකරුවෙක් නොවුණත්, ඒ රට තමන්ගේ රටේ වුණු බරපතළ මානව හිමිකම් උල්ලංඝණය කිරීම් පිළිබඳ වැරැදි තිබෙනවා නම්, ඒවා පිළිබඳව ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණ පවත්වන්න අවසර දුන්නොත් ඒ රට සම්බන්ධව පරීක්ෂණ පවත්වන්න බලය තිබෙනවා" කියලා. ඒ ක්‍රියාදාමය මෙතැන ක්‍රියාත්මක වුණා. එය හරිද, වැරැදිද කියන කාරණය ගැන මම විවේචනය කරන්න යන්නේ නැහැ. ඒ ක්‍රියාදාමය තුළ අපි ජාත්‍යන්තරයට හුඟක් අභියෝග කළා. අපේ ආරක්ෂක ලේකම් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට කිව්වා, "You mind your own business; we can look after our business" කියලා. එය කොයි තරම් ශක්තිමත් වීර ක්‍රියාවක්ද, නැද්ද කියලා කියන්න මම දන්නේ නැහැ. හැබැයි, මම දන්නවා ජාත්‍යන්තරය ඒවාට ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ කොහොමද කියලා.

ලිබියාවේ ගඩාෆිත් 2007 දී ඇමෙරිකාවේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට ගිහිල්ලා කියලා ආවා, "උඹලා ලෝක පොලිස්කාරයෝ වෙන්න යන්න එපා, උඹලාට තිබෙන්නේත් අපට තිබෙන සම අයිතියම තමයි" කියලා. හැබැයි ගඩාෆිගේ රටට මොකක්ද වුණේ කියලා අපි කවුරුත් දන්නවා. ඒක හරිද වැරැද්ද කියන එක ගැන කථා කරන්න මට වැඩක් නැහැ. ඒ ගැන වෙන්න ඕනෑ දේ වෙලා තිබෙනවා. ඒක ලෝකයේ හැටි. ලෝකයේ ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය තමයි එදා සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. ඒක සිද්ධ වන කාලයේ මේ බුද්ධිමත් දේශප්‍රේමී ආණ්ඩුව,-[බාධා කිරීමක්]

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

තමුන්නාන්සේ කරුණාකර අහගෙන ඉන්න. [බාධා කිරීමක්] වනචාරී වෙන්න එපා. වැදගත් වෙන්න. වනචාරී වෙන්න එපා. මේ පාර්ලිමේන්තුව ගෝත්‍රිකවාදයට ගෙන යන්න බැහැ. මේ පාර්ලිමේන්තුව අපි ඒ ගෝත්‍රිකවාදයෙන් ගොඩ අරගෙන තිබෙන්නේ. මේක යහ පාලනය යටතේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තිබෙන රටක්. [බාධා කිරීමක්]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! Let the Hon. Minister speak. Hon.Vasudeva Nanayakkara, please sit down. Do not disturb him.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

තමුන්නාන්සේලා මේ විවාදය එපා කිව්ව උදවිය. දැන් කෑ ගහන්න එපා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා වාඩි වෙන්න. [බාධා කිරීමක්] Do not disturb, Hon. Member. ඔබතුමාට අවස්ථාව ලැබුණාම කථා කරන්න. Go ahead, Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

ගරු කථානායකතුමනි, අපි ජාත්‍යන්තර රටවලට අභියෝග කළාට කමක් නැහැ. හැබැයි අපි කාට හරි අභියෝග කරනවා නම්, අපි අපේ තරම දැනගෙන, ඒවා මැඩපවත්වාගන්න පුළුවන් වන විධියට අපේ ශක්තිය පෙන්වන්න පුළුවන් නම්, ඒ හයිය තිබෙනවා නම් ඒවා කළාට කමක් නැහැ. ඒ ගැන මගේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ අද චෝදනා කරන පක්ෂ, එදා හිටපු ආණ්ඩුව, මන්ත්‍රීවරු, ඇමතිවරු නන්දිකඩාල්වල යුද්ධය කළ සොල්දාදුවා කොළඹට එන්න කලින් ගිවිසුමක් අත්සන් කළා. බෑන් කී මූන් පැය 48ක් ඇතුළත ලංකාවට ඇවිල්ලා Joint

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

Statement කියලා ගිවිසුමක් අත්සන් කළා. ඇයි ආවේ? ඒ අයටත් යම් කිසි දෙයක් පිරිමසා ගන්න තිබුණා. ලංකාවට ආවා. Joint Statement එක අත්සන් කළා. අපි මේක හොයා ගත්තාට පස්සේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා. එතකොට මොකද කිව්වේ? අපට හිනා වුණා. "ඕක මොකක්ද, ජාත්‍යන්තර නායකයෙක් රටකට ගියාම ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශයක් අත්සන් කරනවා, ඕක පත්තරේට දාන එකක්, මොකක්ද මේකේ වටිනාකම" කියලා එදා හෑල්ලුවට ලක් කළා. ගරු කථානායකතුමනි, 2009 මැයි 23වන දින අත්සන් කරන ලද මේ Joint Statement එක මම **සභාගත*** කරනවා.

මේ ගිවිසුමේ අවසාන වගන්තිය ගැන මම කලිනුත් කිව්වා, which states, I quote:

> "Sri Lanka reiterated its strongest commitment to the promotion and protection of human rights in keeping with international human rights standards and Sri Lanka's international obligations. The Secretary General underlined the importance of an accountability process for addressing violations of international humanitarian and human rights law. The Government will take measures to address those grievances."

හිටපු ජනාධිපතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවට නොදන්වා, ඒ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ හිටපු කිසි කෙනෙකුට නොදන්වා, මේ රටේ අග්‍රාමාත්‍යවරයාවත් දන්නේ නැතිව එදා විදේශ කටයුතු අමාත්‍ය රෝහිත බෝගොල්ලාගම මැතිතුමාත් එක්ක එකතු වෙලා මේ ගිවිසුම අත්සන් කළා.

අද මේ පිළිබඳව සැකයක් මතු කළා. මම සුදානම් ඒ සැකය දුරු කරන්න. මෙහි බලපෑම කුමක්ද ගරු කථානායකතුමනි? Terms of Reference යටතේ මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා දේශීය යාන්ත්‍රණයක් විධියට උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසම - LLRC - පත් කරලා, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් බැන් කී මූන් මහත්මයාට බලය දුන්නා කමිටුවක් පත් කරන්න. Panel of Experts - දරුස්මාන් කොමිටිය - පත් කළේ ඒ යටතේ. ඒ Terms of Reference එකේ කියන්නේ- [බාධා කිරීමක්] තේරෙන්නේ නැතිනම් කියන දේ අහගන්න. I quote:

> "In the Joint Statement of the Secretary-General and the President of Sri Lanka issued at the conclusion of the Secretary-General's visit in the country on 23 May 2009, the Secretary-General underlined the importance of an accountability process to address allegations of violations of international humanitarian and human rights law committed during military operations between the Government of Sri Lanka and the Liberation Tigers of Tamil Eelam...."

This is the mandate. මේ mandate එක යටතේ බැන් කී මූන් මහත්මයා දරුස්මාන් මහත්මයාට බලයක් දුන්නා. Panel of Experts එකක් දැම්මා. ඒ උදවිය වාර්තාවක් හැදුවා.

ගරු කථානායකතුමනි, පළමු වතාවට ඒ හැදූ වාර්තාවෙන් කියනවා, සාමාන්‍ය පුරවැසියන් 40,000ක් ඝාතනයට ලක් වුණා කියලා. ඒ වාර්තාවේ කියනවා, ඉස්පිරිතාලවලට උඩින් ෂෙල් වෙඩි දැම්මා කියලා. ඒ වාර්තාවේ කියනවා, සුදු කොඩි ගෙනෙන අයට වෙඩි තියන්නේ නැහැ, මරන්නේ නැහැ කියලා පොරොන්දු වුණා කියලා. -ආණ්ඩුවේ ජනාධිපති, ආරක්ෂක ලේකම් ඇතුළු අනෙකුත් අයගේ නම් තිබෙනවා- හැබැයි, එනකොට මරලා දැම්මාය කියනවා. එවකට පැවැති ආණ්ඩුව විසින් මේ සියල්ල මේ තත්ත්වයට ගෙනාවා. ගරු කථානායකතුමනි, දරුස්මාන්ගේ මේ වාර්තාව 2011 අප්‍රේල් මාසයේ 28 වැනි දා එළි දකින්නට නියමිත වෙලා තිබුණා. දරුස්මාන්ගේ වාර්තාව ගැන ප්‍රශ්න කරන්න අපට ඒ වේලාවේ අයිතියක් තිබුණේ නැහැ, එය ඒ ආණ්ඩුව භාර ගත්ත වගකීමක් නිසා. හැබැයි, දරුස්මාන්ගේ වාර්තාවේ ඒ කරුණු මතම, ඍජු ලෙස ජාත්‍යන්තර අධිකරණයේ නඩු පවරන්නට සූදානමක් තිබෙනවාය කියන කාරණය සම්බන්ධව මම, 2011 අප්‍රේල් මාසයේ 25 වැනි දා ජාත්‍යන්තර නීතිය පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීමක් කරලා, බැන් කී මූන් මහත්මයාට ලිපියක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ ලිපිය මාධ්‍යයේ පළ වුණා. ඒ පිළිබඳව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මාධ්‍යයට උත්තර දුන්නා. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ අනුව එදා පැවැති තත්ත්වය යම්තාක් තත්ත්වයකට සමනය වුණා. මම ඒ ලිපිය, 2011 අප්‍රේල් 25 වන දින දරන ලිපිය **හැන්සාඩ්*** ගත කරනවා.

එදා අපේ රටේ සිටිය විදේශ කටයුතු අමාත්‍යවරයා තමයි මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා. මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා මේ දවස්වල රට වටේ රැස්වීම් තිය තියා, රටේ ජාතික සමගියට බාධා වන ආකාරයට ජාතිවාදය අවුස්සමින් විශාල මතයක්, වෛරයක් වපුරමින් යනවා. හැබැයි, මම තමුන්නාන්සේලාට පෙන්වලා දෙනවා මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා එක්සත් ජාතීන්ගේ මහලේකම් බැන් කී මූන් මැතිතුමාට මොකක්ද ලිව්වේ කියලා. බැන් කී මූන් මැතිතුමාට මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා මොනවාද ලිව්වේ? මෙන්න ලියපු විධිය. "His Excellency President Mahinda Rajapaksa has directed me to convey his warm greetings and very good wishes for the success of all your endeavours." කවදාද මේ ලියන්නේ? ගරු කථානායකතුමනි, 2011 පෙබරවාරි 15වැනි දා මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා බැන් කී මූන් මැතිතුමාට ලියනවා, "තමුන්නාන්සේ අපේ රට සම්බන්ධව මේ කරපු සියල්ල අතිසාර්ථකව ඉෂ්ට කිරීම පිළිබඳව අතිගරු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා මට නියෝගයක් දුන්නා ඔබතුමාට ස්තුති කරන්න කියලා." නොසෑහෙන්න ස්තුති කරන්න කියලා. මම ඒ ලිපිය හැන්සාඩගත කිරීම සඳහා **සභාගත*** කරනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු කථානායකතුමනි, යුද්ධය ඉවර වෙලා දවස් හතරක් ඇතුළත ඒකාබද්ධ ගිවිසුම අත්සන් කරපු ආණ්ඩුව, යුද්ධය අවසන් වෙලා දවස් 7ක් යනකොට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරනවා. අපට චෝදනාවක් ලැබෙයි කියලා බලාපොරොත්තුවෙන්, චෝදනාවක් ලැබෙන්න කලින්, අපි ගිහිල්ලා ස්වෙච්ඡාවෙන් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරනවා, අපේ රට සම්බන්ධව. ඒ යෝජනාවේ අපේ මේ ප්‍රඥප්ති සියල්ල බාර ගන්නවා කියලා මෙන්න මෙහෙමයි කියන්නේ ගරු කථානායකතුමනි. "Welcoming also the recent reassurance given by the President of Sri Lanka that he does not regard a military solution as a final solution, as well as his commitment to a political solution with implementation of the thirteenth amendment to bring about lasting peace and reconciliation in Sri Lanka," දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක වීම හොඳද, නරක ද කියන එක අපි වෙනම කථා කරමු. ලංකාවේ නියෝජිතයා වශයෙන් දයාන්

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*
** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
** Placed in the Library.*

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*
** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
** Placed in the Library.*

ජයතිලක මහත්මයා එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට ගිහිල්ලා පළමුවන වතාවට ජාත්‍යන්තරයට සහතිකයක් දෙනවා, "මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ චේතනාවක්, බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා දිගු කාලීන සාමයක් වෙනුවෙන් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න, ඒක නිසා ලංකාවට සහාය දෙන්න" කියලා. ඒ පොරොන්දුව මත මේ යෝජනාව සම්මත වුණා. අපේ මහින්ද සමරසිංහ ඇමතිතුමා එදා ගිහිල්ලා ජාත්‍යන්තරයේ සහයෝගය අරගෙන මේ යෝජනාව සම්මත කර ගත්තා. අපි ගිහිල්ලා, අපි මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරනවා කියලා පොරොන්දු වෙලා, අපි ඡන්දය ඉල්ලලා, අපි සම්මත කර ගත්ත යෝජනාවක්. ඒ යෝජනාවේ කරුණු ක්‍රියාත්මක කළාද? ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ.

ඊට පස්සේ හිටපු ජනාධිපතිතුමා LLRC එක පත් කළා. එයින් නිර්දේශ ගණනාවක් ඉදිරිපත් වුණා. LLRC එක පත් කරපු එක හොඳයි. ඒ ගැන හැම ශ්‍රී ලාංකිකයෙක්ම සතුටු වන්න ඕනෑ. දිගු කාලීන සාමයක් ඇති කිරීමට, ජාතීන් අතර සමඟියක් ඇති කිරීමට, අනාගතයේදී ජාතිවාදී ප්‍රශ්න ඇති නොවීමට, අනාගතයේදී ගැටුම් ඇති නොවීමට හොඳ නිර්දේශ ලබා දීම සඳහා මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා LLRC එක පත් කරපු එක හොඳයි. බැන් කී මූන් මහත්මයාගේ ගිවිසුම තිබුණත් එකයි, නැතත් එකයි LLRC එක පත් කරපු එක හොඳයි. LLRC එක පත් කරලා හොඳ නිර්දේශ ලබා ගෙන තිබෙනවා. ඒ ලබා ගෙන තිබෙන නිර්දේශත් හොඳයි. ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරනවා කියලා එදා පැවැති ආණ්ඩුව භාර ගත්තා. ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක වෙනකල් ජාත්‍යන්තරය බලාගෙන හිටියා. 2012 අප්‍රේල් 3 වැනි දා වන විටත් LLRC එකේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක නොවෙන කොට මොකක්ද වුණේ? ජාත්‍යන්තරය ආපසු මේ පිළිබඳව අවධානය යොමු කළා. ඒ අවධානය යොමු කිරීම හරහා 2012 අප්‍රේල් 3 වැනි දා ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට දෙවැනි යෝජනාව ඉදිරිපත් වුණා. ඒ දෙවැනි යෝජනාවේ ඒ තරම් බරපතළබවක් මා නම් දකින්නේ නැහැ. ඒ යෝජනාවේ තිබෙන්නේ මොකක්ද? ගරු කථානායකතුමනි, ඒ යෝජනාවේ හරය වන්නේ මෙන්න මේ ටික.

> "Taking note of the report of the Lessons Learnt and Reconciliation Commission of Sri Lanka and its findings and recommendations, and acknowledging its possible contribution to the process of national reconciliation in Sri Lanka,"

ලංකාවේ ජන වාර්ගික සමඟිය ඇති කිරීම සඳහා LLRC වාර්තාවේ තිබෙන නිර්දේශ ඒ ගොල්ලන් අනුමත කරනවා, ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්න ලංකාව එකඟ වෙලා තිබෙනවා, ඒක පූර්ණ කාලීනව ලංකාවේ ස්වාධිපත්‍යය ඇතුළත ක්‍රියාත්මක වුණු කොමිසමක්, ඒ නිසා ඒ යෝජනා, නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා තමයි මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන්නේ. ඒ ගැන ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ උපදේශකයෝ අපට කියන්න ඕනෑ නැහැ. මමත් ඒක කියනවා. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර් කියන කවුරු වුණත්, මේ රටට ආදරය කරන, මේ රටේ සමඟිය, යහ පැවැත්ම බලාපොරොත්තු වන ඕනෑම කෙනෙක් මේ LLRC එකේ යෝජනා ටික ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා කියනවා. ඒ නිසා ඇමෙරිකාව ඒක කිව්වාට වැරැද්දක් නැහැ. ඒක මම කිව්වාට වැරැද්දක් නැහැ. ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරනවා ය කියලා භාරගත් ආණ්ඩුව ඒක හරියට ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ. මම ඒ යෝජනාවත් **සභාගත*** කරනවා ගරු කථානායකතුමනි.

ඊට පස්සේ ජාත්‍යන්තරය 2014 අප්‍රේල් 09වන කල් බලා සිටියා. යුද්ධය අවසන් වෙලා අවුරුදු 4ක් බලාගෙන සිටියා, පොරොන්දු වූ එකඟතා මේ රටේ ක්‍රියාත්මක කරන කල්; මේ රටේ සාමය ඇති වන කල්. මේ රටේ යුද්ධය නිම වුණාට සාමය ඇති වුණේ නැහැ. මේ රටේ මිනිසුන්ට නිදහසේ ජීවත් වෙන්න අයිතියක් තිබුණේ නැහැ. නිදහසේ කථා කරන්න, ලියන්න අයිතියක් තිබුණේ නැහැ. එදා මේ රටේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව මත ප්‍රකාශ කළා නම් සිංහල ද, දෙමළ ද, මුස්ලිම් ද කියලා බලන්නේ නැතිව ඒ හැමෝටම හිරිහැර කළා; වෙඩි තිබ්බා; සුදු වෑන්වලින් ඇවිත් පැහැරගත්තා; ජනමාධ්‍ය මර්දනය කළා; මාධ්‍යවේදීන් ඝාතනය කළා. එදා අපි අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය ගැන කථා කරන කොට අපේ ගෙවල්වලටත් ඇවිල්ලා වෙඩි තැබුවා. ඒ වාගේ තත්ත්වයක් තිබෙන විට, මේ රටේ ජනතාවට යන්න එන්න තැනක් නැති වන විට, තම දුක අඳෝනාව ගැන කියන්න තැනක් නැති වන විට, ජාති භේදයේ ප්‍රශ්නයක් නැතිව මිනිස්සු ගිහින් ජාත්‍යන්තරයට දුක කියනවා. ඒක ලංකාවේ අද වෙච්ච දෙයක් නොවෙයි. එහෙම දුක කියන්න සිද්ධ වෙන සංස්කෘතියක් මහින්ද රාජපක්ෂ මේ රටේ ඇති කළා. 1989 දී එහෙම දුක කියන්න ජාත්‍යන්තරයට ගියා; 2001 දීත් ගියා. තවත් අය දුක කියන්න ජාත්‍යන්තරයට ගියා. අදත් ඒ සංස්කෘතියේ වෙනසක් වෙලා නැහැ. ඒක තමයි ජාත්‍යන්තර නීතියට තිබෙන බලය.

අපි ගිහින් කරපු ඉල්ලීම් ඒ උදවිය සාකච්ඡාවට භාජන කළාට පසුව තුන්වන යෝජනාව ගෙනාවා. තුන්වන යෝජනාවේ මොකක්ද කියන්නේ? ගරු කථානායකතුමනි, ඒ තුන්වන යෝජනාවේ යුද්ධයට අදාළ කරුණු හරි අවමයි. එහි තිබෙනවා, LLRC වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කරන්න, දිගු කාලීන සාමය ගෙනෙන්න කියලා. එහි තිබෙන අනෙක් ඒවා මොනවාද? රතුපස්වල මිනිසුන් මැරුවේ යුද්ධයේ ප්‍රතිඵලයක් විධියට ද? ඇන්ටනීට වෙඩි තැබුවේ යුද්ධයේ ප්‍රශ්නයක් නිසා ද? හිරගෙදර හිරකාරයන් මැරුවේ යුද්ධයේ ප්‍රශ්නයක් නිසා ද? නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, යුද්ධයෙන් පසුවත් නීතියක් නැති අරාජික රාජ්‍යයක් මේ රටේ පවතින විට, ඒකාධිපති ක්‍රමයක් මේ රට තුළ ස්ථාපිත වන විට ලෝකය ඇහැ ඇර බලනවා; ලෝකය තීන්දු තීරණ ගන්නවා. ඒක වළක්වන්න කාටවත් බැහැ. එහි ප්‍රතිඵලයක් විධියට තමයි මේ තුන්වන යෝජනාව ආවේ. මේ තුන්වන යෝජනාවේදීත් ජාත්‍යන්තරය අපේ රට සම්බන්ධව දෙකට බෙදුණා. දෙවන යෝජනාවේදීත් බෙදුණා. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයවත් මානව හිමිකම් කවුන්සලයවත් මේ දක්වා කවදාවත් අපේ රට වෙනුවෙන් බෙදී තිබුණේ නැහැ. මේ යෝජනා හරහා තමයි බෙදුණේ. ඒ බෙදුණු ලෝකය තමයි අපි පහු ගිය දවස්වල පළමු වතාවට යෝජනාවක් මඟින් නැවතත් එකතු කළේ, ඒ රටවල් ඒකමතිකව යම්කිසි කාරණයක් වෙනුවෙන් එකඟතාවකට ගන්න. අපි එහි හොඳ නරකත් කථා කරමු. අපට ඒ දේ ඒ විධියට කරන්න පුළුවන්කම ලැබීම ජයග්‍රහණයක්ය කියන කාරණය මා මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ රටේ යුද සමයේ බැන් කී මූන් මහත්මයාත් එක්ක අත්සන් කරපු ගිවිසුමේ ම "යුද්ධයේ අවසාන භාගය" කියලා නිර්වචනයක් දුන්නා. ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂණ පවත්වන්න කමිටු පත් කළා. ඒ පත් කළේ ආණ්ඩුවයි; හිටපු ආණ්ඩුවයි. පරණගම මැතිතුමාව පත් කළේත් එම ආණ්ඩුවයි. උදලාගම විනිශ්චයකාරතුමාව පත් කළේත් එම ආණ්ඩුවයි. දැන් තමුන්නාන්සේලාට, අපට අධ්‍යයනය කරන්න ඒ වාර්තා ලැබී තිබෙනවා. මේවා 2006 වර්ෂයේ ඉඳලා සඟවා ගෙන සිටියා. මේ 2015 වර්ෂයයි. උදලාගම වාර්තාව අවුරුදු 9ක් තිස්සේ ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලයේ සඟවා ගෙන සිටියා. මොකක්ද තිබෙන විනිවිදභාවය? රටේ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවයට පිළිගැනීමක් තිබෙනවාද? අපි ජාත්‍යන්තරයට පොරොන්දු වෙලා commissions පත් කරනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් වාර්තා ලැබෙනවා. හිටපු

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*

** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*

** Placed in the Library.*

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

ජනාධිපතිතුමාගේ ලාච්චුවෙන් අවුරුදු 9ක් තිස්සේ ඒවා එළියට ආවේ නැහැ. අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳව පරණගම මැතිතුමාගේ වාර්තා තිබුණා. ඒවා එකක්වත් ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. නමුත් අපි ඒවා ඉදිරිපත් කළා. ඒ පිළිබඳව දැන ගැනීමේ අයිතියක් මේ රටේ සියලුම ජනතාවට තිබෙනවා; ලෝකයටත් තිබෙනවා. අපේ විනිවිදභාවය පෙන්වන්න, අපේ නිවැරැදිභාවය පෙන්වන්න අපි පියවරක් ගත්තා නම්, එයට කොමිසමක් පත් කළා නම්, එයට වාර්තාවක් හැදුවා නම් ඇයි ඒක දෙන්න බැරි? දැන් අපි ඒවා ලබා දීලා තිබෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

ඒ වාර්තාවල නිර්දේශ තිබෙනවා. සමහර විට ඒ නිර්දේශ හරියකාරව අධ්‍යයනය කළොත් ජිනීවා යෝජනාවල තිබෙන නිර්දේශවලට වඩා බරපතළ නිර්දේශ ඒවායේ තිබෙනවා. ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්න ගත්තාම තමුන්නාන්සේලාට තේරේවි ජිනීවා නිර්දේශ සිනිඳුයි කියලා; මට සිලුටුයි කියලා. අපේ දේශීය කොමිෂන් වාර්තාවල ඊට වඩා දේවල් ක්‍රියාත්මක වීමේ බරපතළ ක්‍රමවේද තිබෙනවා. ඒක අපේ රටේ යන්ත්‍රණය තුළ ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑය කියනවා. මෙහිදී අපට කරන්න තිබෙන්නේ ජාතිවාදය අවුස්සන එකවත්, දේශපාලන කුහකත්වය තුළ ජනතාව කුළප්පු කරන එකවත් නොවෙයි. අපට අවශ්‍යකම තිබෙන්නේ මේවායින් පාඩම් ඉගෙන ගැනීමයි. අපි පාඩම් ඉගෙන ගත්තා. තවම ඉගෙන ගන්නවා. හැබැයි ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ, මේවායින් පාඩම් ඉගෙන ගන්නා ගමන්ම තවත් යුද්ධ කරනවාද, තවත් ගැටුම් ඇති කර ගන්නවාද, එහෙම නැත්නම් සාමය ගෙනෙනවාද කියන එකයි. ගරු කථානායකතුමනි, අතීතයේ කරපු වැරැදි අපි මින් ඉදිරියට කරන්න හොඳ නැහැ. එදා යුද්ධය ඉවර වුණා. අපි බලා ගෙන සිටියා. මා නම් බලාපොරොත්තු වුණා, මේ දේවල් සිද්ධ වෙයි කියලා. ජාත්‍යන්තර නීතිය පිළිබඳව යම් අවබෝධයක් තිබෙන ඕනෑ කෙනකුට ඒක තේරුම් ගන්න පුළුවන්කම තිබුණා. අපි ඉන්දියාව එක්ක හෝ වෙනත් රටක් එක්ක හෝ යුද්ධ කළේ නැහැ. අපේ රටේ අපේම සහෝදර පුරවැසි ද්‍රවිඩ කණ්ඩායම් මේ රටේ නීත්‍යානුකූල හමුදාවත් එක්ක යුද්ධ කළේ.

යුද්ධය ඉවර කළා. ඊට පසුව මාධ්‍ය සංදර්ශන පැවැත්වුවා. පිට කොටුවේ බෝ ගහ ළඟ කිරි බත් දන්සැලක් දමනවා, රටේ රාජ්‍ය නායකයා එතැනට එනවා. බෞද්ධ කොඩියයි, සිංහල කොඩියයි ඇඳගෙන පිරිසක් නටනවා, පිස්සන් වාගේ. ඒවා පෙන්වූවා, ජාත්‍යන්තර මාධ්‍යයත්. එදා මා හිතුවා, මීට වඩා බරපතළ ප්‍රතිඵල ඇති වෙයි කියලා. ඇයි ඒ? CNN එකේ පෙන්නුවා, BBC එකේ පෙන්නුවා. කොහොමද පෙන්නුවේ? කිරි බත් කපනවා, අපේ උදවිය නටනවා, කැවුම් කනවා, රබන් ගහනවා, එතැනට ජනාධිපති යනවා, බහිනවා, කැවුම් කනවා, ඊළඟ එකට යනවා. මාධ්‍ය සංදර්ශන. හැබැයි, ඒ ගමන්ම ජාත්‍යන්තර මාධ්‍ය මඟින් ප්‍රචාරය කරනවා, උතුරේ අත පය වැල් කෝටු වාගේ තිබෙන දුක් විඳපු ළමයින්, වයසක උදවිය බෙලෙක් තැටියක් අරගෙන පාන් කෑල්ලක් ගන්න අනාථ කඳවුරේ පෝලිමේ යන ආකාරය. ලෝකයට ඒ මතය හැදුවේ කවුද? අපි අපේ රට ඇතුළත තිබුණු අභ්‍යන්තර ගැටුම නිරාකරණය කර ගත්තා නම්, ඒක විසඳා ගැනීමත් ඊළඟට වැදගත් විධියට කරන්නට ඕනෑ.

වින්ස්ටන් චර්චිල් මැතිතුමා මේ වාගේ යුද්ධයක් නොවෙයි දිනුවේ. එතුමා දෙවන ලෝක යුද්ධය දිනුවා. දෙවන ලෝක යුද්ධය දිනපු වෙලාවේ අපේ රටේ ජනාධිපතිතුමාට හිටපු ජාතියේම ඇමතිවරු එතුමාටත් ඉන්න ඇති. එතුමාටත් කිව්වා, සමරන්න කියලා. වින්ස්ටන් චර්චිල් අගමැතිතුමා මොනවාද කිව්වේ? එතුමා "In defeat: defiance. In victory: magnanimity." කියලා, මුළු ලෝකයටම ආදර්ශ පාඨයක් දුන්නා. එතුමා කිව්වා, "සමරන්න බැහැ. දිනුවාට පස්සේ නිහතමානී වෙන්න ඕනෑ"යි කියලා. පරාජය වුණු මිනිස්සු දැඟලුවාට කමක් නැහැ. ඒක තමයි රාජතාන්ත්‍රිකභාවය කියන්නේ.

මේ වාගේම උදාහරණ අපට ලෝකයේ තිබෙනවා. දකුණු අප්‍රිකාවේ නෙල්සන් මැන්ඩෙලා එසේ මෙසේ නායකයකු නොවෙයි. එතුමා මාධ්‍ය සංදර්ශන කරපු නායකයකු නොවෙයි. අවුරුදු 29ක් හිර බත් කෑවා. තමන්ගේ රටේ ජනතාවට නිදහස දෙන්න අවුරුදු 29ක් හිර බත් කෑවා. ඒ හිර බත් කාලා එතුමාගේ සටන දිනුවා. රට නිදහස් කර ගත්තා. එතුමා යටතේත් ලංකාවේ හිටපු ජාතියේ මෝඩ ඇමතිවරු සිටින්න ඇති. ඒකේ චිත්‍රපටයකුත් හදලා තිබෙනවා. ඒ ගොල්ලන් ඇවිල්ලා නෙල්සන් මැන්ඩෙලා මැතිතුමාට කියන්නේ මොකක්ද? "සමරමු" කියලායි. ඒ සුදු ජාතිය, මේ කළු ජාතිය. හැබැයි, දෙගොල්ලන්ම දකුණු අප්‍රිකාවේ. මොකක්ද මැන්ඩෙලා මහත්මයා කිව්වේ? "Do not celebrate revenge" කියලායි කිව්වේ. පළි ගැනීම සමරන්න එපායි කිව්වා. අන්න, ජාත්‍යන්තර නායකයෝ; රාජතාන්ත්‍රිකයෝ! ඔන්න ඕවාට තමයි රාජතාන්ත්‍රික නායකත්වය කියලා කියන්නේ.

අපි මෙහේ මොකක්ද කළේ? යුද්ධය දිනාපු දවසේ ඉඳලා පළාත් පාලන ඡන්දය දිනන්න හැදුවා ජාතිවාදයෙන්; පළාත් සභා ඡන්දය දිනන්න හැදුවා ජාතිවාදයෙන්. ජාතිවාදය වැපුරුවා. ඡන්දයක් එන කොට විදුලි පුටුවට යවන එක ගැන කථා කරනවා. ජනතාව හැමදාම මුළා කරන්න පුළුවන් කියන මිථ්‍යාවක ගිලිලා, අඳුරේ ගැලී හිටියා එදා එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය. හැබැයි, ජනතාවට හැමදාම අඳුරේ ඉන්න වුවමනා නැහැ. ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාව එහෙම මෝඩ නැහැ. ජනතාව ආලෝකය දැක්කා. ජනතාව වෙනස කරන්න ඕනෑ වේලාව හඳුනා ගත්තා. වෙනස කරන්න ඕනෑ වෙලාවේ වෙනස කළා. ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ වාසනාවට අපි ජනවාරි 08 වැනිදා ලොකු විප්ලවයක් කළා.

Magna Carta ගිවිසුමෙන් අවුරුදු 800කට පසුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රවාහය ඇතුළත සාමකාමීව කළ ලොකුම විප්ලවය කළේ අපියි. ඒක තමයි, ජනවාරි 8වැනි දා කළ විප්ලවය. අප එදා ජාත්‍යන්තර නායකයන් එක්ක කථා කළා. බ්‍රිතාන්‍ය මහ රැජින එක්කත් මම කථා කළා. එතුමිය මේකෙන් පසුව කිව්වේ මොකක්ද? "අප හිතුවා ඔබගේ රටේ ඔය වෙනස සිදු වෙන්න තව අවුරුදු 20ක් විතර ගතවෙයි කියලා" කියන එකයි එතුමිය කිව්වේ. මේ රටට ආපසු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගෙනෙන්න, තිබුණු ඒකාධිපති ආණ්ඩුව පන්නා දමලා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කරන්නට තවත් අවුරුදු 20ක් ගතවෙයි කියලයි ලෝක රාජ්‍ය නායකයන් කිව්වේ. ඒක තමයි ලෝකයේ තිබුණු මතය. තමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවා නම් පිළිගන්න, එපා නම් විසි කරන්න. ඒක ලෝක මතයයි. ඒක මගෙත් මතයයි. තවත් සමහර රාජ්‍ය නායකයන් ආවා. කළා. ඔවුන් මොනවාද අපට කිව්වේ? "තමුන්නාන්සේලාගේ රටේ වුණු වෙනස ඔය තරම් ඉක්මනට සිදු වුණු එක හරි පුදුමයි. හැබැයි, අපි නම් බලාපොරොත්තු වුණේ තමුන්නාන්සේලා ඔය වෙනස කරන්න ගියොත්, වෙන රටවල වාගේ ජීවිත තිස් හතළිස් දහසක් විනාශ වෙයි කියලායි. එහෙම සිදු නොවී මේ වෙනස කරපු එක ගැන තමුන්නාන්සේලාට අප ස්තුතිවන්ත වෙනවා" කියලායි විදේශ රටවලට ගියාම අපේ අගමැතිතුමාට, ජනාධිපතිතුමාට ඔවුන් කිව්වේ. ඒක තමයි යථාර්ථය. ඒ වෙනස කරගත් අපි සුබවාදීව මේ කටයුතු දෙස බලන්නට ඕනෑ.

මේක සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර්, මැලේ කියන අප කාගේත් රටයි. මේ හැමෝම අපේ රටේ පුරවැසියන්. මේ හැමෝටම තිබෙන්නේ එකම අයිතිවාසිකම්. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඒක තහවුරු කර දී තිබෙනවා. මේ තුළ අප අනාගතය, සාමය ගොඩනඟන්නේ කොහොමද කියා බලනවා වෙනුවට, යම්කිසි කණ්ඩායමක් මේ සමගියට බාධා කරන්න, මේ

සමගිය විනාශ කරන්න කටයුතු කරනවා නම් අපේ රටේ අනාගත පරම්පරා දහයක් නොවෙයි, දහසක් තමුන්නාන්සේලාට සාප කරනවාය කියා මතක ඇතිව ලියා තියා ගන්න කියා මම තමුන්නාන්සේලාට කියනවා. මේ සමගිය කඩාකප්පල් කරන්න එපා. අපට ඕනෑ වෙන් වෙන්න නොවෙයි. අද ලෝකයේ වෙන් වෙන කලාවක් නැහැ. අද ලෝකයට ඕනෑ එක් වෙන්නයි. අද ඇමෙරිකාව රාජ්‍ය 50ක් එකතු කරගෙන ලෝකයේ බලගතුම රාජ්‍ය හදාගෙන තිබෙනවා. යුරෝපය එය ආදර්ශයට ගත්තා. යුරෝපයේ රටවල් 27ක් යුරෝපා සංගමය හැදුවා. ඒකාබද්ධ තත්ත්වයකට ගෙනැවිත්, තමන්ගේ රටවල් ශක්තිමත් කර ගන්න කාලයක්. අප්‍රිකාව මේක බලා සිටියා. අප්‍රිකාවේ රටවල් 50ක් අප්‍රිකානු සංගමයක් හැදුවා. අද ඒ කලාපයේ රටවල් ටික බලවත් වෙමින් පවතිනවා. අවාසනාවකට අපේ ආසියාවේ තවම අපට එහෙම දෙයක් ශක්තිමත්ව කර ගන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. අප බලාපොරොත්තු වුණා, සාර්ක් සංවිධානය හරහා - [බාධා කිරීමක්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
යුරෝපයේත් නැහැ.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
යුරෝපයේ නැත්තේ මොකක්ද?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
යුරෝපයේ තව රටවල් තිබෙනවා නේ. ඔබතුමා ඇමෙරිකාව හොඳයි කියලා කියන්නේ කොහොමද?

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
මොකක්ද, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
එක්සත් ජනපදයේ ඇමෙරිකාව එක රටක්, ජනපද එකතු වෙලා. යුරෝපය එක් වුණේ නැහැ. යුරෝපයේ තවත් රටවල් තිබෙනවා. දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයේ දී ඇමෙරිකාව යුරෝපයේ [බාධා කිරීමක්].- ඒ ණය ගන්න තමයි ඔය EU එක හදන්න සිද්ධ වුණේ.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ගරු සභාවේ මහජන ගැලරියේ සිට මේ දෙස බලා සිටින පාසල් දරුවනුත් ඕක දන්නවා. අවුරුදු 60ක් ගියාට තමුන්නාන්සේට ඕක තේරුම් ගන්න බැහැ. ඒ ළමයිනුත් ඕක දන්නවා. [බාධා කිරීම්] අහන්න.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Please do not disturb the Hon. Minister. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා කථාව කරගෙන යන්න. ඒකට ආපහු වාදයක් ඕනෑ නැහැ.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරන්න එපා.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
තමුන්නාන්සේට තේරෙන්නේ නැති දේ අර පාසල් දරුවන්ගෙන් අහගන්න. [බාධා කිරීම්] ගිරිය පිපිරෙන්න කෑ ගැහුවාට, දන්න ප්‍රමාණය සද්දෙන් ලොකු කරන්න බැහැ, හරිද? සද්දෙන් පෙන්වන්නේ මෝඩකමයි; හිස්කමයි. [බාධා කිරීම්] ටකරන්කාරයෝ. [බාධා කිරීම්] ටකරමාලට විතරයි සද්ද කරන්න පුළුවන්. [බාධා කිරීම්] පාවා දුන්න දිනේෂ් ගුණවර්ධන. දිනේෂ් ගුණවර්ධන ඇමතිවරයා - [බාධා කිරීම්] එදා Joint statement එක ගහන කොට දිනේෂ් ගුණවර්ධන ඇමතිවරයා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායක. ඇස් තිබුණේ නැද්ද, මොළය තිබුණේ නැද්ද, හදවත තිබුණේ නැද්ද? ගරු කථානායකතුමනි, -[බාධා කිරීම්]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Order, please! ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ වෙලාවේ දී කථා කරන්න.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
මෙන්න, ජේනවා නේද වැදගත්කම? ගරු කථානායකතුමනි, වැදගත්කම ජේනවා නේද? ජොෂ්ඨකම ජේනවා නේද? ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකකම කරලා ලබාගත් අත් දැකීම් ටික ජේනවා නේද? මේ මුග්ධකම. මේකට තමයි මෝඩකම කියන්නේ. [බාධා කිරීම්]මෙතුමන්ලා ගිහිල්ලා- [බාධා කිරීමක්] මෙන්න

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

ඇවිල්ලා. [බාධා කිරීමක්]මෙන්න

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

ඇවිල්ලා. බොරලුගොඩ දැන් ඉන්නේ කැනහිලන්. දැන් බොරලුගොඩ සිංහයෝ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, දැන් බොරලුගොඩ ඉන්නේ කැනහිලන්. දැන් කැනහිලන් ඉන්න පරම්පරාවක් ඒක. ශබ්දය දැම්මායි කියලා, කෑ ගැහුවායි කියලා හරි යන්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, - [බාධා කිරීමක්] පාවා දීපු මිනිස්සු ටික. මේ ලේඛන සහාගත කරන කොට තමයි උණු වුණේ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, මහජන ගැලරියේ පාසල් ළමයි ඉන්නවා.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

ඒ ලේඛන සහාගත කරන කොට උණු වුණා. පාණ්ඩුකම්බල ශෛලාසනය උණුවෙලා දහලනවා. ගරු කථානායකතුමනි, අපි ජිනීවා ගියා; ජිනීවා ගිහින් කථා කළා. ඒ ආණ්ඩුව ජිනීවාත් එක්ක ඇති වුණු එකඟතා ඒ ගොල්ලන් අපට පෙන්නුවා. අපි ළඟ ඒ ලියකියවිලි තිබෙනවා. අපි සාකච්ඡා කළා. මේ රටේ සමඟියක් ඇති කරන්න අපි සද්භාවයෙන්ම දරන උත්සාහය අපි ජාත්‍යන්තරයට පෙන්නුවා. [බාධා කිරීමක්] වාචාලකමේ සීමාවක් තියා ගන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ රටවල් 47 එක්ක අපි කථා කළා. එන්නට තිබුණු වාර්තාව, ඒ ආකාරයට ඒ වාර්තාව නිකුත් වුණා නම් ඒක අපේ රටට බරපතළ ප්‍රශ්නයක්. අපි විශ්වාස කරන්නේ ඒ වාගේ තත්ත්වයකට ගියා නම් අපි අතර සමඟිය ඇති කර ගන්න තිබෙන ඒ අපේ වාතාවරණයට හානියක් වෙනවා කියලායි. ඒක නිසා ගරු කථානායකතුමනි, අපට ඕනෑ කරන්නේ සමඟියක් ඇති කරගන්න ඕනෑ කියන පදනම බව අපි ඒ ගොල්ලන්ට තහවුරු කළ නිසා, ඒ ගොල්ලන්ට පිළිගන්වන්නට පුළුවන්කම තිබුණ නිසා අපට පුළුවන්කම ලැබුණා, මේ මට්ටමෙන් මේ වාර්තාව ලබා ගන්න. අපි රටවල් 47 නියෝජිතයන්ට කථා කළා; මහ කොමසාරිස්ගේ නීතිඥවරුන්ට කථා කළා; ඇමෙරිකාවේ, එංගලන්තයේ නීති උපදේශකයන්ට කථා කළා. ඒ අනුව අපට ශුභදායක විධියට මේවා විසඳා ගන්න පුළුවන් ක්‍රමවේදයක් හදාගන්න පුළුවන්කමක් ලැබුණා. ඒක නිසා ගරු කථානායකතුමනි, ජිනීවා විතරක් නොවෙයි නේ කියන්නේ; ජාත්‍යන්තරය, ඇමෙරිකාව විතරක් නොවෙයි නේ කියන්නේ. හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්තයා පත් කරපු උදලාගම කොමිසම කියනවා නම්, පරණගම කොමිසම කියනවා නම්, එතකොට ඒක ජිනීවා කුමන්ත්‍රණයක්ද? උදලාගම මැතිතුමා ජිනීවා ගියාද, කුමන්ත්‍රණ කරන්න? ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, මේකට දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහත්තයා උත්තර දීලා හරි යන්නේ නැහැ. මේකට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ වෙන කවුරුවත් උත්තර දීලා හරි යන්නේ නැහැ. හොඳ වාසනාවන්ත අවස්ථාවක් තිබෙනවා, අපිට. මේ සියල්ලක්ම සිදු වුණු ආණ්ඩුවේ හිටපු ජනාධිපතිතුමා කරපු ගනුදෙනු. එතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රී කෙනෙක්. එතුමා දැනට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රී කෙනෙක්. එන්න. එක එක ජෝකර්ලා ලවා උත්තර දෙන්න ඕනෑ නැහැ.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

[බාධා කිරීමක්]

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

මේකට උත්තර දෙන්න ඕනෑ හිටපු ජනාධිපතිතුමා. එතුමා ඇවිල්ලා උත්තර දෙන්න ඕනෑ. මේ තීන්දු තීරණ ගත්තේ මේ උදවිය නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්]

ගරු මංගල සමරවීර මහතා (විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர - வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. Mangala Samaraweera - Minister of Foreign Affairs)
අර මන්ත්‍රීතුමා

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

කියලා කථා කළා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා පාර්ලිමේන්තුවේ ගරුත්වය ආරක්ෂා වෙන්න කථා කරන්න. මහජන ගැලරියේ පාසල් ළමුන් ඉන්නවා. මේ ආදර්ශවත් තැනක්. ආදර්ශවත්ව හැසිරෙන්න ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා. ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයි, ගරු ඇමතිතුමනි.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

ගරු කථානායකතුමනි, අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා, අද මේ මතු කළ කාරණා-

ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා (අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அக்கில விராஜ் காரியவசம் - கல்வி அமைச்சர்)
(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam - Minister of Education)

Sir, I rise to a point of Order.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතාගේ point of Order එක මොකක්ද?

ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා
(மாண்புமிகு அக்கில விராஜ் காரியவசம்)
(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

ගරු කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තුවේ විවාද සජීවව පෙන්වීම බොහොම හොඳ දෙයක්. යහ පාලනය අගයන ආණ්ඩුවක් විධියට එය ක්‍රියාත්මක වන එක බොහොම හොඳයි. නමුත් දැන් විපක්ෂය හිතා මතා ජනප්‍රිය වීමේ අරමුණින් සහ රටට ප්‍රශ්න මතු කිරීමේ අරමුණින් ඔවුන් දැන් වීරයෝ වෙන්න හදනවා ගරු කථානායකතුමනි. ඒ නිසා මම ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ පිළිබඳව පාලනයක් ඇති කරන්න කියලා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ කථා කිරීමේ අයිතිය කාටත් තිබෙනවා. කරුණාකර බාධා නොකර තමන්ගේ වේලාවේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න. අනෙක ආදර්ශවත් විධියට හැසිරෙන්න. පාසල් ළමුන් මහජන ගැලරියේ ඉන්නවා. ඒ නිසා මම නැවත වරක් ඉල්ලා සිටිනවා, කරුණාකර, විනයක් ඇතිව මේ කාර්ය කරමු කියලා.

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයි.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

ගරු කථානායකතුමනි, අවසාන වශයෙන් මේ කාරණය කියන්නේ. අපි මේ පිළිබඳව පසුබිම, මේකට අදාළ ලිපි ගනුදෙනු, අදාළ ගිවිසුම් සියල්ල ඔබතුමාට ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. ඒ අනුව අපි මේ සම්බන්ධව උත්තරයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ගනුදෙනුවට මූලිකව කටයුතු කරපු හිටපු අතිගරු ජනාධිපති, වර්තමාන අපේ පාර්ලිමේන්තුවේ ගරු මන්ත්‍රී මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගෙන් මේකට උත්තරයක් ලැබෙයි කියලා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

බොහොම ස්තුතියි.

මීළඟට ගරු විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා. [බාධා කිරීමක්] එතුමාට විනාඩියක කාලයක් ලබා දෙන්න එම ලේඛන table කිරීම සඳහා.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)

Mr. Speaker, I may now **table*** the Resolution on Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka as tabled at the UNHRC on the 30th of September, 2015.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා, අපි එම ලේඛනය දැනටමත් බෙදා හරින්න කටයුතු කරනවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, හරි ඒක තමයි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

මීළඟට, ගරු විජිත හේරත් මන්ත්‍රීතුමා.

[පූ.භා. 11.07]

ගරු විජිත හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)
(The Hon. Vijitha Herath)

ගරු කථානායකතුමනි, ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව එක පැත්තකින් විග්‍රහ කරනවා, "මෙය ආණ්ඩුව ලබා ගත් විශාල ජයග්‍රහණයක්" කියලා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු අගමැතිතුමාත්, ආණ්ඩුවේ සෙසු ගරු ඇමතිවරුනුත් ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ යෝජනාව, ආණ්ඩුව ලබාගත් විශාල ජයග්‍රහණයක් විධියට අර්ථ දක්වමින් හුවා දක්වනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! මේ අවස්ථාවේදී ගරු ලකී ජයවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාගේ නම මූලාසනය සඳහා යෝජනා කරන්න.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා (නිපුණතා සංවර්ධන හා වෘත්තීය පුහුණු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ - திறன்கள் அபிவிருத்தி மற்றும் தொழில்பயிற்சி அமைச்சர்)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe - Minister of Skills Development and Vocational Training)

"ගරු ලකී ජයවර්ධන මහතා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු ලකී ජයවර්ධන මහතා මූලාසනාරූඪ විය.
அதன்பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு லக்கி ஜயவர்தன அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.
Whereupon MR. SPEAKER *left the Chair, and* THE HON. LUCKY JAYAWARDANA *took the Chair.*

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු විජිත හේරත් මන්ත්‍රීතුමා කථා කරන්න.

ගරු විජිත හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)
(The Hon. Vijitha Herath)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එක් කණ්ඩායමක් මේ යෝජනාව තමන්ගේ ජයග්‍රහණයක් විධියට අර්ථ කථනය කරමින් ඉන්නකොට, තවත් කණ්ඩායම් කියනවා මේ යෝජනාව හරහා එක පැත්තකින් රට පාවා දීමකට ලක් වෙනවා; නැවත බෙදුම්වාදය ශක්තිමත් වෙනවා; නැවත ආගම්වාදී බෙදුම්වාදයක් කරා රට තල්ලු වෙනවා කියලා. කොහොම වුණත් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි කවුරුත් දන්නවා, 2009 මැයි මාසයේ 19 වෙනි දා යුද්ධය අවසන් වුණු බව. ඒක කෙනෙකුට ජයග්‍රහණයක් වෙන්න පුළුවන්; කෙනෙකුට පරාජයක් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් අපි ඉතා පැහැදිලිව දකින්නේ යුද්ධය අවසන් වීමක්. ඒක කෙනෙකුගේ ජයග්‍රහණයක්, තවත් කෙනෙකුගේ පරාජයක් විධියට අර්ථ කථනය කිරීමම බරපතළ වැරැද්දක්. එක පැත්තකින් අපි යුද්ධය අවසන්වීම ජයග්‍රහණයක් කියනකොට එහි පරාජිත තවත් පාර්ශ්වයක් සිටිනවා. පරාජිතයන්ට ඇති වන මනෝභාවය, ඒ පරාජිතභාවයෙන් මිදීම සඳහා ඔවුන් යම් උත්සාහයන් දරන්න එය පාවිච්චි කර ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා අවුරුදු 30කට වැඩි කාලයක් තිස්සේ තිබුණු යුද්ධය අවසන් වීමක් ඉතා පැහැදිලිව අපි දකිනවා. ඒ යුද්ධය අවසන්වීම රටේ ජාතික සමගියට විශාල අඩිතාලමක්. රටේ අනාගත සාමයට විශාල අඩිතාලමක්. ඒ නිසා යුද්ධය අවසන්වීම පිළිබඳව අපි කවුරුත් සතුටු වෙනවා. ඇත්තටම

***** *පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*
* *நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
* *Placed in the Library.*

[ගරු විජිත හේරත් මහතා]

ගත්තොත් යුද්ධය අවසන් වූ විගස රටේ නිර්මාණය වුණේ අලුත් පරිච්ඡේදයක්; අලුත් යුගයක්. ඒ අලුත් යුගයේ අපි කළ යුතුව තිබුණේ පරණ ජාතිවාදී, බෙදුම්වාදී යුගය අවසන් කරලා ජාතික සමගිය ගොඩනැඟීමේ දිශාවට රට මෙහෙයවීමයි. සියලු ජාතිකත්වයන් සමගි කිරීමේ දිශාවට රට මෙහෙයවීමයි. ඒ නිසා තමයි එදා යුද්ධය අවසන් වෙච්ච මොහොතේදීම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අපි ඉතා පැහැදිලිව හිටපු ජනාධිපතිවරයාට, එවකට ආණ්ඩුවට යෝජනා මාලාවක් ඉදිරිපත් කළේ.

"දැන් යුද්ධය අවසානයි, මෙය ජයග්‍රහණය සමරන්න අවස්ථාවක් නොවෙයි, එය පරාජිතයන්ට මානසික කම්පනයක් ඇති වන්නක්. ඒ නිසා දැන් අපි කවුරුත් එකතු වෙලා ජාතික සමගිය ගොඩනඟන්න මැදිහත් වෙමු. විනාශ වෙච්ච උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් යළි ගොඩනැඟීම සඳහා මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලු දේශපාලන පක්ෂවලින් සමන්විත කාර්ය සාධන බලකායක් වහාම ස්ථාපිත කරමු. ඒ කාර්ය සාධන බලකාය හරහා උතුරේ විනාශ වෙච්ච රෝහල්, පාසල්, මංමාවත් කියන ඒ භෞතික දේවල් නැවත ගොඩනැඟීම සඳහා වහාම කඩිනම් ක්‍රියාමාර්ගවලට යමු. ඒ සඳහා රටේ ජනතාවට අපි ආරාධනා කරමු. රටේ ජනතාව ස්වාධීනව, ස්වේච්ඡාවෙන් ඇවිල්ලා ඒ ඇති වෙච්ච තත්ත්වය වෙනස් කර අලුත් යුගයක් නිර්මාණය කරන්න මැදිහත් වෙන්න සූදානම්. ඒ සඳහා දේශපාලන නායකත්වයක් තමයි අද අවශ්‍ය වෙලා තිබෙන්නේ" කියලා එදා අපි 2009 මැයි මාසයේ 26 වැනි දා ඉතා පැහැදිලිව ඒ යෝජනා මාලාව හරහා සඳහන් කළා.

යුද්ධය නිසා දෙපාර්ශ්වයටම පීඩාවට ලක් වෙන්න සිද්ධ වුණා. මානසික කම්පනයන් ඇති වුණා. භෞතික වශයෙන්, ශාරීරික වශයෙන් විශාල හානිවලට ලක් වෙන්න සිද්ධ වුණා. ඒ සියලු දෙනාගේ ජීවිත යථා තත්ත්වයට පත් කරන්න, ඒ සියලු දෙනාගේ ජීවිත සුවපත් කිරීම සඳහා නව ක්‍රියාවලියක් ආරම්භ කළ යුතුයි කියා අපි එදා කිව්වා. ඒ සඳහා අපි ඉදිරිපත් කරපු යෝජනාවේ ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කළා, සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසමක් අපි වහාම ස්ථාපිත කරමු කියා. අපි එදා විපක්ෂයේ ස්වාධීන පක්ෂයක් විධියට ඉතා පැහැදිලිව, දූරදර්ශීව දැකලා අපි කිව්වා, "සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසමක් ස්ථාපිත කරන්න." කියා. සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසමක් ස්ථාපිත කරන්න කියා අපි කිව්වේ, "යුද්ධය නිසා පීඩාවට පත් වුණු ජනතාව සුවපත් කිරීම සඳහා ඇත්ත, අවංක වුවමනාවෙන් මැදිහත් වන අපේ රට තුළ එවැනි කොමිසමක් පිහිටුවීමේ අරමුණ." ඇතිවයි. නමුත් එදා පාලකයන් ඒක පිළිගත්තේ නැහැ. එදා පැවති ආණ්ඩු ඒ වෙලාවේ හිටියේ යුද්ධය අවසන් වීමේ ජයග්‍රහණය බුක්ති විඳිමින් මෝහනයට පත් වෙලා. යුද්ධය අවසන් වීම ඔවුන් තමන්ගේ දේශපාලන වාසියට පාවිච්චි කර ගත්තා. විටින් විට, කඩින් කඩ ඡන්ද පවත්වලා, ඒ ඡන්ද තමන්ට වුවමනා විධියට දිනා ගන්න ඒක පාවිච්චි කර ගත්තා මිසක් අවංක වුවමනාවකින් ජාතික සමඟිය ගොඩ නැඟීමට හෝ යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු සියලු පාර්ශ්වයන්ගේ සිත් සුවපත් කරන්න, ජීවිත යථාවත් කරන්න එය යොදා ගත්තේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් පසු කර ඇවිත් තමයි අවුරුදු හයකට පස්සේ නැවත අපි මේ සාකච්ඡාවට අවතීර්ණ වෙලා තිබෙන්නේ. ඇත්තටම ගත්තොත් ඊයේ - පෙරේදා ඉදිරිපත් වුණු ජිනීවා මානව හිමිකම් යෝජනාව හරහා පෙන්නුම් කළා, "රටක් විධියට, ශ්‍රී ලාංකීය ජාතියක් විධියට මේ ප්‍රශ්නයට සැබෑ මැදිහත් වීමක්, විසඳුමක් ලබා දෙන්න අපි තවමත් අසමත් වෙලා තිබෙනවා." කියා. ආණ්ඩුව කියනවා නම්, "මේක ජයග්‍රහණයක්" කියා මේක ජයග්‍රහණයක් වෙන්නේ කොහොමද? අපේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවගේ ජාතික සමඟිය ගොඩ නඟන්න අපට නොහැකි වීම, ඒ නිසාම මෙය ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නයක් බවට පත් වීම, ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලය හරහා අපට, "මෙහෙම කරන්න, මෙහෙම කරන්න" කියා යෝජනා ඉදිරිපත් වීම, එවැනි මැදිහත් වීමකට මුහුණ දෙන්න සිදු වීම ජයග්‍රහණයක් වන්නේ කොහොමද? ඒක ජයග්‍රහණයක් නොවෙයි. ඒක අප ලජ්ජා වන්න ඕනෑ කාරණයක්.

අපේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නයක් අපට විසඳා ගන්න බැරි නිසා බාහිර බලවේගයකට -ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට වාගේම ලෝකයේ අනිකුත් රටවලට- මැදිහත් වෙලා "අහවල් දේ කරන්න, මේ දේ ඉවු කරන්න" කියා බලපෑම් කරන්න, අවධාරණය කරන්න, යෝජනා කරන තත්ත්වයට පත් වීම ජයග්‍රහණයක් නොවෙයි. ඒක පරාජයක්. ඒක ලජ්ජා වන්න ඕනෑ කාරණයක්. ජිනීවා මානව හිමිකම් යෝජනාවෙන් අපි ජයග්‍රහණය කළා, එයින් අපි විශාල ජයග්‍රහණයක් ලබා ගත්තා කියා ආණ්ඩුව අද උදම් අනනවා නම් ඒක සම්පූර්ණ මිථ්‍යාවක්. එහෙම එකක් මෙතැන නැහැ. අපේ ප්‍රශ්නයක් අපට විසඳා ගන්න බැරි වීම ගැන අපි ලජ්ජා වන්න ඕනෑ. ඇත්තටම ගත්තොත් මේ ජිනීවා මානව හිමිකම් යෝජනාව හරහා ඉටු කර ගැනීමට ඉතා පැහැදිලිව විවිධ පාර්ශ්වයන්ගේ වුවමනාවන් කීපයක් තිබෙනවා. අපි කවුරුත් දන්නවා, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ලෝකයේ රටවලට මැදිහත් වනවාය කියන එක. ආර්ථික වශයෙන්, දේශපාලන වශයෙන්, යුදමය වශයෙන් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ලෝකයේ රටවලට මැදිහත් වෙනවා. ඒක අලුත් දෙයක් නොවෙයි. ඒ සඳහා ඔවුන් විවිධ උපක්‍රම පාවිච්චි කරනවා. ඔවුන්ට ඒ සඳහා උපාය මාර්ගයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ දිගුකාලීන උපාය මාර්ගය තමයි කවර හෝ නිමිත්තක් පාවිච්චි කර ලෝකයේ රටවලට මැදිහත් වීම, ලෝක ආධිපත්‍ය ඔවුන්ගේ අතට ගැනීම. ඒ අධිරාජ්‍යවාදී වුවමනාව ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය කිසිසේත්ම අත් හැරලා නැහැ. ඒක දේශපාලන වශයෙන්, ආර්ථික වශයෙන්, යුදමය වශයෙන් අද ලෝකයේ රටවලට කරමින් තිබෙනවා. අද අපි මැද පෙරදිග දකින්නේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය නිර්මාණය කරපු යුද්ධයක්.

ISIS ත්‍රස්තවාදීන් නිර්මාණය කළේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයයි. අද ඊට විරුද්ධව කොයි තරම් කථා කළත්, එයට විරුද්ධව යුද ක්‍රියා මාර්ග ගන්නවා කියා පාරම් බෑවත්, ලෝක දේශපාලනයේදී ISIS ත්‍රස්තවාදීන් නිර්මාණය කළේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය බව මුළු ලෝකයේම කවුරුත් දන්නවා. බින් ලාඩන්ලා නිර්මාණය කළේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයයි. ඒ වාගේම විවිධ වකවානුවලදී අපේ රටේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්න දඩ මීමා කරගෙන රට අභ්‍යන්තරයට මැදිහත් වෙන්න ඔවුන් උත්සාහ දැරුවා. ඒකේ ප්‍රධානතම නිමිත්ත කර ගත්තේ රටේ ජාතික ප්‍රශ්නයයි. අපි බලය සඳහා ජාතිවාදය වැපුරුවා. සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කරන්න, පැය 24න් ඒක රාජ්‍ය භාෂාව කරනවා කියන සටන් පාඨය ඉස්සරහාට ගෙනැල්ලා අනෙකුත් ජාතීන්ගේ ජාතිකත්ව අයිතීන් දෙවැනියට දමා අපි එදා කර ගත්ත වැරැද්ද විටින් විට, විටින් විට ඉදිරියට ඇවිල්ලා මහා කුරිරු යුද්ධයක් දක්වා රට තල්ලු වුණා. ඒ සියලු ජාතිකත්වයන්ට තමන්ගේ මව් භාෂාවෙන් කථා කිරීමේ, ක්‍රියා කිරීමේ අයිතිය පාගා දමා අපි එදා කර ගත්ත වැරැද්දේ ප්‍රතිඵල අවුරුදු 30ක් පැවැති යුද්ධයෙන් අපි කවුරුත් භුක්ති වින්දා. අපේ රටේ තිබුණු ඒ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නය, ජාතික ප්‍රශ්නය අපට විසඳා ගන්න බැරි වීම නිසා තමයි ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ඇතුළු ලෝකයේ බටහිර බලවතුන් - අධිරාජ්‍යවාදීන්- ඒ ප්‍රශ්නය පාවිච්චි කර ගත්තේ. යුද්ධය නිර්මාණය කළේ කවුද? යුද්ධයට උදවු දුන්නේ කවුද? එදා ඒ සන්නද්ධ කණ්ඩායම් පුරුදු පුහුණු කළේ, ඒ අයට අවි ආයුධ දුන්නේ බටහිර මැදිහත්වීම් හරහා බව කවුරුත් දන්නවා. Victor Ostrovskyගේ "By Way of Deception" කියන පොතේ ඉතා පැහැදිලිව තිබෙනවා, මොසාඩ් සංවිධානය ලංකාවේ ප්‍රශ්නයට මැදිහත් වෙන්න පාවිච්චි කළ උපක්‍රම පිළිබඳව.

අපේ මහවැලි ව්‍යාපාරය කාගේ වුවමනාව මත ද තීරණය කළේ කියා එදා Victor Ostrovsky ඉතා පැහැදිලිව තමන්ගේ

කෘතියේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒවා අලුත් දේවල් නොවෙයි. එදා ලංකාවේ හමුදාවට ආයුධ ඕනෑ වෙලා රවී ජයවර්ධනලා ඊශ්‍රායලයට ගියාම ඊශ්‍රායලයේ හමුදා නායකයෝ මොනවාද කිව්වේ? "ලංකාවෙන් රිළවු දෙන්නෙක් ඇවිල්ලා ඉන්නවා. කෙසෙල් ගෙඩි දෙකක් දීලා යවමු." කියා. එහෙම කියා තමයි පරණ බෝට්ටු ටිකයි, පරණ අවි ආයුධ ටිකයි අපට එව්වේ.

ඊශ්‍රායලයේම පිට්ටනියකයි එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ සාමාජිකයන්ව පුහුණු කළේ. ඒ පිට්ටනියේම ශ්‍රී ලංකා හමුදාවට පුහුණුව දුන්නේ. එදා මොසාඩ් සංවිධානයේ ආසියානු රටවල් භාර ලේකම්වරයා තමන්ගේ කෘතියේ -Victor Ostrovskyගේ කෘතියේ - ඉතා පැහැදිලිව කියනවා, "එල්ටීටීඊ සංවිධානයයි ශ්‍රී ලංකා හමුදාවයි උදේ පාන්දර පුහුණුවීම් කරද්දි එක දවසක් දෙගොල්ලෝ මුහුණට මුහුණ මුණ ගැහෙන්න ගියා. බොහොම අමාරුවෙන් තමයි දෙගොල්ලෝ මඟදි ආපහු පාරවල් දෙකකට වෙන් කළේ." කියා. එවැනි මැදිහත්වීම් මොසාඩ් සංවිධානයේ, ඊශ්‍රායලය හරහා ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ ඉතිහාසයේ ඉඳලා යුද්ධය නිර්මාණය කරන්න පාවිච්චි කළා. පසු ගිය තිස් අවුරුද්ද කාලය පුරාවටම යුද්ධය වර්ධනය කරන්න සෘජුව හා වක්‍රව ඔවුන් මැදිහත් වුණා. ඔවුන් අපේ රටේ අභ්‍යන්තරයට මැදිහත් වෙන්න ජාතික ප්‍රශ්නය දඩ මීමා කර ගත්තා.

ඉන්දියාව එදා ජාතික ප්‍රශ්නය නිමිත්ත කර ගෙන තමයි 1987 දී ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ගැහුවේ. ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම අත්සන් කරන්න කලින් ඒ දකුණු ඉන්දියාවේම තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානය ප්‍රාථමික අවස්ථාවේ දී පුරුදු පුහුණු කළේ. ඔවුන් අද සාක්ෂි දරනවා, ඉන්දියාවේ දී කොහොමද අවි ආයුධ පුරුදු පුහුණු කළේ, කඳවුරු පවත්වා ගෙන ගියේ කියා. එම නිසා එවැනි රටවල් තමන්ගේ කලාපීය වුවමනා වෙනුවෙන් -එදා ඉන්දියාව තමන්ගේ කලාපීය වුවමනාව වෙනුවෙන්- අපේ රටේ ජාතික ප්‍රශ්නය යොදා ගත්තා. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ලෝක බලවතා වීමේ වුවමනාවෙන් අපේ රටේ ජාතික ප්‍රශ්නය ඔවුන්ට ඕනෑ විධියට හැසිරෙව්වා. ඉන්දියාව ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයත් සමඟ හැප්පෙන කාලයේ දකුණු ආසියාවේ බලවතා වීමේ වුවමනාවෙන් එදා ඒකට විරුද්ධව මැදිහත් වුණා. ඒකේ ප්‍රතිඵලයක් විධියට තමයි ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ආවේ. ජේ.ආර්. ජයවර්ධනලා එදා ඒ ඇමෙරිකන් ගැති ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන කොට රජීව් ගාන්ධිලා මැදිහත් වෙලා බලහත්කාරයෙන් අපේ රටට පරිප්පු දාලා, බලහත්කාරයෙන් ගිවිසුම් ගස්සවලා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපේ රටට බලහත්කාරයෙන් පැටෙව්වේ. පටවලා විතරක් නතර වුණේ නැහැ. ඒකට හිලව් වශයෙන් තමයි ත්‍රිකුණාමලයේ අපේ තෙල් සම්පත, අපේ තෙල් ටැංකි ටික මුළුමනින්ම ඉන්දියානු සමාගම්වලට පවරා ගත්තේ. ඒ යට තිබුණේ ආර්ථික වුවමනාව. ඇත්තටම අපේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව අතර ජාතික සමඟිය ගොඩ නැඟීමේ වුවමනාව නොවෙයි. ඒ නිසා ඇමෙරිකන් එක්සත් ජනපදයේ අද මේ මැදිහත් වීම අපට ඉතා පැහැදිලිව තේරුම් ගන්න පුළුවන්. මෙහි ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට උපාය මාර්ගික වුවමනාවක් තිබෙනවා. ඒ උපාය මාර්ගික වුවමනාව ලංකාවේ ජාතික සමඟිය ගොඩ නැඟීම නොවෙයි. ජාතික සමඟිය ගොඩ නැඟීම කියා අපි හිතනවා නම්, ඒක බරපතළ වරද්දා ගැනීමක්. ඉතා පැහැදිලිව ඔවුන්ගේ උපාය මාර්ගික වුවමනාව වන්නේ, මේ ප්‍රශ්නය දඩ මීමා කර ගෙන හෙට දවසේ ලංකාවේ ආර්ථිකයට, දේශපාලනයට මැදිහත් වීම. ඒ නිසා ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය විසින් ඉදිරිපත් කරන යෝජනාවට සම අනුග්‍රහය දක්වන්න අපට සිද්ධ වීම එය ඉතාම පැහැදිලිව ඇමෙරිකානු උපාය මාර්ගයට ලංකාව හසු කිරීමක්; හසු වීමක්. ඒ ගැන කථා දෙකක් නැහැ. කවුරු කොහොම කිව්වත් මේක මහා ජයග්‍රහණයක් කියා ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය දාපු යෝජනාවක වලිගයේ එල්ලෙන්න වීමම ඇත්තෙන්ම ගත්තොත් ඇමෙරිකන් උපාය මාර්ගයට අපි හසු වීමක්ම තමයි.

මේ රටේ යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවට යුක්තිය ඉටු කරන්න, සාධාරණත්වය ඉටු කරන්න අපේ ආණ්ඩුවට ඇත්ත, අවංක වුවමනාවක් තිබුණා නම්, ශ්‍රී ලංකාව මඟින් මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්න ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුවට තිබුණා. ඇයි, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ වලිගයේ එල්ලුණේ? ඇයි, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ යෝජනාවට සම අනුග්‍රහය දක්වන්න ගියේ? ඒකට සම අනුග්‍රහය දක්වන්න ගිහින් තමයි, මේ යෝජනාව ඇතුළට දහතුන්වන සංශෝධනය ආවේ; මේ යෝජනාව ඇතුළට බලය බෙදීමේ විසඳුම් යෝජනා පිළිබඳව බලපෑම් එන්න පටන් ගත්තේ. ආණ්ඩුවක් විධියට ඇත්තටම මේ ප්‍රශ්නය අවංකව දැකලා මේ ජනතාවට සාධාරණත්වයක්, යුක්තියක් ඉටු කරන්න ඕනෑය කියන අවංක වුවමනාවෙන් මැදිහත් වුණා නම් පළමුවෙන්ම මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ යුත්තේ ආණ්ඩුවයි. එහෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් කර කියන්න තිබුණා, "මේ රටේ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම් සිදු වුණා නම්, ජාත්‍යන්තර මානුෂීය නීති උල්ලංඝනය වෙන සිදුවීම් සිදු වුණා නම් ඒ පිළිබඳව දේශීය යාන්ත්‍රණයක් තුළ අපක්ෂපාති, විනිවිද පෙනෙන සුළු භාවයකින් යුක්ත පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න අපි සූදානම්; ඒ වෙනුවෙන් අපි දැන් ක්‍රියා මාර්ග ගන්නවා" කියා. එහෙම පැහැදිලි, නිශ්චිත යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කිරීමේ හැකියාව ලංකාවේ ආණ්ඩුවට තිබුණා. ඇයි, ඒක ඉදිරිපත් කළේ නැත්තේ? එහෙම අවංක වුවමනාවක් නැතිකම තමයි, ඇත්තටම ඒකෙන් පෙන්නුම් කළේ. එක, එහෙම අවංක වුවමනාවක් නැතිකම. දෙක, ඇමෙරිකානු ගැතිභාවය. ඒ ඇමෙරිකානු ගැතිභාවය සහ අධිරාජ්‍යවාදී උපාය මාර්ගික උගුලේ හිර වීම තමයි, අප ඇමෙරිකානු යෝජනාවේ එල්ලෙන්නට හේතු වුණු දෙවැනි කරුණ වුණේ.

මෙතැන දී ආරම්භයේදීම අප බරපතළ වැරැද්දක් කරගෙන තිබෙනවා. ඒ වැරැද්ද නිවැරදි කරන්න දැන් වාද විවාද පවත්වනවා. මේකේ නිවැරදි කිරීම් කර ගන්න දැන් හෝ පුළුවන්ද කියා අපි බලමු. හැබැයි, දැන් අශ්වයා ඉස්තාලයෙන් පැනලා ගිහින් ඉවරයි. දැන් ඒ අවශ්‍ය කරන මැදිහත්වීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව විවෘත කර ගෙන ඉවරයි. නමුත් දැන් හෝ අපේ රටේ නීතියට අනුව අපේ රටේ ව්‍යවස්ථාවට අනුව අපේ රටේ ක්‍රියාවලියක් තුළ ඇත්තටම මේ පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවට යුක්තිය හා සාධාරණය ඉටු කරන්න ඕනෑ. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට අධිරාජ්‍යවාදී මැදිහත්වීමක් සඳහා ඇත්ත වුවමනාවක් තිබෙනවා. ඉන්දියාවට වෙනත් කලාපීය වුවමනාවක් තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි, ඔවුන් මේ යෝජනාවට තව අතුරු කැලි එකතු කරන්නේ. ආණ්ඩුවට තිබෙනවා, ආණ්ඩුවේ වුවමනාවක්. මේක තමන්ගේ ජයග්‍රහණයක් විධියට හුවා දක්වා ඒ වෙනුවෙන් රටේ ජනතාවට මාධ්‍ය සන්දර්ශන පවත්වා, එහි දේශපාලන වාසිය ගන්න ආණ්ඩුවට වුවමනාවක් තිබෙනවා. රට යන්න තිබුණු අනතුරෙන් වහාම වළක්වා ගෙන ඒ මහා විශ්වකර්මය කළේ අපි තමයි කියන ඒ දේශපාලන වාසිය ගන්න ආණ්ඩුව උත්සාහ ගන්නවා. ඒක තමයි, ආණ්ඩුවේ වුවමනාව.

අනික් බංකොලොත් වුණු කණ්ඩායම්වලට තවත් වුවමනාවක් තිබෙනවා. ඒ බංකොලොත් වුණු කණ්ඩායම හිතනවා, "මේක පාවිච්චි කර ගෙන මේ ආණ්ඩුව වට්ටලා අර පරණ සුපුරුදු පවුල්වාදී ආණ්ඩුව ගෙනෙන්න පුළුවන්. දැන් ජිනීවාවල එල්ලුණොත්, ඒක තමයි එයට තිබෙන හොඳම පාර" කියා. එහෙම හිතන දේශපාලන අනාථයන් ටිකකුත් ඉන්නවා. ඒ අයගේ වුවමනාව තමයි, දැන් අනික් පැත්තෙන් පෙනෙන්නේ. ඒ වාගේම තමයි, ජාතිවාදී සංවිධාන මේක පාවිච්චි කර ගන්නවා, තමන්ගේ ජාතිවාදී වුවමනාවන් ඉෂ්ට කර ගැනීම සඳහා. ඒ අයගේ උපාය මාර්ගය, ඒ අයගේ වුවමනාව තිබෙන්නේ ඒකටයි. ඒ අය හිතනවා, උතුරේ වෙන්න පුළුවන්, දකුණේ වෙන්න පුළුවන් ජාතිවාදය පාවිච්චි කර තමන්ගේ බලය තහවුරු කර ගන්න එහෙම නැත්නම් තමන්ගේ ඡන්ද වුවමනාවන් ඉටු කර ගන්න මේක තමයි අවස්ථාව කියලා.

[ගරු විජිත හේරත් මහතා]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඇත්තටම දැන් අවශ්‍ය වෙන්නේ මේ එකිනෙකාගේ වුවමනාවන්වලට ඉඩ දීම නොවෙයි. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ අධිරාජ්‍යවාදී වුවමනාව, ඉන්දියාවේ කලාපීය වුවමනාව, ආණ්ඩුවේ දේශපාලන වුවමනාව, බංකොලොත් වුණු කණ්ඩායම්වල දේශපාලන වුවමනාව, ජාතිවාදී කණ්ඩායම්වල වුවමනාව කියන මේ සියල්ල ඉස්සරහට ඇවිල්ලා, අද ජිනීවා යෝජනාව උඩ පා වෙන, මතු පිට තලයේ කථා වෙන එකක් බවට පමණක් පත් වෙලා තිබෙනවා. නමුත් ඇත්තටම මේ ප්‍රශ්නය නිසා පීඩාවට පත් වුණු උතුරේ, නැඟෙනහිර හා දකුණේ සිංහල, දෙමළ හා මුස්ලිම් ජනතාවට ඇත්ත යුක්තිය හා සාධාරණත්වය ඉටු කරන්න තවම මැදිහත්වීමක් සිදුකර නැහැ. තිස් අවුරුදු යුද්ධය නිසා අවතැන් වූ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයට තවම ස්ථිර විසඳුමක් ලැබී නැහැ. තවම ඔවුන් ඉන්නේ අවතැන් කඳවුරුවල; පොකුරු කඳවුරුවල. මුස්ලිම් ජනතාව උතුරෙන් පලවා හැර දැන් අවුරුදු ගණනාවක් වෙනවා.

ඒ වාගේම එහෙන් පලවා හැරපු සිංහල ජනතාව නැවත එහේ පදිංචි කරලා නැහැ. දෙමළ ජනතාවට විවිධ තැන්වලට යන්න සිද්ධ වුණා. ඔවුන් නැවත තමන්ගේ මුල් ගම්බිම්වල පදිංචි කරලා නැහැ. ඒවා තමයි මූලික මානුෂීය ප්‍රශ්නය. ඒ මානුෂීය ප්‍රශ්න විසඳන්න ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය කියන කල් ඉන්න ඕනෑ නැහැ; ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලය කියන කල් ඉන්න ඕනෑ නැහැ. ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයෙන්, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයෙන් සත්‍ය කොමිසමක් පිහිටුවන්න කියලා කියන කොට අද ආණ්ඩුව ඒකට එකඟ වෙනවා. හැබැයි 2009 මැයි මාසයේ 26වැනි දා -යුද්ධය ඉවර වෙලා සතියක් යන කොට- ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අපි ඒ ගැන කිව්වා. එතකොට ආණ්ඩුව ඒකට එකඟ වුණේ නැහැ. දැන් ඇමෙරිකාව කියන කොට ඒකට එකඟ වෙනවා. මේකෙන් තමයි ඇමෙරිකානු ගැතිභාවය පෙන්වන්නේ. නමුත් අපේ රට තුළ පීඩාවට පත් වුණු ඇත්ත ජනතාවට යුක්තිය ඉටු කරන්න අපට අවංක වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් ඔය ඇමෙරිකානු යෝජනා ඕනෑත් නැහැ; ජිනීවා යෝජනා ඕනෑත් නැහැ. ඒ දේට කඩිනම්ව ක්‍රියාමාර්ග ගන්න ආණ්ඩුවට ඇත්ත හැකියාව තිබෙනවා. නමුත් එහෙම ක්‍රියාවලියක් තවම නැහැ. ඒ නිසා දැන් ඇත්තටම අවශ්‍ය වෙන්නේ මේ ජිනීවා යෝජනා හරහා මොන මොන සාකච්ඡා ඇති වුණත් ඇත්තටම මේ යුද්ධය නිසා පීඩාවට පත් වුණු මේ රටේ ජනතාවට යුක්තිය, සාධාරණත්වය ඉටු කිරීමේ දේශීය ක්‍රියාවලියක් වහාම පටන් ගැනීමයි. ඒකට කිසිදු ජාත්‍යන්තර මැදිහත්වීමක් අවශ්‍ය නැහැ. ඒකට ජාත්‍යන්තර විනිසුරුවන් ඕනෑ නැහැ. ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ තාක්ෂණික උදවු උපකාර කරන්න, අපට නැති තාක්ෂණික දැනුම දෙන්න, ලෝකයේ අනෙක් රටවලට තිබෙන අත් දැකීම් එක්ක ඒ තාක්ෂණය අපට දෙන්න ඒ පිළිබඳව අපට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒක මහින්ද රාජපක්ෂ පාලනයේත් කරලා තිබෙන දෙයක්. ඒ නිසා එවැනි තාක්ෂණික සහාය ගැනීම ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මෙතැන ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ, මෙතැන බරපතළ ගැටලුව තිබෙන්නේ දේශීය යැයි කියා ගන්නා යාන්ත්‍රණයකට විදේශීය විනිසුරුවන්ගේ මැදිහත්වීමයි.

"පොදුරාජ්‍ය මණ්ඩලයේ සහ අනෙකුත් රටවල විනිසුරුවන් මැදිහත් වෙනවා" කියන වගන්තිය ඇතුළේ එවැනි මැදිහත් වීමකට පාර හදා ගෙන තිබෙනවා; ඉඩ හදාගෙන තිබෙනවා. ආණ්ඩුව තවමත් එය නිවැරදිව විග්‍රහ කරලා රටට ඉදිරිපත් කරලා නැහැ. කොහොමද මේක සිදු වන්නේ? මොකක්ද යාන්ත්‍රණය? වචන ටිකක් එහාට මෙහාට පෙරළුණාට ඇත්තටම පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයේ විනිසුරන් සහ අනෙකුත් රටවල විනිසුරන් කියන දෙකේ තිබෙන සැබෑ අර්ථය, -සැබෑ තේරුම- සැබෑ ක්‍රියාවලිය තවම රටේ ජනතාවට පැහැදිලි කරලා නැහැ. ඒක තමයි මෙතැන තිබෙන බරපතළ අවිශ්වාසය. ඒක තමයි මෙතැන තිබෙන බරපතළ සැකය. ඒ හරහා තමයි අර කියන මැදිහත්වීමකට පාර කැපෙන්නේ. ඒ නිසා දේශීය යාන්ත්‍රණයක්, දේශීය ක්‍රියාවලියක් හරහා ඇත්තටම විපතට පත් වුණු ජනතාවට යුක්තිය ඉටු කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් ආරම්භ කළ යුතුයි. හැබැයි එය ආරම්භ විය යුතු වෙන්නේ අපේ රටේ නීතියට, අපේ රටේ ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලවයි. එහෙම නැතුව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ වුවමනාවට, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ වුවමනාවට අනුව අපේ රටේ ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන්න, අපේ රටට අලුත් නීති ගෙනෙන්න -ඔවුන්ගේ වුවමනා වෙනුවෙන් නීති ගෙනෙන්න- මේ පාර්ලිමේන්තුව සූදානම් විය යුතු නැහැ. දැනට තිබෙන නීති හොඳටම ප්‍රමාණවත්. දැනට තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඇතුළේ අපට ඒ අයගේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය, ඒ අයගේ යුක්තිය පසිඳලීමේ ක්‍රියාවලිය ඉටු කරන්න පුළුවන්.

ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳන්න, අලුත් දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාවට නඟන්න නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න, ඒක වෙනම කාරණයක්. හැබැයි මේ යෝජනාව මත පදනම් වෙලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවල් හදන්න, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් වෙනස් කරන්න එහෙම නැත්නම් රටේ නීතිය වෙනස් කරන්න යනවා නම් ඒක බරපතළ වැරැද්දක්. ඒ නිසා අපි එතැනට යා යුතු නැහැ. මේ තිබෙන නීතිමය රාමුව ඇතුළේ, මේ තිබෙන ව්‍යවස්ථාව ඇතුළේ ඒ විපතට පත් වුණු ජනතාවට යුක්තිය ඉටු කරන්න පුළුවන්; සාධාරණත්වය ඉටු කරන්න පුළුවන්. ඒ සඳහා අවංක ක්‍රියාවලියක් තමයි අත්‍යවශ්‍ය වන්නේ. මේ ප්‍රශ්නය මෙතැනට එන්න ඉතිහාසයේ කර තිබෙන වරද්දා ගැනීම් පාදක වෙලා තිබෙනවා. ඉතිහාසයේ කර තිබෙන වරද්දා ගැනීම් අමතක කරලා අපට ඉදිරියට යන්න බැහැ. ඒවා මතක් කරන්න ඕනෑ. අනාගතයේ හෝ වරද්දා ගැනීම් නතර කර ගන්න ඒවා මතක් කරන්න ඕනෑ. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද යෝජනාවට සම අනුග්‍රහය දෙන තත්ත්වයට අපි පත් වෙන්නේ නිකම්ම නොවෙයි. එය ඉතා පැහැදිලිව මේ වන විටත් සාකච්ඡාවට ලක් වෙලා තිබෙනවා. එදා 2009 මැයි 19වැනි දා යුද්ධය අවසාන වුණු ගමන් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහ ලේකම් බෑන් කී මූන් මහත්තයා ලංකාවට ආවා. ඒ ආපු වෙලාවේ බොහෝ අය හිටියේ යුද්ධයේ ජයග්‍රහණයෙන් මෝහනයට පත් වෙලා. ඒ නිසා ඒ ඇති වුණු රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික ගනුදෙනු ගැන ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු එදා හරියට සොයලා බැලුවේ නැහැ. නමුත් අවුරුදු ගණනකට පස්සේ පිළිගත්තා, ස්වයං විවේචනය කළා, මේ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශය බරපතළ වරද්දා ගැනීමක් කියලා. ඒ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනය තමයි මේ ප්‍රශ්නයේ ආරම්භය. එදා, මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයා බෑන් කී මූන් කියන එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහ ලේකම් සමඟ අත්සන් කළ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයේ ඉතා පැහැදිලිව සඳහන්ව තිබෙනවා, අද කථා කරන දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන. එහි 2වෙනි පිටුවේ ඉතා පැහැදිලිව සඳහන්ව තිබෙන්නේ මොකක්ද? I quote:

> "President Rajapaksa expressed his firm resolve to proceed with the implementation of the 13th Amendment, as well as to begin a broader dialogue with all parties, including the Tamil parties in the new circumstances, to further enhance this process and to bring about lasting peace and development in Sri Lanka."

ඒ නිසා මේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ ජිනීවා යෝජනාවේ තිබෙන අලුත් දෙයක් නොවෙයි. නමුත් ඒක තිබෙන එක වැරදියි. අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඇඟිලි ගසන්නට, ඒ විධියේ වාක්‍ය එකතු කරන්නට ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට ඉඩ දීම වැරදියි. ඒ සඳහා ආණ්ඩුව එකඟවීමත් වැරදියි. මේක අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. අපේ රටේ ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. ඇමෙරිකාව ජිනීවාවලට

යෝජනා ගෙනෙන්න ඕනෑ වන්නේ අපේ රටේ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම පිළිබඳව; ජාත්‍යන්තර මානුෂීය නීති උල්ලංඝනය කිරීම් පිළිබඳව. එහෙම නැතිව, අපේ රටේ ජාතික ප්‍රශ්නයට විසඳුම් පිළිබඳව, අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පිළිබඳව මැදිහත් වන්නට ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට අයිතියක් නැහැ. ඒ වාගේම අපි ඒ සඳහා සම අනුග්‍රහය දැක්වීම බරපතළ වරද්දා ගැනීමක්. ඒක මේ ආණ්ඩුවත් කළා. මේ ආණ්ඩුවත් ඒක කරන්නේ රාජපක්ෂ පාලනය එදා පටන් ගත්ත තැනින්. කවුරු හරි අද එක පාරට නින්දෙන් නැඟිටලා කියනවා නම්, "දැන් මේ යෝජනාවේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තිබෙනවා, මෙන්න දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගෙනැල්ලා නැවත රට බෙදන්න හදනවා" කියලා, එදා ඒ අය බෑන් කී මූන් මහත්මයා සමඟ මේ ගිවිසුම අත්සන් කරන වෙලාවේ මර නින්දේද හිටියේ? ගොරව ගොරවා බුදියාගෙනද හිටියේ? එදා ඒ අය මොකක්ද කළේ ආණ්ඩුව ඇතුළේ ඉඳගෙන? එදා මේවාට එරෙහිව කථා කළේ නැහැ. එදා මෝහනයට පත් වෙලා හිටියේ. එක්කෝ එදා මේවා ගැන දැනගෙන හිටියේ නැහැ. එහෙම නැත්නම් දැනගෙන තමන්ගේ පටු බල වුවමනාව වෙනුවෙන් මේවා හංගා ගෙන වහං කරගෙන හිටියා. ඉතා පැහැදිලිවම, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න, ඒ පිළිබඳව අනෙකුත් දේශපාලන පක්ෂ සමඟ, විශේෂයෙන් දෙමළ දේශපාලන පක්ෂ සමඟ පුළුල් සාකච්ඡා පටන් ගන්න තමයි රාජපක්ෂ මහත්මයා එකඟ වුණේ. ඒ තමයි ආරම්භය.

අද ඔය මව් බිම සුරකින්න හදන සංවිධානයේ ලේකම් ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා, -"පැකේජ් පප්පා"- 2000 දී රට බෙදන "පැකේජ්" එක ගෙනාවා. අද එයා මව් බිම සුරකින්න කථා කරනවා. අපට ඉතිහාසය මතකයි. ඒ ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා තමයි එදා "පැකේජ්" එක ගෙනාවේ; චන්ද්‍රිකාගේ ආණ්ඩුව හරහා රට බෙදන ඒ බරපතළ යෝජනා ගෙනාවේ. එහි නිර්මාතෘවරයා එතුමායි. එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩු කාලයේත් ඔස්ලෝවලට ගිහින් එල්ටීටීඊ සංවිධානයත් සමඟ සාකච්ඡා කරලා, එකඟතාවලට අත්සන් කරලා ඒ ගිවිසුම් ගැහුවේ ඔය ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා තමයි. අද මහා නායක හාමුදුරුවෝ හමු වෙන්න ගිහින් "රට බෙදනවා" කියලා කථා කරන ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා තමයි මෙවැනි නීති සම්පාදනය කරද්දී, රටට අනතුරුදායක මෙවැනි වගන්ති නීතිගත කරද්දී ඒවායේ නිර්මාතෘවරයා විධියට කටයුතු කළේ.

බෑන් කී මූන් සමඟ රාජපක්ෂ මහත්මයා ගිවිසුම අත්සන් කරන විට කවුද දකුණු පැත්තේ හිටියේ? ඒ ගිවිසුම අත්සන් කළ වෙලාවේ බෑන් කී මූන් මහත්මයා මේසයේ ඉස්සරහා පැත්තේ පුටුවේ හිටියා. මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිත් එක්ක දකුණු පැත්තේ හිටියේ ජී.එල්. පීරිස් හිටපු මන්ත්‍රීතුමා. ඒ ජී.එල්. පීරිස් නේද මේ යෝජනාව අත්සන් කළේ? මේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සම්බන්ධ වාක්‍ය මේ ගිවිසුමට ඇතුළත් කරන්න මැදිහත් වුණේ ඒ ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා නොවෙයි ද? ඒක කළේ ඒ ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා තමයි. මම දන්නේ නැහැ මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට ඒක ඒ වෙලාවේ තේරුණාද කියලා. තේරුණා හෝ නොතේරුණා හෝ ඒ දේට එකඟ වුණා. ඒ එකඟ වීමත් සමඟ තමයි මේ කරුණු ඉදිරියට, ඉදිරියට ආවේ. ඉන් පස්සේ තමයි මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයා ඉන්දියාවට ගිහිල්ලා, මන්මෝහන්සිංට පොරොන්දු වෙලා, එහිදීත් අවබෝධතා ගිවිසුම් අත්සන් කළේ. ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා ඉන්දියාවට යන වාරයක් වාරයක් පාසා එකඟ වුණා, Thirteen විතරක් නොවෙයි, Thirteen Plus දෙනවා කියලා. ඒ ගිවිසුම් තිබෙනවා. ඒ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශන තිබෙනවා. ඒ ඉතිහාසය අපට මතකයි. ඒවා තමයි, ඉන්දියාවට, ඇමෙරිකාවට අපේ රටේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලට මැදිහත් වෙන්න කපපු පාරවල්. එපමණක් නොවෙයි, මේ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයේ ඉතාම පැහැදිලිව අන්තිම පරිච්ඡේදයේ මේ ආකාරයෙන් සඳහන් වෙනවා;

I quote:

> "Sri Lanka reiterated its strongest commitment to the promotion and protection of human rights, in keeping with international human rights standards and Sri Lanka's international obligations. The Secretary-General underlined the importance of an accountability process for addressing violations of international humanitarian and human rights law. The Government will take measures to address those grievances."

මේ කියන්නේ මොකක්ද? බෑන් කී මූන් මහත්මයාත් එක්ක ලංකාවේ ජනාධිපතිවරයා ඉතා පැහැදිලිව එකඟ වෙනවා, මානව හිමිකම් ක්‍රියාවලිය, ජාත්‍යන්තර මානුෂීය නීතිය පිළිබඳ ක්‍රියාවලිය ඉදිරියට ගෙන යන්න. ඒ ක්‍රියාවලිය ඉදිරියට ගෙන යන්න අපි ශ්‍රී ලංකාව තුළ වගවීමේ යාන්ත්‍රණයක් ක්‍රියාවට නඟන බව කියනවා. ඒ පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව සහතිකයක් දෙනවා. ඒ අන්තිම වාක්‍ය මොකක්ද? "The Government will take measures to address those grievances." ඉතා පැහැදිලියි, මෙතැන තමයි වරද්දා ගත්තේ.

යුද්ධය අවසන් වුණු ගමන් 2009 මැයි මාසේ 23 වෙනි දා ම බෑන් කී මූන් ලංකාවට ආවා. ඔවුන් යුද්ධය අවසන් වුණු ගමන් ලංකාවට ඇවිල්ලා ඉතා සූක්ෂම විධියට, උපක්‍රමශීලීව මේ එකඟතාවට අත්සන් කරලා ගියා. ඊට පස්සේ මොකද වුණේ? ඊට පස්සේ බැලුවා ඒ ක්‍රියාවලිය සිද්ධ වෙනවාද කියලා. නමුත් ඒ ක්‍රියාවලිය සිද්ධ වුණේ නැහැ. ඊට පස්සේ, බෑන් කී මූන් දැම්මා "දරුස්මාන්" කමිටුව. ඉන්දුනීසියාවේ නීති ප්‍රධානියා නම් කරලා, ඔහුගේ ප්‍රධානත්වයෙන් "දරුස්මාන් කමිටුව" දැම්මා. ඒ දරුස්මාන් කමිටුව මැදිහත් වෙලා වාර්තාවක් මඟින් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළා. ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාවට නංවනවා කියලා අපේ රට එකඟ වුණා. එදා පාලිත කොහොන ඇතුළු අය දරුස්මාන් එක්ක දිවා භෝජන සංග්‍රහ, රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහ පැවැත්වූවා. අපි දන්නවා දරුස්මාන් වාර්තාවේ තිබෙන දේවල්. ඒ දරුස්මාන් වාර්තාවේ පාලිත කොහොන මහත්මයා යවපු ලියුම් තිබෙනවා. රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයට එන්න කියලා පාලිත කොහොන මහත්මයා ආරාධනා කරපු ලියුම් පවා ඒ වාර්තාවේ තිබෙනවා. ඒවාත් වාර්තාවට ඇමුණුවා. මෙහේදී ගැලරියට ඇහෙන්න කථා කරලා කෑ ගහලා, බොරු අධිරාජ්‍ය විරෝධයක් පෙන්වලා, දරුස්මාන් වාර්තාවට විරුද්ධව කටයුතු කරනවාය කියලා පෙන්නුවාට, ඒ රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහ ආදී කටයුතුවලට ගිහිල්ලා, මේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරනවා කියලා දරුස්මාන්ලාට එකඟ වුණා. නමුත්, ඒවා ක්‍රියාවට නැඟුණේ නැහැ. ඊට පස්සේ මොකද වුණේ? ඒ නිර්දේශවලින් සමහර දේවල්වලට එකඟ වෙමින් ක්‍රියාවට නඟමින් යන අතරේ, සමහර දේවලට විරුද්ධයි කියලා බොරුවට කෑ ගහනවා. සමහර දේවල් ක්‍රියාවට නඟමින් එකඟ වෙමින් යනවා. එතකොට, බෑන් කී මූන් හිතුවා, "මේවා ක්‍රියාවට නැඟෙන්නේ නැහැ" කියලා. ඒ හේතුව නිසා තමයි බලපෑම් තවත් වැඩි කළේ.

ඊට පස්සේ මොකද කළේ? ඊට පස්සේ මේ ආණ්ඩුව, උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ වූ ජනාධිපති කොමිෂන් සභාව - LLRC එක පිහිටෙව්වා. LLRC එක අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ ඇදගෙන ගියා. ඒ LLRC එක අපි මුළුමනින්ම පිළිගන්නේ නැහැ. ඒ පරීක්ෂණ වාර්තාවේ තිබෙන්නේ 2002 ඉඳලා කරුණු විතරයි. නමුත්, අපේ රටේ ඇත්ත ප්‍රශ්නය ආරම්භ වෙලා අවුරුදු 30ක් විතර වෙනවා. ඒ පිළිබඳ හොඳ විශ්ලේෂණයක්, විග්‍රහයක් ඒ වාර්තාවේ නැහැ. නමුත් ඒ වාර්තාවෙන් වුණත් යම් යම් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළා. ආණ්ඩුව කිව්වා ඒවා අපි ක්‍රියාත්මක කරනවා කියලා. හාන්සි පුටුවේ වාඩි වෙලා පොත බලමින් ජාත්‍යන්තරයට,

[ගරු විජිත හේරත් මහතා]

ලෝකයට පෙන්නුවා, මේ නිර්දේශ ක්‍රියාවට නගන විධිය. හාන්සි පුටුවේ වාඩි වෙලා! අන්තිමට මොකද වුණේ? ඒ වාර්තාවේ තියෙන යම් යම් දේවල් ක්‍රියාත්මක කරන්න වෙනම යාන්ත්‍රණත් හැදුවා. ඒත් මේ රටට කිව්වා, "නැහැ අපි ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැහැ" කියලා. හැබැයි, ලලිත් වීරතුංග මහත්මයලා හොරෙන් ඒ යාන්ත්‍රණ හදලා ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාවට නංවන්න ගියා. ඒ එක්කම, මේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරනවාය කියලා ලිඛිතව දීපු පොරොන්දු කැඩුවා. එතකොට තමයි, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයෙන් නැවත ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට යෝජනාවක් දමන්නේ, උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ වූ ජනාධිපති කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා. ඔවුන් මුලින්ම කිව්වේ දේශීය යාන්ත්‍රණයක් තුළ මේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මැදිහත්වීමක් කරන්න කියලායි. නමුත්, ආණ්ඩුව මෙය මැතිවරණ පාඨයක් හැටියට පාවිච්චි කර ගත්තා. පළාත් සභා මැතිවරණ කඩින් කඩ තියලා, ඒ මැතිවරණ කෑලි කෑලිවලට තියලා, ඒ හැම මැතිවරණයකදීම විදුලි පුටුව පෙන්වලා, ජිනීවා ගැන කියලා බය කරලා, ජනතාව නොමඟ යවලා තමන්ගේ පටු බංකොලොත් දේශපාලන වුවමනාවන් වෙනුවෙන් ඒ වාර්තාවේ කරුණු පාවිච්චි කළා මිසක්, ඇත්තටම විපතට පත් වුණ ජනතාවට යුක්තිය ඉටු කරන්න පාවිච්චියට ගත්තේ නැහැ. ඒවායේ ප්‍රතිඵල තමයි අද අපි ඉස්සරහට ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ.

අද මේ ජිනීවා යෝජනා ගැන, විදේශ පුද්ගලයන්ගේ මැදිහත් වීම් ගැන කථා කරනවා. මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන උදලාගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ 5වැනි පිටුවේ ඉතා පැහැදිලිව කියනවා මෙන්න මෙය.

I quote:

> "3. Invitation to International Independent Group of Eminent Persons."

එතකොට ජාත්‍යන්තර පුද්ගලයන්ට ආරාධනා කරන්නේ කවුද? මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා. ඔහු ආරාධනා කරපු විධියත් තිබෙනවා, ලිපිත් තිබෙනවා. කාටද එන්න කියන්නේ?

ඔහු ආරාධනා කළ පුද්ගලයන්ගේ නම් මේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා.

It states, I quote:

"(1) Justice P.N. Bhagwati
(2) Mr. Andreas Movromatis
(3) Dr. Kamal Hossain
(4) Mr. Marzuki Darusman…."

ආ, දරුස්මාන්ටත් එන්න කියනවා.

It further states:

"(5) Prof. Yozo Yokota
(6) Prof. C. Fasseur
(7) Sir Nigel Rodley KSE
(8) Mr. Arthur E. Dewey
(9) Prof. Ivan Shearer
(10) Dr. Bruce Matthews
(11) Dr. Bernard Kouchner"

ඊළඟට මොකක්ද කියන්නේ?

I quote:

> "Dr. Kouchner was replaced by Judge Pierre Cot on his being appointed as a minister in the cabinet of the Government of France."

ඔහු ප්‍රංශයේ කැබිනට් එකට පත් වුණු නිසා ඒ සඳහා වෙනත් කෙනෙක් යෝජනා කරනවා. කැබිනට් මණ්ඩලයට පත් වුණු අයව තමයි මේ සම්බන්ධ කරගෙන තිබෙන්නේ. අදත් මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිසමට බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික ඩෙස්මන් සිල්වාව සම්බන්ධ කරගෙන තිබෙනවා. මම දන්නා විධියට ඩෙස්මන් සිල්වාට අදත් මාසයකට පවුම් 55,000ක් ගෙවනවා. ඒවා මේ රටේ ජනතාවගේ සල්ලි. මේ රටේ ජනතාව ඒවා දන්නවාද? මහින්ද රාජපක්ෂ එදා උදලාගම කොමිසම, මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිසම යන කොමිෂන් සභාවලට ජාත්‍යන්තර නියෝජිතයන් සම්බන්ධ කර ගත්තා. එහෙම සම්බන්ධ කර ගත්තා විතරක් නොවෙයි, මාසිකව විශාල මුදලකුත් ගෙව්වා. මාසයකට පවුම් 55,000ක් කිව්වාම එහි අද වටිනාකම රුපියල් එක්කෝටි පහළොස්ලක්ෂයක් වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට වෙන් කළ වෙලාවෙන් තව විනාඩි 3ක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු විජිත හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)
(The Hon. Vijitha Herath)

රුපියල් එක්කෝටි පහළොස්ලක්ෂයක් වැටුප් ගෙවලා මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිසමට ඒ බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයාව සම්බන්ධ කරගෙන තිබෙනවා. ඒවා තමයි රාජපක්ෂ පාලනයෙන් කරපු දේවල්. අපි ඒ සා විශාල මුදලක් ගෙවලා මේ වාර්තාව හදලා තිබුණත්, උදලාගම කොමිසමට සම්බන්ධ වෙච්ච නීතිඥ ගෝමින් දයාශ්‍රී මහත්මයා කියනවා මම දැක්කා, "මම ඒකට මැදිහත් වුණු නීතිඥවරයා. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීතිඥවරයා. මේ කටයුත්ත අපි අවසන් කරලා ගොඩක් කල්. මේ වාර්තාව මෙච්චර කාලයක් සඟවාගෙන සිටියේ ඇයි කියලා මම දන්නේ නැහැ" කියලා. එතුමා මහින්ද රාජපක්ෂ පාලනයට ගොඩක් උදවු කරපු කෙනෙක්. ඇත්ත කථා කරමු. එම වාර්තාව සඟවාගෙන හිටපු එක වැරැදියි කියලා එතුමාම කියනවා. උදලාගම කොමිසමට ඔය කියන ජාත්‍යන්තර නියෝජිතයන් සම්බන්ධ කර ගත්තා; මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිසමට ජාත්‍යන්තර නියෝජිතයන් සම්බන්ධ කර ගත්තා. ඒ නිසාම මේ ආණ්ඩුව ජාත්‍යන්තර අය සම්බන්ධ කර ගන්න එක හරියි කියලා කියන්න හදනවා නම් ඒක අනුමත කරන්න බැහැ. රාජපක්ෂ මහත්මයා කරපු දේ ඒ විධියටම කර ගෙන යනවා නම් මේ ආණ්ඩුව යහපාලන ආණ්ඩුවක් නොවෙයි. රාජපක්ෂ පාලනය ඒ ජාතියේ කට්ටිය සම්බන්ධ කර ගත්තා, ඒ නිසා අපිත් ඒ වගේ අය සම්බන්ධ කර ගත්තාට කමක් නැහැ කියලා ඒක සාධාරණීකරණය කරන්න යනවා නම් ඒක වැරැදියි.

ඒ නිසා අපි ආණ්ඩුවට කියන්නේ මේකයි. එදා රාජපක්ෂ පාලනය මේක පටන් ගත්තා. මේ වැරැද්ද ඉතිහාසයේ කළා, ජාත්‍යන්තරයට එකඟතාවන් පළ කළා, ගිවිසුම් අත්සන් කළා. නමුත් ගිවිසුම් අත්සන් කරලා වරද්දා ගත් තැන නිවැරදි කිරීමේ වගකීම තිබෙන්නේ තමුන්නාන්සේලාටයි. හැබැයි තමුන්නාන්සේලා ඒක නිවැරදි කරනවා කියලා පෙනෙන්නට නැහැ. නිවැරදි කළා නම් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද යෝජනාවේ

වලිගයේ එල්ලෙන්න ඕනෑ නැහැ. නිවැරදි කළා නම් පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයේ සහ අනෙකුත් රටවල විනිසුරුවන්ට මේ රටට ඇතුළු වෙන්න ඉඩ ප්‍රස්තා දෙන වාක්‍ය මානව හිමිකම් වාර්තාවට ඇතුළත් කරන්න ඕනෑ නැහැ. නිවැරදි කළා නම් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනනය මේ යෝජනාවට සම්බන්ධ කර ගන්න ඉඩ තියන්න ඕනෑ නැහැ. නිවැරදි කළා නම් බලය බෙදීමේ යෝජනාව ඒ වාර්තාව ඇතුළට එන්න ඉඩ තියන්න ඕනෑ නැහැ. ඒවා වෙනම කරුණු. ඒවා අපේ රටේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්න. ඒ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලට මැදිහත් වෙන්න, සීමාව ඉක්මවා ජාත්‍යන්තර මානුෂීය නීතිය කියන නිමිති පාදක කරගෙන රාජපක්ෂ මහත්මයා කරපු දේ, පටන් ගත් දේ අපිත් කරගෙන යනවා කියලා අපේ රටේ ව්‍යවස්ථාවට, අපේ රටේ නීතියට, අපේ රටේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලට මැදිහත් වෙන්න පාර කපනවා නම් ඒක වැරැදියි. ඒ නිසා දැන් අවශ්‍ය වෙන්නේ ඒක නතර කරන එකයි. එක පැත්තකින් අපේ රටේ ස්වාධීනත්වය, ස්වෛරීත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා අපේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජාතික සමගිය ගොඩ නඟන්නයි ඒක නතර කරන්න ඕනෑ වෙන්නේ. මෙවැනි බාහිර මැදිහත්වීම්වලින් සෑම දාම වුණේ ජාතිකත්වයන් අතර විරසකයක් ඇතිවීම සහ ජාතිකත්වයන් අතර බෙදීමයි. ඔවුන් මෙය ඇත්ත යුක්තිය වෙනුවෙන් පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට යම් කිසි ඉඩක් විවර කළොත් ඒකෙන් සිදු වන්නේ ස්වාධීනව රටක් විධියට ජාතික සමගිය ඇති කරන්න ඇත්ත වුවමනාවක් තිබෙනවා නම්, ඒ ඉඩ ප්‍රස්තාව නැතිවීමයි. ඒ නිසා ඔය යෝජනා මොනවා සම්මත වුණත්, ඔය යෝජනාවට මොන සම අනුග්‍රහය දැක්වුවත් , දැන්වත් සිදු වුණු වැරැදි නිවැරැදි කර ගෙන අපේ රටේ නීතිය අනුව කටයුතු කරන්න අපට පුළුවන්. ඒකට ඇඟිලි ගහන්න ඇමෙරිකාවට බැහැ. ඒකට ඇඟිලි ගහන්න මානව හිමිකම් කවුන්සලයට බැහැ. ඒකට බලපෑම් කරන්න එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට බැහැ. එහෙම ජාත්‍යන්තර සම්මුතියක් නැහැ.

ඒ නිසා වහාම කළ යුතු වන්නේ යුද්ධය නිසා ඇත්තටම පීඩාවට පත් වුණු, විශේෂයෙන්ම උතුරු සහ නැඟෙනහිර යුද්ධයෙන් වැඩිපුරම පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවත්, අනෙක් පැත්තෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ හමුදාව, ඒ ආරක්ෂක සේවයේ අයගේ පවුල්වල පීඩාවට පත් වුණු අය නැවත ගොඩනැඟීම, සුවපත් කිරීම සඳහා මැදිහත්වීමයි. අදත් ආබාධිත රණවිරුවන් ගිහින් මහානායක හාමුදුරුවරුන් මුණ ගැහෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට ලැබී ඇති කාලය අවසානයි.

ගරු විජිත හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)
(The Hon. Vijitha Herath)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට තව විනාඩි පහක් ලබා දෙන්න.

අදත් ඒ ආබාධිත රණවිරුවන් තමන්ගේ ඇත්ත දුක් ගැනවිලිවලට, ප්‍රශ්නවලට උත්තරයක් නැහැ කියන එක මහානායක හාමුදුරුවන්ව මුණ ගැහිලා කියනවා. එදා රාජපක්ෂ පාලනය හමුදාව ඇතුළෙන් පටන් ගත්තේ, ටිකට් විකුණලා සංදර්ශන පවත්වන එක, බයිසිකල් සංදර්ශන, කාර් රේස් පවත්වන එකයි. අදත් මේ ආණ්ඩුව කරන්නේ ඒකයි. හමුදාවේ සෑම සොල්දාදුවකුටම රුපියල් 2,500ක ටිකට් දෙනවා විකුණන්න. ටිකට් ටික විකුණා ගන්න බැරි වුණොත් ඒ හමුදාවේ සොල්දාදුවාට තමන්ගේ වැටුපෙන් ඒක ගෙවන්න සිදු වෙනවා. 24 වැනි දා - මේ එන සෙනසුරාදා- තිබෙනවා "හමුදා රාත්‍රිය" කියලා සංදර්ශනයක්. ඒ හමුදා රාත්‍රියට සෑම නිලධාරියකුගෙන්ම රුපියල් 7,500ක් එකතු කරනවා. රුපියල් 7,500ක ආධාරය දුන්නේ නැත්නම් ඒක වැටුපෙන් කපනවා. යුද්ධයට මැදිහත් වෙලා කටයුතු කරපු එම හමුදාවේ නිලධාරින්ට, සොල්දාදුවන්ට අවුරුදු හයකටත් පසුව තවමත් සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ පාරවල් ගණනේ ටිකට් විකුණන්නයි. හමුදා නිලධාරින්ට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා මේ "හමුදා රාත්‍රිය" වෙනුවෙන් තමන්ගේ වැටුපෙන් රුපියල් 7,500ක් වැය කරන්න. මෙය පසු ගිය කාලයේත් තිබුණා. කැමැති නම්, කැමැති කෙනෙකුට ඇවිල්ලා ඒ මුදල ගෙවලා ටිකට් අරගෙන, මේ රාත්‍රියට සම්බන්ධ වෙලා විනෝද වෙන්න පුළුවන්. හැබැයි, අද මෙය බලහත්කාරයක් වෙලා තිබෙනවා. රාජපක්ෂ පාලනය කාලයේ හමුදාව මේ දේ කරද්දී තමුන්නාන්සේලා ඒක විවේචනය කළා. හමුදාව කාණු ශුද්ධ කරද්දී, නගර සභාවල සේවකයන්ගේ තත්ත්වයට පත් කරද්දී තමුන්නාන්සේලා කිව්වා ඒවා නවත්වනවා කියලා. නමුත් අදත් ඒ තත්ත්වයෙන් හමුදාව මුදා ගෙන නැහැ.

ආබාධිත සොල්දාදුවන්ගේ වැටුප් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය, විශ්‍රාම වැටුප් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය, යන ඒ ප්‍රශ්නවලට තවමත් තමුන්නාන්සේලා උත්තර දීලා නැහැ; ඒවාට විසඳුම් දීලා නැහැ. යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු ඒ ඇත්ත හමුදාවේ සොල්දාදුවන්, හමුදාවේ සොල්දාදුවන්ගේ පවුල්වල සාමාජිකයන්ට, ඒ වාගේම මේ රටේ මුස්ලිම් සහ සිංහල ජනතාවට, ඒ වාගේම මේ රටේ උතුරේ පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවට සාධාරණත්වය, යුක්තිය ඉටු කරන්න ඕනෑ. ඒ පීඩාවට පත් වුණු සිත් සුවපත් කිරීම සඳහා තමයි සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසම අත්‍යවශ්‍ය වන්නේ. සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසමේ කාර්ය භාරය වන්නට ඕනෑ කාටවත් දඬුවම් දීම නොවෙයි. යුද්ධයට මැදිහත් වුණු හමුදාවේ නිලධාරින්ට දඬුවම් දෙන්න, සොල්දාදුවන්ට දඬුවම් දෙන්න මෙය පාවිච්චි කරනවා නම්, ඒ සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසමෙන් වැඩක් නැහැ.

අප්‍රිකාවේ සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසම පාවිච්චි කළේ ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ආගම වුණු ක්‍රිස්තියානි ආගමේ සංකල්පයක් පදනම් කර ගෙනයි. ක්‍රිස්තියානි ආගමේ තිබෙන ප්‍රධාන මූල ධර්මයක් තමයි සමාව දීම. ඒ සමාව දීමේ සංකල්පය මත පදනම් වෙලා අප්‍රිකානු සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසම ක්‍රියාත්මක වුණා. යුද අපරාධවලට චෝදනා ලැබූ විනී මැන්ඩෙලාටත්, යුද අපරාධවලට චෝදනා ලැබූ ගරිල්ලා සංවිධානයේ සිටි බොහෝ අයටත්, හමුදාවේ අයටත් ඒ රටේ තිබෙන සංස්කෘතිය අනුව සමාව ලැබුණා. ඒ නිසා අද මෙය හමුදාවේ කාට හෝ දඬුවම් දීම සඳහා පාවිච්චි කරන්න උත්සාහ කරනවා නම්, එහෙම නැත්නම් කවුරු හරි දේශපාලන නායකත්වයක් එල්ලුම් ගස් යවන්න මේක පාවිච්චි කරන්න හදනවා නම්, ඒක මේ කොමිසමේ කාර්ය භාරය වියයුතු නැහැ; අරමුණ විය යුතු නැහැ. දැන් ඒ ප්‍රශ්නය ඉවරයි. ඒකෙන් අපි ලබා ගන්න ඕනෑ අත් දැකීම්, පාඩම් ඉගෙන ගෙන, අනාගතයේ එවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවෙන්න වග බලා ගන්න ඕනෑ. ඒක දඬුවම් දීමෙන් කරන්න බැහැ.

අපේ රටේ තිබුණේ සිවිල් යුද්ධයක්. සිවිල් යුද්ධයකදී අපි කැමැති වුණත්, අකමැති වුණත් මානව හිමිකම් උල්ලංඝනයවීම්, අපි නොසිතන, අපි බලාපොරොත්තු නොවන සිදුවීම් සිද්ධ වෙනවා. ඒක වළක්වන්න බැහැ. ඒක තමයි යුද්ධය කියන්නේ. හැබැයි, එවැනි යුද්ධයකදී හිතාමතා, දැනුවත්ව වරදක් කරලා තිබෙනවා නම්, ඒ වැරැදි සොයා බලන එක අනාගතයේදී එවැනි වැරැදි ඇතිවීම වළක්වා ගැනීම සඳහා පිටිවහලක් වෙනවා. අන්න ඒ අර්ථයෙන් අපි මේක පාවිච්චි කර ගන්න ඕනෑ. ඒ නිසා ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය හෝ බටහිර රටවල් කියන නිසා අපි මේක කළ යුතුය යන්න නොවෙයි. අපි රටක් විධියට, ශ්‍රී ලාංකීය ජාතියක් විධියට ඇත්තටම අපේ රටේ ජාතික සමගිය ගොඩ නැඟීමේ අවංක වුවමනාවෙන් රට තුළ දේශීය ක්‍රියාවලියක් ඇතුළේ ඇත්තටම විපතට පත් වුණ ජනතාවට යුක්තිය හා සාධාරණත්වය ඉටු කිරීම

[ගරු විජිත හේරත් මහතා]

සඳහා සත්‍ය හා ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාවලියක්, ජාතික සංහිඳියාවේ ක්‍රියාවලියක් ඉදිරියට යා යුතුයි. අන්න ඒ සඳහා වහාම ඉතිහාසයේ වුණු වැරැදි නිවැරදි කර ගෙන අනාගතයට මුහුණ දිය යුතුයි කියන ස්ථාවරයේ අපි සිටින බව සඳහන් කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ස්තුතියි. මීළඟට ගරු පාඨලී චම්පික රණවක ඇමතිතුමා, ඔබතුමාට විනාඩි තිහක් තිබෙනවා.

[පූ.භා. 11.52]

ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා (මහානගර හා බස්නාහිර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க - மாநகர மற்றும் மேல் மாகாண அபிவிருத்தி அமைச்சர்)
(The Hon. Patali Champika Ranawaka - Minister of Megapolis and Western Development)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද මේ ගරු සභාව තුළ සාකච්ඡා වෙමින් තිබෙන්නේ, මේ රටේ ඉතිහාසයේ සිදු වුණු ඉතාම බරපතළ යුධ දේශපාලනික සිදුවීමක් නිසා දැන් මතු වෙලා තිබෙන රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික හා දේශපාලන ගැටලුවලට අනාගතය කරා පිය මනින්නේ කොහොමද කියන එක පිළිබඳ සංවාදයක්. අපි පළමුවෙන්ම ස්තුතිවන්ත වෙනවා, ඒ වාර්තා සභාගත කරලා, මේ පිළිබඳව සංවාදයක් ඇති කරන්න ආණ්ඩු පක්ෂය ක්‍රියා කිරීම ගැන.

මේ ඇති වුණු සටන පිළිබඳව, ගැටුම පිළිබඳව අද අපි හැම දෙනා ඉදිරියට වාර්තා ගණනාවක් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහ ලේකම් බෑන් කී මූන් මහතාගේ උපදෙස් මත දරුස්මාන් වාර්තාව නිකුත් වුණා. ඉන් පසුව එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමිසම මඟින් ත්‍රි පුද්ගල කමිටුවක් පත් කළා. ඒ ත්‍රි පුද්ගල කමිටුවේ වාර්තාවත් නිකුත් වුණා. ඊට අමතරව රට තුළ විවිධ අවස්ථාවල, විවිධ කොමිෂන් සභා මේ වෙනුවෙන් පත් කරලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අතුරුදන් වූවන් පිළිබඳව පත් කළ උදලාගම කොමිසම; ඒකට විදේශීය විශේෂඥයන් ගණනාවකගේ සහයෝගය ලැබුණා. ඒ වාගේම මැක්ස්වල් පරණගම කොමිසම. ඒ සඳහාත් විදේශීය විනිසුරුවන්ගේ සහයෝගය ලැබුණා. ඊට ප්‍රථම LLRC කොමිසමත්, ඒ වාගේම තවත් කොමිෂන් දෙකකුත් පත් කෙරුණා මේ පිළිබඳව කරුණු සොයා බලන්න.

මේ සියලුම කොමිෂන් වාර්තා පිළිබඳව සොයා බැලුවාම අපට පෙනෙනවා සමහර ඒවායේ යම් යම් කරුණු පදනම් සහිත ඒවා බව; සමහර ඒවා පදනම් විරහිතයි; සමහර වාර්තා දේශපාලන පසු බිමෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද, සමහර ඒවා යම් යම් පූර්වෝකථනයන් මත පදනම් වෙච්ච තොරතුරු දසදහස් ගණනක් අපට දැක ගන්න පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම උදලාගම කොමිසම ඉදිරියට පත් කරලා තිබෙනවා, එම කාල වකවානුව තුළ අතුරුදන් වූවන් පිළිබඳව එල්ටීටීඊ සංවිධානයට සම්බන්ධ, එල්ටීටීඊ සංවිධානය විසින් අතුරුදන් වූවා යැයි කියන චෝදනා 7,307ක් තිබෙනවා. ඒ වාගේ අතිවිශාල චෝදනා ප්‍රමාණයක් මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. 15,000කට ආසන්න පිරිසකගේ ඝාතන පිළිබඳව සඳහන් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා විශාල දත්ත ප්‍රමාණයක්, තොරතුරු ප්‍රමාණයක් මේ වාර්තාවල තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහලේකම්තුමා උපදෙස් මත එළි දැක්වූ දරුස්මාන් වාර්තාවත්, ඒ වාගේම ඊට පසුව පත් කළ ත්‍රි පුද්ගල කමිටුවේ වාර්තාවත් ශ්‍රී ලංකාව තුළ පරීක්ෂණයකින් තොරව ඔවුන් විසින් තුන්වන පාර්ශ්වයන්ගේ තොරතුරු මත පදනම් වෙලා සිදු කරපු දේවල් හරහාත් යම් යම් චෝදනා ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. ඒ තොරතුරු දත්තත් අපි ඉදිරියේ තිබෙනවා.

සමස්තයක් හැටියට ගත්තොත් අපි ඉතාමත්ම පැහැදිලිව පිළිගන්න ඕනෑ, ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවලියක් මේ රට තුළ තිබුණු බව. ඒක සාමාන්‍ය ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවලියක් නොවෙයි. ඒක ඉතාමත්ම බලගතු විධියට යම් යම් අවස්ථාවල විදේශීය ශක්තීන් මුසු කර ගත්ත, බරපතළ අවි ආයුධ ශක්තීන් තිබිච්ච, කාලතුවක්කු, බර අවි, ගුවන් යානා, මිසයිල, සබ්මැරීන් ආදී සෑම අංගෝපාංගයකින්ම යුතු ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරයක්. ඒ වාගේම ඒ ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරය යම් යම් ප්‍රදේශවල විවිධාකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක වුණා. දකුණේ බෝම්බ පිපිරවීම් සිදු කළා. දේශපාලන ඝාතන සිදු කළා; මනුෂ්‍ය ඝාතන සිදු කළා. ආගමික ස්ථානවලට පහරදීම් සිදු කළා. දළදා මාලිගාවට, ජය ශ්‍රී මහා බෝධියට පහරදීම් කළා. ඒ වාගේම නැඟෙනහිර පළාතේ ගරිල්ලා යුද්ධයක නියැලුණා. උතුරු පළාතේ - විශේෂයෙන්ම වන්නියේ - සම්ප්‍රදායික සටනක නියැලුණා. මේ ආකාරයට ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරය එක ආකාරයකට නොවෙයි, විවිධාකාරව රට තුළ ක්‍රියාත්මක වුණා. එම ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරය මර්දනය කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව පත් වුණු රජයක ප්‍රධාන වග කීම බවට පත් වුණා. එම වග කීම ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක හමුදාවලට පැවරුණා. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක හමුදාවලටත් සිදු වුණා, ත්‍රස්තවාදීන් විවිධ ප්‍රදේශවල අනුගමනය කරන විවිධ යුද, දේශපාලන උපක්‍රමවලට අනුකූල වන ආකාරයට තමන්ගේ ප්‍රති ක්‍රියාවලිය දියත් කරන්න. ඒ නිසා මේක සම්ප්‍රදායික නීති රාමුවක්, සම්ප්‍රදායික ක්‍රියාවලියක් ඔස්සේ මනින්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. මේක ඉතාම පැහැදිලිව මේ රට තුළ ඇති වුණු විශේෂිත තත්ත්වයක්.

මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිසමේ විශේෂයෙන්ම සඳහන් කර තිබෙනවා, මේ රටටම සුවිශේෂ වූ තත්ත්වයක් හැටියට අරගෙන මේ ප්‍රශ්නය දිහා බලන්න ඕනෑ, එක් එක් රටවල දෘෂ්ටි කෝණවලට අනුව, එක් එක් රටවල ත්‍රස්තවාදය මර්දනය කිරීමේ තත්ත්වයන් අනුව, එක් එක් රටවල යුද අපරාධ චෝදනාවලට අදාළ තත්ත්වයන් අනුව මේ තත්ත්වය සංසන්දනය කරන්න බැහැ කියලා. මෙහි ප්‍රධානම ගැටලුව, ත්‍රස්තවාදය යුදමය වශයෙන් ජය ගන්න ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂ හමුදා සමත් වුණත් එය දේශපාලන ජයග්‍රහණයක් බවට පරිවර්තනය කර ගන්න දේශපාලනික වශයෙන්, රාජ තාන්ත්‍රික වශයෙන් අප අසමත් වීමයි. අන්න එතැනයි මේ ප්‍රශ්නය පැන නැඟුණේ. යුදමය ජයග්‍රහණය දේශපාලන ජයග්‍රහණයක් කරගෙන තිරසාර සංහිඳියා ක්‍රියාවලියකට යන්න අවශ්‍ය හැකියාව ලබා ගන්න අප අපොහොසත් වීම තමයි මේ අර්බුදය විදේශීය වශයෙනුත්, දේශීය වශයෙනුත් පැන නැඟෙන්න මුල් වුණේ. අප තේරුම් ගත යුතු කාරණය වන්නේ දැන්වත් අපි මෙය ස්ථාපිත කරගෙන, ස්ථාවර කරගෙන, අවශ්‍ය උපාය මාර්ග සකස් කර ගෙන සම්මුතියකින්, එකඟතාවකින් ඉදිරියට යා යුතු කාලයකට එළඹිලා තිබෙන බවයි. දැන් රාජ තාන්ත්‍රික පෙරමුණක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ රාජ තාන්ත්‍රික පෙරමුණේදී අපි පවත්වාගෙන ගිය පැරණි, මුග්ධ රාජ තාන්ත්‍රික උපාය මාර්ග වෙනුවට නිසි, දියුණු - නවීන - රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික ක්‍රියාවලියක් මඟින් මෙයට මුහුණ දිය යුතු වනවා. අපේ රටේ සිටින දක්ෂම නිලධාරීන්, ඒ වාගේම ඉහළම ගණයේ තාක්ෂණික උපකරණ සියල්ලම මේ සම්බන්ධයෙන් යොදා ගෙන රටේ කීර්ති නාමයත්, ආරක්ෂක හමුදාවල ගෞරවයත්, සෑම ජන කණ්ඩායමක ගෞරවයත් ආරක්ෂා වන ආකාරයට මෙය මෙහෙය වීමේ වග කීම අපට, අපේ රාජ තාන්ත්‍රික සේවාවලට පැවරිලා තිබෙනවා. එතැනදී ප්‍රධාන වශයෙන්ම අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සමබර විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් විය යුතුයි. ඉන්දියානු සාගරය ආශ්‍රිත

රටවල පවතින දේශපාලන තත්ත්වය අනුව බලන විට අපි සමබර තත්ත්වයකින් ගමන් කරන්න ඕනෑ. එක්දහස් නවසිය අසූ ගණන්වලත්, දෙදහස් ගණන්වලත් අපට අත් වුණු අභාවාචික අත්දැකීම් අනුව බලන විට අප සමබර, නොබැඳි විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් දියත් කළ යුතු වනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ සියවස ඉන්දියානු සාගරයේ සියවස. 19 වැනි සියවස අත්ලාන්තික් සාගරයේ සියවස. 20 වැනි සියවස පැසිෆික් සාගරයේ සියවස. මේ සියවස ඉන්දියානු සාගරයේ සියවස. ඒ නිසා තමයි ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ ජනාධිපතිතුමා තමන්ගේ සමාජ, ආර්ථික ක්‍රියාවලිය "Pivoting to Asia" කියලා ආසියාව දෙසට නැඹුරු වූ තත්ත්වයකට යොමු කරලා තිබෙන්නේ. ඒ වාගේම මේ මෑතදී පැසිෆික් සාගරයේ රටවල් සමඟ ඔවුන් TPP Agreement එක අත්සන් කළේ ආසියානුකරයේ ඇති වෙලා තිබෙන මේ විශේෂ සමාජ, ආර්ථික බලපෑම නිසායි. සමබර විදේශ ප්‍රතිපත්තිය අපට ඉතාම අවශ්‍යයි. ඒ වාගේම එක තැනකට එක අදහසක්, තව තැනකදී තව අදහසක් කියන්නේ නැතුව - විසංවාදී නොවන ආකාරයට - අපි මේ කටයුත්ත කළ යුතුයි. අපි අතීතයේදී එහෙම කළේ නැහැ. අපි එක ස්ථානයකට එකක් කිව්වා; තව අයෙකුට තව ටිකක් කිව්වා; තවත් තැනක තව එකක් කළා. මේ නිසා ඇති වුණු විසංවාදී තත්ත්වය නිසා අප සමඟ මිතුරුව හිටපු රටවල් පවා අපහසුතාවන්ට පත් වුණු අවස්ථා අපි දැක්කා. ඒ වාගේම අපි යම් කිසි නිශ්චිත දේශපාලන ප්‍රතිපත්තියක පිහිටා සිටියා නම්, දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති ගරුකභාවයක පිහිටා සිටියා නම් අපට මේ අභියෝගය ජය ගැනීමේ හැකියාව තිබුණා. අපි විටින් විට ප්‍රතිපත්ති මාරු කරමින් අවස්ථාවාදීව ක්‍රියාකිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් හැටියට අප මේ තත්ත්වයට ඇද වැටුණාය කියන එක අපට ඉතාම පැහැදිලියි.

ඇතැම් අය උත්සාහ කළා, මේ රාජ්‍ය තන්ත්‍රික අභියෝගය ජාවාරමක් බවට පත් කරගන්න. පෞද්ගලික අංශයේ විවිධ කොම්පැනි ලවා ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ ලිපි ලේඛන සකස් කරවාගන්න, ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය තන්ත්‍රික ප්‍රතිප්‍රහාරය සකස් කරවාගන්න කටයුතු යෙදුණා. ඒ නිසා මේ සියලු වැරදි නිවැරදි කරගනිමින් ඉතාම නවීන ලෙස, ඉතාම ප්‍රතිපත්තිගරුක ලෙස අපේ රටේ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිරූපය ගොඩ නංවන රාජ්‍ය තන්ත්‍රික ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කර ගැනීම කරා අපි ගමන් කරමින් සිටිනවා. අපි එය තවදුරටත් ශක්තිමත් කරගත යුතුයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ සටනින් පසුව ඇති වූ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතික්‍රියාව -විශේෂයෙන් විදේශගත දෙමළ ඊළාම් බලවේගවලින් එල්ල වූ ප්‍රහාරය- හමුවේ අපේ රටට අභියෝග ගණනාවක් එල්ල වුණා. අපට රාජ්‍යයක් ලෙස එල්ල වූ එක අභියෝගයක් තමයි, රාජ්‍යයක් ලෙස අප යුද අපරාධකරණයක නියැලුණාය, දෙමළ ජනයා සමූහ සංහාරයකට ලක් කළාය කියන එක. යුදෙව් ජනයා සංහාරය කළාය කියන චෝදනාව එදා ජර්මන් රාජ්‍යයට එල්ල වුණාම, -ඔවුන්ගේ ජනතාව නාසිවාදී වුවත් නොවුණත්- මුළු ජර්මන් රාජ්‍යයටම දඬුවම් දෙන තත්ත්වයක් උදා වුණා. අපි දන්නවා එවැනි තත්ත්වයක් උදා වුණේ, යුදෙව්වන් සංහාරය නිසා පමණක් නොව, ඔවුන් කළ අනෙකුත් ආක්‍රමණික ක්‍රියාවලියත් නිසා බව. නමුත් රාජ්‍යයට දඬුවම් දීම පිළිබඳ අභියෝගයක් එදා එල්ල වුණා. අපටත් ඒ අභියෝගය ආවා. රාජ්‍යයට යම් දඬුවමක් ලැබෙනවාද, රාජ්‍යයේ සියලු ජන කණ්ඩායම්වලට සම්බාධක පැනවීමක් කරා ගමන් කරනවාද කියන පැනය නැඟුණා. අපි දුටුවා මේ මෑතදී ඉරානයට සිද්ධ වූ දේ, ඒ වාගේම සමහර රටවලට අද සිද්ධ වෙලා තිබෙන දේ. ඒ අනුව රාජ්‍යයට යම්කිසි අභියෝගයක් එල්ල වෙමින්, රාජ්‍ය කිසියම් අභියෝගයකට ලක් කරමින් යන ක්‍රියාවලියක් සිදු වෙමින් තිබෙනවාද කියන පැනය නැඟුණා. අද අපට හැකි වෙලා තිබෙනවා රාජ්‍යයක් හැටියට දෙමළ ජන සංහාරයක් මේ රට තුළ සිදු වුණේ නැහැ කියන එක කිසියම් දුරකට ඒත්තු ගන්වන්න. මේ රාජ්‍යයට සම්බාධක පැනවීම් ආදි වශයෙන් තිබුණු ඒ අභියෝගය, ඒ තර්ජනය අද දුරු වෙලා ගිහින් තිබෙනවා කියන එක අපි බොහොම අපහසුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපට තිබුණු තවත් අභියෝගයක් තමයි, ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක අංශවලට ආයතනයක් හැටියට යුද අපරාධ හෝ මානවීය අපරාධ පිළිබඳ චෝදනා එල්ල වනවාද කියන එක. එහෙම වුණා නම් මුළු ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාවට, එහෙම නැත්නම් අනෙක් ආරක්ෂක අංශවලට බරපතළ ප්‍රශ්න පැන නැඟීමට ඉඩ තිබුණා. නමුත් ආයතනයක් හැටියට ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක අංශ නීතිමය රාමුවක් තුළ, ප්‍රජාතාන්ත්‍රික රාමුවක් තුළ ක්‍රියා කරපු බව අද පිළිගෙන තිබීම, එක්තරා ආකාරයකට අප ලබාගත් සුභවාදී ජයග්‍රහණයක් හැටියට අපි දකිනවා. මොකද, බොහෝදෙනෙක් උත්සාහ කළා, සමස්ත ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක අංශයම යුද අපරාධ, මානවීය අපරාධ කළාය කියන තත්ත්වයට පත් කරන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අනෙක් අභියෝගය මොකක්ද? අපේ සිවිල් හා හමුදා නායකයන් විදේශගත වූ අවස්ථාවලදී ඒ අය අත් අඩංගුවට ගැනීමේ අභියෝගයක්, තර්ජනයක් එල්ල වී තිබුණා. අපි දන්නවා පිනෝෂේ සිද්ධිය. ඔහු එංගලන්තයේ සංචාරයක නියැලී සිටි වෙලාවේ ස්පාඤ්ඤයේ මැදිහත් වීමත් සමඟ ඔහු එංගලන්ත අධිකරණයේ අත් අඩංගුවට පත් වුණා. ඒ වාගේම, ඉන්දුනීසියානු හිටපු ජනාධිපති යුදයානෝ මහතා විදේශ සංචාරයක යෙදුණු වෙලාවේ ඔහුට මේ අභියෝගය එල්ල වුණා. මෑතදී සුඩානයේ ජනාධිපතිවරයාට ඒ අභියෝගය එල්ල වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම, මෑතදී ඉන්දියාවේදීත් ඒ ප්‍රශ්නය පැන නැග්ගා. මෙවැනි තත්ත්වයක් අපේ දේශපාලන නායකත්වයට, යුද නායකයන්ට එල්ල වීමේ අභියෝගයක් තිබුණා. දැන් එය දුරු වෙලා ගිහින් නැතත් කිසියම් දුරකට අවම කරගන්න හැකියාව ලැබී තිබෙනවා. මම හිතනවා, මේ අභියෝග දුරු කරගෙන අප සියලුදෙනා ඉදිරිය කරා යන්න අධිෂ්ඨාන කරගත යුතුයි කියා. අද අප ඉදිරියේ තිබෙන්නේ පුද්ගලයන්ට එරෙහිව නැඟුණු චෝදනාවලියක් විතරයි. ඒවායේත් පදනම් විරහිත ඒවා බොහොමයක් තිබෙනවා. පදනම් සහිත ඒවා තිබෙනවා නම්, ඒ පිළිබඳව ක්‍රියා කළ යුතුයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, යුද අපරාධ පිළිබඳ, සමූහ ඝාතන පිළිබඳ මූලික ක්‍රියාවලියක් පසු ගිය දෙවන ලෝක මහා සංග්‍රාමයෙන් පසුව සිදු වුණා. එය අප කවුරුත් දන්නා නියුරම්බර්ග් යුද අධිකරණය සහ ටෝකියෝ යුද අධිකරණය ඇති කරගත් ක්‍රියාවලියයි. එතැනදී ජාත්‍යන්තර නීතියේ -සෝවියට් සංගමයේ නීතියේ, ප්‍රංශයේ නීතියේ, එංගලන්තයේ නීතියේ, ඇමෙරිකාවේ නීතියේ, ජර්මනියේ නීතියේ ආදි හැම තැනකම- වෙනස්කම් තිබුණා. ඒ නිසා බලගතු සංවාදයක් ඇති වුණා, මේ නියුරම්බර්ග් මූල ධර්ම පිළිබඳව කුමන පදනම් මත ද මේ නඩු පැවරීම් සිදු කරන්නේ, කාටද මේ නඩු පවරන්නේ, රාජ්‍යයකටද, ආයතනයකටද, ෆැසිස්ට් පක්ෂයටද, ඒ පක්ෂයේ සාමාජිකයන්ටද ආදි වශයෙන්. ඒ පිළිබඳ විශාල සංවාදයක් ඇති වුණා. එතැනදී සෝවියට් සංගමයත්, ප්‍රංශයේ නීතියත්, ඇංග්ලෝ සැක්සන් නීතියත් පදනම් කරගෙන මූල ධර්ම හතරකට එකඟතාව ඇති කර ගත්තා.

පළමුවන මූල ධර්මය තමයි සාමූහික කුමන්ත්‍රණය සහ ආක්‍රමණික යුද්ධය කවුද දියත් කළේ කියන ප්‍රශ්නය. සාමූහික කුමන්ත්‍රණයක් කළේ කවුද? ආක්‍රමණික යුද්ධය කළේ කවුද කියා හඳුනා ගෙන ඔහුට හෝ ඒ රාජ්‍යයට හෝ ආයතනයට එරෙහිව නඩු පැවරීම පිළිබඳ පළමුවන මූල ධර්මයට එකඟ වුණා. දෙවන මූල ධර්මය තමයි සෝවියට් සංගමයේ යෝජනාවක් මත සාමයට

[ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා]

එරෙහි අපරාධ කළේ කවුද කියන එක මත නඩු පැවරීම් සිදු කරන්න තීරණය කිරීම.

ඊළඟට, යුද අපරාධ සිද්ධ වුණා නම් සාමූහික ඝාතන සිද්ධ වුණා නම්, සාමූහික පැහැර ගැනීම් සිද්ධ වුණා නම්, ඒ වාගේම එවකට තිබුණු සම්මතවලට විරුද්ධව යුද සිරකරුවන් පිළිබඳ කටයුතු සිද්ධ වුණා නම්, සාමූහික අපරාධවලට, යුද අපරාධවලට විරුද්ධව පියවර ගැනීමට කටයුතු කළා. මානුෂිකත්වයට එරෙහි අපරාධවලට විරුද්ධව කටයුතු කරන්න තීරණය කළා. මෙන්න මේ මූල ධර්ම හතර මත පදනම් වෙලා තමයි එදා නියුරම්බර්ග්, ටෝකියෝ යුද අධිකරණ ක්‍රියාත්මක වුණේ. එවකට ලෝකයේ පැවතුණු අත් දැකීම් සියල්ල පදනම් කර ගෙන තමයි එතැනදී ක්‍රියාත්මක වුණේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ මූල ධර්ම හතරට සාපේක්ෂව බලන කොට ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍යය හෝ ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක අංශ හෝ චේතනාන්විතව එවැනි ක්‍රියාවලියක නියැලිලා නැති බව ඉතාම පැහැදිලියි. රාජ්‍යයට එරෙහිව, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධීව, නීති විරෝධීව සාමූහික කුමන්ත්‍රණයක් කළේත්, ආක්‍රමණික ක්‍රියාවලියක් සිද්ධ වුණේත් එල්ටීටීඊ සංවිධානයෙන් මිසක් ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක අංශවලින් නොවෙයි.

අපි කවුරුත් දන්නවා, 2002 දී සාම ගිවිසුමක් -සමහර විට අපි විරුද්ධයි, සමහර අය පක්ෂයි.- ඇති වුණු බව. ඒ සාම ගිවිසුම පැවති වකවානුවේ ලක්ෂ්මන් කදිර්ගාමර් මැතිතුමාව ඝාතනය කළා. ඒ සාම ගිවිසුම පැවති වකවානුවේ රටේ හමුදාපතිවරයා ඝාතනය කරන්න උත්සාහ කළා. ඒ වකවානුවේ සාම ගිවිසුම් කඩ වීම් හත්දහසකට අධික ප්‍රමාණයක් සිද්ධ වුණා. ඒකේ අවසාන ප්‍රතිඵලය තමයි මාවිල්ආරුවේදී සිද්ධ වුණේ. එම නිසා සාමයට එරෙහිව කවුද අපරාධය කළේ කියන එක පසු ගිය මෑත ඉතිහාසය දිහා බැලුවාම ඉතාම පැහැදිලියි.

ඒ විතරක් නොවෙයි. යුද අපරාධ, මානුෂීයත්වයට එරෙහි අපරාධ පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක අංශවලට විරුද්ධවත්, එල්ටීටීඊ එකට විරුද්ධවත් විවිධ කෝණයෙන් මේ වාර්තාවල සඳහන් වෙලා තිබෙනවා. එම නිසා ඒ මූල ධර්ම පදනම් කර ගත් විග්‍රහයක් මේ තුළ ඇති කර ගත යුතුයි කියන එක අපි මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. නියුරම්බර්ග් ක්‍රියාවලියෙන් පස්සේ ජර්මනියේ, ජපානයේ සම්පූර්ණ ව්‍යවස්ථා අත් හිටුවා ඒ රටවලට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වුණා. ඒ වාගේම දෙවන ලෝක මහා සංග්‍රාමයෙන් පස්සේ විශේෂයෙන්ම යුගෝස්ලෝවියාව සම්බන්ධයෙන්, රුවන්ඩාව සම්බන්ධයෙන් විශේෂ අධිකරණ පිහිටු වන්න එක්සත් ජාතීන්ගේ ආරක්ෂක මණ්ඩලය කටයුතු කළා. එම නිසා තමයි ජාත්‍යන්තර යුද අපරාධ අධිකරණයක් පිළිබඳ සංකල්පය මතු වෙලා ආවේ. ඒ අනුව 2002 ජූලි 01වන දා රෝම ප්‍රඥප්තියට අනුව ජාත්‍යන්තර යුද අපරාධ අධිකරණය පිහිටෙව්වා. එහි ප්‍රධාන මූල ධර්ම තුනක් තිබෙනවා. මූල ධර්ම තුනෙන් පළමුවන මූල ධර්මය තමයි, ජාත්‍යන්තර අධිකරණ පිහිටු වන්නේ අනුපූරක මූල ධර්මය -complementarity theory- මත කියන එක. ඒ කියන්නේ දේශීය යන්ත්‍රණය මූලිකයි. දේශීය අධිකරණ පද්ධතිය මූලිකයි. දේශීය අධිකරණ පද්ධතියට සහාය දීම සඳහා පමණයි අන්තර්ජාතික යුද අධිකරණය පවා පවතින්නේ. එහෙම නැතුව දේශීය යුද අධිකරණය යටපත් කරන්න, දේශීය අධිකරණ පද්ධතිය යටපත් කරන්න නොවෙයි ඒක පවතින්නේ. එම මූල ධර්මය මතයි එම රෝම ප්‍රඥප්තිය යම්කිසි දුරකට සකස් වෙන්නේ.

ඊළඟට හවුල්කාරිත්වය -complicity- ගනිමු. හවුල්කාරිත්වය තුළින් කිය වුණේ යුද අපරාධයකට කෙළින්ම -ඍජුව- සම්බන්ධ නොවුණත්, හවුල්කාරී ක්‍රියාවලියක් තිබෙනවා නම් එයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වෙන්න පුළුවන්ය කියන එකයි. මෙය ජර්මනියේත් සිද්ධ වුණා. ජර්මනියේ ඇතැම් ව්‍යාපාරික අංශවලට එරෙහිව දෙවන ලෝක මහා සංග්‍රාමයේ දඬුවම් දීම් සිද්ධ කළා. නාසි පක්ෂයට සහාය දුන්නාය කියා, ආර්ථික සහයෝගය දුන්නාය කියා ආර්ථික අපරාධකරුවන් හැටියට හංවඩු ගහලා, ජර්මනිය, ජපානය විශාල පරිමාණයේ කර්මාන්තශාලාවලට, ව්‍යවසාය දායකත්වයට දඬුවම් පැමිණවූවා, ඔවුන්ව හිරගෙට යැව්වා. ඒ හවුල්කාරිත්වයේ මූල ධර්මය මෙහි සඳහන් වෙලා තිබෙනවා. ඒ අනුව කොටි සංවිධානය ගැන කල්පනා කළොත්, හවුල්කාරිත්වයේ මූල ධර්මයට අනුව කොටි සංවිධානයට මූල්‍ය ආධාර දීපු අය සිටිනවා නම්, කොටි සංවිධානයට ඇප උපකාර කරපු අය සිටිනවා නම් ඔවුන් කොටි සංවිධානයේ සාමාජිකයන් නොවෙයි කියා කාටවත් කියන්න බැහැ. අවශ්‍ය නම් හවුල්කාරිත්වයේ මූල ධර්මය යටතේ ඔවුන්ටත් දඬුවම් දිය හැකියි.

ඊළඟට සංකීර්ණතාව ගනිමු. මෙවැනි ත්‍රස්තවාදී යුද්ධයකදී ඒකත් ඉතා වැදගත්. ඍජු සටනක් සිද්ධ වුණේ වන්නියේ විතරයි. අනික් හැම තැනකම විවිධාකාරයේ සටන් සිද්ධ වුණා. විදේශගතවත් ඝාතන සිද්ධ වුණා. රාජිව් ගාන්ධි මහතා ඝාතනය කිරීම වැනි සිදු වීම් සිදු වුණා. විදේශ රටවලත් නොයෙක් ගැටුම් සිද්ධ වුණා. විදේශ රටවලත් ත්‍රස්තවාදී සංවිධාන සමඟ ගනුදෙනු සිද්ධ වුණා. එම නිසා මේ සංකීර්ණතාව මේ සටනේත් පවතිනවා. ඒ සංකීර්ණතාවත් ජාත්‍යන්තර යුද අධිකරණ ප්‍රතිපත්තිවල මූල ධර්මයක් හැටියට පිළිගෙන තිබෙනවා.

දැන් ඒ අන්තර් ජාතික අත් දැකීම් එක්ක කල්පනා කර බලා, අපේ රට තුළ අපි කුමක්ද කළ යුත්තේ, අපේ රටේ මේ ගැටලුව, අභියෝගය ජය ගැනීම සඳහා අපි දැන් කුමක්ද කළ යුත්තේ, අපට සම්බාධක පනවා අපේ අපනයනවලට එහෙම නැත්නම් අපේ ආර්ථිකයට අත තබන අභියෝග තිබෙනවා නම් ඒවා ජය ගැනීම සඳහා මොකක්ද අපි කළ යුත්තේ, ඒ වාගේම අපේ ආරක්ෂක අංශවලට හමුදාවක් ලෙස යම් යම් අභියෝග එල්ල වෙලා තිබෙනවා නම්, පුද්ගලයින් හැටියට යම් යම් චෝදනා එල්ල වෙලා තිබෙනවා නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් අපි ක්‍රියාත්මක විය යුත්තේ කොහොමද කියන මේ මූලධර්ම මත පදනම් වුණු ඉතාම සබුද්ධික ක්‍රියාවලියක් මුදා හැරිය යුතු අවස්ථාවක දැන් අප සිටින බව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී, වර්තමාන අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාගේ "මෛත්‍රී පාලනයක්" කියන දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ ඉතා පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළා, ත්‍රස්තවාදය මැඬලීම සඳහා නීත්‍යානුකූල රාමුව තුළ ක්‍රියා කළ හමුදා සේවයේ, ආරක්ෂක අංශවල සිටින කිසිම කෙනකුට ජාත්‍යන්තර අධිකරණයක හෝ වෙනත් ආකාරයක දඬුවම් ලබා දීමේ ක්‍රියාවලියකට ඉඩ නොතබන බව. ඒ මූලධර්මය මත අප සියලු දෙනා පදනම් විය යුතුයි. මොකද, ඒ ආරක්ෂක අංශවල පිරිස් කළ කැපවීම, ඒ ක්‍රියාවලිය නිසා තමයි අද මේ සභාව මෙතැන රැස්වෙන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ; මේ රටට සාමකාමීව ඉදිරියට යන්න හැකියාව ලැබිලා තිබෙන්නේ.

ඕනෑම විසඳුමක, ඕනෑම සත්‍ය ගවේෂණයක, ඕනෑම යුක්තිය පසිඳලීමක පදනම විය යුත්තේ, "පවතින සාමය, සංහිඳියාව බිඳ නොදැමිය යුතුයි" කියන පදනමයි. විශේෂයෙන්ම මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිසමේ වාර්තාවේ එක ඡේදයක් විශාල විග්‍රහයක් එක්ක මේ වෙනුවෙන්ම වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන අපි ස්තුතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. ලෝකයේ තිබෙන අත් දැකීම් එක්ක අරගෙන යුක්තිය, සාධාරණත්වය ඉටු කිරීම සඳහා යයි කියමින් පවතින සාමය, සංහිඳියාව විනාශ කරන්න යම් කිසි පිරිසක් උත්සාහ කරනවා නම් ඒක මේ ජාත්‍යන්තර සම්මුතියට, ප්‍රමිතියට අදාළ නැහැ කියන කාරණය එහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

උදාහරණයක් හැටියට එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ ත්‍රිපුද්ගල කමිටු වාර්තාවේ යෝජනා කර තිබෙනවා, මේක 1982 ඉඳන් විග්‍රහ කරන්න ඕනෑ; අපරාධ හොයන්න ඕනෑ; දඬුවම් දෙන්න ඕනෑ කියලා. කෙනකුට තර්ක කරන්න පුළුවන් 1982න් එහාටත් ගිහිල්ලා මේක හොයන්න ඕනෑයි කියලා. එහෙම වුණා නම් අපට සිද්ධ වෙනවා 1982 ඉඳන් ඇති වුණු ගැටුම් ගැන හොයන්න; 1987 - 1989 මේ රටේ පැවැති කැරලිකාරී වාතාවරණය ගැන හොයන්න; ඉන්දියානු හමුදාවල මැදිහත් වීම ගැන හොයන්න; ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ කැරැල්ල ගැන හොයන්න; ඊට පස්සේ ඇති වුණු සිදු වීම් ගැන හොයන්න. මේ යනාදී වශයෙන් දැනට මේ රට තුළ යම් කිසි ආකාරයකට සංහිඳියාවට පත් වෙලා තිබෙන සෑම තුවාලයක්ම නැවත විවෘත කරන්න සිද්ධ වනවා. නැවත විවෘත කරලා ඒ ඒ අවස්ථාවල විවිධ ත්‍රස්ත උපක්‍රම, ඒවාට විරුද්ධව පාවිච්චි කළ ප්‍රති උපක්‍රම යනාදී වශයෙන් සියලුම දේ පිළිබඳව විග්‍රහ කරන්න සිද්ධ වෙනවා. 1987 - 1989 වකවානුවේ විවිධ පාර්ශ්වවල අය හැත්තෑදහසකට අධික පිරිසක් ගැටුම්වලදී ඝාතනය වුණා. එහෙම නම් ඒ සියල්ල හොයන්න වනවා. ඒ වාගේම ඉන් පසුව ඇති වූ සිදුවීම් සියල්ලත් හොයන්න වනවා.

යුද ගැටුමේ අවසාන මොහොතේ එල්ටීටීඊ සාමාජිකයින් දහතුන්දහසක්, තමන් එල්ටීටීඊ සාමාජිකයන් යයි කියමින් ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක හමුදාවට යටත් වුණු බව අප අමතක කළ යුතු නැහැ. තහනම් සංවිධානයක් හැටියට, නීති විරෝධී සංවිධානයක් හැටියට, ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක් හැටියට තිබුණු එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ සාමාජිකයන් තමන් යයි ප්‍රකාශ කරමින් ඉහළම ගණයේ නායකයින් ඇතුළුව දහතුන්දහසක් යටත් වුණා. ඒ වාගේම තවත් තුන්දහසක් යටත් නොවී ශ්‍රී ලංකාව තුළ වාසය කරනවා. ඒ වාගේම තවත් දහස් ගණනක් විදේශගතව වාසය කරනවා. එහෙම නම් එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ ත්‍රිපුද්ගල කොමිසමට අනුව, මේ දොළොස්දහස අපි අත් අඩංගුවට ගත යුතුයි. පුනරුත්ථාපනය කර එළියට දැමූ පිරිස අත් අඩංගුවට ගත යුතුයි. අත් අඩංගුවට අරගෙන එතැනින් පටන් ගන්න ඕනෑ. එතකොට ඒක මේ සාමයට, සංහිඳියාවට ධනාත්මක ඉදිරි ගමනක්ද? නැත්නම් මේ තිබෙන තත්ත්වය තවත් අවුල් කිරීමක්ද? මේක අපි කල්පනා කර බැලිය යුතු අවස්ථාවකට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ඕනෑම ක්‍රියාවලියක ආරම්භය වන්නේ, මේ ඕනෑම ක්‍රියාවලියක ගමන් මඟ විය යුත්තේ පවතින සාමය හා සංහිඳියාව ආරක්ෂා කරගෙන ඉදිරියට යාම මිසක් ඒක බිඳ දමන තත්ත්වයක් නොවන බව අපි අවධාරණය කරන්න ඕනෑ. ඒක මේ ඇතැම් කොමිෂන්වල ප්‍රකාශවලිනුත් අපිට දැන ගන්නට ලැබිලා තිබෙනවා.

ඊළඟට ඉතාම වැදගත් දේ දේශපාලන සම්මුතියයි. මේ ආණ්ඩුව අද ගොඩ නඟා ගෙන තිබෙන්නේ ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ දෙකේ කිසියම් සම්මුතියකින්. මේකෙන් ඉදිරියට යන්න අපට තවත් දේශපාලන පක්ෂවල සම්මුතීන් අවශ්‍ය වනවා. මේ ප්‍රශ්නයට නිවැරදි ප්‍රවේශයක් හොයා ගන්න මේ දේශපාලන සම්මුති අත්‍යවශ්‍යයි. විදේශ රටවල ඕනෑ තරම් දේවල් කථා කරන්න පුළුවන්. නමුත්, මේ රට ඇතුළේ ඇති වන දේශපාලන සම්මුතිය තමයි මූලික සහ වැදගත් කාරණය වන්නේ. ජනාධිපතිතුමාත්, අගමැතිතුමාත් ඒ සඳහා ආරම්භයක් අරගෙන තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට කැඳවීමක් කරන්න. එය පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය නොකරන දේශපාලන පක්ෂවල කැඳවීමක් බවටත් පත්විය යුතුයි. ඒ විධියට දේශපාලන සම්මුතියක් ඇති කර ගන්න අප කටයුතු කළ යුතුයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ඕනෑම විසඳුමක පදනම අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවයි. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 4වන ව්‍යවස්ථාවේ අධිකරණය ගැන ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. 105 වන ව්‍යවස්ථාවේ, 13. (6) අනුව්‍යවස්ථාවේ අධිකරණ ක්‍රියාවලියේ විදේශ සම්මුතිවල ප්‍රවේශය මොකක්ද කියා සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. ඩෙස්මන් ද සිල්වා මැතිතුමා මේ වාර්තාවල ඒ ගැන විග්‍රහයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ඕනෑම දෙයක පදනම වන්නේ අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවයි. ඒ ව්‍යවස්ථාව ගොඩ නැඟී තිබෙන්නේ ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය උඩයි. එය තිරණය වන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මතයි. ඒ ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව ගොඩනඟන යම් යාන්ත්‍රණයක් ගොඩනැඟීමේ වගකීම තිබෙන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවටයි. ඒ නිසා මේ පාර්ලිමේන්තුවට පිටතින්, පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මතයට පිටතින් කිසිවක් කිරීමේ හැකියාවක් අපට නැහැ. ඒක කරන්න වරමකුත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට නැහැ.

ජනාධිපතිවරණයේදී දෙපාර්ශ්වයම දේශීය වශයෙන් කිසියම් ආකාරයක යාන්ත්‍රණයක් සෙවීම පිළිබඳ අදහස් පළ කළා. ඒ පිළිබඳ රට තුළ ලොකු සංවාදයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. අතීතයේදීත් මේ රටේ මේ පිළිබඳ නොයෙක් දේවල් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. 1971 දී වුණු ප්‍රේමවතී මනම්පේරි සිද්ධිය, වෙම්මනි මිනී වළ පිළිබඳ සිද්ධිය, ත්‍රිකුණාමලයේ සිසුන් පස් දෙනා ඝාතනය කිරීම පිළිබඳ සිද්ධිය, සූරියකන්ද සිද්ධිය වැනි ඒවා ගැන ආරක්ෂක අංශවලට චෝදනා එල්ල වෙලා, රටේ අධිකරණ පද්ධතිය තුළ සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. මේවා මේ රටේ නොවුණා නොවෙයි. මේවා මේ රටේ සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. රටේ ආරක්ෂක අංශවලට එරෙහිව අදත් යම් යම් චෝදනා විභාග කරමින් තිබෙනවා. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේත් මේ වන විට ආරක්ෂක අංශවල පිරිස් අත් අඩංගුවට අරගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ක්‍රියාවලිය විධිමත්කරණය කරලා ඉදිරියට ගෙන යාමට යාන්ත්‍රණයක් හදා ගැනීමේ වගකීම අපේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට පවතින බව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

මෙවැනි ගැටලුවක් සඳහා ඇති කර ගන්නා ප්‍රවේශය පිළිබඳ තිබෙන සම්මුතිය පළමුවෙන්ම ඇත්ත එළිදරව් කර ගැනීමයි; සත්‍ය ගවේෂණයයි. මේ ගරු සභාවේත් කීප දෙනෙක් ඒ පිළිබඳ අදහස් පළ කළා. මොකක්ද වුණේ, කවුද මේ ඝාතන කළේ, කොයි ආකාරයටද ඒකට දායක වුණේ කියන එක පිළිබඳව සත්‍ය හෙළිදරව් කර ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක් අවශ්‍යයි. ඒකට යම් යාන්ත්‍රණයක් අවශ්‍ය කර තිබෙනවා. දකුණු අප්‍රිකාවේ ක්‍රියාවලියක් සිද්ධ කළා. දෙපාර්ශ්වයම තමන් කළ අපරාධ ගැන කිව්වා. ඒ අයට සමාව ලැබුණා. ඒ ගැන විවේචනයක් දකුණු අප්‍රිකාවේ තිබෙනවා, අපරාධකරුවන් නිදහස් වුණා කියලා. නමුත්, කවුද මේ අපරාධ කළේ, කවුද මේ අපරාධවලට හවුල් වුණේ, ඒක මොන ආකාරයටද සිද්ධ වුණේ කියන එක පිළිබඳව ඒ මඟින් දැනගන්න ලැබුණා. මෙහිදී උදාහරණයක් හැටියට විශාල වශයෙන් සාකච්ඡා කරන සුදු කොඩි සිද්ධිය ගැන මා කියන්නම්. සුදු කොඩි අරගෙන එල්ටීටීඊ සාමාජිකයන් පිරිසක් -විශේෂයෙන්ම යුද්ධයේ අවසාන අවස්ථාවේදී- පුදුමාතලන් ප්‍රදේශයේ ආවාය, ඒ පිරිස ඝාතනය කළාය කියා චෝදනාවක් තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව විවිධ මත තිබෙනවා. පිරිසක් කියනවා, මේ පිරිස සුදු කොඩි අරගෙන ආවා, ඒ පිළිබඳ ලංකාවේ දේශපාලන අධිකාරියට දැනුම් දුන්නා, දේශපාලන අධිකාරිය ඒ අයට යටත් වෙන්න කිව්වා, යටත් වුණු අයට වෙඩි තිබ්බාය කියා. ආරක්ෂක අංශවලට පැහැදිලි කිරීමක් තිබෙනවා. ආරක්ෂක අංශ දන්නවා, 2009 මාර්තු මාසයේ මෙවැනිම සිදුවීමක් සිද්ධ වුණු බව. යටත් වෙන්න කියා පිරිස ආවා; ආරක්ෂක අංශ ඉඩ දුන්නා; ආරක්ෂක වළල්ල කිලෝමීටර් දෙකක් බිඳ දැමුවා; විශේෂ කාර්ය බළ කායේ පිරිස 480ක් මිය ගියා. ඒ 2009 මාර්තු මාසයේ, මේ සටන අවසන් වෙන්න මාස දෙකකට කලින්. මේ අවස්ථාවේ සේනාංක තුනකින් වට කර තිබුණා. ඒ වෙලාවේ එක් සේනාංකයක් දෙසට සුදු කොඩි අරගෙන භාර වෙන්න ගියා. තව සේනාංකයක් දෙසට ජනතාව ගමන් කළා.

[ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා]

ඊළඟ සේනාංකයට ප්‍රභාකරන්ගේ පුත්‍රයාගේ නායකත්වයෙන් යුත් පිරිසක් ප්‍රහාරයක් එල්ල කළා. එය මරාගෙන මැරෙන ප්‍රහාරයක්. ඒක සාර්ථක වුණා නම් අනිවාර්යයෙන්ම ඒ නායකයන් ටික එතැනින් ගැලවිලා යනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට වෙන් කළ වෙලාවෙන් තව විනාඩි දෙකක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා
(மாண்புமிகு பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க)
(The Hon. Patali Champika Ranawaka)
හොඳයි.

ඒ ගැනත් විග්‍රහයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා හරියටම සිදු වුණේ කුමක්ද කියා ඒ සියල්ල සත්‍ය ගවේෂණ කොමිසමකින් තමයි දැන ගන්න ලැබෙන්නේ. ඒ නිසා එවැනි යාන්ත්‍රණයක අවශ්‍යතාව තදින්ම අපට තිබෙනවා. මේ වාර්තා පහේ මෙවැනි සිදුවීම් සිය දහස් ගණනක් තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳ විධිමත් අධ්‍යයනයක් කරලා, යම් යම් චෝදනා ගොනු කිරීමත් අවශ්‍යයි. ඒ චෝදනාවලට කැමැති පිරිස්වලට සත්‍ය ගවේෂණ කොමිසමකට, එහෙම නැත්නම් මේ සාකච්ඡා කරගෙන යන පරිදි -තවමත් එකඟතාවක් නැහැ- කරුණා සභාවක් වෙතට ඒ කරුණු යොමු කරලා, ඒ මඟින් සත්‍ය දැන ගැනීමේ අවස්ථාව තියෙන්න ඕනෑ.

ඊළඟට, යම් යම් අපරාධ තිබෙනවා නම්, ඒ අපරාධ විමසීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට යටත්ව අධිකරණයක් පිහිටුවිය යුතුයි. ඒ අපරාධ විමසීම ශ්‍රී ලංකාවේ අධිකරණ පද්ධතියට යටත්ව අනිවාර්යයෙන්ම සිදු විය යුතුයි කියන එක අපි කවුරුත් පිළිගන්නා මෙන්ම අවධාරණය කරන්න ඕනෑ කාරණයක්.

මේ ක්‍රියාවලියේ ඊළඟ වැදගත් කාරණය තමයි, පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවගේ හානි පූර්ණය කිරීම. ජනතාවගේ ඉඩම් නැති වෙලා තිබෙනවාය කියනවා. මෙතැනදී හුඟක් අවධාරණය කෙරෙනවා, දෙමළ ජනතාවගේ ඉඩම් ආරක්ෂක අංශ අල්ලාගෙන ඉන්නවාය කියලා. එහි ඇත්තක් තිබෙනවා. කෙනෙකුගේ පෞද්ගලික ඉඩමක් අත්පත් කර ගෙන ඉන්නවා නම්, දැන් යුද්ධයක් නැති තත්ත්වයක් තුළ ඒවා ආපසු ලබා දිය යුතුයි. ඒ පිළිබඳව ආරක්ෂක හමුදා කටයුතු කර ගෙන යනවා. ඒ වාගේම, උතුරු හා නැඟෙනහිර දෙපළාතේ ජීවත් වුණ සිංහල හා මුස්ලිම් ජනතාවගේ ඉඩම් එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ ඊනියා මහා වීර පවුල්වලට ලියලා දීලා තිබෙනවා නම්, ඒ ඉඩම් අයිතියත් ඒ ඉඩම් හිමි ජනතාවට ලබා දීලා, හානි පූර්ණය සඳහා භේදයකින් තොර ක්‍රියාදාමයක් අවශ්‍ය කරනවා.

හානි පූර්ණය කිරීම සඳහා ඒ ප්‍රදේශවල සංවර්ධනය කඩිනම් කරන්න ඕනෑ. මම ඉතා ආඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා, උතුරේ විදුලිබල පද්ධතිය පුනරුත්ථාපනය කරන්න අපි කටයුතු කළ බව. එල්ටීටීඊ සංවිධානය 87 දී විනාශ කළ ඒ විදුලිබල පද්ධතිය, මාර්ග පද්ධතිය, ජල පද්ධතිය පුනරුත්ථාපනය කරන්න අපි අතිවිශාල ධනයක් වියදම් කළා. ඒකත් හානිපූර්ණයේ කොටසක් හැටියටයි සිද්ධ වුණේ. ඒ ආකාරයේ යම් ආර්ථික සමාජ ක්‍රියාවලියක් හරහා ඒ හානි පූර්ණයට මැදිහත් විය යුතුයි. වැදගත්ම දේ, නැවත මෙවැනි දේ සිදු නොවීමට අවශ්‍ය කරන යාන්ත්‍රණය ගොඩ නඟා ගතයුතු වීමයි. මේ ආණ්ඩුවට ජනවරම ලැබුණේත් එවැනි ආකාරයේ යහ පාලන යාන්ත්‍රණයක් මඟින් බවත් සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

විශේෂයෙන්ම අපේ රටේ අධිකරණය පිළිබඳ විශ්වාසය අද බිඳ වැටිලා තිබෙනවා. ඒ අධිකරණය පිළිබඳ විශ්වාසය නැවත ඇති කරන්න, ස්වාධීන අධිකරණ පද්ධතියක් ඇති කරන්න, තරාතිරම නොබලා දඬුවම් දෙන යාන්ත්‍රණයක් ඇති කරන්න, මෙවැනි ක්‍රියාවලි නැවත ඇති නොවන විධියේ සමාජ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණයක් රට තුළ ඇති කිරීමටයි අපි සියලු දෙනාම කටයුතු කළ යුත්තේ.

මේ ප්‍රශ්නය ගැන ඕනෑ කෙනෙකුට ඕනෑ තරම් වාද විවාද කරන්නට පුළුවන්. මේ ප්‍රශ්නය ගැන ඕනෑ තරම් රණ සෝෂා කරන්න පුළුවන්. නමුත් එය ඉන් ඔබ්බට ගෙන යෑම සඳහා ලැබී තිබෙන මේ අවස්ථාව ධනාත්මකව යොදා ගනිමින්, විශේෂයෙන් සියලුම දේශපාලන පක්ෂවල සම්මුතියක් ඇති කර ගනිමින්, අප ඉදිරියේ අද තිබෙන වෙනත් සමාජ ආර්ථික අභියෝග ජය ගැනීම සඳහා අපි මේ ප්‍රශ්නය යොදා ගනිමු. ඒ වාගේම, නැවත මෙවැනි සිදුවීම් ඇති නොවන්නට, උතුරේත් දකුණේත් හැම තැනකම ඇති වුණු මහ ලේ වැගිරීම් නැවත ඇති නොවන්නට කටයුතු කළ යුතුයි.

1948 දී අපි ආඩම්බර වුණා, ලේ බිඳක්වත් නොසොල්වා නිදහස ලබා ගත්තාය කියලා. නමුත් ඉන් පස්සේ ඇති වුණු මේ ලේ වැගිරීම් නැවත ඇති නොවන්නට, අපේ තරුණ පරපුරට එවැනි දේ නැවත සිදු නොකරන්නට අවශ්‍ය කරන සමාජ ආර්ථික වටපිටාවක් ඇති කරන්නට අප සියලු දෙනාම කැප වීමට මෙය අවස්ථාවක් කර ගනිමු. ඒ සඳහා ධනාත්මකව මේ දෙසට යොමු වෙමු කියා හැම දෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටිමින් මා නිහඬ වනවා.

[අ.භා. 12.26]

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා (නිපුණතා සංවර්ධන හා වෘත්තීය පුහුණු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ - திறன்கள் அபிவிருத்தி மற்றும் தொழில்பயிற்சி அமைச்சர்)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe - Minister of Skills Development and Vocational Training)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2006 සිට එක දිගටම ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සලයට සහභාගි වුණ කෙනෙකු හැටියට පසු ගිය සැප්තැම්බර් මාසයේ අනුමත-

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Order, please!

මේඅවස්ථාවේදී කවරු හෝ ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් ගරු මුජිබර් රහුමාන් මහතාගේ නම මූලාසනය සඳහා යෝජනා කරන්න.

ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා
(மாண்புமிகு பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க)
(The Hon. Patali Champika Ranawaka)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, "මුජිබර් රහුමාන් ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු ලකී ජයවර්ධන මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු මුජිබර් රහුමාන් මහතා මූලාසනාරූඪ විය.
அதன் பிறகு, மாண்புமிகு லக்கி ஜயவர்தன அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு முஜிபுர் ரஹுமான் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.
Whereupon THE HON. LUCKY JAYAWARDANA *left the Chair, and* THE HON. MUJIBUR RAHUMAN *took the Chair.*

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2006 සිට එක දිගටම මානව හිමිකම් කවුන්සලයට ශ්‍රී ලංකාව වෙනුවෙන් සහභාගි වුණු කෙනෙකු වශයෙන් මම නම් දකින්නේ, පසු ගිය සැප්තැම්බර් මාසයේ අපේ රට සම්බන්ධව අනුමත කළ යෝජනාව අපට වාසි දායක යෝජනාවක් හැටියටයි. මේ වාසිදායක තත්ත්වය ඉබේම ඇති වුණේ නැහැ. මේ වාසිදායක තත්ත්වයට මුල් වුණේ, අපේ රටේ වර්තමාන නායක මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා ගැන තිබෙන පිළිගැනීමයි කියන එක මම විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

යම් කිසි රටක ප්‍රතිපත්තියක් දෙස කවුරු හෝ පිටින් බලනවා නම් බලන්නේ, ඒ රටේ නායකයාගේ ස්ථාවරය කොහොමද කියන කාරණය දෙස බලලායි. [බාධා කිරීමක්] පැරැද්දුවා. තමුන්නාන්සේලා තමයි පැරැද්දුවේ. මගෙන් ඒ විස්තර අහගන්න එපා. ඔව්, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාගේ නම කියන කොට සමහරුන්ට කේන්ති යනවා. ඒකට අපිට කරන්න දෙයක් නැහැ. එතුමාට තිබුණු පිළිගැනීමත් එක්ක ඒ ඇති වුණු ජාත්‍යන්තර ශුභවාදී තත්ත්වය මත තමයි මම දකින විධියට මේ යෝජනාව අපට වාසිදායක තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වුණේ. ඒ වාගේම මම මේ අවස්ථාවේදී කෘතවේදීව සඳහන් කරන්න ඕනෑ, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිතුමා විශාල කාර්ය භාරයක් ඉටු කළ බව මේ වාසිදායක තත්ත්වය උදා කර දෙන්න. මම දන්නවා, එතුමා විශාල ක්‍රියාකාරිත්වයක් පෙන්නුවා. ඒ වාගේම අපේ ගරු මංගල සමරවීර විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමාත් බොහොම හැඟීමකින්, වුවමනාවකින් ඒ කටයුත්ත මුළුමනින්ම භාරගෙන මේ වාසිදායක තත්ත්වය උදා කර දෙන්න සේවයක් කළාය කියන එක කෘතවේදීව මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කොහොමද මේ සුබවාදී තත්ත්වය ඇති වුණේ කියලා බලනකොට, ඒ අරගෙන තිබුණ ස්ථාවරය පැති හතරකින් පැහැදිලි කිරීමට මම කැමතියි. ජාත්‍යන්තරයේ ඇතැම් අන්තවාදී දෙමළ ඩයස්පෝරා කණ්ඩායම් එක දිගටම කියා ගෙන ආවේ, වාර්තාවේ අදාළ අයගේ නම් සඳහන් කරන්න ඕනෑ කියන එකයි. මොකද, මේ මානව හිමිකම් කඩ වුණේ ඉහළම පෙළේ තීරණ අනුවයි. ඒ නිසා ඒ වාර්තාවේ ඒ අයගේ නම් සඳහන් වෙන්න ඕනෑය කිව්වා. ඒ වාගේම, යුද අධිකරණයට ඒ මානව හිමිකම් කඩවීම් වාර්තා වෙන්න ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ සිටිමින් තමයි අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඒ ගොල්ලෝ වැඩ කටයුතු කරගෙන ආවේ. ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට සහභාගි වෙන අවස්ථාවලදී ඒ කරුණ මම පෞද්ගලිකව නොයෙකුත් අවස්ථාවල දැක්කා. එහෙම කටයුතු කළේ අන්තවාදී කොටස්. මම මෙය පොදුවේ හැම දෙනාම වෙනුවෙන් කියන දෙයක් නොවෙයි. අන්තවාදී කොටස් ගැනයි මම මේ කියන්නේ. එල්ටීටීඊ සංවිධානය නියෝජනය කරමින් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට සහභාගි වුණ අය දන්නවා ඒ අය කවුද කියලා. ඒ අය දරන ලද මතය තමයි මම මේ කියන්නේ.

2014 මාර්තු මාසයේ සම්මත වුණු ඒ යෝජනාව පදනම් කරගෙන පත් කරපු ත්‍රි පුද්ගල කොමිසම කියා සිටියා ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයක් අවශ්‍යයි කියලා. ඒ ගොල්ලෝ ඒ වාර්තාවේත් ඒ කරුණ සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ඒ ගොල්ලෝ කියන්නේ දරුස්මාන් වාර්තාව පදනම් කරගෙන ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයකින් තොරව ඇත්ත හොයා ගන්න බැහැ කියන එකයි. ඒ ස්ථාවරයේ සිටිමින් තමයි ඒ ගොල්ලෝ අර පිටු 251ක වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමින් ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයක් අවශ්‍යයි කියන්නේ.

ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ මහ කොමසාරිස්, සයිඩ් හුසේන් මහත්මයා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට ඉදිරිපත් කරපු වාර්තාවෙන් නිර්දේශ කරන්නේ hybrid වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි කියන කාරණය. දේශීය යාන්ත්‍රණයක් ගැන විශ්වාසයක් නැහැ, hybrid යාන්ත්‍රණයක් හරහා පමණයි ඒ වැඩ කටයුතු කරන්න පුළුවන් කියන එක එතුමා පැහැදිලි කරනවා. ඒ වාගේම, එතුමා "integrated" කියන වචනය පාවිච්චි කරනවා. "Integrated" කියන්නේ පිටස්තර නීතිඥවරුන්ගේ, විනිසුරුවරුන්ගේ ඇතුළුවීමක් හරහාය කියන අදහස. මේ hybrid ව්‍යුහය සකස් කළ යුත්තේ එවැනි ඇතුළුවීමක් හරහාය කියන එක එතුමාගේ වාර්තාවේ සඳහන් කරනවා. එතකොට, පියවරෙන් පියවර බැලුවාම මේ කරුණු පැහැදිලියි. අන්තවාදී කොටස්, තුන්දෙනාගේ කමිටු වාර්තාව සහ මානව හිමිකම් මහ කොමසාරිස්තුමා නිර්දේශ කරන කරුණු ඒ අතර තිබෙනවා. අවසානයේදී යෝජනාවට ඇතුළු වුණේ දේශීය යාන්ත්‍රණය කියන වචනය සඳහන් කරගෙන, "participation" කියන වචනය මුල් කරගෙන. ඒ විධියට තමයි කෙටුම්පත් යෝජනාවලියේ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පරිච්ඡේද 6 හි ඒ වාක්‍ය අන්තර්ගත වුණේ.

ඉතින්, මේ තත්ත්වය නිකම්ම ඇතිවුණ දෙයක් නොවෙයි. ඒකයි මම කිව්වේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා කෙරෙහි තිබෙන පිළිගැනීමත්, එතුමා ගැන ජාත්‍යන්තරයේ තිබෙන ඒ පුළුල් විශ්වාසයත්, ගරු අගමැතිතුමාගේ ක්‍රියාකාරිත්වයත්, ගරු විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමාගේ මැදිහත්වීම හා ක්‍රියාකාරිත්වයත් යන මේ සියල්ලක්ම සමඟ තමයි negotiated text එකක්, ඒ කියන්නේ සාකච්ඡා කිරීමෙන් අනතුරුව හැදුණු අවසාන යෝජනාවක් ඉදිරිපත් වුණේ. ඒ යෝජනාව තමයි ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට ඉදිරිපත් වෙලා ඒකමතිකව සම්මත වුණේ. මේ කාරණය අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක වාසිදායක නොවෙයි නම්, අපි නිකම් වචන පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. තමිල්නාඩු ප්‍රාන්තයේ ජෙයලලිතා මහ ඇමතිතුමිය මේ යෝජනාව සම්මත වුණු දවසේ ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශයක් කළා, "මේ යෝජනාව ශ්‍රී ලංකා රජයට වාසිදායක යෝජනාවක්" කියලා. එතුමිය මේ යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප කළා. ඒ වාගේම කරුණානිධි හිටපු මහ ඇමතිතුමාත් ඒ වාගේම ප්‍රකාශයක් කළා, "මේ යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප කරනවා, මේ යෝජනාව ශ්‍රී ලංකා රජයට වාසිදායකයි" කියලා. TamilNet එකට ගියාම අපි දකිනවා, TamilNet එකේ කියන්නේත් ඔය කාරණයමයි කියලා. TamilNet එකේ කියන්නේත්, "මේක ශ්‍රී ලංකා රජයට වාසිදායක යෝජනාවක්. මේ යෝජනාව අපි ප්‍රතික්ෂේප කරනවා" කියලායි. ඒ එක්කම මේ යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්න ඕනෑය කියලා මෙහේ අයත් කෑ ගහලා කියනවා අපි දකිනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ දෙගොල්ලන්ම එක ස්ථාවරයක සිටීම තමයි මට තිබෙන ප්‍රශ්නය. මොකද, අරගොල්ලනුත් කියනවා, "මේක හොඳ නැහැ" කියලා. මේගොල්ලනුත් කියනවා, "මේක හොඳ නැහැ" කියලා. බලනකොට දෙගොල්ලන්ම එක ස්ථාවරයක තමයි සිටින්නේ. [බාධා කිරීම්] තොප්පිය දා ගන්න ඕනෑ නම් තමුන්නාන්සේලා තොප්පිය දා ගන්න. මම කාගේවත් නමක් කිව්වේ නැහැ. හරිද? තොප්පිය දා ගන්න ඕනෑ නම් තොප්පිය දා ගන්න. මම කාගේවත් නමක් කිව්වේ නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මල්වතු පාර්ශ්වයේ මහ නායක හාමුදුරුවන් බැහැ දැකපු අවස්ථාවේ දී උන්වහන්සේත් මගෙන් ඇහුවේ, "ඔබතුමා මේක විග්‍රහ කරන්නේ කොහොමද? " කියලායි. උන් වහන්සේ මට කිව්වා, "අරහෙන් කියනවා මේක හොඳ නැහැ කියලා, මෙහේත් සමහරු කියනවා මේක හොඳ නැහැ" කියලා, උන්වහන්සේටත් මේක ප්‍රහේලිකාවක් කියලා. මේ වාගේ තත්ත්වයක් තමයි අද ඇති වෙලා තිබෙන්නේ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

[ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා]

2009 දී ජිනීවා මානව හිමිකම් යෝජනාව අපි ජයග්‍රහණය කළාය කියන කාරණයත් මම මේ අවස්ථාවේ දී මතක් කරන්න කැමැතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම 2009 දී ජිනීවා මානව හිමිකම් යෝජනාව අපි තුනෙන් දෙකකට කිට්ටු ඡන්ද ප්‍රමාණයක් අරගෙන ජයග්‍රහණය කළා. 2009 කණ්ඩායමේ නායකත්වය දැරුවේත් මමයි. මට හොඳටම මේ සිද්ධිය මතකයි. විදේශ ඇමතිතුමා ගිහිල්ලා සාකච්ඡා කරලා negotiate කළා වාගේම රටවල් ගණනාවක් අපිත් එක්ක එකතු වෙලා තමයි ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ. යුරෝපා හවුලෙන් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න හැදුවා. නමුත් අපි ඊට කලින් අපේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළා. ඒ යෝජනාවට මොකක්ද ඇතුළත් කරන්නේ කියන කාරණය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන කොට දකුණු අප්‍රිකාවේ තානාපතිවරිය කිව්වා, බැන් කී මූන් මහ ලේකම්වරයා ලංකාවට ඇවිල්ලා අපේ හිටපු ජනාධිපතිතුමාත් එක්ක අත්සන් කරපු ඒකාබද්ධ නිවේදනයේ සඳහනක් එතැන තිබෙන්න ඕනෑය කියලා. ඒ කාරණය අපි පිළි ගත්තා. ඒ සඳහන තිබුණා. තවත් කිහිප දෙනෙක් කිව්වා මට මතකයි, "full implementation of the Thirteenth Amendment" කියලා. ඒ කියන්නේ, නිකම් Thirteenth Amendment නොවෙයි, "full implementation of the Thirteenth Amendment" කියන වචන ඇතුළත් කරන්න ඕනෑය කියලා. මම තමයි ඒ වෙලාවේ තර්ක කළේ අපට "full implementation" කියන වචන ඇතුළත් කරන්න බැහැ කියලා. "Full" කියලා කිව්වාම පොලිස් බලතලත්, ඉඩම් බලතලත් අපට පිළිගන්න සිද්ධ වනවාය කියලා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙනවා. හැබැයි, මේ රටේ නායකයන් ගණනාවක් ඒ අවස්ථාව ලබා දුන්නේ නැහැ. අදත් එහෙමයි. ඒවා පිළිබඳව පසුව සාකච්ඡා වේවි. මොකද, අපි දැන් බලන්නේ සංහිඳියාවට යන ගමන තහවුරු කරන්නයි. හැබැයි, "full" කියන වචනය අපට පිළිගන්න බැහැ කියලා මම ඒ වෙලාවේදී කියා සිටියා. ඒගොල්ලන් ඒ වෙලාවේදී ඒ කාරණය පිළිගත්තා. හැබැයි, "implementation of the Thirteenth Amendment" කියන වචන අපි ඇතුළත් කළා. මේවා හුඟාක් දෙනෙක් දන්නේ නැහැ. අපිත් එහේ ගිහිල්ලා නිකම් හිටියේ නැහැ. අපි යම්කිසි කාර්ය භාරයක් ඒ වෙනුවෙන් ඉෂ්ට කළා. දයාන් ජයතිලක අපේ තානාපතිතුමා ලොකු කාර්ය භාරයක් මේ කටයුත්ත වෙනුවෙන් ඉෂ්ට කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපි මේවා පිළිගන්න ඕනෑ. 2009 යෝජනාව තුනෙන් දෙකකට කිට්ටු ඡන්ද ප්‍රමාණයක් ලබා ගෙන අනුමත කර ගත්තාට පසුව ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්න අපි බැඳී සිටියා. නමුත් එහි සමහර කොටස් අපි ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ. මම නම් දකින විධියට අපි 2009 යෝජනාවේ සමහර කොටස් ක්‍රියාත්මක කරපු නැති නිසා තමයි 2012, 2013, 2014 යෝජනා තුන මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ අනුමත වුණේ.

අපිට 2009 දී හොඳ අවස්ථාවක් ලැබුණා. ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රසාදය අපට ඒ අවස්ථාවේ දී ලැබුණා. ඒක පදනම් කර ගෙන අපට ජාත්‍යන්තරයට පෙන්වන්න තිබුණා, සංහිඳියාවට යන ගමන ශක්තිමත් කරන්න කළ යුතු දේ කරන්න අපි බැඳී සිටිනවා කියලා. හැබැයි, අපි ඒක හරියට ක්‍රියාත්මක නොකරපු නිසා තමයි 2014 වන කොට අපට ලැබුණු ඡන්ද ප්‍රමාණය 12ක් දක්වා පහළ බැස්සේ මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ඒක අමතක කරන්න එපා. 2009 දී තුනෙන් දෙකකට කිට්ටු වෙන්න අපට ඡන්දය දීපු බොහෝ දෙනෙක් අපෙන් වෙන් වෙලා ගිහින් අපට විරුද්ධව ඡන්දය දුන්නා. නැත්නම්, ඡන්දය දීමෙන් වැළකී සිටියා. දැන් මම දකින්නේ, නැවත වරක් අපට අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙන බවයි. මේ අවස්ථාවෙන් අපි ප්‍රයෝජනයක් ගන්න ඕනෑ. මොකද, අපේ රටේ සිංහල බෞද්ධයන් විතරක් නොවෙයි ජීවත් වන්නේ කියන එක අපි පිළිගන්නට ඕනෑ. අපේ රටේ විවිධ ජන කොටස් ජීවත් වනවා. මේ රට බහු සංස්කෘතියක් තිබෙන, විවිධ ආගම් අදහන ජනතාවක් ජීවත් වන රටක්. මේ රටේ විවිධ භාෂා කථා කරන ජනතාවක් ජීවත් වනවා. එතකොට ඒ විවිධාංග පාගා දමන්නේ නැතුව, ඒවා ආරක්ෂා කරමින් සංහිඳියාවට යන ගමන අපි තවදුරටත් ශක්තිමත් කරන්න කටයුතු කළොත් පමණයි අර අවුරුදු 30ක් අපට මුහුණු දෙන්න සිදු වුණු සාපයේ වාතාවරණය සදහටම අපට ඉවත් කර ගන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. ඒ ගමන යන්න තමයි දැන් අපි සූදානම් වන්නේ.

ගරු ජනාධිපතිතුමා බොහොම පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, එතුමා මේ සම්බන්ධව පෞද්ගලික තීරණයක් ගන්නේ නැහැ කියලා. මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න අද සවස 5ට සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට ආරාධනා කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම එතුමා කියා තිබෙනවා, "මේ ගැන සම්මුතියකට එන්න පුළුවන් නම් මම දේශපාලන පක්ෂ සමඟ පමණක් නොවෙයි, ආගමික නායකයන් එක්ක, සිවිල් සමාජයත් එක්ක මේ ගැන කථා කරන්න සූදානම්" කියලා. ඒ විතරක් නොවෙයි, පිට රටවල සිටින අපේ විද්වතුන් එක්ක පවා මේ ගැන සාකච්ඡා කරන්න සූදානම් කියන එක එතුමා බොහොම පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා. අපි මේකට කුලප්පු වෙන්න වුවමනාවක් නැහැ. අපි සියලුම දෙනාගේ අදහස් විමසනවා. ව්‍යවස්ථාවෙන් පිට යනවා නම්, නැත්නම් නීතියකින් පිට කටයුතු කරනවා නම් පාර්ලිමේන්තුවේ අවසරයක් නැතිව ඒක කරන්න බැහැ. ඒක හොඳට හිතේ තියා ගන්න ඕනෑ. ජනාධිපතිතුමා බොහොම පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, පවතින ව්‍යවස්ථාව තුළ තමයි කරන දෙයක් කරන්නේ කියලා. ඒ සඳහා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක ඡන්දය ලබා ගෙන, ඊට්ත් අමතරව ව්‍යවස්ථාවේ සමහර කොටස් වෙනස් කරනවා නම් ජනමත විචාරණයකටත් යන්න සිද්ධ වනවා. අපේ සරත් අමුණුගම මන්ත්‍රීතුමාත් ඒක හොඳට දන්නවා. තුනෙන් දෙකක් පමණක් මදි. මේ වාගේ වැදගත් අවස්ථාවක් කරුණාකරලා දේශපාලන සටන් පාඨයකට පරිවර්තනය කරන්න එපා. අපි මේ කථා කරන්නේ රටේ අනාගතය වෙනුවෙන් හොඳ ගමනක් යන්නයි. අපි මේ කථා කරන්නේ තිරසාර සංවර්ධනයකට මේ රට ගෙන යන්නයි. මේ රටේ ජාතික සමගිය ගොඩනඟන්න අපට පුළුවන් නම්, අපේ ගමන සාර්ථකව යන්න පදනම කර ගත යුත්තේ එයයි කියලා මම හිතනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා තව කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්න කැමැතියි. ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කළා පරණගම කොමිෂන් වාර්තාව සහ උදලාගම කොමිෂන් සභා වාර්තාව පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කරන්න කියලා. එතුමා ඒක කර තිබෙනවා. පරණගම කොමිසමේ අවසාන වාර්තාව තවම පිට වෙලා නැහැ. ඒ අවසාන වාර්තාව පිට වන කොටත් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැවිත් සභාගත කළ යුතුයි. මොකද, ජනාධිපති කොමිෂන් සභාවල වාර්තා පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැවිත් සභාගත කළොත් පමණයි ඒවා ප්‍රසිද්ධ කරන්න, නැත්නම් මහ ජනයාට ලබා ගන්න පුළුවන් ක්‍රමවේදයකට අපට යන්න පුළුවන් වන්නේ. එය public document එකක් වන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැවිත් අනුමත කළාම පමණයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් මා කියවමින් සිටියේ මානව හිමිකම් භාර එක්සත් ජාතීන්ගේ කොමසාරිස් සෙයිඩ් අල් හුසේන් මහතා ශ්‍රී ලංකාව ගැන සැප්තැම්බර් මාසයේ ඉදිරිපත් කරපු වාර්තාව පිළිබඳවයි. එම වාර්තාවේ 11 වන පිටුවේ 57 වන වගන්තියේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

> "57. In the course of its investigation, OHCHR obtained access to the unpublished reports of several domestic investigations, including the 2006 Udalagama Commission and the 2012 Army Court of Inquiry. These reports confirm OHCHR's concerns about their lack of independence…….."

Then, again the same reference is made to the Paranagama Commission.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙම වාර්තාවන් ඉදිරිපත් කරන්න ඉස්සෙල්ලා මානව හිමිකම් මහ කොමසාරිස්තුමාගේ කාර්යාලයට පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ පිටපතකුත් ලැබුණාය කියා එතැනත් සඳහන් වෙනවා. මේ ගොල්ලන් උදලාගම කොමිසමේ වාර්තාව සහ පරණගම කොමිසමෙන් දැනට ඉදිරිපත් කර තිබෙන වාර්තාව ලබා ගත්තේ කොහොමද කියා මා දන්නේ නැහැ. හැබැයි, මෙවැනි කොමිෂන් සභා පත් කර ඒ කොමිෂන් සභා වාර්තාව ජනාධිපතිවරයාට දුන්නාට පසුව, ජනාධිපතිවරයා ඒක අල්මාරියක දමා වසා තබා ගන්න බැහැ කියන කාරණය පැහැදිලි ස්ථාවරයක සිට නැවත වරක් කියන්න අපට මේ කරුණම ප්‍රමාණවත් වෙනවා. ජනාධිපතිවරයා මේ පාර්ලිමේන්තුව දැනුවත් කරන්න ඕනෑ. මේ පාර්ලිමේන්තුවට එම වාර්තා ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ. මේකෙන්ම මේ ගොල්ලන් පිළිඅරගෙන තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුවට එන්න ඉස්සෙල්ලා මේ ගොල්ලන් මේ වාර්තාව දැක්කාය කියා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමාත් දැන් මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. එතුමා කියන්න ඕනෑ, මේ වාගේ දේවල් මේ වාර්තාවල දමන්න එපාය කියා. මේ වාගේ දේවල් අරගෙන නිගමනවලට ඒමෙන් ඒ අයත් කරලා තිබෙන්නේ වැරදි වැඩක්. මොකද, පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළාට පසුව පමණයි, එය නිල වාර්තාවක් හැටියට අපට පිළිගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. කවුරුහරි ඇවිල්ලා ඒ ගොල්ලන්ට පිටපතක් දුන්න පළියට, ඒක කියවා ගෙන ඇවිල්ලා නිගමනවලට එන්න ඒ ගොල්ලන්ට බැහැ. -

[*Interruption.*] Both Udalagama and Paranagama Commission Reports. They acknowledge that they have got copies; they have read them and then, they have recommended various things. What I am saying is, they cannot do so because only when such a report is presented in Parliament it becomes a public document. So, the authenticity of the report that they are quoting is not established when it is not presented in Parliament. Now they can do so since it has been presented in Parliament.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
This is one of the rare occasions where a Presidential Commission report has been tabled in Parliament.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe)
Precisely.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
In fact, the standard practice has been for it to disappear into history without ever being tabled. So, this is a very important step forward.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe)
Hon. Minister, what I am saying is, I acknowledge that and I say that this should be the mode of operation in the future also. All the Commission reports must be presented in Parliament and made public documents.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අවසාන වශයෙන් මට විශේෂ දෙයක් කියන්න තිබෙනවා. විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමාත් මේ ගැන දන්නවා. දැන් අපට නැවත වරක් අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා. මම කලින් කිව්වා වාගේ මේ අවස්ථාවෙන් අප උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ගන්න ඕනෑ. මම දකින විධියට එසේ උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ගත්තොත් පමණයි, ජයග්‍රහණයක් ලැබුවා කියන එක අපට කියන්න පුළුවන් වෙන්නේ. දැනට වාසිදායක තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි, අර පුළුල් වාර්තාව 2017 දී මානව හිමිකම් කවුන්සිලයට ඉදිරිපත් වීමෙන් අනතුරුව ශ්‍රී ලංකාව මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ න්‍යාය පත්‍රයෙන් සඳහටම ඉවත් කර ගන්න පුළුවන් වුණු දවසට තමයි, ජයග්‍රහණයක් කළාය කියන එක අපට කියන්න පුළුවන්. දැනට වාසිදායක තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. අපිට ලොකු වැඩ කොටසක් කරන්න තිබෙනවා. ලබන අවුරුද්දේ ජූනි මාසය වෙනකොට වාචික වාර්තාවක් ඉදිරිපත් වෙනවා. එතකොට අද සිට ජූනි මාසය වෙන කොට අප තවත් සුබවාදී පියවර ගණනාවක් ගන්න ඕනෑ, එහාට වාර්තා වෙන විධියට. විශේෂයෙන්ම ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව අපට අවශ්‍යයි. ඇත්තවශයෙන්ම, මේ රජය කරන වැඩ කටයුතු පදනම් කර ගෙන GSP Plus එක, ඒ වාගේම යුරෝපා හවුලෙන් දමපු ධීවර තහංචි යනාදිය ඉවත් කරන තත්ත්වයක් දැන් ඇති වෙමින් පවතින බව අප දකිනවා. විදේශ ආයෝජකයන් දැන් විශාල වශයෙන් එන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. මට මතකයි, අපි නිව්යෝර්ක් ගමන ගිය අවස්ථාවේදී ජනාධිපතිතුමා ඇමෙරිකාවේ ප්‍රධාන විදේශ ආයෝජකයන් ගණනාවක් හමු වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී එක්කෙනෙකු කිව්වා, ඩොලර් මිලියන 500ක් ආයෝජනය කිරීමට ඒ ගොල්ලන් සූදානමින් ඉන්නවාය කියා. මේවා ලැහැස්ති කළේ, අපේ තානාපති කාර්යාලයෙන් නොවෙයි.

අපේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය මැදිහත් වෙලා ඇමෙරිකාවේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ සහයෝගය ඇතුව ඇමෙරිකාවේ ප්‍රධාන පෙළේ ආයෝජකයෝ ගෙනැල්ලා ජනාධිපතිතුමාත් එක්ක සම්බන්ධ කරලා දුන්නා. මෙතැන තමයි ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ජයග්‍රහණය තිබෙන්නේ. මම නම් කියන්නේ ඒකෙන් ප්‍රායෝජනයක් ගන්න කියලයි. 2016 ජූනි වන විට, ඒ වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන කොට අපි සෑහෙන වැඩ කොටසක් කරලා තිබෙන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම 2017 ජූනි මාසයේ ඒ පුළුල් වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන කොට ලොකු ප්‍රගතියක් අපි පෙන්නුවොත් අර ජයග්‍රහණය ගෙනෙන තැනට යන්න පුළුවන් කියන එකත් මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු ඩී.එම්. ස්වාමිනාදන් මැතිතුමා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
Sir, I rise to a point of Order.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මොකක්ද ඔබතුමාගේ රීති ප්‍රශ්නය?

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මූලාසනයෙන් පැහැදිලිව කිව්වා මහින්ද සමරසිංහ මැතිතුමාගේ කථාවෙන් පස්සේ මට කථා කරන්න අවස්ථාව දෙනවා කියලා. මේ විවාදය ඉල්ලුවෙත් අපි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ දෙන්නෙක් කථා කළාට පස්සේ ස්වාමිනාදන් මැතිතුමාට නොවෙයි අවස්ථාව දෙන්න ඕනෑ. කරුණාකර විපක්ෂයට ඒ අවස්ථාව දෙන්න. මම උදේ ඉඳන් මේ විවාදය අහගෙන ඉන්නවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මහින්ද සමරසිංහ ඇමතිතුමා කථා කළේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයට වෙන් කරපු කාල වේලාවෙන්.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
එතුමා අමාත්‍යවරයෙක්. පාඨලී චම්පික රණවක ඇමතිතුමා කථා කළා. ඊට පස්සේ මහින්ද සමරසිංහ ඇමතිතුමා කථා කළා. කරුණාකර මෙතැනදී සාධාරණ වෙන්න.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු ස්වාමිනාදන් මැතිතුමා කථා කරන්න. [බාධා කිරීම්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාට අවස්ථාව දෙන්න පොරොන්දු වුණා, මේ කථා දෙකට පෙර. ඒ අතරතුර අමාත්‍යවරු දෙන්නෙක් මැදිහත් වෙලා ඒ අවස්ථාව ගත්තා. අමාත්‍යවරු කියන්නේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු. මොන පක්ෂයේ හිටියත් ඔවුන් ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු. විරුද්ධ පක්ෂයෙන් කථා කරන්න තිබෙන්නේ විමල් වීරවංශ මැතිතුමාටයි. ඇයි, ඒ මන්ත්‍රීතුමාට ඒ අවස්ථාව දෙන්නේ නැතුව කථා වාර දෙකක් කරන්න දුන්නේ? අපි එයට එකඟ වෙන්නේ නැහැ පක්ෂ නායකයෝ හැටියට. [බාධා කිරීම්] No, wait! I have nothing to do with you. I am only speaking to the Chair. -[*Interruption.*] No, wait! [බාධා කිරීම්] නැහැ. මංගල ඇමතිතුමා පොඩ්ඩක් ඉන්න කෝ. අපි මේක විසඳා ගන්නම්. ඔබතුමා පොඩ්ඩක් ඉඳගන්න කෝ. [බාධා කිරීම්] නැහැ. ඔබතුමා ඉඳගන්න. ඔබතුමා නොවෙයි නේ කථානායක. කථානායකතුමායි, අපියි පැමිණි එකඟතාවක් තිබෙනවා. කථානායකතුමායි, අපියි පැමිණි එකඟතාව උල්ලංඝනය කරන එක සාධාරණ වෙන්නේ නැහැ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම කියන දේට පොඩ්ඩක් ඇහුම්කන් දෙන්න. මම මෙතැනදී කටයුතු කරන්නේ මෙතැන තිබෙන නම් ලැයිස්තුව අනුව.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena
ප්‍රශ්නය මේකයි. මෙතැනදී විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා නැඟිට්ටට පස්සේ, -

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මහින්ද සමරසිංහ ඇමතිතුමා කථා කළේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයට වෙන් කරපු කාලයෙන්. මා ළඟ තිබෙන මේ ලැයිස්තුවේ ඊළඟට තිබෙන්නේ ගරු ස්වාමිනාදන් මැතිතුමාගේ නමයි. මෙතැන තිබෙන ලැයිස්තුවට අනුවයි මම එතුමාගේ නම කිව්වේ. [බාධා කිරීම්] ඔබතුමන්ලාට මේ පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම් පක්ෂ නායක රැස්වීමේදී කථා කරගන්න. [බාධා කිරීම්] ඔබතුමන්ලාට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම් පක්ෂ නායක රැස්වීමේදී කථා කරන්න. [බාධා කිරීම්] මට දීපු ලැයිස්තුවේ තිබෙන ඊළඟ නමයි මම කිව්වේ. [බාධා කිරීම්] ඔබතුමන්ලාට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම් පක්ෂ නායක රැස්වීමේදී මේ ගැන කථා කරන්න. [බාධා කිරීම්]

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මූලාසනය විසින් ස්වාමිනාදන් ඇමතිතුමාට කථා කරන්න කිව්වාට පස්සේ ඒ සම්බන්ධයෙන් වග කියන්න බැහැ. [බාධා කිරීම්] You cannot challenge that. The Hon. Wimal Weerawansa's name is not on the list.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ස්වාමිනාදන් ඇමතිතුමා දැන් කථාව කරන්න ඉල්ලන්නේත් නැහැ.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
ඉල්ලන එක නොවෙයි ප්‍රශ්නය. ලැයිස්තුවේ නම නැති කෙනෙකුට කොහොමද මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අවස්ථාව දෙන්නේ? [බාධා කිරීම්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
අපි එක්ක එකඟතාවකට ආවා, කථා කරන්න අවස්ථාව දෙනවා කියලා.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
ඒක ඔබතුමා කථානායකතුමා හරහා මෙතැනට දැනුම් දෙන්න කටයුතු කරන්න.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, මා ළඟ තිබෙන කථික ලැයිස්තුවේ ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාගේ නම තිබෙන්නේ අන්තිමට. [බාධා කිරීම්] ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාගේ නම ලැයිස්තුවේ අන්තිමටයි තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීම්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
අපි කණ්ඩායමක් හැටියටයි කටයුතු කරන්නේ. ඒ අනුවයි කථා කරන්නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු ඩී.එම්. ස්වාමිනාදන් අමාත්‍යතුමා කථා කරන්න. [ඝෝෂා කිරීම්]

ගරු ඩී.එම්. ස්වාමිනාදන් මහතා (පුනරුත්ථාපන, නැවත පදිංචි කිරීම හා හින්දු ආගමික කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு டி.எம். சுவாமிநாதன் - புனர்வாழ்வளிப்பு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. D.M. Swaminathan - Minister of Rehabilitation, Resettlement and Hindu Religious Affairs)

Mr. Presiding Member, today's Debate about the UNHRC Report is an important factor and I do not understand why they are disturbing the speakers. -[*Interruption.*]

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, මට දීලා තිබෙන ලැයිස්තුවේ නම් තමයි මම කියන්නේ. [ඝෝෂා කිරීම්] මට ලැබිලා තිබෙන ලැයිස්තුව අනුවයි මම නම කිව්වේ. [ඝෝෂා කිරීම්] පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු විනාඩි දහයකට තාවකාලිකව අත් හිටු වනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් හිටුවන ලදින්, අ.භා. 1.00ට නැවත පවත්වන ලදී.
அதன்படி, அமர்வு பி.ப. 1.00 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் தொடங்கிற்று.
Sitting accordingly suspended till 1.00 p.m. and then resumed.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු දෙනා අනවබෝධයෙන් කටයුතු කිරීම සිදු වුණේ, ඊළඟ කථිකයා කවුද යන්න පිළිගැනීම පිළිබඳ තත්ත්වයක් සම්බන්ධවයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් මම විපක්ෂය වෙනුවෙන් කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැතියි. ඊළඟ කථිකයා ලෙස විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාට අවස්ථාව සලසා දෙන ලෙස ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.භා. 1.01]

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට මේ අවස්ථාව ලබාදීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. මා ඉතාම කෙටියෙන් පැහැදිලි කළ යුතු කරුණු කිහිපයක් තිබෙනවා. මේ සභාවේ මේ දක්වාම අපට අහන්නට ලැබුණේ ජනවාරි 08වන දින ජනාධිපතිවරණය සම්බන්ධයෙන් පැවැති හංස මැතිවරණ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ වුණු අයගේ කථා පමණයි. ප්‍රධාන වශයෙන්ම මේ විවාදය ඉල්ලුවේ අපියි. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා ඔබතුමා මට අවස්ථාව ලබාදීම පිළිබඳව මම ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ සභාවේදී සමහර උගත් මන්ත්‍රීතුමන්ලා පෙන්වන්නට උත්සාහ කළා, හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ රජයේ තිබුණු ඇතැම් දුර්වලතා නිසායි මේ විධියේ තත්ත්වයකට මේ ප්‍රශ්නය වර්ධනය වුණේ කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම 1983 කළු ජූලියෙන් පස්සේ තමයි, - එවකට ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සලය නමින් මේ ආයතනය පැවතුණේ- ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සලයේත්, එයට අනුබද්ධිත සුළු ජාතීන් සුරැකීමේ අනු කමිටුවේත් ශ්‍රී ලංකාව මාතෘකාවක් බවට පත් වුණේ. 1983 කළු ජූලිය ඇති වීමෙන් පස්සේ ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සලයට අනුබද්ධ සුළු ජාතීන් සුරැකීමේ අනු කමිටුව 983/16 දරන යෝජනාව ගෙනාවා. ඒ යෝජනාව ගෙනැල්ලා ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති වුණු තත්ත්වය පිළිබඳව කරුණු වාර්තා කරලා, ශ්‍රී ලංකා රජයෙන් මේ පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරන්න කියලා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහ ලේකම්වරයාගෙන් ඉල්ලීමක් කළා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 1983 දී විතරක් නොවෙයි, ඒ ප්‍රශ්න කිරීම කළාට පස්සේ 1984 දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහ ලේකම්වරයාට ලිඛිතව වාර්තා කළා, අහඹු ලෙස සිදු වුණු සිදුවීමක් පිළිබඳව පමණක් නොවෙයි, ඒ සිද්ධියට තුඩු දුන් ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳවද ඔබ අවධානය යොමු කළ යුතුයි කියලා. ඒ ලිපිය යැව්වා කියලා ප්‍රශ්නය නතර වුණේ නැහැ. 1984 පෙබරවාරි 06 සහ මාර්තු 16 අතර කාලයේදී නැවත ලංකාවේ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් යෝජනාවක් සම්මත වුණා.

ඒ කාලයේ දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රී වී. නවරත්නම් මහත්මයා ජිනීවාවලට ගිහිල්ලා, මේ කාලයේ සුමන්තිරම් මන්ත්‍රීතුමා කරන භූමිකාව රඟ දැක්වූවා. ඒ විතරක් නොවෙයි, චැනල් 4 වාගේ ඒ කාලයේ තිබුණු වෙනත් නාලිකාවක් ස්විට්සර්ලන්තය පුරාම කළු ජූලියේ ඇතැම් රූප රාමු යොදාගනිමින් වාර්තා වැඩසටහනක් පෙන්නුවා. ඒ නිසා ජිනීවාවල ශ්‍රී ලංකාව මාතෘකාවක් වී තිබෙන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ පාලනයේ වරදක්, එහෙම නැත්නම් මහින්ද රාජපක්ෂ කියන පුද්ගලයාගේ වරදක් මතය කියලා කවුරු හරි පෙන්වන්න උත්සාහ කරනවා නම්, ඒ තර්කය සම්පූර්ණයෙන්ම බිඳ වැටෙනවා. 1983 කළු ජූලියත් සමඟ තමයි ලංකාව ජිනීවාවල මාතෘකාවක් බවට පත් වුණේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙම ප්‍රශ්නයේ මූලික හරයට කවුරුවත් මෙම සාකච්ඡාව ගෙන ආවේ නැහැ. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ගෙන එන යෝජනාවට ශ්‍රී ලංකා රජය සම හවුල් කාරයෙක් බවට පත් වුණා. එම නිසා මෙම ක්‍රියාමාර්ගය පිළිබඳව විවේචනාත්මකව කරුණු දැක්වූ චීනය, පාකිස්ථානය,රුසියාව වැනි රටවල් අසරණ වුණා. නමුත් ශ්‍රී ලංකා රජයම තම කැමැත්තෙන් මෙහි සම අනුග්‍රාහකයෙක් බවට පත්වුණා. මේ යෝජනාව, එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමිසමේ මහ කොමසාරිස් ඉදිරිපත් කරපු පිටු 200කට වඩා වැඩි වාර්තාවත් එක්ක සම්පූර්ණයෙන් එකතු වෙනවා -බද්ධ වෙනවා-. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මානව හිමිකම් කොමසාරිස්වරයාගේ වාර්තාව -එහි තිබෙන නිගමන, නිර්දේශ- සාදරයෙන් පිළිගන්නවා කියලා ඒ යෝජනාවේ තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකාව සම අනුග්‍රාහකයෙක් වීම මඟින් -[බාධා කිරීමක්] අනේ! ගරු මංගල සමරවීර ඇමතිතුමනි, මට ටික වෙලාවයි තිබෙන්නේ. ඔබතුමාගේ කථාවේදී කියන්න. සමාවෙලා ඔබතුමාගේ කථාවේදී කියන්න. [බාධා කිරීමක්] ගරු මංගල සමරවීර ඇමතිතුමනි, මම ඔබතුමාට අවස්ථාව දෙන්නේ නැහැ. අවසානයේ මොකක්ද වුණේ? මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ වාර්තාවටත් ඒ පිළිගැනීම ලැබුණා. ශ්‍රී ලංකා රජයේ හමුදාව පිළිබඳ ඉතා බරපතළ චෝදනා රැසක් මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ වාර්තාවේ තිබෙනවා. මේ මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ වාර්තාව අරගෙන බැලුවොත් තමුන්නාන්සේලාට එය තේරුම් ගන්නට

[ගරු විමල් වීරවංශ මහතා]

පුළුවන්. එක පැත්තකින් කියනවා, අපේ ආරක්ෂක හමුදාව සිවිල් ජනයා ඉලක්ක කර ගෙන බර අවි ප්‍රහාර එල්ල කළා කියා. අනික් පැත්තට කියනවා, නීති විරෝධී ලෙස පැහැර ගැනීම් කළා; ලිංගික වධ හිංසා පැමිණෙව්වා කියලා. අපේ ආරක්ෂක හමුදාව ලිංගික වධ හිංසා පැමිණෙව්වා විතරක් නොවෙයි වෙනත් ආකාරයකින් පුද්ගලයන් බලහත්කාරයෙන් රඳවා තබාගෙන වධ දුන්නා කියා තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් ආරක්ෂක හමුදාවකට එල්ල කරන්න තිබෙන යුද අපරාධ ලෙස ගැනෙන සියලුම චෝදනා මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ වාර්තාවේ තිබෙනවා. ඒවා පිළිබඳ විභාග කළ යුතුයි කියලා තිබෙනවා.

ඊළඟට එම වාර්තාවේ සඳහන් වෙලා තිබුණා, දෙමුහුන් උසාවියක් ගැන. තමුන්නාන්සේලා අද පෙන්වන්න උත්සාහ කරනවා, මේ පිහිටුවන්නේ දෙමුහුන් උසාවියක් නොවෙයි කියලා. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ගෙන එන ලද, ශ්‍රී ලංකා රජය සාදරයෙන් පිළිගන්නා ලද සම අනුග්‍රාහකත්වය දරන ලද ඒ යෝජනාව හොඳින් සලකා බැලුවොත් ඇත්ත කථාව තමුන්නාන්සේලාට පෙනේවි. පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය සහ වෙනත් රටවල විදේශීය විනිසුරන්, නීතිඥයන්, අධි චෝදකයන්, පරීක්ෂකයන් මෙම සමස්ත ක්‍රියාවලියටම ඇතුළත් වෙනවා. එක පැත්තකින් මානව හිමිකම් කොමසාරිස්වරයාගේ කාර්යාලයක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ස්ථාපිත වෙනවා. මේ ක්‍රියාදාමය මෙහෙයවන්න ඒ කාර්යාලයට සම්පූර්ණ නිදහස ලැබෙනවා. සත්‍ය සෙවීමේ කොමිසමක් එක පැත්තකින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඒ කොමිසමේ පාපෝච්චාරණය වෙනවා. ඊළඟට වෙනම අධිකරණයක් -දෙමුහුන් අධිකරණයක්- ක්‍රියාත්මක වෙනවා. විදේශීය විනිසුරන් නඩුව අහන, විදේශීය විනිසුරන් විසින් නඩුව මෙහෙයවන, විදේශීය නීතිඥයන්, විදේශීය අධි චෝදකයන් මේ රටේ අධිකරණ ක්‍රියාදාමයේ කොටස්කරුවන් හැටියට ඇතුළු වෙනවා. විවිධ රජයන් විවිධ අවස්ථාවල ලංකාවේ කොමිෂන් සභාවලට විදේශිකයන්ගෙන් උපදෙස් අරගෙන ඇති; විවිධ රජයන් සමහර පරීක්ෂණ කරන්නත් විදේශිකයන්ගේ උදව් අරගෙන ඇති. හැබැයි, ප්‍රිවි කවුන්සිලයෙන් පස්සේ නඩු අහලා දඬුවම් දෙන අධිකරණ ක්‍රියාදාමයකට කිසිම විදේශිකයෙක්ව සම්බන්ධ කර ගත්තේ නැහැ. අහන්න හදන නඩුව මොකක්ද? මොන වරද කරපු නඩුවද මේ අහන්න හදන්නේ? දශක තුනක් මේ රට විනාශ කළ එල්ටීටී ත්‍රස්තවාදය පරාජයට පත් කිරීමට පුරෝගාමීව කැප වුණු ආරක්ෂක හමුදා හරියට වැඩේ කළාද, යුද අපරාධ කළාද නැද්ද කියන එකයි මේ නඩුවෙන් අහන්නේ. මේ අධිකරණ ක්‍රියාදාමයට මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ කාර්යාලය පවත්වාගෙන යාම ඇතුළු මේ අධිකරණ ක්‍රියාදාමයට අවශ්‍ය කරන මුදල් ලබා දෙන්නේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ඇතුළු වෙනත් බාහිර පාර්ශ්වයන් විසින්. ඒ අය මුදල් වියදම් කරලා ඒ අය නඩුකාරයෝ වාඩි කරවලා -ලංකාවේ එක්කෙනෙක් දෙන්නෙකුත් තියා ගනීවි- මේ නඩුව අහන්නේ ශ්‍රී ලංකා රජයේ හමුදාව නොකළ අපරාධයක් කළා කියලා ඔප්පු කරන්න මිසක් වෙනත් කුමන අරමුණක් සපුරා ගන්නද? ශ්‍රී ලංකා රජයේ හමුදා යුද අපරාධ කළේ නැහැ කියලා, සමූහ වශයෙන් සිවිල් ජනයා මරා දැමුවේ නැහැ කියලා ඔප්පු කරන්න සල්ලි වියදම් කරගෙන, කාර්යාල ඇරගෙන, විදේශීය නඩුකාරයන් යොදාගෙන, නීතිඥයන් යොදාගෙන මෙහේ නඩු අහන්න ඒගොල්ලන්ට තිබෙන රුදාව මොකක්ද?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජයග්‍රහණයක් ලෙස අර්ථකථනය වෙන්නේ විශාල පාවාදීමකට බව අපට නොතේරෙන්නේ කොහොමද? මේ පිළිබඳව ගොඩනගන තර්ක බොරුව, මිථ්‍යාව මත සම්පූර්ණයෙන් පදනම් වුණු ඒවායි. ඒ විතරක් නොවෙයි, මෙතැන තව දෙයක් වෙනවා. හිටපු ජනාධිපතිතුමා සිටි කාලයේ යුද්ධය අවසන් වෙලා දින කිහිපයකට පස්සේ, 2009.05.23 වන දින එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහ ලේකම් බැන් කී මූන් මහත්මයායි, ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයයි ඒකාබද්ධ නිවේදනයක් නිකුත් කළා. එතැන ගිවිසුමක් නැහැ. ඒකාබද්ධ නිවේදනයක් තිබෙන්නේ. ලංකාවට රාජ්‍ය නායකයෙක් ආවොත්, අපේ රාජ්‍ය නායකයායි ඒ රාජ්‍ය නායකයායි ඒකාබද්ධ නිවේදනයක් නිකුත් කරනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ ලේකම් ආවාමත් ඒකාබද්ධ නිවේදනයක් නිකුත් කරනවා. ඒ නිවේදනයේ අන්තිම ඡේදය උපුටාගෙන තමයි තමුන්නාන්සේලා පෙන්වන්න හදන්නේ, අපි විදේශීය හෝ දේශීය පරීක්ෂණයකට එකඟ වුණාය කියලා. එහෙම නැහැ. ඒ සිංහල පරිවර්තනය මම කියවන්නම්:

"අන්තර් ජාතික මානව අයිතිවාසිකම් හා මානුෂීය නීතිය උල්ලංඝනය කිරීම් පිළිබඳ වගවීමේ ක්‍රියාවලියේ ඇති වැදගත්කම මහ ලේකම්වරයා සඳහන් කළේය."

මහ ලේකම්වරයා විසින් වගවීමේ ඇති වැදගත්කම ද සඳහන් කළා:

"රජය මෙම දුක් ගැනවිලි සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගනු ඇත."

මෙම දුක් ගැනවිලි සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාත්මක වීමට අවශ්‍ය ක්‍රියා මාර්ග ගනු ඇත. ඒ අනුව තමයි කොමිෂන් වාර්තා කිහිපයක්ම ගත්තේ, මේ දුක් ගැනවිලි සත්‍යයද, කියන තරම් දේවල් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවාද කියලා බලන්න. ඒ තමයි අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග. දෙමුහුම් හෝ දේශීය හෝ පරීක්ෂණයක් කරලා ආරක්ෂක හමුදාව බිල්ලට දෙන එකඟතාවක් මෙතැන කොහේවත් නැහැ. ඒ නිසා අද බොරුවලින් තමයි මේ පාවාදීමේ මෙහෙයුම හැඩගන්වන්න හදන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ පරීක්ෂණය ගැන "දිවයින" පත්තරේ සමඟ පැවැති සම්මුඛ සාකච්ඡාවකදී විදේශ කටයුතු අමාත්‍ය මංගල සමරවීර මැතිතුමා මෙන්න මෙහෙම උත්තරයක් දෙනවා. "දිවයින" පුවත් පත මේ විදියට ප්‍රශ්නය අහනවා. මේක මේ යෝජනාවට සම්පූර්ණ එකඟතාව දෙන්න කලින් කළ සම්මුඛ සාකච්ඡාවක්.

"ප්‍ර. - දැන් මේ පරීක්ෂණවලදී විනිශ්චයකාරවරුන් විසින් යුද සමයේ සිටි හමුදා නිලධාරින් වගේ ඉහළ අය ගෙන්වලා ප්‍රශ්න කරයිද?"

"පි. - ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ පරීක්ෂණ පටන් ගත්තායින් පස්සේ පරීක්ෂණ පටන් ගන්නා වූ යාන්ත්‍රණය සම්බන්ධයෙන් අවසාන තීන්දුවක් නැති වුණත්, ඒ සිද්ධීන් සම්බන්ධව අවංකවම විධිමත් පරීක්ෂණ කරන්න සිද්ධ වෙනවා. එතැනදී මේ වාර්තාවෙන් කියැවෙනවා, වඩාත් වැදගත් වෙන්නේ උදාහරණයක් හැටියට තුවක්කුව පාවිච්චි කරපු හමුදාවේ සොල්දාදුවාට වඩා ඒකට නියෝග දුන්න කට්ටිය ගැනයි අපට වැඩිපුර සොයන්න වෙන්නේ. අපි දන්නවා, විනයානුකූල හමුදාවක් ඉහළින් නියෝගයක් නැතුව තමන්ගේ තෘප්තියට හෝ තමන්ගේ වාසියට කවදාවත් මේවා කරන්නේ නැහැ කියලා."

එතකොට මෙතැනදී එහෙම දේවල් වෙලා තිබෙනවාය කියන මානසිකත්වයේම ඉඳලා, එය පිළිගෙන තමයි මේ උත්තරය දෙන්නේ. යුද්ධයට නියෝග දීපු අය තමයි අල්ලාගන්න යන්නේ. එතකොට පැහැදිලියි, විදේශීය විනිසුරුවරුන් එනවා, විදේශීය නීතිඥයන් එනවා, අධිචෝදකයන් එනවා, පරීක්ෂකවරු එනවා, දෙමුහුම් උසාවියක් දමනවා, ඒ උසාවිය නඩු අහනවා, හමුදාව යුද අපරාධ කළාද කියලා බලනවා. "දෙපාර්ශ්වයේම" කියලා තැන්

තැන්වල තිබුණාට ඒකෙන් එල්ටීටීඊ පර්ශ්වය ගැන මොකවත් සොයන්න වෙන්නේ නැහැ නේ. ඒ සඳහා එල්ටීටීඊ එකේ නායකයෝ කවුරුවත් දැනට ඉතුරු වෙලා නැහැනේ. ඒ වාර්තාවේ බොරුවට එහෙම තිබුණාට, රජයේ ආරක්ෂක හමුදාව කොටු කරගැනීමේ අධිකරණ මෙහෙයුමක් බවට මේ යෝජනාව පත් වෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, මේ වාර්තාව මානව හිමිකම් ගැන කථා කරගෙන ඇවිල්ලා කියනවා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා. මගේ මතකයේ හැටියට 2009 දී ජිනීවාවලදී ශ්‍රී ලංකා රජය ජයග්‍රහණය කරපු යෝජනාව දැන් මෙතැනදී උපුටා දැක්වූවා. මහින්ද සමරසිංහ ඇමතිතුමා තමයි එදා ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ. ඒ යෝජනාව මඟින් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජයේ තිබෙන කැමැත්ත පෙන්වා දීලා තිබෙනවා. හරි ඉතින්, ඒ නිසා තමයි උතුරු පළාත් සභාව පිහිටෙව්වේ. ඒ නිසා තමයි ඊට පස්සේ නැඟෙනහිර පළාත් සභාව වඩාත් සක්‍රිය කළේ. ඒදා ඒ යෝජනාවට එකඟ වෙනකොට උතුරු පළාත් සභාව පණගන්වලා තිබුණේ නැහැ. ඒ අදහස හැර, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන පොලිස් බලය, ඉඩම් බලය, මුදල් බලය කියන ඒ ඔක්කෝම ගෙඩිය පිටින් පිරිනමනවා කියන එක නොවෙයි ඒ යෝජනාවෙන් කිව්වේ. නමුත් දැන් මොකක්ද කරන්න යන්නේ? "දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කිරීම" කියලා දැන් එකඟ වෙනවා. ඒ අනුව වෙන්නේ මොකක්ද? ගරු රාජිත සේනාරත්න ඇමතිතුමා මාධ්‍ය සාකච්ඡාවකදී කිව්වා මම අහගෙන සිටියා, පොලිස් බලතල, ඉඩම් බලතල ඇතුළු සියල්ල අපි පළාත් සභාවලට බුක්ති විඳින්න දෙනවා කියලා.

ඊළඟට මේ මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ වාර්තාවේ, තමුන්නාන්සේලා සාදරයෙන් පිළිගන්නා මේ වාර්තාවේ උතුරු පළාතෙන් හමුදාව ඉවත් කරගැනීම, එහෙම නැත්නම් මිලිටරිහරණයේ ඇති අවශ්‍යතාව පෙන්වා දීලා තිබෙනවා. එතකොට, උතුරේ හමුදාව ඉවත් වෙනවා. -මිලිටරිහරණය වෙනවා - අනෙක් පැත්තෙන් මොකක්ද වෙන්නේ? අනෙක් පැත්තෙන් පළාත් සභාවට පොලිස් බලතල යනවා. උතුරු හා නැඟෙනහිර පළාත් සභා දෙක යෝජනා දෙකක් සම්මත කරගෙන ඒකාබද්ධ වෙයි. ඊළඟට ඒ පළාත්වල පොලිස් බලතල ක්‍රියාත්මක වන තත්ත්වයක් ඇති වෙයි. හමුදාව මිලිටරිහරණය වෙයි. මේ කියන එකඟතාව අනුව ඒ පියවරට යන්න වෙනවා. තමුන්නාන්සේලා ඒ පියවරට යන බව පෙන්වලා, ඊළඟ අවුරුද්දේ මැද හරියේ තිබෙන මානව හිමිකම් සමුළුවට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්න වෙනවා. අවසානයේ වෙන්නේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩංගු පූර්ණ බලය ක්‍රියාත්මක කරන උතුරු නැඟෙනහිර පළාත් සභාවක් පිහිටුවීම දක්වා දේශපාලන වශයෙන් මේ යෝජනා ඉදිරියට යෑමයි.

එතැනින්ද නතර වෙන්නේ නැහැ. ඇයි, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත අහෝසි කරන්න තමුන්නාන්සේලා මේ යෝජනාවෙන් එකඟ වෙලා තිබෙන්නේ? ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ අඩු පාඩුවක් තිබෙනවා නම් සංශෝධනය කරන්න පුළුවන්. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත අහෝසි කළාම මොකක්ද වෙන්නේ? ඒ පනත යටතේ අත් අඩංගුවට අරගෙන දඬුවම් ලබා සිටින සියලුම එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් නිදහස ලබනවා. අපරාධ යුක්ති විනිශ්චය කොමිෂන් සභාව එදා සිරිමාවෝ මැතිනියගේ රජය කාලයේ විශේෂ නීතියක් පැනෙව්වේ, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ මර්දනය කරපු හමුදාව යුද අපරාධ කළාද කියලා සොයන්න නොවෙයි. ඒ රජයේ හමුදාවත් එක්ක සටන් කරපු ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අයට විරුද්ධව නඩු අහන්නයි. නමුත් අද මේ සිද්ධ වෙන්නේ මොකක් ද? එල්ටීටීඊය කරපු අපරාධ ගැන හොයන්න විශේෂ නීතියක් ද මේ හදන්නේ? නැහැ. එල්ටීටීඊය පරද්දපු හමුදාව මොකද කළේ කියලා හොයන්න විශේෂ නීතියක් තමයි මේ හදන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ විශේෂ නීතිය හදන්නේ අතීතයට බලපාන ආකාරයට. යුද්ධය කරන වේලාවේ අපේ හමුදාව රැක්ක නීතිය, එදා තිබුණු නීතියයි. එදා නොතිබුණු නීතියක් දැන් අතීතයට බලපාන ආකාරයට ඇති කරනවා. ඒ නීතිය අතීතයට බලපාන ආකාරයට ඇති කරලා නඩු අහනවා; දෙමුහුන් උසාවියේ නඩු අහනවා. එහෙම නඩු අහලා මේ රටේ ආරක්ෂක හමුදාව විතරක් නොවෙයි, සේනාධිනායක, ආරක්ෂක ලේකම් හැටියට කටයුතු කළ අය සහ ආරක්ෂක අංශවල තවත් ප්‍රධානීන් කොටු කර ගැනීමේ මෙහෙයුමක් බවට මෙය පත් කරනවා. ඒක වළක්වන්න බැහැ. තමුන්නාන්සේලා මේ යෝජනා ජයග්‍රහණයක් හැටියට මොන තරම් අර්ථ කථනය කරන්න ගත්තත්, අද මොන තරම් ව්‍යාජ කථාවලින් මේ කාරණය වහන්න හැදුවත්, ප්‍රායෝගිකව මේ යෝජනා ක්‍රියාවට නැංවෙන කොට මේ රටේ මහ ජනතාවට මේ කරුණු වැටහෙන එක වළක්වන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ.

ඊළඟට, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත අහෝසි කරන්නේ අත්අඩංගුවේ ඉන්න සියලුම එල්ටීටීඊ සිරකරුවන් ඇතුළු වරදකාරයන් වෙලා ඉන්න සියල්ලන්ම එළියට ගන්නයි. සමහර වෙලාවට ආරක්ෂක හමුදාවට විරුද්ධව දෙමුහුන් උසාවියේ සාක්ෂි දෙන්නේ ඒ අය වෙන්න පුළුවන්.

ඊළඟට බලන්න. මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ වාර්තාවේ කියනවා, මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත අහෝසි කරන්න කියලා. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයත්, ශ්‍රී ලංකා රජයත් පිළිගත් යෝජනාවෙන් කියනවා එය සංශෝධනය කරන්න කියලා. මංගල සමරවීර ඇමතිතුමා එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ කොමසාරිස්ගේ වාර්තාව නිකුත් වුණාට පස්සේ ජිනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමේ කළ කථාවේදී කියනවා, "ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත සමාලෝචනය කර අවලංගු කිරීම හා ඒ වෙනුවට සමකාලීන හොඳම ජාත්‍යන්තර භාවිතයන් හා අනුකූල වන ත්‍රස්ත විරෝධී නීති ඇති කිරීම, මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනත සමාලෝචනය කර සංශෝධනය කිරීම" කියලා. එතකොට මොකක්ද වෙන්නේ?

එදා වර්ධරාජා පෙරුමාල් මහත්මයා උතුරු නැඟෙනහිර පළාත් සභාවට දී ඇති බලය ඉක්මවා පාවිච්චි කරන කොට, දෙමළ ජාතික හමුදාවක් හදන කොට, දෙමළ ජාතික හමුදාවක් හදලා දෙමළ ඊළාම් කොඩිය ඔසවන කොට, ඒ බලය ඉක්මවා යන ප්‍රවණතාව මර්දනය කරන්න මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත තුළින් ලැබුණු බලය තමයි ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිවරයා පාවිච්චි කළේ. මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත සංශෝධනය කිරීම කියන්නේ, හදිසි තත්ත්වයකදී ජනාධිපතිවරයාට බලය පාවිච්චි කරන්න ඒ පනතේ තිබෙන තිබෙන වගන්ති ටික ඉවත් කිරීමයි. එක පැත්තකින් ජනාධිපතිවරයාට හදිසි තත්ත්වයකදී බලය පාවිච්චි කරන්න තිබෙන පනත සංශෝධනය කිරීම හෝ අහෝසි කිරීම කෙරෙනවා. අනෙක් පැත්තෙන් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ඇති බලය පූර්ණ වශයෙන් ලැබෙනවා. ඒ ලැබෙන දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ බලය ඉක්මවා වැඩ කටයුතු කරන විට, ඒක පාලනය කරන්න ජනාධිපතිවරයාට තිබෙන අයිතියත්, හැකියාවත් මේ පනත අහෝසි කිරීම නිසා නැති වෙනවා.

මානව හිමිකම් සුරැකීමයි, මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනතයි අතර තිබෙන සම්බන්ධය මොකක්ද මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි? මෙය සුද්දාගේ කාලයේ පටන් තිබෙන පනතක්. මේ පනත හදිසි තත්ත්වයක් පාලනය කරන්න තිබෙන පනතක්.

[ගරු විමල් වීරවංශ මහතා]

ලෝකයේ ඕනෑම රටක එහෙම පනතක් තිබෙනවා. ඒ පනතේ මොකක්ද තිබෙන වරද? මානව හිමිකම් ගැන කථා කරමින් මේ රට කොහේටද ඇද ගෙන යන්න හදන්නේ කියලායි අපි අහන්නේ.

ජිනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට පැමිණිලි කරලා, නඩු අහලා, ඒකෙන් ලැබෙන තීන්දුව අපි ක්‍රියාත්මක කරන්න බැඳී සිටිය යුතුද, නැද්ද කියන ප්‍රශ්නය මීට කලින් ආවා. හිටපු අගවිනිසුරු සරත් එන් සිල්වා මැතිතුමා ඉන්න කාලයේ උසාවියේ ඒ නඩුව විභාග වුණා. ලංකාවේ නීති පද්ධතියට පටහැනි, ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි එකඟතා, ගිවිසුම් ජනාධිපතිවරයා විදේශ රටකදී අත්සන් කළත්, එය ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ කියලා එතුමා තීන්දුව දුන්නා.

මේ රටේ ව්‍යවස්ථාවට ගලපා ගන්න බැරි එකඟතාවක් තමුන්නාන්සේලා ඇති කරගෙන තිබෙන බවයි මාගේ විශ්වාසය. අවශ්‍ය කරන ආකාරයට විදේශීය විනිසුරුවරුන්ගෙන් නඩු අහන්න, දේශීය වශයෙන් නීති පද්ධතිය වෙනස් කරනවා. අපි අහන්නේ මෙකයි. මේ රටේ ආරක්ෂක හමුදා මේ විධියට අධිකරණයකට ගෙනෙන්න මොකක්ද කරපු වරද? මේ රටේ ආරක්ෂක හමුදා මේ විධියේ දෙමුහුන් අධිකරණයක් පිහිටුවලා, මේ විධියට මඩවන්න, මේ විධියට වද දෙන්න, ඔවුන් මේ රටට කරපු වරද මොකක් ද? එල්ටීටීඊ විනාශ කළ එකද, පරාජයට පත් කළ එක ද? ඒක රජයේ හමුදාවක වගකීම නොවෙයි ද? මොන රටද තමන්ගේ රටේ තිබුණු අභ්‍යන්තර කැරැල්ලක්, ත්‍රස්තවාදයක් මර්දනය කර ඉවර කළාට පස්සේ, ඒ ඉවර කළ හමුදාව ගැන මෙහෙම හොයන්නේ?

තමුන්නාන්සේලාගේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව 1989 දී ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ මර්දනය කළා. මර්දනය කළාට පස්සේ වගකීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ පනත ගෙනාවා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ විනාශ කළ අය වගකීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ පනත ගෙනැල්ලා ආරක්ෂා කළා. එදා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ මර්දනය කරන විට හමුදාවට ලැබුණු රැකවරණය ඒකයි. නමුත් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය ඉවර කළාට හමුදාව වෙනුවෙන් වගකීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ පනත් එන්නේ නැහැ. දැන් ඒ වෙනුවට එනවා දෙමුහුන් උසාවි දමලා, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට සහ බටහිර රටවලට ඕනෑ කරන ආකාරයට දඩයම් කිරීම සඳහා වූ ක්‍රියාදාමය එනවා. මේක සාධාරණ වන්නේ කොහොමද? මේක යුක්ති සහගත වන්නේ කොහොමද? මේක පිළිගත යුතු ද? මේක ජයග්‍රහණයක් ද? මේක ජයග්‍රහණයක් හැටියට අර්ථකථනය කරන්නේ කොහොමද? ආරක්ෂක හමුදාවල ඉන්න ලක්ෂ සංඛ්‍යාත දරුවන් අද තමුන්නාන්සේලාගේ වචන පිළිගෙන සද්ධ නොකර සිටියාට මේකේ ඇත්ත තත්ත්වය ඔවුන්ට ඇස් පනාපිට පෙනෙන කොට ඒ අය ශාප කරන එකක් නැද්ද? අපි අහන්නේ මේකයි, මානව හිමිකම් කඩ වෙලා තිබෙනවා නම්, එවැනි සිදුවීම් තිබෙනවා නම් අපේ අධිකරණවලට පුළුවන් ඒ බව ඔප්පු කරන්න. අපේ අධිකරණ පද්ධතිය තුළ ඒවා ඔප්පු කරලා තිබෙනවා. 1971 අප්‍රේල් අරගලය මර්දනය කළාට පසුව යුද හමුදාව හා පොලීසියට වෙනම නඩුවක් ආවා ප්‍රේමවතී මනම්පේරි රූප සුන්දරියගේ ඝාතනය සම්බන්ධයෙන්. එහිදී වරදකරුවන්ට දඬුවම් කළා. එතකොට මේ රටේ අධිකරණය එතැනදීත් ක්‍රියාත්මක වෙලා තිබෙනවා. චෙම්මනී සමූහ මිනීවල පිළිබඳව පරීක්ෂණ කෙරුණා. ක්‍රිෂාන්ති කුමාරස්වාමි කියන දෙමළ සහෝදරිය දූෂණයට ලක් කොට මරා දැමීම පිළිබඳව අධිකරණයේ නඩු විභාග වුණා. ඒවා හමුදාව කළා කියලා, නඩු තීන්දු දෙද්දී ඒ අයව සුද්ධ කළේ නැහැ. මගේ මතකයේ හැටියට ඊයේ පෙරේදා උතුරේ අධිකරණයකින් අපේ යුද හමුදාවේ සාමාජිකයන් දෙදෙනෙකුට ජීවිතාන්තය දක්වා සිර දඬුවම් ලබා දුන්නා. තවත් මරණ දඬුවමට ලක් වුණු සුනිල් කියලා හමුදාවේ රණවිරුවෙක් ඉන්නවා.

අධිකරණ පද්ධතියේ මේ තීරණ අපි පිළිගත්තත් නැතත්, අධිකරණ පද්ධතිය භාවිතාවෙන් ඔප්පු කරලා පෙන්වලා තිබෙනවා, යම් කිසි බලය ඉක්මවා යාමක් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා නම්, එවැනි සිද්ධීන් පිළිබඳව වෙනම නඩු අහලා වරදකරුවන් වෙනවා නම් දඬුවම් කරන්න පුළුවන් බව. නීතිය එසේ තිබෙනවා නම්, බලය ඉක්මවා ගිය අවස්ථාවක ඒකට වුවමනා කරන පිළියම් නොකර මොන හේතුවක් මත ද වෙනම දෙමුහුන් උසාවියක් හදලා අතීතයට බලපාන ආකාරයට නීති හදන්නේ? යුද්ධය කරන වේලාවේ නොතිබුණු නීතියක් මේ අවස්ථාවේ ඇති කරන්නේ ඇයි? යුද්ධයක් කරන කොට තමන්ගේ රටේ නීතිය ගැන හමුදාවක් දැන ගන්න ඕනෑ. ඒ නීතිය රැකගෙන තමයි හමුදාව යුද්ධ කරන්නේ. අපි යුද්ධය අවසන් වෙලා අවුරුදු 6කට පසුව ඒ යුද්ධය කරපු කාලයට බලපාන විධියට අලුත් නීතියක් හදනවා. ඒ අලුත් නීතිය රකින්න හමුදාව බැඳිලා නැහැ. හමුදාව බැඳිලා ඉන්නේ ඒ වේලාවේ තිබුණු නීතියට අනුව වැඩ කරන්නයි. නොතිබුණු නීතියක් පස්සේ හදලා අතීතයට බලපැවැත්වෙන ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීම හරි ද? ඒ අතීතයට බලපැවැත්වෙන ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් සිද්ධ වෙන්නේ වෙන මොකක්වත් නොවෙයි. ඒ අය ලෝකයේ යුද අපරාධ කරපු සාහසිකයන් පිරිසක් හැටියට හංවඩු ගැහීමයි.

තමුන්නාන්සේලා කියනවා තමිල්නාඩුවේ ජෙයලලිතා මේකට කැමති නැහැ; කරුණානිධි මේකට කැමති නැහැ කියලා. TamilNet එකත් මේක විවේචනය කරනවා කියලා කියනවා. අපි දන්නවා, බෙදුම්වාදයට වාසිදායක ඕනෑම පියවරක් ආවාම ඒ ඒ කණ්ඩායම් අතර තිබෙන දේශපාලන තරගයේ දී විවිධ ප්‍රකාශ සිදු කරන බව. සුරේන් සුරේන්ද්‍රන් මහත්මයා, - ගෝලීය දෙමළ සංසදයේ ප්‍රකාශකයා - එතුමා තමයි CNN නාලිකාවට කිව්වේ මහින්ද රාජපක්ෂව මරන්න ඕනෑ කියලා. ඒ සුරේන් සුරේන්ද්‍රන් මහත්මයා මොකක්ද කියන්නේ? තමුන්නාන්සේලා බලන්න "Sunday Island" පුවත් පත. 2015.09.28 වන දින "Sunday Island" පුවත් පතට ප්‍රකාශයක් නිකුත් කරමින් සුරේන් සුරේන්ද්‍රන් කියනවා, "මේ යෝජනාව අපි සාදරයෙන් පිළි ගන්නවා. ඉමහත් උද්දාමයෙන් අපි ඒක පිළි ගන්නවා විතරක් නොවෙයි, සැලකිය යුතු ජාත්‍යන්තර මැදිහත්වීමක් සිදුවීම අගය කරනවා" කියලා. ඒ විතරක් නොවෙයි, "බ්‍රිතාන්‍ය මහ රැජිනගේ ආණ්ඩුවට එක්සත් ජනපද රජයට සහ යුරෝපීය රටවල ආණ්ඩුවලට තමන් ස්තුති කරන බවත් සුරේන් සුරේන්ද්‍රන් මහත්මයා කියනවා. කරුණානිධි, ජෙයලලිතා දෙගොල්ලන් අතර තිබෙන මේ වඩාත්ම දෙමළ ප්‍රේමී වීමේ තරගයට ඒ ගොල්ලන් කරන ප්‍රකාශ ඇති. හැබැයි, මේ ගෝලීය දෙමළ සංසදය ඇතුළු මේ මෙහෙයුම පිටුපස සිටි නියම බඩු ටික, මේ මෙහෙයුම පිටුපස දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ක්‍රියාත්මක වුණු සියලු දෙනා පිළිගෙන ඉවරයි, අවශ්‍ය තත්ත්වය අපට නිර්මාණය කර ගන්න පුළුවන් වුණා කියලා. මේකද ජයග්‍රහණය? මේකද මේ රට බලාපොරොත්තු වුණු වෙනස? ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ යෝජනාවට අපි සම අනුග්‍රාහකත්වය දරලා අපේ යෝජනාවට ඇමෙරිකාව එකඟ වුණා කියලා කිව්වාම හරි ද? දැන් කොහොමද මේ ප්‍රශ්නය ජාත්‍යන්තර අධිකරණයකට ගෙනයන්නේ? තමුන්නාන්සේලාම කියනවා ක්‍රම තුනයි තිබෙන්නේ කියලා. එකක් තමයි රෝම ප්‍රඥප්තියට අත්සන් කරලා තිබෙනවා නම් කෙළින්ම නෙදර්ලන්තයේ හේග් නුවර තිබෙන ජාත්‍යන්තර අපරාධ අධිකරණයට මේ ප්‍රශ්නය ගෙනයන්න පුළුවන්. තමුන්නාන්සේලාම කියනවා, ඔබතුමන්ලාගේ අගමැතිතුමා ඒකට අත්සන් කළේ නැහැ කියලා. හොඳයි. ඊළඟ ක්‍රමය තමයි මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂ අධිකරණයක් පිහිටුවන්න ආරක්ෂක මණ්ඩලයේ යෝජනාවක් සම්මත කරගන්න පුළුවන්. නමුත් ආරක්ෂක මණ්ඩලය තුළ ඒක කරන්න බැහැ. මොකද, චීනය හා රුසියාව එයට එකඟ වන්නේ නැති නිසා. තුන්වැනි ක්‍රමය මොකක්ද? අදාළ චෝදනාවට ලක් වුණු රටේ ආණ්ඩුව එකඟ කර ගෙන විශේෂ අධිකරණයක්

පිහිටුවීම. ඔය ක්‍රම තුනෙන් එකක් විතරයි ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ. ඔබතුමන්ලා කියන විධියට දැන් මේ පළමුවැනි ක්‍රමයටත් බැහැ, දෙවැනි ක්‍රමයටත් බැහැ. ආරක්ෂක මණ්ඩලය තුළ එහෙම යෝජනාවක් සම්මත කර ගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ.

තුන් වැනි, අවසාන ක්‍රමය තමයි අදාළ ආණ්ඩුව එකඟ කරවාගෙන, කර ගැනීම. දැන් මීට කලින් මේ වාගේ ආණ්ඩු හැදුවේ කොහේද? ඉරාකයේ හැදුවා. ඉරාකයේ දෙමුහුන් උසාවියක් හැදුවා. සදාම් හුසේන් එල්ලා මැරුවේ ඒ දෙමුහුන් උසාවියෙන් ලබා දුන් තීන්දුව මතයි. ඊළඟට සියරාලියොන්වල හැදුවා. ඊළඟට කාම්බෝජයේ හැදුවා. කාම්බෝජයේ හැදුවේ පොල්පොට්ගේ පාලනයෙන් සිදු වුණු අපරාධ ගැන සොයන්නයි.

හැබැයි දරුණු ත්‍රස්තවාදයක් පරාජයට පත් කරලා ජාතියට නිදහස හා ජයග්‍රහණය හිමි කර දුන් තමන්ගේ ආරක්ෂක හමුදාවට එරෙහිව ඉතිහාසයේ පළමු වැනි වතාවට දෙමුහුන් උසාවියක් පණ ගැන්වෙන අවස්ථාව මෙය බවට පත් වනවා. තමුන්නාන්සේලා අද මොනවා කිව්වත්, මේ දෙමුහුන් උසාවිය පිහිටුවීමට අදාළ අණපනත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට එනකොට මේකේ තිබෙන ඇත්ත භයානකකම තමුන්නාන්සේලාට තේරේවි. අපි තමුන්නාන්සේලාගෙන් මේ විවාදය ඉල්ලුවේ මේ සත්‍ය කරුණු ටික ගැන සාකච්ඡා කරන්නයි. මොන පක්ෂවල මන්ත්‍රීවරුන් වුණත් අප කවුරුත් ඒ ලබපු සහනයට හා නිදහසට කෘතවේදී වන්නට ඕනෑ. ජීවිත අවදානම දරා ගෙන සටන් වැදුණු රණ විරුවන් ගැන අප කවුරුත් කෘතවේදී වන්නට ඕනෑ. ඒ අය දේශපාලන පක්ෂයක කවුරුවත් නොවෙයි. ඒ අය මේ රටේ අම්මලා තාත්තලාගේ දරුවන්. ඒ දරුවන් දිනා දුන් ජයග්‍රහණය භුක්ති විඳින ගමන්, ඒ සාමය, නිදහස භුක්ති විඳින ගමන් ඒ අයව දඬු කඳේ ගහන මෙහෙයුමකට පණ දෙන්න අත ඔසවන්න අපට පුළුවන් වෙන්න බැහැ. එහෙම වෙන්න බැහැ. ඔබතුමන්ලා ආණ්ඩුවේ, අපි විපක්ෂයේ හිටියා කියලා එහෙම වෙන්න බැහැ. අප කාටත් ඒ වග කීම තිබෙනවා. ඒ නිසායි අප කියන්නේ, අද මොන බොරුවලින් මේක වහන්න හැදුවත්, ඒකට අදාළ අණපනත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන විට, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතැම් සංශෝධන ගෙනෙන්න තමුන්නාන්සේලා පියවර ගන්නා විට මේකේ ඇත්ත තත්ත්වය මීට වඩා හෙළි වෙනවා, නිරාවරණ වෙනවා කියලා. ඒක වළක්වන්න බැහැ. ඒ නිසා අප ඉතාම ඕනෑකමින් ඉල්ලන්නේ කරුණාකරලා මේ අපරාධයට ඉඩ දෙන්න එපා කියලායි. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් එකඟ වුණු පමණින් මේක නීත්‍යානුකූල වන්නේ නැහැ. ඒක තමයි මීට කලින් දීපු නඩු තීන්දුවලදී පිළිගැනුණේ. විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා හැටියට මංගල සමරවීර ඇමතිතුමා මේකට එකඟ වුණු පළියට, ශ්‍රී ලංකා රජය සම අනුග්‍රාහකත්වයක් දැරූ පළියට මෙය අපේ නීතියේ කොටසක් බවට පත් විය යුතු නැහැ. එහෙම වෙන්න බැහැ. ඒ නිසා තමයි අප කියන්නේ තමුන්නාන්සේලා මේ පියවර ගන්නවා නම්, ජනමත විචාරණයකට භාජන කිරීමෙන් මිස මේ පියවර ගන්න එපා කියලා. මේ රටේ ආරක්ෂක හමුදාව යුද්ධ කරන කොට නොතිබුණු නීතියක් දැන් හදලා, ඒ අලුත් නීතියට අනුව ඔවුන් වරදකාරයෝද, නිවැරැදිකාරයෝද කියා බලන එක යුක්ති සහගත නැහැ. ඒ ක්‍රියාදාමය යුක්ති සහගත නැහැ. එහෙම ක්‍රියාදාමයක් පටන් ගන්නවා නම්; දෙමුහුන් උසාවියකින් එහෙම ක්‍රියාදාමයක් පටන් ගන්නවා නම්, ජනතාවගේ මතය විමසීමකින් තොරව එය කළ යුතු වන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා පසු ගිය ජනවාරි 8 වැනිදා ජනාධිපතිවරණය දිනුවා නම්, පසු ගිය අගෝස්තු 17 වැනිදා මහ මැතිවරණය දිනුවා නම්, එහෙම නම් ජනමත විචාරණයක් තියලා මේ මතය ජයග්‍රහණය කර ගන්නත් තමුන්නාන්සේලාට බැරි වෙන එකක් නැහැ. මේක මේ රටේ අනාගත පැවැත්ම සමඟ බැඳුණු ප්‍රශ්නයක්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඊළඟ අවදානම මොකක්ද?

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට වෙන් කළ වෙලාවෙන් තව විනාඩි තුනක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

හොඳයි. මම කථාව අවසන් කරන්නම්.

ඊළඟ අවදානම මොකක්ද? මේ දෙමුහුන් අධිකරණයෙන් සමූහ මිනිස් ඝාතනයක් හෝ යුද අපරාධ ලෙස සැලකෙන දෙයක් සිදු වී ඇති බවට තීන්දුවක් ආවොත්, ආරක්ෂාව සඳහා වග කීම - R2P - Responsibility to Protect - යන ජාත්‍යන්තර නෛතික සංකල්පයට අනුව මොකක්ද වෙන්නේ? දැනටමත් උතුරු පළාතේ මහ ඇමති සී.වී. විග්නේෂ්වරන් මැතිතුමා මුළු ලෝකයටම යෝජනාවක් සම්මත කර යවා තිබෙනවා, 1948 ඉඳලා හැම රජයක් යටතේම දෙමළ ජනතාව සමූහ වශයෙන් ඝාතනය වනවා, ඔවුන්ට හිරිහැර සිදු වනවා, අපරාධ සිදු වනවා කියලා. "මේ රජය යටතේ අපට ආරක්ෂාව නැහැ" කියලාත් තිබෙනවා.

යුද අපරාධයක්, සමූහ මිනිස් ඝාතනයක්, තොග වශයෙන් සිවිල් ජනයා මරා දැමීමක් සිදු වී තිබෙන බවට මේ දෙමුහුන් උසාවියෙන් තීන්දුවක් ආවොත් එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා මණ්ඩලයෙන් ඒ තීන්දුව බලවත් ලෙස උපයෝගි කර ගෙන උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කොට වෙනම රාජ්‍යයක් ලෙස පිළිගන්න කියා කියන්න පුළුවන්. "අපට මේ රජයේ හමුදාවෙන් ආරක්ෂාව නැහැ. රජයේ පොලීසියෙන් අපට ආරක්ෂාව නැහැ. අහවල් නඩු තීන්දුවෙන් ඒක සනාථ වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපට ආරක්ෂාව නැහැ. ආරක්ෂාව සඳහා වග කීම කියන සංකල්පය යටතේ අපව වෙනම රාජ්‍යයක් හැටියට පිළිගන්න" කියන තැන දක්වා මේ ක්‍රියාදාමය ඉදිරියට යනවා. මේක තමුන්නාන්සේලා සහ අප අතර ඇති වන සම්ප්‍රදායික විවාදයක් කර ගන්න එපා. තමුන්නාන්සේලා සහ අප අතර සිදු වන සම්ප්‍රදායික දේශපාලන මත ගැටුමේ කොටසක් බවට පත් කර ගන්න එපා. මේක මේ රටේ, ජාතියේ අනාගතය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. මේ රටේ යුද හමුදාවෙන් වරදක් සිදු වෙලා තිබෙනවා නම්, මේ රටේ තිබෙන නීතියට අනුව ඒ සිද්ධිය පිළිබඳව පරීක්ෂණ කරන්න. වරදක් සිදු වෙලා තිබෙනවා නම් අනෙක් නඩු අහනවා වාගේ තිබෙන නීතියට අනුව මේ රටේ උසාවි පද්ධතිය තුළ ඒ නඩු අහන්න. අධිකරණය ස්වාධීන නැහැ කියනවා නම්, තමුන්නාන්සේලා දැන් අධිකරණය ස්වාධීන කරන්න. අධිකරණය ස්වාධීන කරලා නඩු අහන්න. එහෙම නැතුව අන්තර්ජාතික වශයෙන් එන බලපෑම්වලට යටත් වන්න එපා. දැන් අපට කියනවා, ආර්ථික සම්බාධක පැනවෙනවා කියලා. ජිනීවා මානව හිමිකම් කොමිසම ලෝකයේ මොන රටකටවත් සම්බාධක පනවා නැහැ. එහෙම කරන්න ජිනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට බලයකුත් නැහැ. සම්බාධක පැනවෙනවා කියා බිල්ලෝ පෙන්වලා මේ රටේ ජනතාව බය කරලා, යටත් වීම ඊට වඩා හොඳයි කියලා අර්ථකථනය කරන්න හදනවා. මේක පිළිගන්නේ කොහොමද? ඒ නිසා අපි තමුන්නාන්සේලාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලන්නේ මේ යටත් වීම ජයග්‍රහණයක් හැටියට හුවා දක්වලා මීට සම්බන්ධ ඇත්ත, නිවැරදි මතය සමාජගත වීම වළක්වන්න එපා කියලයි. ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා විසින් මෙන්න මෙහෙම ප්‍රකාශයක් කළා. එතුමා විසින් කරන ලද ප්‍රකාශය 2015.10.12 වැනි දින "ලංකාදීප" පුවත් පතේ පස් වැනි පිටුවේ පළ වී තිබුණා.

එතුමා කළ ප්‍රකාශයක් එම පුවත් පතේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

"ජිනීවාවල පිහිටි එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමිසම අපේ රට ගැන ගත්ත තීරණවලදී අපි රටක් ලෙස ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ගත්

[ගරු විමල් වීරවංශ මහතා]

ජයග්‍රහණය අනික් පැත්ත හරවන්න අන්තවාදී දේශපාලකයන් කටයුතු කරමින් ඉන්නවා. එහිදී රට තුළ නොසන්සුන්තාවක් ඇති කරන අසත්‍ය පතුරවන නැතිව පටු අන්තවාදී හඬට කන් දෙන්න එපා කියලා මම ජනතාවට කියනවා. එහිදී රාජ්‍ය මාධ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන මාධ්‍ය ජනතාව වෙනුවෙන් සත්‍යය තොරතුරු ඉදිරිපත් කරමින් හොඳින් ඉටුකිරීම ගැන මම ඔවුන්ට ස්තුති කරනවා. දැන් අපිට තියෙන්නේ රටක් ලෙස ඉටු කළ යුතු කාර්යයකුයි."

ස්තුති කරන්න වටිනවා තමයි. මොකද, මාධ්‍යවල අප මේ පෙන්වන මතය නියෝජනය වන්න අද ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුව තුළත් බලනවා මේ මතයට පුළුවන් තරම් අඩු කාලයක් දීලා හංස පූට්ටුවට අයිති විපක්ෂයට වැඩි කාලය දීලා, සන්ධානයේ ඇමතිවරුන් හැටියට ඔහේ කටයුතු කරන අයත් විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට හුවා දක්වා මෙතැන කථා කරන්න තිබෙන අයිතිය හා අවකාශයත් සීමා කරන්න, කොටු කරන්න. ඒ නිසයි අප ඒ අවස්ථාවේ නැඟී සිටියේ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අප කියන්නේ, මෙය නිවැරැදි දෙයක් නම් මේ අදහස්වලට බය වෙන්න අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ කියලායි. "දිවයින" ඉරිදා පුවත් පත මගෙන් මේ ගැන සාකච්ඡාවක් අරගෙන ගියත්, ඒ අයට තිබෙන විවිධ බලපෑම් හේතුකොටගෙන එය පළ කළේ නැහැ. අපි කියන්නේ නැහැ ඒ අය එය තමන්ගේ කැමැත්තෙන් පළ නොකර සිටියාය කියා. ඇත්ත කථාව, මෙහි සත්‍ය තත්ත්වය පිළිබඳ කරුණු දැනගන්න තිබෙන අවස්ථාව අහුරා තිබීමයි. එහෙම නොකර මේ ගැන අප අතර නියම බුද්ධිමය සංවාදය කරමු. වැදගත් විධියට ඒ සංවාදය කරලා මෙහි ඇත්ත හොඳ හෝ ඇත්ත නරක තේරුම් ගනිමු. බොරු හොඳ හෝ බොරු නරක නොව, ඇත්ත හොඳ හෝ ඇත්ත නරක තේරුම් ගෙන, රට බේරා දීපු ආරක්ෂක හමුදාව බිල්ලට නොදී, ජාතිය දිනාගත් සාමය හා සුරක්ෂිතභාවය බිල්ලට නොදී, රටේ ඒකීයභාවය අවදානමට හෙළන අනතුරුදායක මාවතකට මේ රට ඇද වට්ටන්නේ නැතිව, ජාත්‍යන්තර බලවතුන්ගේ දඩ බිමක් බවට මේ රට පත් වෙන්න ඉඩ දෙන්නේ නැතිව, මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ කාර්යාලය මේ රටේ ආණ්ඩුකාරයාගේ කාර්යාලය බවට පරිවර්තනය වන්න ඉඩ දෙන්නේ නැතිව මේ අවදානම කලින් තේරුම් ගෙන මෙතැනින් ගැලවීම සඳහා පියවර ගන්න ඔබ සියලුදෙනාට හැකි වේවා කියා පතනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සටන් විරාම ගිවිසුම ගැනත් මුල් අවස්ථාවේ සිට අප මේ ගරු සභාවේ අනතුරු හඟවන විට අපට ප්‍රති උත්තර විධියට ලැබුණේ, එහි තිබෙන වාසිදායක යැයි කියන, සුභදායක යැයි කියන, අනර්ඝ යැයි කියන කරුණු සමූහයක්. උණු වතුර ළිංවලින් නාන්න හැකි වීම, නාගදීපය වඳින්න පුළුවන් වීම වාගේ සුන්දර කථා අපට අහන්න ලැබුණා. එබඳුම, ඒ වර්ගයේම සුන්දර කථා එදාට වඩා කටවල් ගොඩකින් අද ඇහෙමින් තිබෙනවා. වෙනස තිබෙන්නේ, එදා නොතිබුණු කටවල් ගොඩක් අද එකතු වී තිබීමයි. ජාතික ලැයිස්තුවෙන් බුරුත්තක් ගත්තා. ඒ බුරුත්තේ කොන්ත්‍රාත්තුව බවට පත් වෙලා තිබෙනවා, මේ සියලු ක්‍රියා දාමයන්ට අවශ්‍ය කරන සුජාතභාවය ලබා දීම. එතැනට වැටෙන්නේ නැතිව බොරු කරුණු මත නොව සත්‍ය කරුණු මත වාද කරලා අපි කවුරුත් මෙහි ඇත්ත නැත්ත රටට පෙන්වමු. ඒ පිළිබඳ වගකීම ඔබ සියලුදෙනාට තිබෙන බව අවධාරණය කරමින් මම මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
මීළඟට ගරු රාජිත සේනාරත්න අමාත්‍යතුමා.

එතුමාගේ කථාවට පෙර කවුරුන් හෝ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු මූලාසනය සඳහා ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මන්ත්‍රීතුමාගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු පාලිත රංගෙ බණ්ඩාර මහතා (නිපුණතා සංවර්ධන හා වෘත්තීය පුහුණු රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு பாலித ரங்கே பண்டார - திறன் அபிவிருத்தி மற்றும் தொழில்பயிற்சி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Palitha Range Bandara - State Minister of Skills Development and Vocational Training)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, "ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මන්ත්‍රීතුමා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මම යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු මුජිබුර් රහුමාන් මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනාරූඪ විය.
அதன்பிறகு, மாண்புமிகு முஜிபுர் ரஹுமான் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.
Whereupon THE HON. MUJIBUR RAHUMAN *left the Chair, and* THE HON. EDWARD GUNASEKARA *took the Chair.*

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු රාජිත සේනාරත්න අමාත්‍යතුමා කථා කරන්න.

[අ.භා. 1.32]

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා (සෞඛ්‍ය, පෝෂණ හා දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன - சுகாதாரம், போசணை மற்றும் சுதேச மருத்துவ அமைச்சர்)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne - Minister of Health, Nutrition and Indigenous Medicine)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙහිදී පවත්වපු කථා මම ඇහුවා. ඒ කථාවල කිසිම-

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
හරයක් නැද්ද?

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
කාගේවත් කථාවල හරයක් නැහැ කියලා මා කියන්නේ නැහැ. ඒ යෝජනාවලිය ගැන කිසිම අවබෝධයක් නැතිවයි සමහරුන් කථා කළේ. එතුමන්ලා එක්කෝ ඒ යෝජනාවලිය කියවා නැහැ. එක්කෝ එය ඉදිරිපත් කරන්න කැමැති නැහැ. මොකක්ද එහි තිබෙන 6වන යෝජනාව? එහි පැහැදිලිව සඳහන්ව තිබෙනවා, "... නීතිඥයන්, අභිචෝදකයන් හා විමර්ශකයන්ගෙන් සමන්විත විශේෂ උපදේශක කාර්යාලයක සහභාගීත්වය..." කියා. එය පළමුවැනි කාරණයයි. දෙවැන්න මොකක්ද? විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, මෙහිදී ක්‍රියා කරන්නේ අපේ රටේ නීතියට අනුව නොවෙයි කියලා. මෙහි 6වන යෝජනාවේ පැහැදිලිව කියනවා, "....ඇතුළු ශ්‍රී ලංකා අධිකරණ යාන්ත්‍රණයක බලය යටතේ අවශ්‍ය බව මේ සම්බන්ධයෙන් තවදුරටත් වැදගත් වන බවට සහතික කිරීමට කැමැත්තෙමු." කියලා. අපේ රටේ, එනම් ශ්‍රී ලංකා අධිකරණ යාන්ත්‍රණයක බලය යටතේ තමයි මෙය ක්‍රියාත්මක වන්නේ. එහෙම නම්, මොනවාද මේ කියන සහභාගිත්වය? සහභාගිත්වය 4ක් වෙන්න පුළුවන්. එකක්, නිරීක්ෂකයන්. තවත් එකක්, තාක්ෂණික සහාය. එහෙම නැත්නම්,

නීතිමය සහාය. එහෙමත් නැත්නම් විනිශ්චයකාරවරුන්. කවුද මෙය තීන්දු කරන්නේ? එක්සත් ජාතින්ගේ සංවිධානය ද? නැහැ. මේ තිබෙන්නේ, යෝජනා අංක 20. [බාධා කිරීමක්] ගරු මන්ත්‍රීතුමා, හොඳට අහගෙන ඉන්න. එහි සඳහන් වෙනවා, "ශ්‍රී ලංකා රජය සමඟ සාකච්ඡා කර ඔවුන්ගේ එකඟත්වය ලබාගෙන, ඉහත කී පියවර ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය උපදෙස් හා තාක්ෂණික සහාය ලබාදීම සඳහා ..... දිරිමත් කිරීමට කැමැත්තෙමු." කියා. මෙහි තිබෙනවා ඊට ඉස්සර වෙලා තිබෙන සියලු යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරන්නේ, ශ්‍රී ලංකා රජය සමඟ සාකච්ඡා කර ඔවුන්ගේ එකඟත්වය ලබාගෙන බව. එහෙම නම් මොකක්ද ප්‍රශ්නය?

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ගරු ඇමතිතුමනි, බාධා කරනවාට සමා වන්න. ඔබතුමා කියන දේ පෙන්නුම් කරන්න පුළුවන් නම්- [බාධා කිරීමක්] 20වන යෝජනාවෙහි කියන්නේ, "procedures mandate holders to provide..." කියායි.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)

No. I will read it for you. It states, I quote :

"20. Encourages the Office of the High Commissioner and relevant special procedures mandate holders to provide, ..."

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

There you are.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)

Wait, wait.

"......in consultation with and with the concurrence of the Government of Sri Lanka, advice and technical assistance on implementing the abovementioned steps."

It states, "With the concurrence of the Government of Sri Lanka".

ඔබතුමාත් දැන් ජාතිවාදීනුත් එක්ක පැටලිලා පල් වෙලා ඉන්නේ. "ඩඩ්ලිගෙ බඩේ මසල වඩේ" කියලා ඒ කාලයේ කිව්වා. අද ඒකේ දෙවන එක. ලෙනින් කියා තිබෙනවා, "අන්තවාදය පළමුව රඟ දක්වනවා, දෙවන වර රඟ දක්වන්නේ විගඩමක්"ය කියලා. අද වමේ කියන කට්ටිය විගඩමක්. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද තමුන්නාන්සේලාගේ "වම" නැහැ. තමුන්නාන්සේලාට ලජ්ජා නැති වුණාට අපි කවදාවත් ඔය තත්ත්වයට වැටෙන්නේ නැහැ. ඒක මතක තබා ගන්න. ලජ්ජා නැතුව කථා කරන්නේ නැතුව තමුන්නාන්සේගේ ප්‍රතිපත්තිය තබා ගන්න. අද පිළිගන්නේ නැහැ, වාසු පිල. තමුන්නාන්සේ අද ඉන්නේ තුට්ටු දෙකේ ජාතිවාදීන් එක්කයි. [බාධා කිරීමක්] ඔබතුමා අඩු ගණනේ පාර්ලිමේන්තුවේ හැසිරෙන්න දැන ගන්න. ඔබතුමා ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීවරයෙක් නේ.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ඒක මා හොඳට දන්නවා.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)

දන්න නිසා නේ පසු ගිය දවස්වල කුණුහරුපත් කිව්වේ. [බාධා කිරීමක්] ඒ තමයි කඩා ගෙන වැටීම. ඒ තමයි කඩා ගෙන වැටීම. දැන් පෙනෙන්නේ නැද්ද? එතුමාත් කථාවක් පවත්වනවා. 1970 ඉඳලා පාර්ලිමේන්තුවේ සිටියා, පැරදි-පැරදී. [බාධා කිරීමක්]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ කෙටුම්පත් යෝජනාවලියේ "පෙර වදනට අදාළ ඡේද" යටතේ පීපී. 4.හි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වෛරීභාවය, නිදහස, සමගිය හා භෞමික අඛණ්ඩතාව කෙරෙහි ඇපකැප වන බවට ප්‍රතිඥා දෙමින්"

අපේ ස්වෛරීභාවයට, භෞමික අඛණ්ඩතාවට යටත්වයි මේ යෝජනාවලිය ගෙනෙන්නේ.

ඊළඟට පීපී. 12.හි මෙසේ සඳහන් වනවා:

"..... සියලුම ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට සාමකාමී හා ඒකීය භූමියක් තුළ මානව හිමිකම් පූර්ණ වශයෙන් භුක්ති විඳීම සඳහා ඇති අයිතිය ගැන නැවත ප්‍රතිඥ දෙමින්, "

අපේ රටේ "unified nation" කියලායි කියන්නේ. රට බෙදීමට විරුද්ධව, එකම රටක් තුළ සියලුම ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට සාමකාමීව ජීවත් වීමේ අයිතිය ගැන නැවත ප්‍රතිඥා දෙමිනුයි මේ යෝජනාව ගෙනැවිත් තිබෙන්නේ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතින්ගේ සංවිධානයේ යෝජනාවලියේ පීපී. 21 යටතේ LLRC එක ගැන මොනවාද තිබෙන්නේ? පීපී. 21. යටතේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධාන කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ ඇති හිතකර නිර්දේශ ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කරන මෙන් ශ්‍රී ලංකා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිමින්,"

දැන් මේ සභාවේ කිව්වා, දරුස්මාන් වාර්තාවත් ක්‍රියාත්මක කරන්නය කියලා. LLRC වාර්තාවේ favourable proposals ටික ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලායි මේ යෝජනාවලියේ තිබෙන්නේ. සියල්ලම ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා නැහැ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ඒ යෝජනාවලියේ පීපී. 23 බලන්න. ඒ යෝජනාවලිය මෙවැනි තත්ත්වයකට ගෙනෙන්න සිදු වුණේ ඇයි කියලා ඔවුන් කියනවා.

ඒ යෝජනාවලියේ පීපී. 23. යටතේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

".......මානව හිමිකම් කවුන්සල යෝජනාව මගින් ඉල්ලා සිටි විමර්ශනය අවශ්‍ය වූයේ වගවීම පිළිබඳ විශ්වාසනීය ජාතික ක්‍රියාවලියක් නොමැති වූ නිසා බව හඳුනා ගනිමින්,"

මේකම නේද, අපේ ඩිව් ගුණසේකර හිටපු ඇමතිතුමා දැන් ටික දවසකට කලින් කිව්වේ?

ගෝමින් දයාසිරි මහත්මයා 2015 ඔක්තෝබර් 04වන දා "ඉරිදා ලංකාදීප" පත්‍රයට මොකක්ද කියන්නේ?

"..... ඇමෙරිකාව වැනි රටවල් සමඟ ගිවිසුම්වලට එළැඹීමේදී ඔහු සිදුකර ඇත්තේ මේ රටේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා ශක්තිමත් ප්‍රවේශයක් ලබා ගැනීමට උත්සාහ කිරීමය. මෙහිදී අප අමතක නොකළ යුතු කාරණයක් වන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ යුගයේදී මෙම ප්‍රශ්නය

[ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා]

සම්බන්ධයන් වන අභ්‍යන්තර පරීක්ෂණයක් නොකිරීමේ විපාකවලට අපට දැන් මුහුණ දීමට සිදුවී තිබෙන බවය."

මෙන්න, එතුමාම කියන කථාව. අද එතුමා ඉන්නවා, වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමාට වඩා ඉදිරියෙන්.

තවදුරටත් එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"මුල් අවස්ථාවේදීම අප කළ යුතුව තිබුණේ අභ්‍යන්තර පරීක්ෂණයකට යෑමය. එය කළ යුතුව තිබුණේ යුද්ධය අවසාන වීමත් සමගමය. පසුගිය රජය එම පියවරට නොගිය නිසා අපද අද මෙලෙස අනාථ තත්ත්වයට පත්වී තිබේ."

මෙන්න මේකයි අද තත්ත්වය. මේක තමයි ඇත්ත කථාව. මේක තමයි ඉතිහාසය.

ඒ විතරක් නොවෙයි. දැන් බලන්න, ඩිව් ගුණසේකර හිටපු ඇමතිතුමා කියන එක. ඒකම තමයි එතුමා කියන්නේත්.

සැප්තැම්බර් මස 16 වන දින "මව්බිම" පත්‍රයේ මාධ්‍ය සාකච්ඡාවේදී එතුමා මෙහෙම කියනවා:

"යුද සමයේ සිදුවූ බව කියන මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම සම්බන්ධයෙන් දේශීය පරීක්ෂණයක් කිරීමට එකඟ වීඇති බැවින් එම ලිහිල් තත්ත්වය ඇති විය හැකි බව ඔහු පෙන්වා දුන්නේය."

ඒ විතරක් නොවෙයි. තවදුරටත් එතුමා මෙහෙම කියනවා:

"යුද හමුදාවට නීතියක් තියෙනවනේ. නිකන් අහිංසක මිනිස්සු මරන්න බැහැනේ. පරීක්ෂණයක් කරලා වැරැදිකරුවන්ට දඬුවම් දෙන්න ඕන. ඒකනේ ශිෂ්ටසම්පන්නත්වය කියන්නේ. මට හිතෙන්නේ එතකොට මේ ප්‍රශ්න ඉවර වෙයි."

ඉන් පසුව තවදුරටත් එතුමා මෙහෙම කියනවා:

"අපට යුද්ධයේදී චීනය, ඉරානය, පාකිස්තානය, වියට්නාමය, රුසියාව සහයෝගය දුන්නා. ඇමෙරිකාව, ඉන්දියාව ඒ වෙලාවේ නිහඬව හිටිය. තමිල්නාඩුවේ පවා ජයලලිතයි, කරුණානිධියි නිහඬව හිටිය. ඒක නිසා තමයි එදා ජයග්‍රහණය කරගන්න පුළුවන් වුණේ.

අපට වැරදුණේ යුද්ධය ඉවර වුණාට පස්සේ කරන්න ඕන දේවල් ටික යුද්ධය අවසන් වෙලා බාහිර බලපෑම් එන්න කලින් අපේම පරීක්ෂණයක් කළා නම් මේ ප්‍රශ්නය ඔඩුදුවන්නේ නැහැ.."

මේ කියන මනුෂ්‍යයා තමයි දැන් ගිහිල්ලා විහාර මහාදේවි උද්‍යානයේ ගස් යට වාඩි වෙන්නේ ජාතිවාදීන් එක්ක.

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා
(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர)
(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)
ගරු ඇමතිතුමනි,-

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)

ඔබතුමාගේ කථාවේදී උත්තර දෙන්න කෝ. [බාධා කිරීමක්] නැහැ. පැහැදිලි කරන්න ඕනෑ නැහැ. ඔබතුමාටත් කථා කරන්න අවස්ථාව තිබෙනවා නේ. ඒ විතරක් නොවෙයි. බලන්න, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කියන එක.

"ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුකූලව සියලු පළාත් සභාවලට ඵලදායි ලෙස කටයුතු කළ හැකි බව තහවුරු කර ගැනීම සඳහා, ශ්‍රී ලංකා රජය දිරිමත් කිරීමට ද කැමැත්තෙමු. "

නමුත් එතුමා කිව්වේ මොනවා ද? ඉඩම් බලතල, පොලිස් බලතල ගැන. පළාත් සභාව ඵලදායී විධියට ගෙන යන්න තමයි මෙතුමන්ලාගේ 16 වන යෝජනාවෙන් කියලා තිබෙන්නේ. මොකක්ද මේකේ තිබෙන වරද? අනික, එතුමන්ලා හේතු කියනවා. මේ තරම් දුර්වල යෝජනාවක් ගෙනෙන්නට එතුමන්ලා හේතු කියනවා. ඒ හේතුව තමයි පීපී. 6. යටතේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ. එහි මෙසේ සඳහන් වනවා:

"2015 ජනවාරි මාසයේදී හා අගෝස්තු මාසයේදී පැවැති ඓතිහාසික නිදහස් හා සාධාරණ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මැතිවරණ ගැන සතුටු වෙමින්,"

ඊළඟට, පීපී. 8. යටතේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

"මානව අයිතිවාසිකම්වලට වැඩි වැඩියෙන් ගරු කිරිම සහ යහපාලනය හා ප්‍රජාතන්ත්‍රික ආයතන ශක්තිමත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් 2015ජනවාරි මාසයෙන් පසුව ගන්නා ලද පියවර සතුටින් පිළිගනිමින්,"

ඊළඟට පීපී. 9. යටතේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

"අල්ලස් ගැනීම, දූෂණ, වංචා හා බරපතළ වැරදි ලෙස පාවිච්චි කිරීම පිළිබඳ චෝදනා පිළිබඳ විමර්ශන පැවැත්වීම, එම විමර්ශනවල වැදගත්කම අවධාරණය කිරීම සහ දුර්විපාක බලපැවැත්වීම වැළැක්වීමෙන් තොරව හා යහපාලනයෙන් යුතුව කටයුතු කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් දරන ලද ප්‍රයත්න සතුටින් පිළිගනිමින්,"

මේ විධියට දිගටම කියනවා, මේ වාගේ දුර්වල යෝජනා, මේ තරම් අඩු යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට හේතු. මේ තිබෙන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා පත් කරපු පරණගම කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව. මේකේ තත්ත්වය මොකක්ද? දැන් තමුන්නාන්සේලා කථා කරන්නේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමයේ යෝජනාව ගැනනේ. කියවන්නකෝ පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාව.

එහි Paragraph 47 යටතේ මොකක්ද තිබෙන්නේ?

I quote:

"It is clear to the Commission that this doctrine may be engaged as it concerns the allegations relating to the 'white flag killings' of LTTE leaders and the images of executions that have formed the subject matter of a series of Channel 4 television broadcasts. The Commission is of the view, as found by the LLRC, that there are matters to be investigated in terms of specific instances of deliberate attacks on civilians. These matters must be the subject of an independent judicial inquiry. There are credible allegations, which if proved to the required standard, may show that some members of the armed forces committed acts during the final phase of the war that amounted to war crimes giving rise to individual criminal responsibility."

මේ පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාව. මේක UN වාර්තාවට වඩා එහාට යනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. මේ වාර්තාවේ Paragraph 450 යටතේ මොකක්ද තිබෙන්නේ?

I quote:

"The Commission takes the view that the extra-judicial executions of 18 May 2009 that were dubbed 'White Flag Killings' in the Channel 4 programmes must be the subject of an independent judicial inquiry. These events are alleged to have led to the deaths of Balasingham Nadesan, the head of the political wing of the LTTE, and Seevaratnam Pulidevan, the LTTE's head of the peace secretariat, and others who are said to have emerged under the protection of a white flag and on assurances of their personal safety. If proven, such conduct undoubtedly qualifies as a war crime under the Hague Regulations, …"

මෙහෙම සඳහන් වන්නේ, පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ. මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ වාර්තාව. මේවා පෙන්වා දීලා නැහැ, UN වාර්තාවේ. ඒ විතරක් නොවෙයි. Channel 4 එක ගැන මොකක්ද කියන්නේ? පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාව Channel 4 එක පිළිගන්නවා. Channel 4 එකේ තිබෙන ඒවා පරීක්ෂා කරන්නය කියනවා. Sir, Paragraph 77 of the Report states, I quote:

"This Commission is acutely conscious of the 'Channel 4' allegations. It is critical of Channel 4 for not releasing the original video footage to the GoSL, but accepts that despite some opinions to the contrary, the weight of independent expert analysis of the video footage suggests the images are unlikely to be faked. The Commission is mindful of the fact that forensic pathology and other corroborative expert evidence support the video footage as genuine. "

Paranagama Report එකේ Paragraph 427 යටතේ කියනවා, "the Commission endorses the authenticity of the C4 footage" කියා. මොකද, ඒවා ගැන කියන්නේ? මේ UN එකේ යෝජනාව, ජාත්‍යන්තරය ගෙනෙන යෝජනාව ගැන කථා කරනවා. මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ යෝජනාව, -පරණගම කියන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්තයාගේ හොඳ යාළුවා. ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා මෙතැන සිටිනවා ද දන්නේ නැහැ. එතුමා දන්නවා, කොච්චර යාළුද කියා. කළුතරට ආවාම හමු වෙලා තිබෙනවා. ඒ අනුව තමයි එතුමා පත් කළේ. ඒ මිත්‍රයාගේ යෝජනාව මේකයි. එහෙනම් මොකක්ද තව කථා කරන්නේ? මේක ද තමුන්නාන්සේලා UN වාර්තාවට ඉස්සෙල්ලා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්නය කිව්වේ. මේක UN වාර්තාවට ඉස්සෙල්ලා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා නම් මේ රට විනාශයි. ඒ නිසා තමයි අපේ රජය ඉදිරිපත් කළේ නැත්තේ. මේක දැම්මා නම් මේවා එනවා, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ යෝජනාවල.

ඊළඟට, තව මොනවාද කියා තිබෙන්නේ?

In Paragraph 428, it states, I quote:

"…the Commission has acted on the assumption, which of course can be displaced by evidence, that the images depicted are genuine."

Channel 4 එක genuine කියා කියනවා.

It further goes on to state, I quote:

"The assistance of the Advisory Council has contributed to this Commission's decision that the Channel 4 allegations require a proper judicial enquiry …"

මේවා කරන්න එපායි කියා අපිත් කෑ ගැහුවා. එතුමන්ලා Paragraph 76 යටතේ මේජර් ජනරාල් උදය පෙරේරාව quote කර තිබෙනවා:

".....Major General Udaya Perera, former Chief of Staff, stated :

'More than the Government of Sri Lanka, it is we, the army, who should take responsibility, if that cowardly killing happened at the hands of our men.' "

අද එතැනවත් නැහැ, මේ සිටින ඊනියා වාමාංශිකයෝ. අර army එකේ උදය පෙරේරා සිටින තැනකවත් මේ ඊනියා වාමාංශිකයෝ නැහැ. ඒ වාගේම Paragraph 461 යටතේ ඉසයිප්‍රියාගේ ඝාතනය ගැන කියන දේ බලන්න.

I quote:

"In November 2013 Channel 4 Television released footage of Shoba alias Isaipriya as a prisoner of the SLA. She was a high profile member of the LTTE press and communication wing. Images of her dead body also shown by Channel 4, clearly suggest arbitrary execution. The Commission has also received first hand information of this disappearance from the family of Isaipriya."

මෙහෙමයි කියන්නේ. ඊළඟට තිබෙනවා, ප්‍රභාකරන්ගේ පුතා ගැන කියන ටික. ප්‍රභාකරන්ගේ පුතා ගැන finding එක මොකක්ද? පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ Paragraph 463 යටතේ මෙහෙම කියනවා.

I quote:

"In February 2013, a series of photographs emerged depicting Balachandran Prabahakaran, the 12-year old son of the LTTE leader. The images suggest that he was in a bunker alive and well in May 2009. The allegation is that he was then in the custody of the SLA. Not long afterwards he is shown dead on the ground with his chest pierced by bullets. Whilst both sets of photographs are said to have been taken, a few hours apart with the same camera.586 Forensic pathologists instructed by Channel 4 suggest that the child was executed. Clearly if this allegation is proven, this is a clear breach of the laws of war. At least one serving senior Sri Lankan General, Major General Udaya Perera, has stated the importance of an investigation into this alleged atrocity.The need for war crimes investigations has even been supported, more recently, by the former Commander of the SLA, now Field Marshall Sarath Fonseka."

මේ බලන්න, principle එක ගැන ඒ ගොල්ලන් කියන දේ. Paragraph 59 states, I quote:

"This Commission feels compelled at the outset to correct a view of ... some within Sri Lanka who seek to deny the international community any right to investigate what took place in the final stages of the conflict.

ඔන්න කියන දේ. ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂකයින් එපායි කියන උදවිය ගැන මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා පත් කළ පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාව කියන දේ බලන්න. එම වාර්තාවේ Paragraph 449 මෙහෙම කියනවා. I quote:

"… the truth must be ascertained as regards the fate of the majority of those disappeared persons whose fates are hitherto unknown. This, the Commission feels is a vital contribution to reconciliation."

දැන් බලන්න, ඒකේ Commonwealth Judgesලා ගැන කියන දේ. අද කියනවා, ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂකයින් එපාය කියා. මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා පත් කළ පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂකයින් ගැන මොකක්ද කියන්නේ?

Paragraph 616 of that Report states, I quote:

"... it is the view of this Commission that a successful experiment in The Gambia in 1981, following an upheaval in which many died, may possibly be viewed with favour. In that instance a court which was part of the national legal system, known as the Special Division of the Supreme Court of Gambia, was set up taking on some judges from the Commonwealth."

ඒ කියන්නේ, එදා hybrid court එකක් Gambiaවල දැම්මා. මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා පත් කළා, Sir Desmond de Silvaව. Sir Desmond මොකද, කියන්නේ Gambia ගැන. Sir

[ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා]

Desmond in an interview first referred to this as the first internationalized court after Nuremberg and Tokyo. එයාගේ comment එක මොකක්ද? He said, "I came to the conclusion that justice could only be seen to be done if in fact the prosecutors all came in from outside and the judges all came from outside."

මෙන්න, මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ judges ලා කියන කථාව. "සියලුම prosecutors ලා පිට රටින් ගෙනෙන්න ඕනෑ. සියලුම judges ලා පිට රටින් ආවොත් විතරයි, නියම ස්වාධීන පරීක්ෂණයක් තියන්න පුළුවන්." කියන එකයි කියන්නේ. අපි මේවායින් කොච්චර අඩු කර තිබෙනවා ද? ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා, ගරු ජනාධිපතිතුමා එකතු වෙලා මේ යෝජනාවලින් මොන තරම් අඩු කරද තිබෙන්නේ? මේ යෝජනාවේ බලපෑම අපට නොවෙයි, තිබෙන්නේ. දෙමළ ජාතික සන්ධානය නියෝජනය කරන අපේ විපක්ෂ නායකතුමාට, ගරු සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමාට, ගරු සරවනපවන් මන්ත්‍රීතුමාට, -එතුමන්ලාටයි මේකේ ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ. අපට නොවෙයි. ඒ නිසා තමයි ඒ ගොල්ලන් ඔක්කෝම කැලඹිලා තිබෙන්නේ. අනික, කියනවා hybrid අධිකරණයක් ගැන. මොකක්ද ඒ hybrid කියන වචනයේ definition එක. මේ තිබෙන්නේ, hybrid court එක ගැන UN term එක. මොකක්ද ඒකේ තිබෙන්නේ "...where also international law was to be applied" කියායි තිබෙන්නේ. එතකොට මේකේ ජාත්‍යන්තර නීතියක් ක්‍රියාත්මක වනවා ද? මේ යෝජනාවලියේ "ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පරිච්ඡේද" යටතේ, අංක 6 යටතේ තිබෙන්නේ මොකක්ද? කෙළින්ම කියනවා, "..ශ්‍රී ලංකා අධිකරණ යන්ත්‍රණයක බලය යටතේ" කියා. එතකොට කොහොමද hybrid වෙන්නේ? මේ hybrid කියන වචනය Oxford Dictionary එකේ නැහැ, විපක්ෂ නායකතුමනි. මේක UN term එකක්. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ term එකක්. එතකොට ඒකේ definition එක ඒ ගොල්ලන් දීලා තිබෙනවා. ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්නේ ජාත්‍යන්තර නීතිය යටතේයි. නමුත් මේ විභාග කිරීම කරන්නේ ශ්‍රී ලංකා නීතිය යටතේයි. දැන් මේකට කවුද විරුද්ධ? මේ බලන්න, මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා කියා තිබෙන එක. ඔක්කෝම කියන්නේ, අසත්‍ය කර තමයි. මේකට විරුද්ධ මොකද කියන එක ගැන එතුමා කියූ කථාව 2015 සැප්තැම්බර් 28 වන දා "මව්බිම" පුවත් පතේ මෙසේ සඳහන්ව තිබෙනවා:

"ක්‍රියාන්විත ඡේදය අංක 01 - මෙම යෝජනාවේ පළමු ක්‍රියාන්විත ඡේදයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමසාරිස් කාර්යාලය විසින් ලංකාව පිළිබඳ මෑතකදී නිකුත් කරන ලද වාර්තාවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කළ යුතු බවයි..."

කෙටුම්පත් යෝජනාවලියේ, පළමුවැනි ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පරිච්ඡේදයේ අවසානයේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

".........නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජය උනන්දු කරමින් ඇගයීමට ලක්කරමු."

බලන්න, වචන දමලා අහිංසක මිනිසුන් අමාරුවේ දමන හැටි? මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා නොවෙයි, ඔය ඉන්න ආචාරියෙක් කියන්නේ. ඕනෑ ඕනෑ තැනකට හරවන්න පුළුවන් ආචාරියෝ ඉන්නවා, ආචාර්ය පට්ටම් දමාගෙන. ගිය ගිය තැන විනාශයි. ඒ අය මහින්ද රාජපක්ෂව හම්බ වෙනවා කියන්නේ එතුමාගේ අවසානය තමයි. එහෙම තමයි හැමෝම හම්බ වුණාම. එයා තමයි මේක පටලවන්නේ. පළමුවන ක්‍රියාන්විත ඡේදයෙන් කියන්නේ, නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කළ යුතු බවයි. නමුත්, ඇත්තටම කෙටුම්පත් යෝජනාවේ තිබෙන්නේ, "නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජය උනන්දු කරවමින් ඇගයීමට ලක්කරමු" කියායි.

ඊළඟට බලන්න, 4වන ක්‍රියාන්විත ඡේදය යටතේ මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා කියා තිබෙන්නේ මොකක්ද කියලා. එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"විදේශීය රටවලින් මූල්‍යමය සහ ද්‍රව්‍යමය ආධාර ලබා ගැනීමට ඉඩ දිය යුතුය. මෙමඟින් සිදු වන්නේ මේ ඇති කරන නව යාන්ත්‍රණයේ වැදගත් අධිකරණමය සහ වෙනත් ආයතනවල සේවකයන්ගේ වැටුප් පවා විදේශ බලවතුන් විසින් ගෙවන තත්ත්වයක් ඇති වීමයි."

කෙටුම්පත් යෝජනාවලියේ 4වන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පරිච්ඡේදයේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"මානව හිමිකම් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස් කාර්යාලය ඇතුළු ජාත්‍යන්තර පාර්ශ්වකරුවන්ගෙන් මූල්‍යමය, ද්‍රව්‍යමය හා තාක්ෂණික සහාය ලබා ගැනීම සඳහා එම එක් එක් යාන්ත්‍රණයට නිදහස ලබාදීම සඳහා රජය දක්වන කැමැත්ත ද පිලිගන්නෙමු."

ඒ මිනිස්සු කියන්නේ එහෙමයි. ඒකෙන් අනික් ඒවාට අප technical support, financial support ගන්නේ නැද්ද? මොකක්ද ඒකේ තිබෙන වැරැද්ද? ඔක්කොම වැරැදි විධියට තමයි අර්ථ කථනය කරන්නේ.

ඊළඟට, 8වන ක්‍රියාන්විත ඡේදයේ තිබෙන කාරණාව බලමු. එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"ආරක්ෂක අංශ සාමාජිකයන් උසාවියට ඉදිරිපත් කිරීමට තරම් සාක්ෂි නොතිබුණත්, පරිපාලනමය ක්‍රියාදාමයකින් ආරක්ෂක හමුදාවලින් ඉවත් කළ යුතු වේ."

බලන්න, කෙටුම්පත් යෝජනාවලියේ 8වන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පරිච්ඡේදයේ සඳහන්ව තිබෙන්නේ මොකක්ද කියලා. එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"මානව හිමිකම් උල්ලංඝණය හෝ මානුෂීය නීතිය උල්ලංඝනය කිරීම්වලට සම්බන්ධ යැයි සාධාරණ අධිකරණ ක්‍රියාවලියක් මඟින්, වරදකරුවන් වූ ආරක්ෂක හා බුද්ධි ඒකක සාමාජිකයන් ඇතුළු කිසිදු අයෙක් ආරක්ෂක හමුදාවලට බඳවා ගැනීමට හෝ ආරක්ෂක හමුදාවල රඳවා ගැනීමට කිසිදු ඉඩකඩක් නොපවතින බවට තහවුරු කරමින්, සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම හා ප්‍රවර්ධනය කිරීම ඉලක්ක කර ගත් පුහුණු වැඩසටහන් හා ප්‍රෝත්සාහන ලබාදීම් වැඩි කිරීම දිරිගන්වනු කැමැත්තෙමු."

පරිපාලන කටයුතුවලින් ඔවුන්ට දඬුවම් දෙන්න කියලා මේ වාර්තාවේ තිබෙනවාද? අධිකරණ ක්‍රියා මාර්ග තිබෙන අයට දඬුවම් දෙන්න කියාත් නොවෙයි එහි කියා තිබෙන්නේ. ඒ කට්ටියව හමුදාවෙන් අයින් කරන්න කියායි තිබෙන්නේ. තනිකරම බොරුවෙන් මේ ගෙනියන්න හදන්නේ. මේ නිසා දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එල්ටීටීඊ එකේ ස්ථාවරය TamilNet එකේ සඳහන් වෙනවා. මා එයත් කියන්නම්.

"යුද අපරාධ සහ මානව හිමිකම් කඩවීම පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීම සඳහා දේශීය යාන්ත්‍රණයක් සුදුසු යයි එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට ඇමෙරිකාව යෝජනා කිරීම නැවතත් මහා ජන සංහාරයක් ඇති කරවන, කටු කම්බි වැටවල් සහිත සරණාගත කඳවුරු යළි ඇති කරවන්නට පදනමක් දැමීමක් බව එල්ටීටීඊ හිතවාදී TamilNet වෙබ් අඩවිය කියයි."

ඔවුන් තවදුරටත් මෙහෙම කියනවා. "මානව හිමිකම් කඩවීම් සහ යුද අපරාධ සම්බන්ධව පසු ගිය දා ජිනීවාහි එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයට ඉදිරිපත් කෙරුණු යෝජනාවල ගැඹුරු අර්ථයක් ඇති බව දෙමළ ජනතාව තේරුම් ගත යුතුව ඇත.

එම යෝජනාවලින් කියැවෙන්නේ දේශීය යාන්ත්‍රණයක් මඟින් මෙය කළ යුතු බවයි. එය යළිඳු මහා මිනිස් ඝාතනයකට හා කටුකම්බිවලින් වට කළ කඳවුරු ඇති කිරීමට අත වැනීමකි. යුද්ධයකින් පසු සාධනීය සංහිඳියාවක් උදෙසා ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයක් අවශ්‍යයි. යුද්ධය අවසන් වුවත් දෙමළ ඊළාමක් වෙනුවෙන් වන සටන තවමත් අවසන් නැත. මේ අන්දමේ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමෙන් හැඟෙන්නේ ඊළාම් රාජ්‍යයේ ගමන් මඟ තවත් අවස්ථාවකට අවතීර්ණ වීමක් පමණක් වන බවයි. මෙය දෙමළ ජනතාවට වෙස්වළාගත් ආශීර්වාදයක්. මන්ද, සතුරන් කවුද, උන්ගේ හෙන්චයියන් කවුද යන්න පැහැදිලිව තේරුම් බේරුම් කර ගැනීමට හැකිවන නිසාය."

TamilNet එක කියන්නේ මොකක්ද? අපරාධයට සම්බන්ධ හතුරන් සහ ඔවුන්ගේ හෙන්චයියන් කවුද,හතුරන් කවුද කියා තේරුම් ගන්න පුළුවන් කියලායි. මොවුන් නොකියන එකම දෙය මොකක්ද? අපේ මිතුරන් කවුද කියන එකයි. මිතුරන් මේ ඉන්නේ, කියවන කට්ටිය. ගුණදාස අමරසේකරලා, මේ සභාවේ ඉන්න විමල් වීරවංශලා. මේ කට්ටිය තමයි මිතුරෝ. මොකද, ඒ ගොල්ලොත් විරුද්ධයි. අපිත් විරුද්ධයි.

මෙන්න බලන්න, මගේ ළඟ විස්තර තිබෙනවා. පැරීසියේ ගහනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ගහන්න එනවා 50ක්. මොකටද? UN එකේ යෝජනාවට එකඟ වුණාය කියලා. අන්න ප්‍රංශයේ දෙමළ කොටි. අන්න ඒකයි, මේගොල්ලන් අතර තිබෙන වෙනස. ඒක කියනකොට මේ හැම එක්කෙනාම කොටියෙක් කරන්න යනවා. එතකොට මේ මිත්‍රයෝ කවුද? අවුරුදු 30ක් තිස්සේ මේ රටේ යුද්ධයක් තිබුණා. මා අහනවා, කොයි සිංහල ජාතිවාදියාගේ ඇඟේද ලේ බින්දුවක් හෙල්ලුණේ කියලා. එදා තිබුණු ජේවීපී එකට,එදා තිබුණු හෙළ උරුමයට කොටියෝ කවදාද ගැහුවේ? කවුද ගැහුවේ? ගල් කැටයක් ගැහුවාද, මව්ල් ගහක්වත් හෙල්ලුවාද? නැහැ.

අවුරුදු තිහකදී ඔවුන්ගේ ඇඟේ හැප්පුණේ නැහැ, එක එල්ටීටීඊකාරයෙක්. කාවද මැරුවේ? ගාමිණී දිසානායක. ඒ, ඉන්දු -ලංකා ගිවිසුමේ ඉඳලා සාමය වෙනුවෙන් කැප වුණු පුද්ගලයා. එල්ටීටීඊ එක මැරුවේ, ලලිත් ඇතුළත්මුදලි; රණසිංහ ප්‍රේමදාස වැනි කොටින් එක්ක කථා කරපු කට්ටිය. ඇයි, ඒ කට්ටිය මැරුවේ? අපි ඉන්න නිසා තමයි ඒ ගොල්ලන්ට ඒ ගොල්ලන්ගේ මතවාදය ගෙනියන්න අමාරු. මොකද, අප කියන කථා ඇහුවාම දෙමළ ජනතාව හිතනවා, "මෙහෙම සිංහලයෝ ඉන්නවා, එහෙම නම් මේ ගොල්ලොත් එක්ක අපට ගමනක් තිබෙනවා" කියලා. නමුත් මේ ගොල්ලෝ කියන කථා තමයි එල්ටීටීඊ එක උතුරට ගිහින් මාර්කට් කරන්නේ. "මෙන්න සිංහලයෝ, මෙන්න සිංහල නායකයෝ. මේ මිනිස්සු ඉන්නාතාක් කල් කවදාවත් අපට මේ රටේ ජීවත් වන්නට බැහැ. ඒ නිසා අපට වෙනම රාජ්‍යයක් ඕනෑ." කියලා කියනවා. එක අන්තවාදයක් තවත් අන්තවාදයක් එක්ක එක තැනක සිට ගන්නවා. ඒ නිසා අමරසේකරයි, වේලුපිල්ලේ ප්‍රභාකරනුයි, විමල් වීරවංශලායි, අද එක තැනකට එනවා. දෙමළ කොටියි, මේ ජාතිවාදීනුයි එකට හිටගන්නවා, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ යෝජනාවට විරුද්ධව. දැන් වෙන කවුද, විරුද්ධ? මා ළඟ තිබෙන මේ පත්තරයේ තිබෙනවා.

ජිනීවා කොමිසමෙන් හයිබ්‍රිඩ් අධිකරණයක් නොදුන්නාට කරුණානිධි, රාම්දෝස් ඉන්දියා රජයට තර්ජනය කරනවා. ඒ ගොල්ලෝ විරුද්ධයි හයිබ්‍රිඩ් අධිකරණයක් නොදුන්නාට. හයිබ්‍රිඩ් අධිකරණයක් දුන්නා කියලා මේ ගොල්ලෝ විරුද්ධයි. දෙගොල්ලෝ එකට. කරුණානිධි, රාම්දෝස්, වයසක ගුණදාස මහත්තයා මේ ඔක්කොම එකට. එක්කෙනෙක් දොස් කියනවා, දුන්නා කියලා. අනෙක් කෙනා දොස් කියනවා නොදුන්නා කියලා.

2015 ඔක්තෝබර් 05 සඳුදා 'මව්බිම' පත්තරයේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"දේශීය යාන්ත්‍රණයකින් යුද අපරාධ සොයන ජිනීවා තීන්දුවට ජයලලිතා- කරුණානිධි විරෝධය"

ඒ වාගේම බලන්න, තමුන්නාන්සේලාගේ පළාත් සභා මන්ත්‍රී ආනන්දි මහත්මිය මොකක්ද කියන්නේ කියලා. කවුද, මේක වාර්තා කරන්නේ? කීර්ති වර්ණකුලසූරිය. ආනන්දි මහත්මියගේ සිංහල top-class; හොඳ සිංහල දැනුමක් තිබෙන කෙනෙක්. ඇයව ජිනීවාවලදී interview කළාම මොකක්ද කියන්නේ? ඒ ගැන 'දිවයින' පත්තරයක මෙසේ සඳහන් වනවා:

"මානව හිමිකම් කොමසාරිස්ගේ වාර්තාව සහ ඇමරිකානු යෝජනාව තමා මුළුමනින්ම හෙළා දකින බව ඇය පැවසුවාය"

එහි තවදුරටත් මෙහෙම සඳහන් වනවා:.

"අපි යුක්තිය ඉල්ලා සිටි නමුත් එක්සත් ජාතීන් සහ ඇමෙරිකාව අපට යුක්තිය ඉටු කළේ නැත යැයි ආනන්දි තවදුරටත් සඳහන් කළාය. අප එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය කෙරේ තැබූ සියලු බලාපොරොත්තු බිඳ වැටුණා යැයි පැවසූ ආනන්දි සසිදරන් මානව හිමිකම් කොමසාරිස් උතුරේ සිදු වූ ජාති ඝාතන ගැන වාර්තාවේ කරුණු දක්වා නැතැයි පළ කළාය."

මෙන්න මේ දෙගොල්ලෝ එකට හම්බ වෙන හැටි. මේ ගොල්ලෝ ඔක්කොම එකයි. මේ කට්ටිය තමයි මේ රටේ මේ ප්‍රශ්නය යුද්ධයක් කළේ. මේ පරම්පරාවේ අතීත නායකයෝ. මේ ගොල්ලන්ගේ වෙනස තිබුණේ එදා නායකයන්ට තිබුණේ නැති රැවුල මේ කට්ටියගේ වර්තමාන නායකත්වයට තිබුණා. එච්චරයි. ඒ ගොල්ලෝ කොණ්ඩේ වවලා තිබුණේ නැහැ; මේ ගොල්ලෝ කොණ්ඩේ වවලා තිබුණා. ඒ ගොල්ලෝ ඇන්ද ඇඳුම්වලට වඩා වෙනස් ඇඳුමක් මේ ගොල්ලෝ ඇන්දේ. මේ එකම පරම්පරාව. මේ කාලකණ්ණි පරම්පරාව නිසා තමයි අද මේ රට මේ තත්ත්වයට වැටුණේ.

මතක තියා ගන්න, අද එක තැනකට මේ රට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ජනවාරි 08වන දා වරම ඉල්ලන කොට අපේ "100 දිනකින් අලුත් රටක් හදන දිනපොත"හි අංක 93 යටතේ මේ රටේ ජනතාවට අපි කිව්වා, පැහැදිලි විශ්වාසවන්ත පරීක්ෂණයක් තියලා මේ සියලු දේවල් ගැන අපි සොයනවා කියලා. ඒකට තමයි මේ රටේ ජනතාව අපට ජනවාරි 08වෙනි දා වරම දුන්නේ. අපි බොරු කියලා වරම් ගත්තේ නැහැ. ඒ නිසා තවදුරටත් මේ රට කාලකණ්ණි කරන්නට එපා. මේ රටේ අවුරුදු තිහක් තුළදී අපේ හොඳම දරුවෝ මැරුණා; අපේ හොඳම නායකයෝ මැරුණා. මම එදා සිටිය කණ්ඩායමේ නායකයා තමුන්නාන්සේලා එදා මරලා දැම්මා. මොකටද? පළාත් සභාවලට සහයෝගය දෙනවායි කියලා. විමල් වීරවංශ උන්නැහැ විළි ලජ්ජා නැතුව, ඇඳුම් ඇඳගෙන ගිහිල්ලා එතැන වාඩි වෙලා කිව්වා, "අපි තමයි දැන් පළාත් සභාවේ remote control එක" කියලා. ඒක හදපු කාලයේ කිව්වේ මොකක්ද? "පළා බබා අපට එපා, පළාත් සභා යනු ඊළාමකි". ඒක තමයි එදා ඒ සම්බන්ධයෙන් ගැහුව පළමුවන පෝස්ටර් එක. "බස්නාහිර පළාත් සභාවේ සිට වයඹ පළාත් සභාවට යෑමට වීසා බලපත්‍රයක් අවශ්‍යය." ඔන්න ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ එදා පෝස්ටර්. අද අපරාදේ කියන්න ඕනෑ නැහැ, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට මම ඉතාමත් ගෞරව කරනවා. එහි නායකයා පැහැදිලිව කියලා තිබෙනවා, කිසිම කෙනෙකුට ජාතිවාදය අවුළුවන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ කියලා. අන්න, රෝහණ විජේවීරගේ ආරම්භක ස්ථාවරය; රෝහණ විජේවීර එදා 1982 යාපනයට ගිහිල්ලා කිව්ව කථාව; දෙමළ ජනතාවට දුන්නු පොරොන්දුව. අන්න, එතැනට අද නැවත ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට

[ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා]

හොඳයි මේ වාගේ අවස්ථාවාදියෝ නැතිවීම. ඒ පක්ෂය පිරිසිදු කර ගන්න හොඳම අවස්ථාවක් මේ. අද මම කියනවා, මේ වෙලාවේදී මේ ගරු සභාවේත්, මේ රටේත් වමේ ස්ථාවරය ප්‍රදර්ශනය කරන්නේ, සමසමාජ, කොමියුනිස්ට් වාසුලා නොවෙයි, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණයි කියලා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණත් එක්ක අපට විශාල ප්‍රශ්න තිබුණා. නමුත් හොඳක් කරනවා නම් අපි ඒ හොඳ කියනවා. මතක තියා ගන්න. [බාධා කිරීමක්] එකට යැමක් නොවෙයි. සමහර තැන්වලදී එකට යනවා. සමහර තැන්වලදී වෙන් වෙනවා. ඒක අපට කමක් නැහැ. [බාධා කිරීම්] ජාතික ස්ථාවරයකට යම් කෙනෙක් එනවා නම්, එයා අනෙක් කොයි එකට විරුද්ධ වුණත් මට කමක් නැහැ. [බාධා කිරීම්] එපමණයි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු ඇමතිතුමා, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයි.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
චන්ද්‍රිකා කුමාරණතුංග මැතිනියත් එක්ක ගහගත්තු කාලයේත් මේ ගරු සභාවේ විරුද්ධ පැත්තේ ඉඳගෙන මම කිව්වා, චන්ද්‍රිකා කුමාරණතුංග මහත්මිය මේ ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳන්නට යෝජනාවක් හෙට ගෙනෙනවා නම්, වැලිකඩ හිරගෙදර බල බලා හරි ඒ සඳහා මගේ අත් දෙකම උස්සනවා කියලා. අපි වෙනස් වෙන්නේ නැහැ. මිනිස්සු මරලා, මිනිසුන්ගේ ජීවිත ලංසුවට තබලා ඡන්ද කරන දේශපාලනය අපි ළඟ නැහැ. මේ රටේ ඒ කාලකණ්ණි දේශපාලනය කරනවාට වඩා ගෙදර යන එක ඊට වඩා හොඳයි.

අද ලජ්ජා නැතුව විහාරමහාදේවි පාර්ක් එකේ කොමියුනිස්ට්, සම සමාජ අය රැස්වීම් තියනවා. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා නේද එදා ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක මහතා කියපු කථාව. එදා දිස්ත්‍රික් සභා ඉල්ලනකොට ගරු ඇන්.ඇම්. පෙරේරා මහතා කථා කළා. ඒ මම ඉතාම ගරු කරන නායකයෙක්. ඉතාම ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන් අදත් පුදන නායකයෙක්. ඒ අයත් එදා කළු පැල්ලමක් ගා ගත්තා. එදා තමයි පළමුවරට අපට දෙමළ ජාතීන්ගේ ඡන්ද ටික නැති වුණේ. එදා 1960 මාර්තු මැතිවරණයේදී ෆෙඩරල් පක්ෂයේ නායකයා වූ දේවනායගම් පරද්දලා පොන්නම්බලම් සහෝදරයා වාවකච්චේරි ආසනය දිනුවා. අපේ වමේ ව්‍යාපාරයට එහෙම කීර්තිමත් ඉතිහාසයක් තිබුණා. 1947 දී පළමුවන manifesto එක සම සමාජ පක්ෂයට ලියා දුන්නේත් උතුරේ සහෝදරයෙක්. එහෙමයි එදා තිබුණු තත්ත්වය. අද මේ ගොල්ලෝ සිංහල සම සමාජ, සිංහල කොමියුනිස්ට්, සිංහල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වශයෙන් බෙදිලා ඉන්නවා.

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා
(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர)
(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ කථාවට බාධා කරන්න එපා.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
මම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට කියනවා එකක්. තමුන්නාන්සේලා අපට ඕනෑ තරම් ගහන්න. මේ මිනිසුන්ගේ ජීවිත පරදුවට තබලා ගන්නා වූ දේශපාලන ක්‍රියාවලියට යන්නේ නැතුව, ජාතික සමගිය කියන එකට විතරක් අපිත් එක්ක එකතු වෙන්න. මේ රට ගොඩ අරගෙන ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ රටක් බිහි කිරීමට එකතු වෙන්න කියලා මම සියලු දෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
බොහොම ස්තුතියි. මීළඟට ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමා.

[பி.ப. 2.02]

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)
கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் தொடர்பான விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு நன்றி. எனக்கு முன்பு பேசிய அமைச்சர் மாண்புமிகு ராஜித சேனாரத்ன அவர்கள் மிகத் திறமையாகத் தனது கருத்துக்களை முன்வைத்தார். அவர் பரணகம ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையிலிருந்து பல விடயங்களை இங்கே சுட்டிக்காட்டினார். ஆனால், ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையிலே அதனுடைய ஆணையாளர் தாக்கல் செய்த அறிக்கையில் ஒரு விடயத்தை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். பரணகம ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை, அதற்கு முன்னர் வந்த உடலகம ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை எல்லாவற்றையும் அறிந்து தெரிந்ததற்குப் பின்னர்தான், ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையின் ஆணையாளர் தன்னுடைய அறிக்கையிலே, "இலங்கை நாட்டின் நீதித்துறையில் நம்பிக்கையில்லை; நம்பகத்தன்மை இல்லை; நீதித்துறையை நம்பகத்தன்மையுடையதாக நடத்துவதற்கு ஒரு பொறிமுறை இல்லை" என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையிலும், எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இலங்கையில் ஓர் உள்ளக விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டபொழுது, நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தோம். மனித உரிமைகள் பேரவையின் ஆணையாளரினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலுள்ள - இறுதியாக ஜெனீவா மனித உரிமைகள் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்திலுள்ள - பல விடயங்களை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருந்தாலும், அதில் சில நல்ல விடயங்கள் இருப்பதையும் நாங்கள் வரவேற்றிருக்கின்றோம். அந்த அறிக்கையில் 'சர்வதேச விசாரணை' பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை; 'போர்க்குற்றங்கள்' என்ற வார்த்தைகள் நீக்கப்பட்டுவிட்டன; ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து இராணுவத்திரை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று ஆணையாளரால் வழங்கப்பட்ட அறிக்கையிலிருந்த சொற்பதங்கள் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையின் ஆணையாளருடைய அறிக்கை வெளிவந்தபோது நாங்கள் அனைவரும் அதனை

வரவேற்றிருந்தோம். ஆனால், இறுதியாக அமெரிக்கா கொண்டுவந்த பிரேரணையில் - அதில் இலங்கை நாடும் இணைந்துகொண்டது - நான் ஏற்கெனவே நீக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்ட போர்க்குற்ற விசாரணை, தமிழர்களுடைய ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து இராணுவம் வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்பன போன்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இல்லாத காரணத்தால் நாங்கள் மனவருத்தமடைந்தோம். அந்த அறிக்கையிலே அந்த வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இல்லாவிட்டாலும், ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையினுடைய தலைவர் குறிப்பிட்டவாறு hybrid court - கலப்பு நீதிமன்றம் என்ற வார்த்தைகளும் அதில் இடம்பெறவில்லை. இதனால் இந்த அறிக்கையை முன்பு நாங்கள் வரவேற்றபொழுது எடுத்திருந்த அந்த நிலைப்பாட்டில் எங்களுக்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. இருந்தாலும், இந்தப் பிரேரணையில் நாங்கள் வரவேற்கக்கூடிய சில அம்சங்களும் இருப்பதனை ஒத்துக்கொண்டோம். உதாரணமாக, முழுச் சிபாரிசுகளிலும் இருக்கக்கூடிய ஓர் அம்சம் அதன் இறுதிப்பகுதியிலே இருக்கின்ற 'நிலைமாற்றுக்கால நீதி' - transitional justice என்பதுதான்.

இலங்கை நாடு ரோம் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடாத காரணத்தினால் நேரடியாக சர்வதேச விசாரணையொன்றை மேற்கொள்வதற்கான சாத்தியம் கேள்விக்குறியான காரணத்தினாலும் உள்ளக விசாரணையில் நம்பகத்தன்மை இல்லையென்பதாலும் மனித உரிமைகள் பேரவை ஆணையாளர் அவர்கள் அந்த அறிக்கையில் 'கலப்பு நீதிமன்ற' விசாரணையொன்றைச் சிபாரிசு செய்திருந்தார். ஏனென்றால், ரோம் சாசனத்திலே இந்த நாடு கையெழுத்திடாததால் ஒரு சர்வதேச விசாரணையை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலைமையில் இருக்கின்றபொழுது, இவ்வாறான விசாரணையைக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால், அதுகுறித்து ஐ.நா. பொதுச்சபை அல்லது பாதுகாப்புச் சபையினால் தீர்மானம் எடுக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கும். அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஒரு சங்கடமான நிலையேற்படும். ஏனென்றால், ஒரு நாட்டின்மீது இவ்வாறான ஒரு தீர்மானம் ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையினால் கொண்டுவரப்படுகின்றபோது ஒவ்வொரு நாடும் நிச்சயமாக தங்களுடைய நாட்டின் நலன்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் சிந்தித்துத்தான் அப்படியான சந்தர்ப்பத்திலே அதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் அல்லது எதிர்க்கும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சீனா, ரஷ்யா போன்ற இரத்து அதிகாரம் கொண்ட நாடுகள் சர்வதேச விசாரணையென்று முன்வைக்கப்படுகின்ற பிரேரணைக்கு எதிராகச் சில வேளைகளில் தங்களுடைய இரத்து அதிகாரத்தைப் பாவிக்கலாம். அந்தவகையில், ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையினால் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தின்மீது அந்த நாடுகள் இரத்து அதிகாரத்தைப் பாவித்திருந்தால் எங்களுடைய நிலைமை படுமோசமாக இருந்திருக்கும்.

அதைவிட, ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் ஆணையாளரின் இறுதியான தீர்மானம் நம்பிக்கை தரக்கூடிய ஓர் அம்சத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையிலே எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்திலே நம்பிக்கை தரக்கூடியதாக பல விடயங்கள் இருந்தாலும் நிலைமாற்றுக்கால நீதி - transitional justice என்ற முக்கியமான ஒரு பகுதி இருப்பது எங்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கின்றது, கம்போடியா போன்ற சில நாடுகளிலே அப்படியான ஒரு நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது, கலப்பு நீதிமன்ற விசாரணைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, 'நிலைமாற்றுக்கால நீதி' முறையில் முக்கிய விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, "உண்மையை வெளிக்கொணர்தல், குற்றவாளிகளைத் தண்டித்தல், இழப்புக்களுக்குப் பரிகாரம் தேடுதல், குற்றம் நடந்ததற்கான காரணங்களைக் கண்டுபிடித்து பொறிமுறை அமைப்புக்களை மாற்றுதல்" ஆகிய முதன்மையான - அடிப்படையான வழிமுறைகளே அவையாகும். குறிப்பாக, பாதிக்கப்பட்ட மக்களே அதில் முதன்மையான அங்கமாக இருக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானத்தின் அந்தப் பகுதி மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கின்றது.

உண்மையை வெளிக்கொணர்தல் என்பது மிகவும் முக்கியமாகும். இந்தப் போர் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதுவும் இந்தப் போர் நடைபெற்ற காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் எவ்வளவுதூரம் குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுவும் வெளிக்கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இங்கு போர்க்குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மனிதாபிமானச் சட்டங்கள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன; மனித உரிமைச் சட்டங்கள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்பவற்றுக்கான சாட்சியங்கள் பதியப்பட்டு, அவை நிரூபிக்கப்பட்டால், transitional justice - நிலைமாற்றுக்கால நீதிப்பொறிமுறை என்று சொல்லக்கூடிய முறைமையின்கீழ் புதிய விசாரணைகளை அல்லது தேவைப்பட்டவாறு mechanisms - பொறிமுறைகளை உருவாக்குவதற்கான நிலைமைகளை ஏற்படுத்தலாம் என்பதில் நாங்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றோம்.

குற்றமிழைத்தவர்கள் இந்த நாட்டில்தான் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றங்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் இந்த நாட்டிலேதான் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆதலால், அதற்கொரு பொறிமுறை இந்த நாட்டிலே ஏற்படவேண்டும். சர்வதேச விசாரணையென்ற வகையில், கலப்பு நீதிமன்றம் அதாவது hybrid court என்ற முறையைப் பரீட்சித்துப் பார்த்த சில நாடுகளில் அது நடைமுறைக்கு வந்ததைக் காட்டி, அப்படியான ஒரு முறை இந்த நாட்டுக்குத் தேவையென்பதை ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையின் ஆணையாளர் அறிந்து தெளிவாகச் சிபார்சு செய்ததை நாங்கள் வரவேற்றோம். அதனை ஒரு சிறந்த முறையாகக் கருதினோம். ஏனென்றால், ஒரு சர்வதேச விசாரணை தேவையென்பதை நிரூபிப்பதற்கும் அதனை நிறைவேற்றுவதற்கும் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும் ஒவ்வொரு நாட்டினதும் ஆதரவைத் தேடுவதில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளின் காரணத்தினாலும் ஒரு கலப்பு நீதிமன்றம் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அமையுமென்று நாங்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வரவேற்றோம்.

அமெரிக்க நாட்டில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கும் அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் 2011ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 24ஆம் திகதி முதல் மூன்று நாட்கள் ஏற்பட்ட சந்திப்பின்போது போர்க்குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டமைக்காக, மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டமைக்காக, மனிதாபிமானச் சட்டங்கள் மீறப்பட்டமைக்காக ஒரு சர்வதேச விசாரணை வேண்டுமென்ற இணக்கப்பாடுகள் ஏற்பட்டிருந்தபொழுதிலும், அதே வார்த்தைப் பிரயோகங்களுடன் கொண்டுவரப்பட்ட அந்தப் பிரேரணையை மனித உரிமைகள் பேரவையில் வெற்றிபெறச் செய்வதற்காக ஆதரவளிப்பதற்குப் பல நாடுகள் தயக்கம் காட்டின. அது தங்களைத் திருப்பித் தாக்குமென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். உண்மையாக நாங்கள் நினைத்தவாறு இந்தப் பிரேரணை அமையவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கிருக்கின்ற நிலைமையென்ன? இந்த நாட்டிலே போர்க்குற்றம் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 2014இல் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில் பிளவுபட்ட, முரண்பாடான நிலையிருந்தது. ரஷ்யா, சீனா போன்ற கிட்டத்தட்ட 11

[ගරු මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා]

நாடுகள் அந்தத் தீர்மானத்திற்கு எதிர்ப்பாக இருந்தன. ஆனால், இப்பொழுது சர்வதேசமே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவாறு அமெரிக்கா, பிரிட்டன், சீனா, ரஷ்யா, இலங்கை உட்பட அந்த அவையிலே அங்கம் வகிக்கின்ற 47 நாடுகளும் இலங்கையில் போர்க்குற்றம் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது; அது விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பரிபூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது முன்னேற்றகரமானது, வெற்றிகரமானது என்று நான் கருத்துச்சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையின் ஆணையாளருடைய அறிக்கையில் பல பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அதற்குச் சில பொறிமுறைகள் தேவை. அந்தப் பொறிமுறைகள்தான் சர்வதேச நீதிமன்றமாக அமைந்து, இந்த விசாரணைகளை நடத்துவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்க முடியுமென்ற கருத்து இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது இது உள்ளக விசாரணைதான் என்று சிலர் வாதிடுகின்றார்கள். இலங்கை அரசாங்கம்கூட அப்படித்தான் சொல்ல முயற்சிக்கின்றது. ஆனால், இங்கே சர்வதேசப் பங்களிப்பு உண்டு. அப்படி அந்தப் பொறிமுறைக்கு நியமிக்கப்பட வேண்டிய நீதிபதிகள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நம்பகத்தன்மையைப் பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பது மிகவும் முக்கியமானது. அது எத்தகைய விசாரணையாக இருந்தாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய நம்பிக்கை - நம்பகத்தன்மை அந்த நீதிமன்றத்துக்கு இருக்குமாக இருந்தால்தான் அதை தமிழ் மக்களோ அல்லது அவர்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற நாங்களோ அது நம்பகத்தன்மையுடைய நீதிமன்றம் - நீதிபதிகள் என்று முடிவு செய்யக்கூடியதாக இருக்கும், அல்லது அதைப்பற்றிப் பேசுவதில் அர்த்தம் கிடையாது. ஏனென்றால், கடந்த காலத்தில் ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்திலும் சரி, அல்லது அதற்கு முன்னரும் சரி இவ்வாறான நம்பிக்கையான வரலாறுகள் கிடையாது. மனித உரிமைகள் பேரவையின் தலைவர் அல்-ஹுசைன்கூட இந்த நாட்டின் நீதித்துறையை நம்பவில்லை. அதனுடைய பொறிமுறைகள் நம்பகத்தன்மையுடையனவாக இருக்கவில்லையென்று அவர் குறிப்பிட்டதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். மேலும், பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இலங்கை அரசாங்கத்திலே - சென்ற ராஜபக்ஷ அரசாங்க ஆட்சிக்காலத்திலும் சரி அதற்கு முன்னரும் சரி பூரணமாக நம்பிக்கை இழந்திருந்தார்கள்.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Member, your time is over.

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)
No. I have been allocated 25 minutes. Please look into that.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Okay.

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)

எங்களுடைய மக்கள் சென்ற ஜனவரி 8ஆம் திகதி நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும் அளித்த வாக்குகள் மிகத் தீர்க்கமான முடிவை உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றன. கடந்த காலங்களில் குறிப்பாக, ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் ஐ.நா. செயலாளர் நாயகத்துடன் சேர்ந்து கையொப்பமிட்டு வெளியிட்ட அறிக்கையை நிறைவேற்றாதது மட்டுமல்ல, இராணுவத்தைத் தமிழர்களுடைய தேசத்திலே, அதாவது வடக்கு - கிழக்கு முழுவதிலும், குவித்து தமிழர்களுடைய இன அடையாளங்களை அழித்துவிடக்கூடியவாறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அந்த இராணுவத்தினர் எமது மக்களுடைய நிலங்களை அபகரித்து வேளாண்மை செய்கின்றனர்; பௌத்தர்கள் இல்லாத இடங்களில் புத்த கோவில்களைக் கட்டிவருகின்றனர்; வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறு இராணுவத்தைக் குவித்து வைத்து எங்களை அடக்கியாள்வது மட்டுமல்ல, அனைத்து விடயங்களிலும் அவர்கள் தலையிடுவதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மிகவும் முக்கியமாக, நான் முன்பு குறிப்பிட்டவாறு மக்களிடமிருந்து ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட அந்த நிலத்தைப் பௌத்த, சிங்கள மயமாக்குகின்ற நடவடிக்கைகளே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதேநேரம், எங்களுடைய மக்கள் காணாமற்போனவர்களைப் பற்றிய விபரம் எதுவும் தெரியாமல், கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு உங்களுடைய ஆணைக்குழுக்களுக்கு முன்னால் எத்தனையோ தடவைகள் சென்று வாக்குமூலம் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், இன்னமும் அவர்களைப் பற்றி ஒரு முடிவும் சொல்லவில்லை.

எதிர்காலத்திலே தமிழ் மக்களுடைய இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு அவர்களுக்கென்று ஒரு சுயநிர்ணய உரிமைத் தத்துவம் இருக்க வேண்டும். அதில் நிலம், நிலத்தொடர்ச்சி, இனம், மொழி, கலாசாரம் என்பன மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. எனவே, அவர்களுக்குரிய இடங்களை அழித்துவிட்டால் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு தேடவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்ற அடிப்படையில் ராஜபக்ஷ அவர்கள் செயற்பட்டார். அதனால் எங்களுடைய மக்கள், நாங்கள் இன்னாருக்கு வாக்குப்போடுங்கள் என்று சொல்லாமலே, ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ராஜபக்ஷவுக்கு எதிராக, ஒரு நம்பிக்கையுடன் மிகத் தீர்க்கமாகவும் துல்லியமாகவும் இன்று ஜனாதிபதியாக இருக்கின்ற மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களுக்கு, முன்னரைவிட அதிகமாக வாக்குகளை அளித்தார்கள். ஆனால், நாங்கள் ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு முன்னரும் அதற்குப் பின்னரும் பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னரும் அதற்குப் பின்னரும் தற்போதைய ஜனாதிபதி அவர்களுடனும் சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க அவர்களுடனும் தற்போதைய பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டிருந்தோம். அதன்போது இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது சம்பந்தமாக எங்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை தரப்பட்டிருந்தது. இந்த நாட்டை வழிநடத்துவதற்கும் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும் தமிழ் மக்கள் அன்றாடம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்களும் கூட்டுச்சேர்ந்திருக்கின்ற இந்த இணைப்பானது சிறப்பாக அமைந்திருப்பதை நாங்கள் எண்ணிப் பார்த்தோம். எங்களுடைய தமிழ் மக்கள் கடந்த ஜனவரி 8ஆம் திகதி அளித்த வாக்குகள் மிகவும்

தீர்க்கமானவையாகும். மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் ஜனாதிபதியாக வருவதற்கு அவர்களுடைய அந்த வாக்குகள் மிகவும் முக்கியமாக அமைந்திருந்தன. அவர்களுடைய அந்த நம்பிக்கையை சீர்குலைக்க விடமுடியாது; அந்த நம்பிக்கையை நாங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். தமிழ் மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை எந்த வகையிலும் வீண்போகக்கூடாது. எந்தெந்த விடயங்களில் தீர்வுகள் காணப்பட வேண்டுமோ, அவற்றுக்குத் தீர்வு காண்பது ஆட்சி செய்பவர்களுடைய பொறுப்பாகும். எங்களைவிட, ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் பிரதமர் அவர்களுக்கும் அந்தக் கடமையும் பொறுப்பும் உண்டு. முதலில் எங்களுடைய இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும். அதற்கு இன்றுள்ள சர்வதேச சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்துச் செல்வது அவசியமாகும்.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Member, your time is over now.

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)
I do not think. I have not finished my 25 minutes.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
No, your time is over now.

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)
No, I do not think. Sir, at what time did I start?

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
You started at 2 o'clock. Now the time is 2.25 p.m.

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)
Please give me a few minutes.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Okay.

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)

தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினைகள் இன்று தெளிவாகத் தெரிகின்றன. தமிழினத்தின் அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் அடிப்படையான இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண்பதில் இழுத்தடிப்புக்கள் வேண்டாம். அது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகும். ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானத்திலே அது தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இராணுவத்தினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலங்கள் சொந்தக்காரர்களிடம் விடுவிக்கப்படுமென்று ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது உங்களுடைய தரப்பினால் - ஜனாதிபதியினால் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டது. அதேபோல, கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். அந்தக் கைதிகளை அடுத்த மாதம் 7ஆம் திகதிக்கு முன்னர் விடுதலை செய்யும் வகையில் ஜனாதிபதி அவர்களும் எங்களுடைய தலைவர் சம்பந்தன் அவர்களும் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் கைதிகளுக்கும் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டுமென்பது பற்றி ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் அறிக்கையில்கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

அதுபோல், காணாமற்போனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு பதில் சொல்லப்பட வேண்டும்; பெண்களுடைய பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் பல விடயங்கள் அந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையினால் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது அதற்கு இலங்கையும் இணக்கம் தெரிவித்து அந்தப் பொறுப்பை ஏற்பதாகக் கூறியிருக்கின்றது. அந்தத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதாக அரசாங்கத்தின் தரப்பில் வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சர் மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார். அதற்கமையத்தான் பல நாடுகளும் தீர்மானத்துக்கு ஆதரவளிக்க முன்வந்தன. எனவே அதன் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

அடுத்ததாக, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப்போல 'நிலைமாற்றுக்கால நீதி'- transitional justice மிக முக்கியமான விடயமாக இருக்கின்றது. அதன் அடிப்படையில் குற்றவாளிகளை விசாரிப்பதற்குச் சர்வதேச நாடுகளின் பங்களிப்புடனான நடைமுறைக்கு நிச்சயமாக அந்த நீதிமன்றம் உரித்துள்ளதாக இருக்கின்றது. குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். அந்த குற்றங்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும். இனிமேல் இவ்வாறான போர்க்குற்றங்கள் நிகழாமல் தடுக்கப்பட வேண்டும். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறான விடயங்கள் மிகவும் துல்லியமாக, தெளிவாக அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அரசாங்கம் கடந்தகால ஆட்சியாளர்களைப்போல ஏமாற்றக்கூடாது. ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் தலைவர் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அது அந்தத் தீர்மானத்திலும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இலங்கை அரசின் நடவடிக்கைகளில் முன்னேற்றம் இல்லாவிட்டால் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாக சர்வதேச சமூகம் முன்னெடுக்க வேண்டியது என்னவென்பது பற்றி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது: "Should there be insufficient progress, the Human Rights Council should consider further international action to ensure accountability for international crimes." இது ஒரு முக்கியமான பகுதியாகும். இது அந்தப் பேரவை ஆணையாளருடைய அறிக்கையின் அடிப்படையில் பேரவையின் தீர்மானத்தோடு சேர்த்து வாசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனபடியால், இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சூழலில் - ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஜனாதிபதி அவர்கள் தலைமைதாங்குகின்ற ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஐக்கியப்பட்டிருக்கின்ற இச்சூழலில் - எங்களுடைய தமிழ் மக்கள் உங்களுடைய அரசாங்கத்துக்குத் தீர்க்கமாக வாக்களித்திருக்கின்ற இச்சந்தர்ப்பத்தை நீங்கள் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதுபோல தமிழ் மக்களும் இதனை நழுவவிடக்கூடாது. இல்லையேல், அதற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியது நீங்களோ அல்லது நாங்களோ மட்டுமல்ல, சர்வதேசமும் ஐ.நா. மனித உரிமைகள்

[ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා]

பேரவையும் சேர்ந்துதான். நான் இப்பொழுது வாசித்துக்காட்டியதைப்போல, ஒரு சர்வதேச விசாரணையை உலக நாடுகள் அனைத்தும் ஆதரிக்கின்ற ஒரு சூழல்தான் - நிறைவேற்றப்படுகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பம்தான் கடந்த தடவை இந்தத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்ட காலத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

நாங்கள் எங்களுடைய மக்களின் வாக்குகளை, ஆணையைப் பெறுவதற்காக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் ஒரு நம்பிக்கையைக் கொடுத்தோம். அதாவது, நாங்கள் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையில், தமிழர்களுடைய பிரதேசங்களில் தமிழர்கள் தன்னாட்சி செய்வதற்காக வாக்களிக்கவேண்டும் என்று கேட்டதற்கிணங்க, அவர்களும் அதனை ஏற்று வாக்களித்தார்கள். உங்களுக்கு வாக்களித்த அதேமக்கள், அதே எண்ணத்தோடு மிகப் பெருமளவில் வாக்களித்துத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைத் தெரிவுசெய்திருக்கின்றார்கள். அதனை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Please, wind up now.

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)
Give me one more minute.

ஆனால், 20ஆம் திகதி வெளிவந்த "வீரகேசரி" பத்திரிகையின் முதற்பக்கத்தில் விஹாரமகாதேவி பூங்கா திறந்தவெளி அரங்கில் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலே இங்கு குரலெழுப்பிய கௌரவ உறுப்பினர் வீரவன்ச அவர்களையும் இடதுசாரித் தலைவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களையும் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்த்தன அவர்களும் இருக்கிறார். அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்கள்? "சிங்கள தேசத்தை உருவாக்குவோம்!" என்று அந்தக் கூட்டத்திலே மிகப் பகிரங்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கூறிய அந்த வாக்கியங்கள் என்ன? "இப்போதும் சிங்கள பௌத்த மக்கள் அமைதியாக இருந்தால் இந்த நாட்டைக் கட்டிக் காப்பாற்ற முடியாது. ஆகவே, அன்று யுத்தம் முடிந்தவுடன் சிங்கள மக்கள் சிங்கக் கொடிகளை ஏந்தி இந்த நாட்டை எவ்வாறு பாதுகாத்தனரோ, அதேபோல் மீண்டும் சிங்கக் கொடிகளை ஏந்தி இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற அனைத்துச் சிங்களவர்களும் முன்வரவேண்டும். இந்த நாட்டைச் சிங்கள நாடாகவே பாதுகாத்து எமது இராணுவ வீரர்களையும் எமது மக்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும். சிங்கள நாட்டை உருவாக்க நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறான வார்த்தைகள் மிகவும் இன விரோதமான, பேரினவாத ரீதியானவையாகும். இந்த நாட்டைத் தனிச் சிங்கள பௌத்த நாடாக மாற்றுவதற்கு, அதாவது தென்னிலங்கையிலோ அல்லது முழு இலங்கையிலுமோ சிங்கள இராச்சியத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இவர்கள் முயற்சித்தால், அதனை மற்றவர்களும் ஆதரிப்பதாக இருந்தால், அது தமிழ்ப் பிரதேசத்திலே தானாகவே 'தனித் தமிழீழ' இராச்சியமொன்று உருவாகுவதற்கு வழிசமைக்கும் என்பதையும் எச்சரிக்கையாக நான் உங்களுக்குக் கூற விரும்புகின்றேன். நீங்கள் தனிச் சிங்கள நாட்டை உருவாக்க நினைத்தால், இப்போது சர்வதேசம் இந்தப் பிரேரணையை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியதைப்போன்று தமிழர்களுடைய தேசத்திலே ஒரு தமிழ் இராச்சியத்தை உருவாக்குவதற்கு நிச்சயம் துணைநிற்கும்ஃ சர்வதேசம் அதனை ஆதரிக்கும் வகையில் நாங்களும் வேலை செய்வோம் என்று கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

[2.31p.m.]

ගරු ඩී.එම්. ස්වාමිනාදන් මහතා (පුනරුත්ථාපන, නැවත පදිංචි කිරීම හා හින්දු ආගමික කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு டி.எம். சுவாமிநாதன் - புனர்வாழ்வளிப்பு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. D.M. Swaminathan - Minister of Rehabilitation, Resettlement and Hindu Religious Affairs)

Thank you, Mr. Presiding Member. Firstly, I wish to inform this august Assembly that the conduct of Parliamentarians has totally eroded. It was seen today just two hours ago by the way the Opposition Members were behaving. I think, if it is allowed to happen continuously in this august Assembly, the entire Parliamentary system will be a failure. And I think the authorities concerned, especially the leaders of all political parties, should take necessary steps to safeguard the interests of Parliament.

Today, Members of the Opposition have spoken many a time with regard to the UNHRC Report and our accountability in respect of this Report.

Firstly, I should state that, as it was very clearly laid down by many speakers from the Government Benches, the pledge to address the accountability came about in May, 2009 in the Joint Communiqué by the former President Mahinda Rajapaksa and the United Nations Secretary-General, Ban Ki-moon. The failure to take action resulted in appointing a committee to advise him on whether violations of international human rights and humanitarian law occurred during the war. During this war, there have been misdoings both by the armed forces as well as the LTTE and that has been spelt out very clearly in their communiqué.

The Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights was requested by Council Resolution 25/1, to monitor the human rights situation in Sri Lanka, especially to investigate into the alleged serious violations and abuses of human rights and related crimes by both parties in Sri Lanka during the period covered by the LLRC.

A special team was established by former High Commissioner, Navi Pillay, which consisted of three distinguished experts: Martti Ahtisaari, former President of Finland; Dame Silvia Cartwright, former High Court Judge of New Zealand; and Asma Jahangir, a former President of the Human Rights Commission of Pakistan. This inquiry was only a human rights investigation and not a criminal investigation. During this investigation, the Council had to face many constraints. Lack of access to Sri Lankan

witnesses and witness protection concerns posed enormous challenges to this inquiry. The investigation team attempted to identify the patterns of violations of international human rights and humanitarian law perpetrated not only during the final stage of the armed conflict but during the whole period covered by the investigation.

These patterns of conduct consisted of multiple incidents that occurred over time. These were often executed by a number of perpetrators who were in high command. When the Human Rights Council adopted Resolution 25/1 - when the investigation was on - the then Government of Sri Lanka categorically and unreservedly rejected and refused to engage in any related process in that inquiry. That was the stand of the former Government. The present Government had engaged more constructively with the High Commissioner on a possible note for accountability and reconciliation process, which has been accepted by them.

The Government-invited Special Rapporteur stressed the importance of developing a comprehensive State policy on transitional justice through broad-based public consultation and participation.

The introduction of the Nineteenth Amendment to the Constitution limited the powers of the Executive Presidency; re-introduced the limits of the Presidential terms and restored the Constitutional Council, which makes recommendations on appointments to the judiciary and the independent commissions. As you are all aware, the judicial system had been a complete failure during the last few years due to the appointments made by the former President on personal reasons and because of that, the entire judiciary is now collapsing. I, being a lawyer myself, would like to make this statement in this House.

Since January, 2015, there had been a significant opening of space for freedom of expression; although reports of surveillance, interference and harassment of human rights defenders continued to be received at district level.

The present Government lifted restrictions on access by journalists to the Northern region. His Excellency the President has appointed new civilian Governors for both Northern and Eastern Provinces and major security checkpoints have been removed. This was also greatly welcomed in the Northern Province. The Government is still to embark on any comprehensive process of demilitarization. I will come to this subject a little later.

Local civil society sources recorded 26 cases of harassment and intimidation by military and intelligence services in the North and the East during the period from January to August in 2015. This figure highlights the reality that the structures and institutional cultures that had been created earlier - the repressive environment of the past - remain in place and will require much more fundamental security sector reforms.

One major continuing problem is the military occupation of private land. The Government has proceeded with land releases of 1,000 acres in Tellippallai and Kopay in the North; 1,000 acres in Sampur in the East; in Iranamadu in Kilinochchi His Excellency the President a few weeks ago donated another 650 acres back to their worthwhile owners. It is noteworthy for me to say that under the direction of the His Excellency the President and the Hon. Prime Minister, 2,650 acres have been released by this Government.

Women head nearly 60,000 households in the Northern Province. Food insecurity, rising inflation and lack of livelihood opportunities have pushed these households further into debt.

The Government reported that there are 258 detainees remaining; 60 had not been charged; 54 had prior conviction while the remaining cases were pending. I had the opportunity, prior to the fast by the detainees, to submit a note to the Cabinet requesting whether His Excellency the President can grant pardon to these detainees wherever there is no proper charge against them or there is lack of evidence and this is now being considered by His Excellency the President.

The Prevention of Terrorism Act, which has long provided a legal context for arbitrary detention, unfair trials and torture remains in force. According to the civil society sources, from January 2015 to August in 2015, 19 people had been arrested and 12 remain in detention.

Although the Government has engaged in a dialogue with the Tamil diaspora groups in many ways, it has not yet taken steps to delist the numerous Tamil diaspora organizations and individuals. I think that may be necessary for us to protect the diaspora in the future and His Excellency the President as well as our Minister of Foreign Affairs are taking all the necessary steps, because we have to get the diaspora to come into the Northern Province for further development and investment.

During the period of 2014 to 2015, 112 incidents of hate speech against Muslim community have been reported and it was 22 since January 2015. Christian groups also reported such incidents. The Government announced plans to revise the Penal Code to criminalize hate speech and the amendments are now being processed. I had a word with the Hon. Minister of Justice and Minister of Buddhasasana and he mentioned that in a few weeks' time, the "hate speech law" may probably be presented to Parliament.

There were no prosecutions in relation to the attacks by the Buddhist group “Bodu Bala Sena” on the Muslim community in Aluthgama in June, 2014, where four people were reportedly killed and 80 injured. While it has not always been possible to establish the identity of those

responsible for these serious alleged violations, these findings demonstrate that there are reasonable grounds to believe that gross violations of international human rights law and international humanitarian law had taken place and crimes were committed by all parties during the period under review.

The investigation team also believes that the LTTE too killed Sinhalese, Muslims and Tamils who were not sympathetic towards them. They also investigated into the allegations of extrajudicial executions of identified LTTE cadres and unidentified individuals on or around 18th of May, 2009, some of whom known to have surrendered to the Sri Lanka Army. Facts remain to be established that the witnesses' testimony and photography appears to be sufficient information that they were killed after being taken into custody. This is a serious violation by whoever in the military forces who had done this and it is going to have serious consequences.

The investigations also revealed the arbitrary arrest or abduction of individuals by security forces and group members operating in unmarked "white vans", which were able to pass through security checkpoints or enter into security force bases. No one was in a position to check them. The team also received information about hundreds of cases of enforced disappearances during the period under review, especially from the Northern and the Eastern Provinces. The Sri Lankan authorities carried out a widespread and systematic attack against the civilian population. The investigation team also documented the use of torture by security forces, particularly in the immediate aftermath of the armed conflict, when former LTTE members and civilians were detained *en masse*.

Sexual violence by security force personnel was widespread against both male and female detainees, particularly in the aftermath of the armed conflict. There are reasonable grounds to believe that there had been violations of international human rights law and international humanitarian law relating to sexual violence.

The LTTE cadres abducted youths in contravention of the Common Articles of the Geneva Convention and forcibly recruited them. Children under 15 were also recruited by the Tamil Makkal Viduthalai Pulikal - the Karuna Group - after its split from the LTTE in 2004. Recruitment of children is a violation of the Geneva Convention. There are reasonable grounds to believe that the Government security forces may have known that the Karuna Group recruited children in areas under its control. This again indicates violation of the provision of the Convention.

The shelling of hospitals is a very important matter. Hospitals in the Vanni and other medical units had been targeted. The recurrence of such shelling, despite the fact that the security forces were aware of the exact location of hospitals, raises a serious doubt that these attacks were accidental. Other civilian facilities in the no-fire-zones - humanitarian facilities and food distribution centres in particular - were also affected during that time.

Directing attacks against civilian objects or against civilians not taking part in hostilities is a serious violation of international humanitarian law. By compelling civilians to remain within the area of active hostilities, the LTTE also violated its obligation under the law to take all feasible measures to protect the civilian population under its control against the effects of attacks from the security forces.

As demonstrated in previous OHCHR Reports to the Human Rights Council, recent years have witnessed a total failure of domestic mechanisms to investigate, establish the truth, ensure accountability and provide redress to victims of serious human rights violations and abuses described above.

As at 30th June, the Commission had received a total of 16,826 complaints of missing civilians and 5,000 complaints relating to missing members of the security forces, and 2,200 were subsequently invited to give testimony at 47 public hearings in different districts.

The present Government reinvestigated the death of 27 prisoners during a security operation to control a riot at the Welikada Prison in November, 2012 and found that a number of those killed or injured had not been involved in the riot.

In the case of the killing of protestors by army personnel at Weliweriya in August, 2013, an investigation conducted by the Human Rights Commission of Sri Lanka concluded in its Report in 2015 that the death of three people, the injuries of another 36 and the destruction of property indicated that the security forces had used excessive force. It is also noted that the presence of senior officers at the scene suggested that the shooting could not have taken place without orders. So, there again, the armed forces have been cited to be a party to these shootings. This is a case of a conflict-related violation being successfully prosecuted and the remainder of many other such cases have stalled or are pending at various stages.The previous Government reported having intensified its investigations, but highlighted difficulties involved in summoning or interviewing potential witnesses and suspects who are now living abroad.

The developments in 2015 in the investigation into gravesites at Mannar and Matale have highlighted ongoing forensic challenges and possible tampering with evidence. The presumption behind such systematic crimes is that those require some degree of organization to perpetrate. This challenge of addressing such crimes is

even greater in an environment where the criminal justice system remains vulnerable to interference and influence by powerful political, security and military actors.

The design of any truth-seeking and accountability mechanisms must be pursued through a process of genuine, informed and participatory consultation. The independence and integrity of key institutions such as the Attorney-General's Department and the Human Rights Commission remained compromised. Therefore, the Government, by the Nineteenth Amendment to the Constitution, has taken steps today to see that there is independence of the Judiciary and the Human Rights Commission and now, it is the Constitutional Council which makes the appointments to the independent Commissions, not the Executive - the President. That is a fundamental step by which we can now retrieve the entire society.

The security forces, the police and the intelligence services have enjoyed near total impunity and have not undergone any significant downsizing or reforms since the armed conflict. The military retains an oppressive presence in the war-affected areas of the North and the East, still occupying extensive private land, expanding into commercial economic activities and maintaining a culture of their own. I think His Excellency the President and the Hon. Prime Minister are taking necessary active action to see that these lands are given back to the owners. The military cannot do commercialized business there. The Government would also see that the lands, which are not being really and totally used for military operations, are given back to the legitimate owners.

The history of Sri Lanka includes moments where governments pledged to turn the page and end such practices as enforced disappearances by "white vans", but their failure to address the issue meant that "white vans" could be reactivated when needed.

The Government of Sri Lanka will need to embark on fundamental reforms of the security sector and justice system, including a fully-fledged vetting process, to remove personnel suspected of involvements in human rights violations.

Then, "Conclusions and Recommendations" of the Report says that the investigation contained in the Report was born out of the past failure of the former Government of Sri Lanka to address accountability for the most serious human rights violations and crimes. Political will and concerted efforts are required to ensure that these violations and crimes do not recur.

Sri Lanka needs to address the patterns of serious human rights violations and other international crimes that have caused such sufferings for all communities over decades if it is to prevent them from haunting its future.

Sri Lanka should draw from the lessons learnt and good practices of other States that have succeeded with hybrid special courts, integrating expertise and such a mechanism will be essential to give confidence to all Sri Lankans. But, I think, even if we do not have a hybrid court, if we can have a domestic inquiry with technical assistance from abroad, it will be of great value to deal with human rights violations in Sri Lanka.

The Human Rights Council has played a prominent role in accountability and reconciliation in Sri Lanka. Setting up of a high-level executive group to develop a coordinated, time-bound plan to oversee the progress in implementing the recommendations is contained in this Report. Inviting the OHCHR to establish a fully-fledged country presence to monitor the situation of human rights in the future is also contained in the Report.

So, there are immediate steps that we have to take. The present Government is already at it. His Excellency the President, the Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Foreign Affairs have been taking into consideration the whole investigation report very seriously and all necessary steps have been taken to look into human rights violations and see that those will not recur. Whether it is the Tamil population that has been affected or whether it is the Sinhala population, basically, if the entire system - the country's humanitarian grounds as well as judicial system - erodes, there will be no justice in this country and it will become a barbaric banana republic.

So, Mr. Presiding Member, I thank you for giving me this opportunity to speak a few words in this regard today. I feel that the present Government is taking all necessary steps to protect the interests of the Tamils as well as all communities in this country and ensure that these issues will not recur. If their interests are not protected in the correct manner, these issues will recur and there can be more barbaric acts of violence as that happened during the last 30 years.

So, I take this opportunity to reemphasize this fact and I hope the international community will also consider it. I have also been given the responsibility to look after rehabilitation and resettlement of people and I am taking all endeavours to accomplish that. I must thank all the relevant authorities; His Excellency the President, the Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Foreign Affairs again for giving me all the support in my endeavours to see that the Tamils who have suffered for the last 30 years can at least regain their lands and regain fundamental rights as humans to live in Jaffna in the future.

Thank you.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

මීළඟට, ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 20ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.53]

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ වාර්තාව පිළිබඳව සාකච්ඡා වන මේ විවාදයේදී දේශපාලන වශයෙන් ඉතා අපූරු අදහස් පළ කිරීමක් සිද්ධ වෙනවා. එක පැත්තකින් දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමාගේ අදහස වුණේ, උතුරේ හා නැඟෙනහිර ඇති වුණු යුද්ධය මූලික කරගෙන මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සොයද්දී, මානව හිමිකම් කොමිසමේ මේ වාර්තාව පිළිබඳව එතුමන්ලා තෘප්තිමත් නැහැ කියන එකයි. ඒකට හේතු හැටියට ඉදිරිපත් කරන්නේ, යුද අධිකරණ ගැන මේ යෝජනාවේ සඳහන් වෙන්නේ නැහැ, දෙමුහුම් අධිකරණයක් ගැන කියැවෙන්නේ නැහැ, විශ්වාසනීයත්වයක් නැහැ, රෝම ප්‍රඥප්තියට අපි අත්සන් කළේ නැහැ, එතුමන්ලා හිතපු විධියට මේ යෝජනාව සම්මත වෙන්නේ නැහැ කියන කාරණා. ඒ නිසා දෙමළ ජාතික සන්ධානය මේ යෝජනාවට කැමැති නැහැ. සංක්‍රාන්තියේ යුක්තිය කියන කොටස විතරයි මේ වාර්තාව තුළ එතුමන්ලාට තෘප්තිමත් වෙන්න පුළුවන් දෙයක් හැටියට තිබෙන්නේ කියන එකයි එතුමන්ලා කියන්නේ. ඒ නිසා එතුමන්ලාට මේ ගැන කම්පනයක් තිබෙනවා; හද සසල වීමක් තිබෙනවා. ඒ එතුමන්ලාගේ අදහස.

හැබැයි, ඊට ටිකක් එහා පැත්තෙන් ඉන්න විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාට අනුව මේ යෝජනාවෙන් සිද්ධ වෙන්නේ රට බෙදා දැමීමක්, මේ උතුර හා නැඟෙනහිර එකතු කරන්න යන ගමනක ආරම්භයක්, හමුදාව පාවා දීමක්, මහා විනාශක්, මහා විපත්තියක්. ඒක තමයි විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාගේ විග්‍රහය. ඇත්තටම මොකක්ද මේ යෝජනාවෙන් වෙන්නේ?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි යුද්ධය ඇති වීමට හේතු දේශපාලනමය වශයෙන් සොයද්දී දේශපාලන පක්ෂ සහ පුද්ගලයෝ දේශපාලනිකව ඒ හේතු විග්‍රහ කරනවා; ඒ පිළිබඳ පොත් පත් ලියනවා. එතකොට ඒ අය හරිම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීයි. හේතු හොයන කොට යුද්ධය සඳහා ජාතිවාදයක් ගැවිලාවත් නැහැ. දේශපාලන අර්ථ දැක්වීම අනුව, ජාතිවාදයෙන් හිස උදුම්මවා ගත් උදවිය, ජාතිවාදයෙන් මොළය නරක් කරගත් උදවිය පොත් ලියන කොට ජාතිවාදී නැහැ. එතකොට මේ මූලයන් හරියට හඳුනාගන්නවා. යුද්ධය ඇති වීමට හේතු අහනකොට හරිම ඒ අය හරිම ප්‍රශස්තයි. හැබැයි, යුද්ධය ඇති වීම වළක්වන උත්තර හොයන්න ගියාම ඒ අය අමු ජාතිවාදීයි. එහෙම උත්තරයක් හොයන කොට ඒ අය අමු ජාතිවාදීයි. අපි දකින හැටියට ජාතිවාදීවවත්, පක්ෂවලට ගැති වෙලාවත්, තමන් ඉන්න තැන් අනුවවත් ප්‍රශ්නයකට උත්තර සොයන්න බැහැ. අපි ඉගෙන ගත් දේශපාලනය අනුව නම්, ඕනෑම ප්‍රශ්නයකට උත්තර සොයන්න ඕනෑ විෂය මූලිකවත්, ඒ පවතින වටපිටාව පිළිබඳවත්, ඓතිහාසිකවත් ඒ ප්‍රශ්න විග්‍රහ කරගෙනයි.

මට දෙමළ ජාතික සන්ධානයත් එක්ක නොවෙයි ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ. එතුමන්ලා දකින ස්ථාවරය අනුව එතුමන්ලාට ඒ ප්‍රශ්නය විග්‍රහ කරන්න අයිතිය තිබෙනවා. හැබැයි, අබමල් රේණුවක් හෝ දේශපාලනය ඉගෙනගත් මිනිස්සු, දේශපාලන විඥානයක් තිබෙන උදවිය, ජාතිවාදයෙන් ඔළුව නරක් කරගත්තාට පස්සේ, පටු දේශපාලන මඩ ගොහොරුවලට වැටුණාට පස්සේ, කක්කුටු බෙනවලට ඇදගෙන වැටුණාට පස්සේ මොන තරම් පිරිහෙනවාද? ඒක මම අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී දැක්කා.

මානව හිමිකම් කොමිසමේ වාර්තාවේ ඉතිහාසයයි, අද ඇති වෙලා තිබෙන තත්ත්වයයි ගත්තාම, නියපොත්තෙන් කඩනන්න තිබුණු දේවල් පොරොවන්වත් කපන්න බැරි මට්ටමට වර්ධනය කරගත් ඓතිහාසික ගලායෑමක් තමයි මේ තිබෙන්නේ. සමහර ප්‍රශ්නවලට ඒ මොහොතේම ඓතිහාසිකව උත්තර සොයන්න තිබුණා.

අද කවුරුවත් ඉල්ලන්නේ නැහැ, ක්‍රිෂාන්ති කුමාරස්වාමි ඝාතනය ගැන ජාත්‍යන්තර අධිකරණයක් දෙන්න කියලා. බිඳුණුවැව හමුදා කඳවුරේ ඇති වුණු සිද්ධිය ගැන ජාත්‍යන්තර අධිකරණයක් ඉල්ලන්නේ නැහැ. හේතුව මොකක්ද? රටේ තිබුණු නීතිය අනුව ඒවාට ඒ මොහොතේ ක්‍රියාමාර්ගයක් ගත්ත නිසා. හැබැයි වැලිකඩ හිරගෙදර සිරකරුවෝ අමු අමුවේ මරා දැම්මා. අපි ඒක දැක්කා. සිරකරුවෝ කුපිත වෙන්න පුළුවන්. ඒත් ඔවුන් මරා දැම්මේ කොහොමද? මැරුණේ කොහොමද? සිරකරුවෝ වෙඩිතියා ගත්තාද? මොකද වුණේ කියලා අද ප්‍රශ්නයක් ඉතිරි වෙලා තිබෙනවා. රතුපස්වල වතුර ඉල්ලපු මිනිස්සුන්ට වෙඩි තිබ්බා. ඒ මිනිස්සු මැරුණා. ඒ අයට වෙඩි තියන්න කවුද නියෝග නිකුත් කළේ කියලා අද ප්‍රශ්නයක් ඉතුරු වෙලා තිබෙනවා. ලසන්ත වික්‍රමතුංග ඝාතනය වුණා. ප්‍රගීත් එක්නැලිගොඩ ඝාතනය වුණා හෝ අතුරුදහන් වුණා හෝ එතැන ප්‍රශ්නයක් ඉතුරුවෙලා තිබෙනවා. කටුනායකදී රොෂේන් චානක මියගියා. ඒකට orders දීපු අයට තානාපතිකම් ලැබුණා. එතැනත් ප්‍රශ්නයක් ඉතුරු වෙලා තිබෙනවා. ඒකයි තිබෙන ප්‍රශ්නය.

රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කළා නම්, එය ආරක්ෂා වන තරමට ජාත්‍යන්තරයට හරි කාට හරි ඇඟිලි ගහන්න තිබෙන ඉඩකඩ නැති වෙනවා. ඒ ප්‍රශ්න වැවුණා. ඉතිහාසයේ වුණේ එහෙමයි. උතුරේ ප්‍රශ්නයට අදාළවත් එහෙමයි. හැබැයි, යුද්ධය පැවැති කාලයේ දී රටේ ජාතිවාදයක් තිබුණා නම්, අද යුද්ධය ඉවර වුණාට පසුවත් ඒ ජාතිවාදී කුණු මඩ ගොහොරුවේ ඉඳගෙනම අදත් මේ ප්‍රශ්න දැක්කොත් එහෙම උත්තරයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. දෙමළ ඩයස්පෝරාව තෘප්තිමත් වෙන්නේ නැත්නම්, ගොඩාක් තෘප්තිමත් වෙන කථාවක් වීරවංශ මහත්මයා කළා. දෙමළ ඩයස්පෝරාවට ඕනෑ කරන තරම් පොහොර, වල් නාශක, කෘමි නාශක නියමෙට අත හැරලා දුන්නා. මේ කියන්නේ මොකක්ද? ඒ මහත්මයා කියනවා සිරගත කරලා සිටින සිරකරුවන් නිදහස් කළාම ඇවිත් සාක්ෂි දෙයි ලු. එතකොට ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ මොකක්ද? දැන් යුද්ධය නැහැ. යුද්ධය හේතුවෙන් අත් අඩංගුවට අරගෙන නඩු අහන්නේ නැතිව තියාගෙන ඉන්න එක හරි. එතකොට අපි අහන්නේ ජාතිවාදී විධියට හිතන අයට, මේ ප්‍රශ්නයට තව ඇඟිලි ගහන්න ඕනෑ අයට, ජාත්‍යන්තරයට වඩා වාසිදායක වන්නේ මොකක්ද? වඩාත් වාසිදායක වන්නේ නඩුත් නැතුව, මුකුත් නැතුව අවුරුදු 9ක් 10ක් හිරේ තියාගෙන ඉන්න එක නොවෙයිද?

ඇත්තටම දැන් කරන්න ඕනෑකම තිබෙන්නේ, කරුණාට ඇමතිකම් දෙනකොට අර මිනිස්සුන්ව නිදහස් කරලා දමන එකයි. එදා මුලින්ම නිදහස් කළා නම් අද ජාත්‍යන්තරයට අහන්න ප්‍රශ්නයක් නැහැ. හරි අපූරු කථා. මම දන්නේ නැහැ ඔළුවෙන් හිටගෙන ද කථා කළේ, කටින් ද කථා කළේ කියලා. උන්නැහේ කියනවා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ මර්දනය කළාට පසුව, ඒ මර්දනය කරපු කට්ටිය බේරා ගන්න එක්සත් ජාතික පක්ෂය වගකීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ පනත ගෙනාවා ලු. ඒක දැන් එහෙම කරන්නේ නැත්තේ මොකද කියලා අහනවා. ඒ කියන්නේ විමල් වීරවංශ හිටපු තැන අමතක කරලා, විමල් වීරවංශ දැන් කියනවා

එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂය එහෙම පනතක් ගෙනාපු එක හරි කියලා. පුදුම කථාවක් නේ මේ. දේශපාලනයේ පෙකණිවැල කැපූ තැනත් අමතක වෙන තරමට ජාතිවාදය විසකුරුයි. ජාතිවාදය කියන්නේ මේකයි. ජාතිවාදී විධියට මොළය මංඥං වුණාම, මොළය නරක් වුණාම තමන් උන්නේ කොහේද කියලාත් මතක නැහැ. අපි කියන්නේ මේකයි. අපිට මොකක් හරි දේශපාලන වශයෙන් ස්ථාවරයක් තිබෙන්න පුළුවන්. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මම සිටින නිසා මට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ දේශපාලන ස්ථාවරයක් තිබෙනවා. හැබැයි, මම ව්‍යාපාර පරිපාලන අධ්‍යයනයේ Management Degree එකක් ගත් නිසා මට ව්‍යාපාර පරිපාලනය ගැන තේරෙනවා. මම ඉගෙන ගත්ත දැනුම සම්පූර්ණයෙන් අමතක කර ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ දේශපාලනය විතරක් මතක් කර ගන්නවාද? ඉගෙන ගත්ත දේවල් අඩු තරමින් මතක තිබෙන්න ඕනෑ. රෝහණ විජේවීර සහෝදරයා අපට උගන්වපු දේශපාලනයක් තිබෙනවා. ජාතිවාදයෙන් ජාතිවාදය තුරන් වෙන්නේ නැහැ. ජාතිවාදය වපුරන එක විතරයි සිද්ධ වෙන්නේ. එක ජාතිවාදයකට උත්තරය තව ජාතිවාදයක් නොවෙයි. ඒක සිංහල ජාතිවාදයටත් එහෙමයි; දෙමළ ජාතිවාදයටත් එහෙමයි. දෙමළ ජාතිවාදයෙන් සිංහල ජාතිවාදයට උත්තර හොයන්න බැහැ. ඒ වාගේම සිංහල ජාතිවාදයෙන් දෙමළ ජාතිවාදයට උත්තර හොයන්නත් බැහැ. මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමාට මේක මදි වෙන්න පුළුවන්. ඒ, එතුමන්ලා ඉන්න ජාතිවාදී යම් ස්ථාවරයක් නිසායි. හැබැයි, ඒකට සිංහල ජාතිවාදයෙන් උත්තර හොයන එක හරිද? එතකොට හරි යන්නේ නැහැ. දැන් මේ කියන්නේ මොකක්ද? දැන් කියනවා, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තියා ගන්න ඕනෑය කියලා. ත්‍රස්තවාදය නැතිව ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තියා ගත්තාම වාසි වෙන්නේ කාටද? වැඩ කරන කම්කරුවන් මර්දනය කරන්න, ශිෂ්‍යයන් මර්දනය කරන්න, -

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා (විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த - விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைச்சர்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha - Minister of Science, Technology and Research)

ඒක යටතේ තමයි එදා තමුන්නාන්සේලාගේ පක්ෂය තහනම් කළේ.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)

ඒක තමයි, පක්ෂ තහනම් කරන්නයි. තමන් හිටපු පක්ෂයත් තහනම් කරපු බව දැන් මතක නැහැ. දැන් කියනවා, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තියා ගන්න ඕනෑය කියලා. ඒක ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ඉතිහාසයේ කවදාවත් තිබුණු ස්ථාවරයක් නොවෙයි.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ඒක පසුව ආදේශ කළේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අනුමැතියෙන්.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)

මුල මතක නැති වුණාම ඒක තමයි තිබෙන ප්‍රශ්නය. දේශපාලන වශයෙන් වඳ පිදුණාට පස්සේ, දේශපාලන වශයෙන් නන්නත්තාර වුණාට පස්සේ තව යන්න තැනක් නැහැ, ජාතිවාදයේ වැටෙනවා හැරෙන්න. ජාතිවාදී මඩ ගොහොරුව මිසක වෙන කිසිවක් ඉතුරු වෙන්නේ නැහැ. හැබැයි, ඒ ජාතිවාදයට දේශ ප්‍රේමී පෙනුමක් තිබෙනවා. ඕනෑම ජාතිවාදියෙක් තමන් ජාතිවාදියෙක් කියනවාට වඩා කැමැතියි, දේශ ප්‍රේමියෙක් කියලා කියන්න. මොකද, ජාතිවාදියා වෙස් වළාගන්නේ දේශ ප්‍රේමයත් එක්කයි. ඇත්තටම මේක තමයි වෙලා තිබෙන්නේ. ඒකෙන් මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර හොයන්න බැහැ. ත්‍රස්තවාදය නැතිව ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතක් ඕනෑ නැහැ. ඒක කියන්න අයිතියක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඒක කියන්න බය නැති වෙන්න ඕනෑ.

අනෙක් කාරණය තමයි, අද කථා කරන්නේ මුළු හමුදාවම වැරැදිකාරයෝ කරලායි. ඩයස්පෝරාවට පොහොර සපයනවාය කියලා මම කියන්නේ ඒකයි. ඩයස්පෝරාවේ මතවාදයට තමයි කථා කරන්නේ. මොකද, ඒගොල්ලන්ගේ ජාතිවාදී පැවැත්මට අරගොල්ලන්ගේ ජාතිවාදී පැවැත්ම තිබෙන්න ඕනෑ. දෙගොල්ලන්ම එක පිහාතේ කන්නේ දෙකට බෙදාගෙන. ඒ නිසා මුළු හමුදාවම වැරැදි කළා වාගේ හිතාගෙන කථා කරනවා. එහෙම වෙලා තිබෙන්නේ කොහේද? ලංකාවේ යුද්ධයක් ඉවර වුණේ මුළු හමුදාවම වැරැදිකාරයෝ කරලා ද, මුළු හමුදාවම අපරාධ කරලා ද, මුළු හමුදාවම ස්ත්‍රී දූෂණ කරලා ද, මුළු හමුදාවම ළමයින් ඝාතනය කරලා ද? මුළු හමුදාවම වැරැදිකාරයෝ කරලා හිතන්නේ මොනවා ගැන ද? මුළු හමුදාවම වැරැදිකාරයෝ කරලා හිතන්නේ තමන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳවයි.

දැන් මහ අපූරු හීනයක් හදනවා. ඒ හීනය මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමාට මදි. මේ හීනයේ දී යුද අධිකරණයක් ගෙනෙනවා, එහි දෙමුහුන් අධිකරණයක් තිබෙනවා, අවසානයේ ජාත්‍යන්තරය එනවා, අනිවාර්යයෙන් ඒගොල්ලන් ඇවිල්ලා මේ දෙක එකතු කරනවා, මේකෙන් රට බෙදෙනවා. මේ වාගේ විශාල කථාවක් හදනවා. එහෙම හීන හැදුවාට, ඒවා මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළෙන් ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ නම්, ඒවා රටේ නීතියෙන් ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ නම්, මේ රටේ අපිත් ඉන්නවා නම් කවදාවත් ඒවා කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. අපි දන්නවා, අධිරාජ්‍යවාදීන්ට න්‍යාය පත්‍රයක් තිබෙන බව. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට න්‍යාය පත්‍රයක් තිබෙන්න පුළුවන්. ඒගොල්ලන් අපි වාගේ රටවල් පාලනය කරන ක්‍රමයක් තිබෙනවා. අපි ඒක නොදන්නා බබ්බු නොවෙයි. හැබැයි, ඒ හැමෝගේම න්‍යාය පත්‍ර තිබුණා වුණත් රටට තිබෙන්න ඕනෑ මොකක්ද? රටට තිබෙන්න ඕනෑ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අගය කිරීමක්. අපි නරුමයෝද? උතුරේ ඉන්නේ අපේ මිනිස්සු නොවෙයි ද? නැඟෙනහිර ඉන්නේ අපේ මිනිස්සු නොවෙයි ද? මේ රටේ මුස්ලිම් මිනිස්සු අපේ රටේ නොවෙයි ද? මේ රටේ දෙමළ මිනිස්සු අපේ රටේ නොවෙයි ද? මේ රටේ සිංහල මිනිස්සු වාගේම දෙමළ, මුස්ලිම් හැමෝම අපේ රටේ මිනිස්සු. ඇත්තටම යුද්ධයක් තිබෙන වෙලාවේ දි මානව හිමිකම් සියල්ලම රකින්න බැහැ. ඒක අපි කවුරුත් පිළිගන්නවා. යුද්ධයක් නැති මොහොතක පරිසරයකදී තරම් යුද්ධයක් පවතින මොහොතක මානව හිමිකම් ආරක්ෂා වෙන්නේ නැහැ කියන කාරණය ගැන තර්කයක් නැහැ. හැබැයි, ඒ සිදුවීම් සිද්ධ වුණා නම් ඒ සිදුවීම්වලට අදාළව රටේ නීතිය ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ. ඒවාට කවුරු හෝ නියෝග දුන්නා නම් ඒ නියෝග දුන්නු ආකාරය පිළිබඳව රටේ ජනතාව දැනුවත් වෙන්න ඕනෑ. ඒ ඔක්කොම එකට වහන්න බැහැ. මේ ඔක්කොම වහලා මුකුත් වුණේ නැහැ වාගේ යන්න බැහැ. ඒ කාරණයත් අපි පිළිගන්න ඕනෑ. ඒක තමයි ඇත්ත කථාව.

ඒ නිසා ඉතා පැහැදිලිව අපි කියනවා, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නාමයෙන්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් ඇතුළේ උතුරු නැඟෙනහිර ජනතාවට අදත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඕනෑ බව. ඒ අයට ඒ අයගේ ඉඩකඩම් ඕනෑ. ඒ අයගේ නැවත පදිංචිවීම් ඕනෑ. ඒ අයගේ අතුරුදන් වුණු දරුවන්ට මොකද වුණේ කියලා දැනගන්න ඕනෑ. ඒ අයිතිය ඔවුන්ට තිබෙන්න ඕනෑ. ඒක හමුදාවේ රණවිරුවන්ට කරන අගෞරවයක්

[ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා]

නොවෙයි. ඒක හමුදාවේ සෙබළාට කරන අගෞරවයක් නොවෙයි. හමුදාවේ සෙබළා ක්‍රියාත්මක කරන්නේ රටේ නීතියයි. හැබැයි, ඒ නීතිය හමුදාවේ සෙබළා ක්‍රියාත්මක කරපු සීමාව මොකක්ද කියලා රට දැනගන්න ඕනෑ.

ලිංගික අපරාධ සිද්ධ වුණා නම් ඒවාත් මුළු හමුදාව පිටම පටවන්න හොඳ නැහැ. වැරදිකාරයෝ කවුද කියා දැන ගන්න ඕනෑ. ඒවාට නියෝග දුන්නේ කවුද කියා දැන ගන්න ඕනෑ. ඒක ජාතිවාදය නොවෙයි. ඒක නිසා ජාතිවාදය මොකක්ද, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මොකක්ද කියා දැන් ඉතා පැහැදිලිව හරියට තේරුම් බේරුම් කර ගන්න ඕනෑ.

මෙතැනදී ප්‍රශ්නය හොඳට පැහැදිලියි. තමන්ගේ දේශපාලන අනන්‍යතාව නැති වුණාට පසුව, දේශපාලන වශයෙන් මුල් සිඳ ගත්තාට පසුව, දේශපාලන වශයෙන් නන්නත්තාර වුණාට පසුව දැන් ජාතිවාදයේ එල්ලෙනවා හැරෙන්න වෙන උත්තරයක් නැහැ. ඒකට බොහොම දේශ ප්‍රේමී හැඩයක් හදා ගන්න පුළුවන්. දේශ ප්‍රේමී ඇඳුමක් ඇඳ ගන්න පුළුවන්. ගිරය කඩාගෙන කෑ ගැහුවාට පස්සේ හිතනවා, දැන් ඉතින් රටම අන්දන්න පුළුවන් කියලා. නැහැ, ඒක වැරදියි. දැන් ඉතා පැහැදිලිව අප විශ්වාස කරන්නේ මොකක්ද? පසු ගිය ඉතිහාසය පුරා එවකට පැවැති රජයේ වගකීම හරියට ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. යුද ජයග්‍රහණයෙන් පසුව රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ ආණ්ඩුව ජාතිවාදී විධියට හැසිරුණේ නැහැයි කියලා කාටහරි කියන්න පුළුවන්ද? ඒකට හොඳම උදාහරණය තමයි මුස්ලිම් ජනතාව සම්බන්ධයෙන් ඇති වුණු තත්ත්වය. බොදු බල සේනාව ක්‍රියාත්මක වුණේ කාගේ අවසරය ඇතිවද? ඒවා නිසා රටේ සිද්ධි නිර්මාණය වුණේ නැද්ද? බේරුවල දර්ගා නගරයේ, අලුත්ගම, ඒ සිද්ධීන් නිර්මාණය කළ කට්ටිය අද කෝ? එක පාරම මොකද වුණේ? එක පාරම සිදු වුණේ මොකක්ද? ඒ ගොල්ලන්ට තිබුණු නීතියේ ආරක්ෂාව නැති වෙලා යනවා; නීතියේ රැකවරණය නැති වෙලා යනවා. නීතියේ රැකවරණය නැති වුණාට පසුව ආගම යොදා ගෙන ජාතිවාදය පෝෂණය කිරීමට තිබුණු ඉඩකඩ නැති වෙලා තිබෙනවා. අද ඒ වට පිටාව ඇති වෙලා තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවත් ඒ ගොල්ලන්ට ආරක්ෂාව හා රැකවරණය දුන්නොත් එහෙම ආයෙත් ඒ වැඩේම කරනවා. දැන් ඒකෙන් පෙනෙන්නේ මොකක්ද? පසු ගිය රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ පාලනය ඒ අයට නීතියේ ආරක්ෂාව, රැකවරණය හා අනුග්‍රහය ලබා දීලා නැද්ද? ඒවා නොවෙයිද මේ ප්‍රශ්න කිරීම් ඇතුළේ තිබෙන්නේ. ඒවා මේ ප්‍රශ්න කිරීම්වලට හේතු වෙලා නැද්ද?

එහෙම නම් අපි කියනවා, ප්‍රශ්න කරන්නාගේ අරමුණ මොකක් වුණත් ප්‍රශ්න කිරීමට අදාළ කරන හේතුව නැති කිරීම රජයේ වගකීමයි කියලා. ඒ පරිසරය නිර්මාණය වීම වැළැක්වීම රජයේ වගකීමයි. ඒක තමයි ඇත්ත කථාව. විශේෂයෙන්ම උතුරු හා නැඟෙනහිර පළාත්වල ජීවත් වන දෙමළ ජනතාව, මුස්ලිම් ජනතාව සහ සිංහල ජනතාව තුළ - අමතක කරන්න එපා සිංහල ජනතාවත් ඉන්නවා කියලා - විශ්වාසය ඇති කිරීමේ වගකීම තිබෙන්නේ කාටද? වැඩිම වගකීම තිබෙන්නේ රජයටයි. නමුත් පසු ගිය කාලය තුළ සිද්ධ නොවුණේත් ඒකයි. එදා රජය ඔවුන්ගේ විශ්වාසය ස්ථාවර කළා නම්, මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා නැවත වරක් ජනාධිපතිවරණයෙන් දිනනවා. දැන් බලන්න, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධාන ආණ්ඩුවේ හිටපු මහ ලේකම්තුමා මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. එතුමාත් දන්නවා ඇති, යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ඡන්දය දුන් බව. මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට යාපනය දිස්ත්‍රික්කයෙන් ඡන්ද ලැබුණා. වැඩිම ප්‍රතිශතය ලැබුණා. වර්ධනයේ ප්‍රතිශතය වැඩියෙන්ම තිබුණා. නමුත් ඒක දිනා ගන්න ජාතිවාදී නරුම මානසිකත්වය ඉඩ දුන්නේ නැහැ. එතුමාට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. මොකද, එතුමාගේ වටේ හිටපු කට්ටිය හිටියේ ජාතිවාදය ඇඳලා. ඒ ගොල්ලන්ට වෙන දේශපාලන මුල් තිබුණේ නැහැ. වෙන පදනමක් නැහැ. ඒ නිසා පොම්පෙන් හුළං ගහනවා වාගේ රාජපක්ෂ මහත්මයාට ජාතිවාදී හුළං ගැහුවා. එතුමාත් කපලා, මහලා හොඳට ඇඳ ගත්තා. ඒකේ ප්‍රතිඵලය වුණේ මොකක්ද? බැන් කී මූන් එන කොට - තමන්ට ඕනෑ විධියට අර්ථ කථනය කරනවා. - පිළිගත්තා, පාර කපා දුන්නා, අපි මේ ගමන යන්නේ මෙහෙමයි කිව්වා.

ගරු සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත ඇමතිතුමාට මතක ඇති, 2009 මැයි මාසයේ 18 වැනි දා යුද්ධය අවසන් වුණාට පසුව මැයි මාසයේ 23වැනි දා අපේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ යෝජනා මාලාවක් ඉදිරිපත් කළ බව. බැන් කී මූන් කියන්න කලින්, දරුස්මාන් වාර්තාවෙන් කියන්න කලින්, උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ ජනාධිපති කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙන් කියන්න කලින්, උදලාගම හා පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවලින් කියන්න කලින්, ජිනීවාවලින් කියන්න කලින් සත්‍ය සහ සාධාරණ කොමිෂන් සභාවක් ගැන එම යෝජනා මාලාවෙන් අපි කථා කර තිබුණා. Truth and Reconciliation Commission එකක් ගැන අපි කිව්වා. යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු හැමෝටම තමන්ගේ දුක කියන්න, තමන්ගේ වේදනාව කියන්න, තමන්ට සිදු වුණු අසාධාරණය කියන්න, තමන්ගේ දරුවෝ නැති වුණු ඒවා ගැන කියන්න ඉඩක් හදන්න කියලා අපි කිව්වා.

2011 නොවැම්බර් මාසයේ 14 වැනි දා මම යාපනයට ගිහිල්ලා යාපනයේ අතුරුදහන්වූවන්ට මොකද වුණේ කියා ප්‍රශ්න කරන කොට, මට පහර දුන්නා. ඔළුව පැළුවා. පහර දීලා මගේ ඔළුව පැළුවා. ගරු සරවනපවන් මැතිතුමනි, ඔබතුමන්ලා ඒ ගැන දන්නවා. ඔබතුමන්ලාගේ උදයන් පත්තර කන්තෝරුවට ඇවිල්ලා එළියට බැහැලා එන කොට තමයි, මට පහර දුන්නේ. අදත් ඒ සම්බන්ධව පරීක්ෂණයක් තිබෙනවාද? දැන් 2011, 2012, 2013, 2014 ඉවර වෙලා 2015 වර්ෂයටත් ඇවිල්ලා. මට පහර දුන්නේ එල්ටීටීඊ එකෙන්ද? මට පහර දුන්නේ ඊපීඩීපී එකෙන්ද? මට පහර දුන්නේ ටීයූඑල්එෆ් එකෙන්ද? මට පහර දුන්නේ ටීඑන්ඒ එකෙන්ද? මට පහර දුන්නේ කවුද කියා අද මමවත් දන්නවාද? වාර්තාවක් තිබෙනවාද? පරීක්ෂණයක් කළාද? ඒ ගැන දැන ගන්න මට අයිතියක් නැද්ද? ඒ ගැන පැමිණිල්ලක් විභාග කර තිබෙන්නේ කොහේද? ඉතින් මට සිදු වුණු දේ වාගේම දේවල් සිදු වෙච්ච දහස් ගණනක් මිනිසුන් ඉන්නවා. දස දහස් ගණනක් මිනිසුන් ඉන්නවා. වන්දි නොවෙයි, අඩු තරමේ ඒ මිනිසුන්ට යුක්තිය ඕනෑ. ඒ යුක්තිය දෙන්න අප ලැහැස්ති නැත්නම්, ඒ යුක්තිය, සාධාරණත්වය ස්ථාවර කරන්න අඩු තරමේ අප සූදානම් නැහැ කියා පෙනෙනවා නම් එතැනින් එහාට ගමනක් නැහැ. මේක තමයි, ඇත්ත. එතැනින් එහාට මේ මහා ලොකු වාර්තා පොත් විතරයි. මේ මහා ලොකු වාර්තා, අපි මේ කරන කථා, මේ හැන්සාඩ්, මේ දවස් දෙකක විවාද බොරු. මේවා නිකම් පුහු කථා විතරයි. මේවා අපේ මතු අනාගත පරම්පරාව -සිංහල වේවා, දෙමළ වේවා, මුස්ලිම් වේවා; උතුරේ වේවා, නැඟෙනහිර වේවා, බටහිර වේවා- රවටන කථා විතරයි. දේශපාලන වශයෙන් තමුන්නාන්සේලා, අපි ඔක්කෝම වැරදිකාරයන් වෙනවා. ඉතිහාසය තව වාර්තාවක් හදා කයිවාරු ගැහුවා කියා කවදා හරි අපේ අනාගත පරම්පරාව තීන්දු කරාවි. ඒ නිසා මම කියන්නේ, ප්‍රායෝගික යුක්තියක් අවශ්‍යයි කියන එකයි. ඒ ප්‍රායෝගික යුක්තිය හොයන කොට දෙපැත්තේම ජාතිවාදය අත හරින්න ඕනෑ. දෙපැත්තේම ජාතිවාදය අත හැරලා, තමන්ගේ පක්ෂයේ පටු දේශපාලන න්‍යාය පත්‍ර අත හැරලා ජාතික වශයෙන් හිතුවොත් විතරයි, මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර සොයන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද දවස ඇතුළත මේ ඇති වුණු සාකච්ඡාවේදී එහෙම ඵලදායක තත්ත්වයකට ආවාය කියා

මම දකින්නේ නැහැ. එහෙම ඵලදායක විධියකට මේක දැක්කාය කියා මම දකින්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඉතා පැහැදිලිව රටේ නීතිය ස්ථාපනය වෙන්න ඕනෑය කියා අප කියනවා. රටේ නීතිය ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ. රටේ නීතිය තුළ වර්තමානයේ -මේ මොහොතේ- හෝ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ඉඩකඩ තිබෙනවා කියා පෙනෙන්න ඕනෑ. අපි දේශපාලන වශයෙන් ජාතිවාදී මඩ ගොහොරුවල ඉඳගෙන අපේ පෞද්ගලික න්‍යාය පත්‍රවලින් මේ ප්‍රශ්නය දකින්නේ නැහැ කියා පෙනුණොත් විතරයි, මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර හොයන්න පාරක් අපට තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට ලබා දී තිබෙන කාලය අවසානයි.

ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)
(The Hon. Sunil Handunnetti)
මම අවසන් කරනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

අපි දකින්නේ ඒකයි. අන්න ඒ පාර හොයන්න දැන්වත් මේ අමන ජාතිවාදි දේශපාලනයෙන් අයින් වෙන්නය කියා මේ ගරු සභාවේ සිටින ඔබ සැමගෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ අදහස් දැක්වීම අවසන් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
බොහොම ස්තුතියි. ඊළඟට, ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා.

[අ.භා. 3.15]

ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා (පළාත් සභා හා පළාත් පාලන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு கருணாரத்ன பரணவிதான - மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Karunarathna Paranawithana - Deputy Minister of Provincial Councils and Local Government)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ වැදගත් විවාදයට සහභාගිවීමට ලැබීම සතුටට කරුණක්. අද අපි කථා කරන්නේ ජාත්‍යන්තර නීති අවකාශය ඇතුළට ඇදී ගිය අපේ රටේ දේශීය ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳවයි. ජාත්‍යන්තර නීතිය, ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් නීතිය, ජාත්‍යන්තර මානුෂවාදී නීතිය වාගේ අප මේ කථා කරන විෂයයන් බොහොමයක් සම්බන්ධයෙන් අපට ආකාර දෙකකට බලන්න පුළුවන්.

පළමු වැනි ආකාරය තමයි, මේ ජාත්‍යන්තර නීතිය. ඒ කියන්නේ බලවතාගේ නීතිය. ඇමෙරිකාව එහෙම නැත්නම් ඒ වාගේ බලවත් රටවල් තමන්ට ඕනෑ ඕනෑ වේලාවට ඒ නීතිය අනුව කථා කර ගන්නවා, මහා විශ්ව සාධාරණ දේවල් හැටියට. එහෙම නැත්නම් අනෙක් වේලාවට තමන්ගේ බල ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න මේවා යොදා ගන්නවාය කියා කථා කරන්න පුළුවන්; වාද කරන්න පුළුවන්. ඒ වාගේම මේවා දිහා බලන්න පුළුවන් අනෙක් විධිය තමයි, "එහෙම එකක් නැහැ. රටවල් එකතු වෙලා තමන්ගේ ජාතික ස්වාධීනත්වය පොඩ්ඩක් පැත්තකින් තබා විශ්ව සාධාරණ සාමයක්, යහපත්, යුක්ති සහගත සමාජයක් හදන්න සූදානම් වනවා" කියා බලන විධිය. ඒ විධියට තර්ක කරන්නත් පුළුවන්.

උදාහරණයක් වශයෙන්, මේ ලෝක යුද්ධ දෙකෙන් පසුව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය බිහි වෙලා මානව හිමිකම් ප්‍රඥප්ති වාගේ දේවල් හදා ගත්තේ නැත්නම් අද වන විට මේ ලෝකය මීට වඩා නරක තැනක තිබෙන්නට පුළුවන් කියලා තර්ක කරන්නට පුළුවන්. ඔය දෙපැත්තේම වාදයක් තිබෙනවා. ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතා විෂය අනුවත්, realism සහ idealism අනුවත් මේ වාදය තිබෙනවා. අපට පුළුවන් ඕනෑ නම් ඒ වාදය මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළට ගෙනැල්ලා, සිද්ධි ගෙනැල්ලා, සිද්ධි අර්ථ කථනය කරලා ඕනෑ තරම් වාද කර කර ඉන්න. නමුත් මේ වෙලාවේ, මේ මොහොතේ අපේ රට තිබෙන්නේ කොතැනද, අපේ බලය මොකක්ද, අපි මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රශ්න මොනවාද කියලා ප්‍රායෝගික උත්තර සොයනවා නම් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි මීට වැඩිය ඵලදායී විවාදයක් කරලා, මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සැබෑ අවබෝධයක් අපිත් අරගෙන, රටටත් ඒ අවබෝධය ලබා දීලා ඒ අනුව ක්‍රියාත්මක වීමයි කළ යුත්තේ.

එහෙම ගත්තොත්, අද අපි මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රශ්නය ගැන ඉතා කෙටියෙන්, ඉතා පැහැදිලිව කියනවා නම්, අපි කිසියම් ප්‍රායෝගික එළැඹුමකින් මේ දිහා බලන්නට ඕනෑ කියන එකයි මගේ අදහස වන්නේ.

මේ මානව හිමිකම් ප්‍රශ්නය, -ගරු විමල් වීරවංශ මැතිතුමා කිව්වා වාගේ- කොහොමත් එන්න තිබුණු එකක් කියලා අපට ලේසියෙන් ගැලවෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ලෝකයේ මානව හිමිකම් ප්‍රවර්ධනය පිළිබඳ යන්ත්‍රණ හැදුණා, ඒවා ක්‍රියාත්මක වෙිගෙන ආවා. නමුත් අපේ රට මේකට ඇදිලා ගිහින් තිබෙනවා. අපි දැන් මොකක්ද කරන්න ඕනෑ කියන එක සම්බන්ධයෙන් පසු ගිය ආණ්ඩුව වැඩ කළේ ඉතාම බාල විධියට සහ ඉතාම මෝඩ විධියට කියන එකයි අපට කියන්නට තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ආණ්ඩුව එදා ඉතාම සරල අදහසක් තමයි දුන්නේ. "මේ වාගේ මානව හිමිකම් පරීක්ෂණයක් එනවා, අපි දේශීය පරීක්ෂණයක් කරන්නෙත් නැහැ, අපි විදේශීය පරීක්ෂණයක් කරන්නෙත් නැහැ. නමුත් ඒ එන එන වෙලාවට අපි ජාත්‍යන්තරයට කුමක් හෝ කියනවා. ඒ වාගේම ජාත්‍යන්තරයෙන් යෝජනා කරන හැම දෙයක්ම අපි ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. අපිට භය වෙන්නට දෙයක් නැහැ. ඒ විධියට ප්‍රතික්ෂේප කරගෙන ගිහිල්ලා ගිහිල්ලා මේක එක්සත් ජාතීන්ගේ ආරක්ෂක මණ්ඩලයට එනවා. ආරක්ෂක මණ්ඩලයට ගියාට පසුව චීනයයි රුසියාවයි ඉන්නවා. ඒ අය නිෂේධ බලය පාවිච්චි කරනවා. මේක අත හැරලා දානවා, වැඩේ ඉවරයි." ඕක තමයි මේ රටට දීපු සරල අදහස. එහෙම නොවෙයිද වැඩ කළේ? අපිත් එක්ක කථා බහ කරන විට කියපු අදහස තමයි ඒ. මේ සම්බන්ධව උද්ධච්ච, මෝඩ විධියට හැසිරෙන්නේ ඇයි කියලා අපි ඇහුවාම කිව්වේ ඔන්න ඕකයි. "අපි ජාත්‍යන්තරයට ඕනෑම දෙයක් කියමු. ඕනෑ නාඩගමක් නටා ගන්න අරිමු. අවසාන වශයෙන් මේ ප්‍රශ්නය එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ආරක්ෂක මණ්ඩලයට ගියාට පසුව රටවල් දෙකක් අපට පක්ෂව veto බලය පාවිච්චි කරනවා. එතකොට වැඩේ ඉවරයි." කියලා ලේසියෙන් ගැලවීමේ, බොහොම සරල, මෝඩ විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් හසුරවාගෙන ගියා. නමුත් ලෝකයේ වෙන දේවල් දිහා ඇහැ ඇරලා බැලුවේ නැහැ.

මේ විධියටම කල්පනා කළා නම් සූඩානය? සූඩානයට මොකක්ද වුණේ? සූඩානය රෝම ප්‍රඥප්තියට අත්සන් කරලා තිබුණේ නැහැ. නමුත් සූඩානයට විරුද්ධව යුද අපරාධ චෝදනාවක් ආවාට පසුව, සූඩානයේ ඉතාම කිට්ටු මිත්‍රයා වුණු චීනය මොකක්ද කළේ? නිහඬව සිටියා. අපේ රට වාගේ නොවෙයි චීනය සූඩානයේ ඉතා විශාල විදේශ සම්පත් ගොඩක් භුක්ති විඳිනවා. නමුත් ඒ යෝජනාවට පසුව චීනය නිහඬව සිටියා. අද සූඩානයේ නායකයාට එරෙහිව යුද අපරාධ චෝදනාවක් ගොනු වෙලා තිබෙනවා. ඔහුව අත් අඩංගුවට ගන්න හදනවා. එවැනි පාඩම් තිබියදී පවා පසු ගිය ආණ්ඩුව කටයුතු කළේ ඉතාම උද්ධච්ච, මෝඩ ආකාරයටයි. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය ජාත්‍යන්තර

[ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා]

තලයට ඇදගෙන යාමේ වගකීම ඔවුන් අත තිබුණා. බැන් කී මූන් - මහින්ද රාජපක්ෂ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනය අනුවයි ඒ දොරටුව විවෘත වුණේ. ඒ අනුව, ආචාර්ය දයාන් ජයතිලකලා ඒක පදනම් කරගෙන තමයි එදා පළමුවෙනි ජිනීවා යෝජනාව සකස් කර ගත්තේ. එහෙම නම් ඒකට වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ වගකීම තිබුණත් නැතත් මානව හිමිකම් ප්‍රවර්ධනය කරන රාජ්‍යයක් හැටියට අපිට වගකීමක් තිබෙනවා.

මම ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාව අනුමත කරනවා. යුද කාලයේදී මේ වාගේ සිදුවීම් ඇති වුණා කියමු. ඒවා සම්බන්ධයෙන් සාධාරණීකරණය කරන්නට ඕනෑ තරම් තර්ක ගේන්නට පුළුවන් වුණා කියලා කියමු. යුද්ධයෙන් පසුව, 2009න් පසුව අපි හැසිරුණේ කොහොමද? එදා බැන් කී මූන් - මහින්ද රාජපක්ෂ දෙදෙනාගේ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයෙන් කිවවේ මොකක්ද? අපේ රට මානව හිමිකම් ප්‍රවර්ධනය කරන රටක් හැටියට ඉස්සරහාට ගෙන යනවා කියලා නොවෙයිද? එහෙම කියලා කොහොමද මේ රාජ්‍ය හැසිරුණේ? ප්‍රගීත් එක්නැලිගොඩ ඇතුළු මාධ්‍යවේදීන් අතුරු දහන් කළා. මාධ්‍යවේදීන්ට පහර දුන්නා. මානව හිමිකම් විමර්ශනය කරන්න ගිය මන්ත්‍රීවරුන්ට පහර දුන්නා. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ සභාපතිවරයා "රට යන අත" වැඩ සටහන කරමින් මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරිනියන්ට ඉතාම කැත විධියට, නින්දිත අවමන් කළා; මරණ තර්ජන එල්ල කළා. මේ රට පුරාම සුදු වෑන් භීෂණයක් ක්‍රියාත්මක වුණා. අග විනිසුරුතුමිය පුටුවෙන් දොට්ට ඇදලා දැම්මා. එහෙම කර "අපට හොඳ අධිකරණ තිබෙනවා. අපේ ප්‍රශ්න අපට බලා ගන්න පුළුවන්" කිව්වා. ඉතාම උද්ධච්ච ආකාරයකට ක්‍රියා කර, "ඉතා අශීලාචාර රාජ්‍යයක්" මේ රටේ හදනවා කියා නොවෙයි ද ඒ ආකාරයට පෙන්නුම් කළේ.

අද විමල් වීරවංශ මැතිතුමා කථා කළ විධිය ගැන මට ඉතාම කනගාටුයි. ඔහු දැන් පෙනී සිටිනවා, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත දිගටම තියා ගන්න; හදිසි නීති පනත් දිගටම තියා ගන්න. අපි ජනවාරි 08 වෙනිදා ඔය දෙය තමයි වෙනස් කළේ. ජනවාරි 08 වෙනිදා ලබා ගත් ජනවරමේ අර්ථය වුණේ "ඒකාධිපතිවාදී රාජ්‍යයක් හැටියට ශ්‍රී ලංකාව පවත්වා ගෙන යන්න දෙන්න බැහැ." කියන එකයි. අද මේ ගරු සභාවේ දී කථා කරනවා ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තියා ගන්න ඕනෑ කියා. ශිෂ්ට සම්පන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යයක් තුළ යුද්ධ කාලයකට අවශ්‍ය කරන නීති රීති හැමදාම තියා ගන්න ඕනෑ ද? එහෙම අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. නමුත් අද බංකොලොත් දේශපාලනඥයෝ තමන්ට අවශ්‍ය ඡන්ද ටික දිනා ගන්න ව්‍යාජ දේශ ප්‍රේමයක් එදා තොරොම්බල් කරනවා වාගේම අදත් තොරොම්බල් කරනවා.

මීට කලින් කථා කළ රාජිත සේනාරත්න මැතිතුමා ලෙනින්ගේ ප්‍රකාශයක් කිව්වා, "ඉතිහාසයේ එකම සිදුවීම දෙපාරක් වෙනවා. පළමු සිදුවීම ඛේදවාචකයක් හා දෙවනුව හාස්‍ය ජනක විගඩමක්." කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම එම ප්‍රකාශය ගැන පොඩි නිවැරැදි කිරීමක් කරන්න ඕනෑ. මොකද, ඒක කාල් මාක්ස් විසින් කරපු ප්‍රකාශයක්. කවුරු ප්‍රකාශ කළත් එම ඛේදවාචකය බලන්න. එදා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ හමුදාවන් මේ රටට ගොඩ බහිනවා කියා මහා භීතියක් මවා පාමින්, ව්‍යාජ ජාතිවාදයක් ඇදලා උද්සෝෂණය කරමින් ඒ ආකාරයට මේ රට විශාල ඛේදවාචකයක් බවට පත් කරමින් මේ රටේ ප්‍රතිරූපය ඉතාම නරක තැනකට ඇදලා දැම්මා. අද එම පිරිසම විශාල භීතියක් මේ රටට මවා පානවා. දැන් ඒක හාස්‍යයක් වෙලා ඉවරයි.

එතුමන්ලා මේ ගරු සභාව ඉස්සරහා ඉඳගෙන මොනවාද කිව්වේ? දෙමුහුන් අධිකරණයක් එනවා, විදේශ නඩුකාරයෝ එනවා, ඒගොල්ලෝ නඩු අහන්න සල්ලිත් දෙනවා, හමුදාවන්ට විරුද්ධව නඩු අහනවා, යුද අපරාධ චෝදනා ගෙනෙනවා, genocide චෝදනා ගෙනෙනවා කියා. එතකොට මේ රටේ සිටින සුළු ජාතීන් කියනවා, "අපට මේ රටේ ආරක්ෂාවක් නැහැ." කියා. එතකොට R2P concept එක එනවා. මේ රට දෙකට බෙදනවා කිව්වා. ඒ මොන කථාවක් ද? අරාබි නිසොල්ලාසයේ, කතා සරිත් සාගරයේ, රාමායනයේ මීට වඩා හොඳ ප්‍රබන්ධ තිබෙනවා. මේ වාගේ ප්‍රබන්ධ ගෙන එන්නේ මොනවාටද? මේ ලාභ ජාතිවාදය තොරොම්බල් කර ඉවර වෙලා මේ හදපු සංහිඳියාව බිඳින්නයි. අපි වගකීමෙන් කියා සිටිනවා, මේ රටේ සාමය ළැදි ජනතාව මේ සංහිඳියාව ගොඩ නගන්න අද ජනවරමක් දීලා තිබෙන බව. එම නිසා ඒ ලාභ ජාතිවාදීන්ට මේ රජය යට වෙන්නේ නැහැ කියන එක මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. මේ ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නය යථාර්ථවාදීව අපි භාර ගන්නවා. අපි දන්නවා, කලින් ප්‍රකාශ කළා වාගේ මානව හිමිකම් කියන එක ආයුධයක් හැටියට ජාත්‍යන්තර දේශපාලනයේ දී ප්‍රයෝජනයට ගන්නා බව. අපි ඒ ගැන නොදැනුවත්ව නොවෙයි. ඒ වාගේම තමයි, ජාත්‍යන්තර පර්යාය ඇතුළේ මානව හිමිකම් රකින රාජ්‍යයක් හැටියට ශ්‍රී ලංකාව නැඟී සිටිය යුතුයි. ඒකත් අපි පිළිගන්නවා. එහෙමනම්, ශීලාචාර ශිෂ්ට සම්පන්න වගකීම් සහිත රාජ්‍යයක් හැටියට අපි සලකන්න ඕනෑ, අපේ රටේ සිවිල් යුද්ධයක් ඇති වෙලා තිබුණා; ඒක රටවල් දෙකක් අතර ඇති වුණු යුද්ධයක් නොව අපේ රටේ ජනතාව අතරම ඇති වුණු යුද්ධයක් බව. එහිදී මොනවාද වුණේ කියා සොයා බැලීම ශීලාචාර රාජ්‍යයක් හැටියට අපේ යුතුකමක් වෙනවා. ඒ වාගේම එවැනි වැරැදි යළි ඇති නොවීම පිණිස ස්ථාවර ක්‍රියා මාර්ග ගැනීමේ දී අපි කිසියම් ප්‍රමිතියකට අනුව වැඩ කරන්න ඕනෑ. ඒ ප්‍රමිතිය ඇති කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අපට ජාත්‍යන්තර පර්යායෙන් කිසියම් උදවු උපකාරයක් ලැබෙනවා නම් එය ලබා ගැනීම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ අනුව මේ යෝජිත මානව හිමිකම් පරීක්ෂාව හෝ විමර්ශනය හෝ ඕනෑම දෙයක් අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව අපේ රටේ නීති පද්ධතියට අනුකූලව කරන්න අපි සූදානම් වෙන්න ඕනෑ.

එහෙම කළොත් තමයි ඊළඟ සිවිල් යුද්ධයක් ඇතිවීම වැළැක්වීම සඳහා, වගකීම් සහගත රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික නායකයන් හැටියට අද අප පියවර ගත්තා වන්නේ. අද අපි ඒ පියවර ගැනීමට උත්සාහ කරන විට නැවත වතාවක් කැලෑවලට රිංගලා, අහුමුළුවල රැස්වීම් තබලා, කුමන්ත්‍රණ පවත්වා නැවත අර ලාභ ජාතිවාදය ඇති කරන්න හදනවා. මෙයට අපේ හිතවත් වාමාංශික මහත්වරුත් ඒක රාශි වී තිබීම ගැන අප ඉතාම කනගාටු වනවා.

වාමාංශිකයන් මෙයට ඒක රාශී වීම සම්බන්ධව අද "මව්බිම" පුවත් පතේ ඉතාම හොඳ ලිපියක්, උපුල් ජෝශප් ප්‍රනාන්දු මැතිතුමා පළ කර තිබෙනවා. මම එය **සභාගත*** කරනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

"වම" කියා කියන්නේ වචන රැවුලට හෝ දමන තොප්පියට හෝ අඳින රතු පාට ෂර්ට් එකට නොව හරි දේ වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමයි, පීඩාවට පත් ජනතාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමයි, ජාතිවාදයට, වර්ගවාදයට එරෙහිව පෙනී සිටීමයි. ඒ වාගේම, මුළු ලෝකයම සාමය සම්බන්ධයෙන්, සමෘද්ධිය සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍යයන් එකතු වෙලා ගන්නා ප්‍රගතිශීලී උත්සාහයන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමයි.

**** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.***
** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
** Placed in the Library.*

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද මේ රටේ හමුදාව සම්බන්ධයෙන් කිඹුල් කඳුළු හෙළනවා. මේ රටේ හමුදාව සම්බන්ධයෙන් සැබෑ ගෞරවයක් තිබෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ව්‍යාජ රණවිරුවාදයක් තිබෙනවා. "රණවිරුවා, රණවිරුවා" කියමින්, ඇත්ත වශයෙන්ම පසු ගිය කාලයේ වුණේ මොකක් ද? ඒ රණවිරුවන් පහතට දැමූ එකයි සිදු වුණේ. රණවිරුවන් පිළිබඳව සැබෑ ගෞරවයක් තිබුණා නම්, භක්තියක් තිබුණා නම්, රට බේරා ගත් ඒ මහා රණවිරුවා වන සරත් ෆොන්සේකා මැතිතුමාව කුදලා ගෙන, අල්ලා ගෙන ගිහිල්ලා හිරේ දමනවා ද? ඒ මොකක්ද කළේ? ඒ රණවිරුවන්ට තිබෙන ආදරයද? හමුදාවට තිබෙන ආදරයද? නැහැ. එදා යුද ජයග්‍රහණයේ කීර්තිය කැදරව තමන් සන්තක කර ගෙන, ඒ මත බලය පිහිටුවන්න රණවිරුවා පාවිච්චි කළා මිසක්, මේ රටේ හමුදාව පිළිබඳ සැබෑ ගෞරවයක් ඒ අයට තිබුණේ නැහැ.

"හමුදාවට විරුද්ධව යුද අපරාධ නඩුවක් අහන්න හදනවා. හමුදාවට නැවත විදේශ රටකටවත්, සාම සාධක හමුදාවකටවත් යන්න බැරි වෙනවා." යනාදී වශයෙන් අමු බෛගල්, කෙප්ප කියමින් ජනමාධ්‍යය දූෂණය කරමින් අද ඉතාම අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ වාගේම, රටේ මහජන අවකාශය දූෂණය කරනවා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, "අද ඒ අයගේ හඬට තැනක් නැහැ." කියා. එය ඇත්ත බව මම කියනවා. අද මේ රටේ ජනමාධ්‍යය, "නැවත වතාවක් ජාතිවාදී, වර්ගවාදී අදහස්වලට මාධ්‍ය අවකාශය දූෂණය කරන්න අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැ." කියා වගකීම් සහගතව හැසිරෙනවා ඇති. කිසියම් ජනමාධ්‍යයක් තමන්ගේ කර්තෘ මණ්ඩල ප්‍රතිපත්තිය හදා ගන්නවා නම් ඒක හොඳයි. නැත්නම් අර "රට යන අත" වැනි කැත වැඩ සටහන්වලින් රට නින්දාවට පත් කරන හඬකට ඉඩ දෙනවා නම්, ජනමාධ්‍යය මොකක්ද කරන්නේ? අනාගත සිවිල් යුද්ධයට පාර කපන එකයි සිදු කරන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද අප මේ වාදය ඉදිරිපත් කරද්දී රජයට හංගන්න දෙයක් නැහැ. අදාළ සියලු තොරතුරු සම්භාරයම ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. "අපි මතයක් සම්මත කරන්නයි යන්නේ." කියා රටට වැරදි අවබෝධයක් යන්න හොඳ නැහැ. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය මොකක් ද කියන එකට තොරතුරු සමුදායයි මේ ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙන්නේ. මේ රට මානව හිමිකම් රාජ්‍යයක් හැටියට අප ඉදිරියට යනවා නම්, එය සිද්ධ වන්නේ අපේ දේශීය නීතිය සහ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුවයි කියන එක පැහැදිලි කරමින්, මාගේ වචන ස්වල්පය මෙතෙකින් අවසන් කරනවා.

[අ.භා. 3.31]

ගරු ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் செனெவிரத்ன)
(The Hon. Lakshman Senewiratne)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජිනීවා මානව හිමිකම් යෝජනාව පිළිබඳව සාකච්ඡා කරද්දී, අප ඉතා හොඳ ස්ථානයට පැමිණ තිබෙන නිසා මා ඉතාමත් සන්තෝෂ වනවා.

පසු ගිය අවුරුදු කිහිපය තුළ මේ රටට මානව හිමිකම් සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් වූ යෝජනා දැක්කාම, ඒ හා සමඟම පසු ගිය මාසයේ 30 වැනි දා, එදා තිබුණු යෝජනාවල බරපතළකම බොහෝ සෙයින් අඩු මට්ටමකට ගෙනැල්ලා ඉදිරිපත්වූ යෝජනා බැලුවාම, රටේ ජනාධිපතිතුමාට ඒ ගෞරවය අපි පුද කරන්නට ඕනෑ. ඒ යෝජනාවල තිබුණු බරපතළකම් බොහෝ දුරට ඉවත් වෙලා තිබෙනවා. ඒක රටක් හැටියට ගත්තාම බොහොම ප්‍රශංසනීයයි.

මේ ගැන කථා කරද්දී විශේෂයෙන්ම අපි කරුණු කාරණා කිහිපයක් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. මට ලැබී තිබෙන්නේ බොහොම සීමිත කාලයයි. අපි කොයි පැත්තේ හිටියත් හොඳ දේට හොඳයි කියන්න ඕනෑ.

එදා අවුරුදු 30ක් තිබුණු යුද්ධය නිසා මේ රටේ වුණු විනාශය අපි දැක්කා. මම එදා හිටියේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ. ඒ විනාශය තුළින් අපේ නායකයන් කී දෙනෙක් ඝාතනය වුණා ද? මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා ඒ යුද්ධය අවසන් කරන්න නායකත්වය දුන්නා. අපි ඒකට එතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවට අපි ස්තුතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. ඒ සිදුවීම් අද ඉවරයි. හැබැයි, ඒ සිදුවීම් ඉවර වුණාට පස්සේ අපෙන් වුණු අඩු පාඩුව තමයි නියපොත්තෙන් කඩන්න තිබුණු දේ අපි නියපොත්තෙන් නොකැඩීම.

මේ ගරු සභාවේ අද කළ කථා අපි අහගෙන සිටියා. ද්‍රවිඩ ජාතික සන්ධානයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ මානව හිමිකම් කොමිසමේ වැඩ කටයුතු ගැන, යෝජනාව ගැන විශාල විශයෙන් විවේචනය කළා. මගේ මිත්‍ර ගරු මාවෙයි සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව මම අහගෙන හිටියා. වන්නි දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු සිවශක්ති ආනන්දන් මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව මම අහගෙන හිටියා. එතුමන්ලා එක දෙයක් විශේෂයෙන්ම කිව්වා. ඔවුන් කියනවා, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් පිළිබඳව. ඔවුන් මොකක්ද කියන්නේ? දේශීය යාන්ත්‍රණයක් පිළිබඳව ජනාධිපතිතුමා කළ ප්‍රකාශය පිළිබඳව එතුමන්ලාගේ විරෝධතාවක් තිබෙන බව කියනවා.

අවුරුදු 30ක යුද්ධය අවසන් කරලා ජාතික සංහිඳියාවකට - ජාතික සමගියකට- යන අවස්ථාවේදී අපි විසින් කළ යුත්තේ ඔය දේ ද කියන ප්‍රශ්නය තමුන්නාන්සේලා සියලු දෙනාගෙන්ම මම අහනවා. අද යුද්ධය අවසානයි. ප්‍රශ්න ඇති වුණා. නැත්තේ නැහැ. යුද්ධයකදී ප්‍රශ්න ඇති වෙනවා. සමහර මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළා, අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවෙන් වුණු අඩු පාඩුකම් ගැන. අඩු පාඩුකම් වෙන්න ඇති. හැබැයි අපි එල්ටීටීඊ සංවිධානයෙන් සිදු වුණු අඩු පාඩුකම් ගැන කථා කරලා වැඩක් නැහැ. මොකද, එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ සියලුම දෙනා ඝාතනය වෙලා අවසානයි.

මේ යුද්ධය පටන් ගත්ත උදවිය, මේ යුද්ධයට මූලිකත්වය දුන් උදවිය ඝාතනය වී අවසානයි. එම නිසා මම මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේ සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් විශේෂයෙන්ම ඉල්ලීමක් කරන්න ඕනෑ. මොකද, ජාතික සංහිඳියාවකට යද්දී මේ වාගේ අවස්ථාවක් නැවතත් අපේ රටට ලැබෙන්නේ නැහැ. ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා ප්‍රකාශ කළේ "මොන තීන්දුව ගත්තත් ඒ තීන්දුව අවසානයේ පාර්ලිමේන්තුව තුළින් ගන්නවා" කියන එකයි. එහෙම නම් මෙතැනදී සියලුම මතභේද, වාදභේද ඉවත දාලා අපට එක තැනකට එන්න සිද්ධ වෙනවා. අපි මේ ප්‍රශ්නයේ මුල අරගනිමු. ප්‍රභාකරන් මරා දාලා පැය 48ක් යද්දී අපේ රටේ හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා බැං කී මූන් මහත්මයාට මේ රටට පැමිණීමට ආරාධනා කළා. එතුමා අත්සන් කළ ගිවිසුම තමයි "Joint Statement by the United Nations Secretary-General and the Government of Sri Lanka". මේ ගිවිසුම අත්සන් කළේ අපි නොවෙයි, මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමායි. එතුමා පොරොන්දු ගණනාවක් දුන්නා. මේ ගිවිසුමේ එක පොරොන්දුවක් තිබෙනවා. It states, I quote:

> "President Rajapaksa expressed his firm resolve to proceed with the implementation of the 13th Amendment…."

දැන් මේක අපි නොවෙයි කිව්වේ.

> "President Rajapaksa informed the UN Secretary-General regarding ongoing initiatives relating to …."

[ගරු ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න මහතා]

මේ ඔක්කෝම කියලා, it further goes on to state, I quote:

"Sri Lanka reiterated its strongest commitment to the promotion and protection of human rights in keeping with international human rights standards and Sri Lanka's international obligations. The Secretary-General underlined the importance of an accountability process for addressing violations of international humanitarian and human rights law. The Government will take measures to address those grievances."

මෙතැනදී පළමුවැනි වැරැද්ද අපි කර ගත්තා. බෑන් කී මූන් මහත්මයා සමඟ මේ ගිවිසුම අත්සන් කළේ හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමායි. දැන් අපි රට රාජ්‍යවලට නා නා මාදිලියේ උත්තර බැන්දා; පොරොන්දු දුන්නා. හැබැයි අපට වුණේ මොකක්ද? අපි එතැනට ගියේ නැහැ. ඒකයි මම කිව්වේ නියපොත්තෙන් කඩන්න පුළුවන් දේ අපි නියපොත්තෙන් කැඩුවේ නැහැ කියලා. අපි ඇත්ත වශයෙන්ම ලොකු ජාතිවාදී ගමනකට ගියා. ඒ සියලුම දේවල් ඉස්සරහට තියාගෙන තමයි අපි ඉදිරියට ගමන් කළේ. නමුත් ඒ ගමන දීර්ඝ කාලීන ගමනක් බවට පත් වුණේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා කියවන්න ඇති මෙතැන තිබෙන පරණගම කොමිෂන් වාර්තාව. විශේෂයෙන්ම අපේ ගරු සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු සිවශක්ති ආනන්දන් මන්ත්‍රීතුමා පරණගම කොමිෂන් වාර්තාවේ තිබෙන සමහර දේවල් ගැන බොහොම හොඳයි කිව්වා.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
මම තවම කථා කළේ නැහැ.

ගරු ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் செனெவிரத்ன)
(The Hon. Lakshman Senewiratne)
නැහැ. නැහැ. මා කිව්වේ ඔබතුමා ගැන නොවෙයි; ඔබතුමාගේ මිත්‍රයා කිව්ව දේ ගැනයි. [බාධා කිරීමක්] ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම ඔබතුමාට කිව්වේ, ඔබතුමාගේ මිත්‍රයා කිව්ව දේ ගැනයි. ඒක අහගන්න.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
ඔබතුමාත් මගේ මිත්‍රයෙක් නේ.

ගරු ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் செனெவிரத்ன)
(The Hon. Lakshman Senewiratne)
හරි, හරි. අපි දෙදෙනාම මිත්‍රයෝ. අපි ඔක්කෝම මිත්‍රයෝ. බොහොම හොඳයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙහි කියන්නේ මොකක්ද? පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ වටිනා දෙයක් තිබෙනවා. පරණගම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ පැහැදිලිව ලියා තිබෙනවා, යුද්ධය අවසාන දවස් දෙක තුනේ අහිංසක සිවිල් ජනතාව විශාල වශයෙන් ඝාතනය වුණේ එල්ටීටීඊ එකෙන්ය කියන එක. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පැහැදිලිව කිව්වා, "ඒ වාර්තාවේ ඒ ටික අපි පිළිගන්න ඕනෑ නැහැ" කියා. හැබැයි, ඇත්ත කියන්න ඕනෑ, ඒ කියපු කාරණය ඇරෙන්න, පරණගම වාර්තාව එක්සත් ජාතින්ගේ වාර්තාවට වඩා දරුණු වාර්තාවක්. එතුමා ඒ බව පිළිගන්න කැමැතියි. තමන්ගේ පහසුවට, වාසියට තමන්ට කැමැති ටික පිළිගන්නවා. "එල්ටීටීඊ එක යුද්ධය අවසාන දවස් දෙකෙහි අහිංසක ද්‍රවිඩ ජනතාව විශාල වශයෙන් ඝාතනය කළාය කියන කරුණ අපි පිළි නොගනිමු" කියලා එතුමා කිව්වා. මෙවැනි කොමිෂන් සභා වාර්තා ආවාම, තමන්ගේ වාසියටයි, තමන්ගේ අවාසියටයි යොදා ගන්න බැහැ. මැක්ස්වෙල් පරණගම වාර්තාව ඇත්තටම මම දැක්කේ ඊයෙයි. මේ වාර්තාව ඇවිල්ලා අවුරුදු ගණනක් වෙනවා. එය මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. එය බරපතළ වැරැද්දක්! බරපතළ වැරැද්දක්!! පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපට අයිතියක් තිබෙන්න ඕනෑ, මෙවැනි කොමිෂන් සභාවල වාර්තා කියවලා ඒ පිළිබඳව යම්කිසි තීන්දුවක්, තීරණයක් ගන්න; මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ කියන එක ගැන අධ්‍යයනයක් කරන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, බොහොම කෙටියෙන් කියනවා නම්, පසු ගිය අවුරුදු කීපය තුළ අපි මේ අර්බුදය වර්ධනය කළා. අපමයි මෙයට වග කියන්න ඕනෑ. අපි රජයෙන් ඉල්ලනවා, මොන දේ කළත් දේශීය යාන්ත්‍රණයක් තුළ මේ කටයුත්ත කරන්න කියලා. දැන් යුද්ධය අවසානයි. අද අප සියලුදෙනා මෙතැන කථා කරන්නේ, අප මේ රටේ නිදහසේ ගමන් බිමන් යන්නේ, අප හැම දේම කරන්නේ මේ රටේ සිටින සොල්දාදුවන් අපට දුන් ශක්තිය නිසායි. එම නිසා, හරි හෝ වැරැදි හෝ අපේ සොල්දාදුවන්ගේ බෙල්ලට තොණ්ඩුවක් දමන්න අපට පුළුවන් වෙවි කියලා මම හිතන්නේ නැහැ. එය අපේ යුතුකම නොවෙයි. තිස් අවුරුද්දක් තිස්සේ අවසන් කරන්න බැරි වූ යුද්ධය අවසන් කරලා අද අප එක් තැනකට ඇවිත් සිටින අවස්ථාවක්, මෙය. එහෙම නම් අපි ඒ ජාතික සංහිඳියාවට යමු.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ හිතවත් ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා. එක්සත් ජාතින්ගේ වාර්තාවේ සඳහන් නොවුණු දේවල් ගැන මගේ මිත්‍ර මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. එතුමා ප්‍රකාශ කළේම එක්සත් ජාතින්ගේ සංවිධානයේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ සඳහන් නොවුණු දේවල් ගැනයි. එතුමා තදින්ම කියා සිටියේ, මේ මේ දේවල් අනිවාර්යයෙන් තිබිය යුතුයි කියලායි. අපේ ගරු සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමනි, අපි කොහේටද මේ යන්නේ? අපි නැවතත් යන්නේ එතැනටම නේද? අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ පැවැති කුරිරු යුද්ධය අවසාන වෙලා අපට එකට ජීවත් වෙන්න පුළුවන් අවස්ථාවක් ඇවිල්ලා තියෙද්දී, මේ රටේ ජනාධිපතිතුමාගේ ඉඳලා සියලුදෙනා අද උත්සාහ කරන්නේ ජාතික සංහිඳියාව ගොඩ නඟන්නයි. මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ ඉඳලා තමුන්නාන්සේලා වාගේම අපේ සමහර හිතවතුනුත් ජාතිවාදය නැවතත් වපුරන්න උත්සාහ කරනවා නම්, අපි කොහේද නතර වන්නේ? රටේ ප්‍රධානියා වන අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ජාතික සංහිඳියාව ඇති කිරීමේ, රටේ සමගිය ඇති කිරීමේ වගකීම අතට ගෙන තිබෙන අවස්ථාවක්, මෙය. මම ඔබතුමන්ලාගෙන් මේ කරන්නේ ඉල්ලීමකුයි. අප සියලු මන්ත්‍රීවරුන් කොන්දේසි විරහිතවමෙයට සහයෝගය දිය යුතුයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ මිත්‍ර ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ අමාත්‍යතුමා ස්වෛරීභාවය පිළිබඳව ප්‍රකාශයක් කළා. මම එයට එකඟ වෙනවා. 1948න් පසු එක්සත් ජාතින්ගේ සංවිධානය බිහි වුණාට පසුව මේ ලෝකයේ ස්වෛරී රටවල් කියා ඒවා නැහැ. ඒක ඇත්ත. බලවතා තමයි ස්වෛරී. අපේ ගමේ කථාවකුත් තිබෙනවා නේ, "අප්පුහාමි අයියාට එක නීතියක්; රාළහාමිට එක නීතියක්." කියලා. එය හරියටම හරි. බලවතාගේ නීතිය එකක්. සොක්කාගේ නීතිය වෙනත් එකක්. අප කවුරු මොනවා කීවත් එය අපේ රටවලට බලපානවා.

එහෙම නම් අද ලැබී තිබෙන අවස්ථාවෙන් අපි ප්‍රයෝජනයක් ගනිමු. මේ අවස්ථාව අපට නැවත නොඑන්න ඉඩ තිබෙනවා. මේ රටට එරෙහිව බරපතළ වශයෙන් තිබුණු සියලුම චෝදනා, they

have mellowed them a lot. ඒ තිබුණු බරපතළ චෝදනා පැත්තකට දමා තිබෙනවා. අපි සියලු දෙනාටම සංහිඳියාවකට එන්න පුළුවන් අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙන මොහොතක අපේ ආදරණීය සහෝදර මන්ත්‍රීතුමන්ලාගෙන් මා ඉතාම ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, මේ අවස්ථාවේදී මෙය ජාතිවාදයකට පෙරළා ගන්නේ නැතිව අපි සියලු දෙනාම කොන්දේසි විරහිතව දේශීය යාන්ත්‍රණයක් තුළින් මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගනිමුයි කියලායි. එදා මේ රට බේරා ගන්න තමන්ගේ ජීවිතය කැප කරපු අපේ සොල්දාදුවන් බේරා ගන්න ගමන්, එවැනි යාන්ත්‍රණයක් තුළින්, අපේ සංහිඳියාව තුළින් අපට ඉදිරියට යන්න පුළුවන් වේවා!යි කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මා නිහඬ වනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ස්තුතියි.

ඊළඟට, ගරු ඩිලාන් පෙරේරා රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 9ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.44]

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා (මහාමාර්ග රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு டிலான் பெரேரா - நெடுஞ்சாலைகள் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Dilan Perera - State Minister of Highways)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද අපි ජිනීවා යෝජනා පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන වෙලාවේ මගේ මතකය දිව යනවා, අපේ සන්ධාන ආණ්ඩුව තිබෙන කාලයේ එවකට ගෙනාපු ජිනීවා යෝජනාවල සැර බාල කරන්න, ඒ යෝජනා සම්බන්ධයෙන් මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ සාමාජිකයන්ට කරුණු කියන්න අපි - මමත්, විපක්ෂයේ සිටින මගේ මිත්‍ර මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මන්ත්‍රීතුමාත්, ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න මන්ත්‍රීතුමා වැනි අයත්- රට රටවලට ගිය අවස්ථාවලට. ඒ ගිය හැම අවස්ථාවකදීම අපි උත්සාහ කළේ, දේශීය යාන්ත්‍රණයක් තුළින් මේ කාරණා පිළිබඳව සොයන්න අවස්ථාව දෙන්න, ඒ සඳහා අවශ්‍ය කරන පරිසරය අපේ රටේ ගොඩ නඟන්න අවස්ථාව දෙන්න කියලා ඒ රටවලට කියන්නයි. අප බිත්තියට තබා තද කරලා අපට මේ විධියට හිංසා කරන්න එපාය කියන ඉල්ලීම තමයි අපි කළේ. එදා මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ සන්ධාන රජය කාලයේ අපි පිට රටවලට ගිහින් කරපු ඒ යෝජනාව ගෙනෙන්නේ නැතිව, අද අපේ රටේ දේශීය යාන්ත්‍රණයකින් මේ කාරණා ඉටු කරන්නය කියන ඉල්ලීමකුත් ලැබී තිබෙනවා. අවසානයේ ආපු යෝජනාවලිය දිහා බැලුවාම, ජිනීවාවලට මුලින්ම ආපු යෝජනාවත් ඉස්සරට වඩා වෙනස් වෙලා තිබෙන බව පෙනෙනවා.

අපේ රට වෙනුවෙන් මුලින්ම මේ යෝජනාව ආපු වෙලාවේ "දෙමුහුන් අධිකරණය" කියන වචන තිබුණා. ඒකට සමහර අය කැමැතිත් වුණා. හැබැයි අවසාන වන කොට "දෙමුහුන් අධිකරණය" කියන වචනත් මේ යෝජනාවලියේ නැහැ. අවසානයේ අද පාර්ලිමේන්තුවට ආපුවහම මේ යෝජනාව ගැන මොකක්ද පෙනෙන්නේ? මෙයට විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාත් විරුද්ධයි, මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමාත් විරුද්ධයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපට මේක මහා පුදුමයක්. ඒ ඇයි? අපේ මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි රට රටවල ඇවිදලා කිව්වේ, "කරුණාකරලා අපේ දේශීය යාන්ත්‍රණයකින් මේ කාරණය විසඳා ගන්න අපට උදවු කරන්න" කියලායි. දැන් ඒක ලැබුණාට පස්සේත් මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමා එයට විරුද්ධ වන එක ගැන මා පුදුම වෙන්නේ නැහැ. එතුමන්ලා හැම දාම කිව්වේ, -

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
එතුමා විරුද්ධයි කියලා කිව්වේ නැහැ. එතුමා කිව්වේ, -[බාධා කිරීමක්]

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு டிலான் பெரேரா)
(The Hon. Dilan Perera)
එහෙම කිව්වේ නැත්නම් මා ඔබතුමා කියන එක භාර ගන්නම්. ඔබතුමාට දැන් තරහ ගියේ නැහැ. ඒක ලොකු දෙයක්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අවසානයේ මේ ආපු යෝජනාවලිය ප්‍රශ්නකාරී එකක්ය, මේක මදියි කියලා කියන්නේ විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමායි, මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමායි. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් කිසිම ආකාරයක ඍජු අධිකරණමය මැදිහත් වීමක් නැතුව, මධ්‍යස්ථව ඒ මැදිහත් වීම කරනවා නම් එය ශ්‍රී ලංකාවේ නීතියට අනුකූලව කරන්න ඕනෑය කියා ප්‍රකාශ කරමින්, අපේ රටේ භෞමික අඛණ්ඩතාවට, ස්වෛරීභාවයට, නීතියට යටත්ව තමයි සියල්ලම කරන්නේ කියන වචනත් මෙම යෝජනාවලියේ ඇතුළත් වෙලා තියෙනකොට, මේක නොවෙයිද අපි බලාපොරොත්තු වුණේ?

මේ රටට සාමය ගෙන එන්න, මානව හිමිකම් ගෙන එන්න තිබුණු ප්‍රධානම බාධාව වුණේ ත්‍රස්තවාදයයි. ඒ ත්‍රස්තවාදය මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් අපි අවසාන කළා. අවසාන කරලා එතුමා මේ රටේ පාර්ලිමේන්තුව ආමන්ත්‍රණය කළා, කථානායකතුමා ඉන්න පුටුවේ ඉඳලා. එදා එතුමා විශිෂ්ට ප්‍රකාශයක් කළා. එතුමා කිව්වා, "අදින් පස්සේ මේ රටේ මහ ජාතිය, සුළු ජාතිය කියලා ජාති දෙකක් නැහැ. අපි ඔක්කෝම එක්කෝ රටට ආදරය කරන අය. එක්කෝ රටට අනාදරය කරන අය" කියලා. හැබැයි අවසානයේ මොකක්ද වුණේ? අවසානයේ අපි ජනාධිපතිවරණයට යනකොට මුලින්ම ජිනීවා යෝජනාව ඇමෙරිකාවෙන් එන කොට අපිත් එක්ක පාරට බැහැලා පෙළපාළි ගිය මුස්ලිම් ජාතිකයන් සියල්ලම පාහේ ඡන්දය දුන්නේ අපේ ජනාධිපති අපේක්ෂක මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්තයාට නොවෙයි. බලාගෙන යන කොට, මුලින්ම අපේ රටට එරෙහිව ඇමෙරිකාව යෝජනාවක් ගෙනෙන වෙලාවේ අපිත් එක්ක හිටපු මුස්ලිම් මිනිස්සු අපි තල්ලු කරලා නේද වෙන පැත්තකට? ඇයි ඒ? අපිත් එක්ක හිටපු සමහර සන්ධාන මන්ත්‍රීවරු අපි නොදැනුවත්වම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අන්ත ජාතිවාදී මඩ ගොහොරුවකට තල්ලු කළා. ඒකයි ඇත්ත. තව ඉස්සරහට කවදාවත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි -

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரண)
(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)
වම්පික රණවක හිටියේත් ඔබතුමන්ලාත් එක්ක.

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு டிலான் பெரேரா)
(The Hon. Dilan Perera)
ඔව්. එතුමාත් හිටියා. එතුමාත් එක්කෙනෙක්. හරියට හරි. හරියට හරි ගරු රමේෂ් පතිරණ මන්ත්‍රීතුමා. හරියට හරි. මම වම්පික රණවක මහත්තයාගේ පක්ෂයේ නොවෙයි. මම එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයේ ජාතික ලැයිස්තුවේ මන්ත්‍රීවරයෙක්; බුලත් කොළයේ කෙනෙක්. මගේ අධ්‍යාපන සහතිකයටත් සමහර අය නිගරු කරද්දී මැතිවරණය වෙලාවේ කොළඹ ඉඳලා හැම දාම press conferences තිය තියා, වහ කුප්පිත් අරගෙන ගිහිල්ලා press conferences තියපු කෙනෙක්. වම්පික රණවක මහත්මයා

[ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා]

වාගේ මම අලියාගෙන් ඡන්දය ඉල්ලුවේ නැහැ. හැබැයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි ඉතිහාසයේ කවදාවත් ජාතිවාදී වෙලා නැහැ. සමහර අය බණ්ඩාරනායක මහත්තයා පෙන්වලා කියන්න හදනවා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ජාතිවාදියි කියලා. එතුමා ජාතිවාදී නැහැ. එතුමා සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කරලා ඊට පස්සේ එතුමා ආපු ගමන් ගෙනාවේ දෙමළ භාෂා විධිවිධාන පනත. ඒ සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කරපු එක නිවැරැදි කරන්නයි ඒක ගෙනාවේ. ඒකට ඉඩ දුන්නේ නැහැ, යූඑන්පී එක.

අපි ගෙනෙන කොට උන් "බැහැ" කියන සහ උන් ගෙනෙන කොට අපි "බැහැ" කියන දේශපාලන සංස්කෘතිය දැන් අපි නවත්වන්න ඕනෑ. එදා ඩඩ්ලි සේනානායක මහත්තයාගේ ආණ්ඩුව කාලයේ දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා පනත ගෙනෙන කොට, එන්.එම්. පෙරේරා මහත්තයා කරපු වරද අද අද ඩිව් ගුණසේකර මහත්තයායි, තිස්ස විතාරණ මහත්තයාත් කළා. එදා "ඩඩ්ලිගේ බඩේ මසල වඩේ" කියලා පෙළපාළි ගියා. ඊට පස්සේ ආපසු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් විසඳුම ගෙනෙන කොට ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්තයා ඉඹුල්ගොඩ දක්වා පෙළපාළි ගියා. 2000 අවුරුද්දේ ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මැතිතුමා හිටියේ යූඑන්පී එකේ. චන්ද්‍රිකා කුමාරණතුංග මැතිනිය අලුත් ව්‍යවස්ථා යෝජනාවලියක් ගෙනෙන කොට අපි -මහින්දානන්දලා ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉඳගෙන ඉන්න වෙලාවේ යූඑන්පී එක ඒක පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ ගිනි තිබ්බා. මෙහෙව් ඉතිහාසයකුයි අපට තිබෙන්නේ. එහෙන් ගෙනෙන කොට මෙහෙන් "බැහැ" කියනවා. මෙහෙන් ගෙනෙන කොට එහෙන් "බැහැ" කියනවා.

බොදු බල සේනා හාමුදුරුවන්ගේ ජාතිවාදයට එරෙහිව මේ පාර්ලිමේන්තුවේ 225 දෙනාගෙන් මම තමයි මුලින්ම නැඟිට්ට කෙනා. සත්තු වත්තේ ඉන්න ඔක්කෝම සත්තුන්ගේ නම් කියලා උන්වහන්සේ මට කථා කළා. සිංහයා කියන නම හැර අනෙක් සියලුම සතුන්ගේ නම් උන්වහන්සේ මට කිව්වා. ඒත් සිංහයාගේ නම කිව්වේ නැහැ. උන්වහන්සේ හිතාගෙන ඉන්නේ සිංහයා කියන නම කිව්වොත් ඒක මට කරන ගරුත්වයක් කියලා. කෙසේ වෙතත්, මේ ජාතිවාදයට නැවතීමේ ලකුණ තියන්න ඕනෑ.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අද සම්මුතිවාදී දේශපාලනයකට ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ, මේ මොහොතේ සියලු කාරණාවලට එහායින් මේ ජාතික ප්‍රශ්නයට දේශපාලන විසඳුමක් දෙන්න ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ ඉඳලා. මම දැක්කා, අද මහාචාර්ය පීරිස් මැතිතුමාත් ළඟ තියාගෙන තව නීතිඥ මහත්තයෙක් press conference එකක් තියලා කියනවා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා ජිනීවා යෝජනාවේ තිබෙනවාය කියලා. හත්දෙයියනේ! ඒක ජිනීවා යෝජනාවල නොවෙයි තිබෙන්නේ. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න 225 දෙනාම 17වැනි දා ඡන්දයෙන් පස්සේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා දිවුරුවා මතකද? ඒ දිවුරුවේ ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ. එහෙම නැතුව අපි කවුරුත් කිව්වාද, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට "ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සෘණ දහතුන" කියලා. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ එක කොටසක්. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් එක කොටසක්. අපි ඔක්කෝම දිවුරුවේ අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කුණු බක්කියට දමන්න ඕනෑය කියලා වරක් සම්පන්දන් විපක්ෂ නායකතුමාත් කිව්වා. ඒ ගොල්ලනුත් ඒකට කැමැති වුණේ නැහැ. හැබැයි, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ කාලයේ, චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනියගේ කාලයේ හැම දාම දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි හිටියේ බොහොම ධනාත්මක තැනක.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සහෝදර සමහර පක්ෂ නොවෙයි. ඒ නිසා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයෙන් කියන්න ඕනෑ නැහැ. ඒක අපි කියා තිබෙන දෙයක්. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක්. අපි දිවුරපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක්. විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළුව මේ ගරු සභාවේ සිටින කවුරුවත් කිව්වේ නැහැ, මම දිවුරන්නේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නැතිවයි කියලා. ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයෙන් ආපු මේ යෝජනාව සැර බාල වුණු එකක් තමයි. අපි ඒක පිළිගනිමු. ඒක ගෙනාවේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාත්, රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාත් ඇතුළුව හවුලේ ඉන්න ආණ්ඩුවකින්, ඒ නිසා ඒකට විරුද්ධ වෙන්න ඕනෑ කියන කතන්දර කියලා වැඩක් නැහැ. ඇත්ත පිළිගනිමු. එන්න තිබුණු යෝජනාව මීට වඩා බරපතළයි. අනෙක් එක මේ යෝජනාවේ කිසිම තැනක කිසිම කෙනෙක් වැරදිකාරයෙක් කරලා නැහැ. මේ යෝජනාවේ තිබෙන්නේ වැරදි ඇත්නම් සොයා බලා, අවශ්‍ය යාන්ත්‍රණයක් හදා ගන්නය කියලායි.

දෙමළ ජනතාව නියෝජනය කරන පක්ෂවල නායකයින්ට මා ගරු කරනවා. සමහර නායකයින් ළඟදී කියලා තිබුණා, ඇත්තටම දෙමළ ජනතාවට ඕනෑ දඬුවම් කරන්න නොවෙයි, සත්‍ය දැන ගන්නයි කියලා. දෙවියනේ! ඇමෙරිකාව ඇතුළු බලවත් රටවලට ඕනෑ විධියට තමයි සමහර වෙලාවට ජාත්‍යන්තර නීති හැදෙන්නේ. ඔව්, ඒක ඇත්ත. ඉතින් ඇමෙරිකාවට බැන බැන හිටියාම ලංකාවේ ප්‍රශ්න විසඳෙනවාද? ලංකාවේ දෙමළ භාෂාව කථා කරන මිනිසුන්ට ප්‍රශ්නයක් නැද්ද? තිබෙනවා නේද, දෙවියනේ? තමන්ගේ පුතා මැරුණාද, නැද්ද කියලා දැන ගැනීමට, මැරුණා නම් අඩු ගණනේ මරණ සහතිකයක්වත් ලබා ගනීමට දෙමළ ජනතාවට අයිතියක් නැද්ද? ඇමෙරිකාවට බැන්නාම ඒ අයගේ අයිතිය ලැබෙනවාද? අපි මහා ජාතියට බැන්නාම ඒ අයගේ අයිතිය ලැබෙනවාද? මේ පාර්ලිමේන්තුවේ දෙපැත්තේම සිටින අපි ජාතිවාදය ගැන කථා කළා කියලා ඒ අයට ඒ අයගේ අයිතිය ලැබෙනවාද? නැහැ. තමන්ගේ පුතා මැරුණාද, නැද්ද, අතුරුදහන් වුණාද කියලා දැන ගැනීමට, මැරුණා නම් මරණ සහතිකයක් ලබා ගැනීමට අයිතියක් ශ්‍රී ලංකාවේ පුරවැසියන් වන දෙමළ භාෂාව කථා කරන අහිංසක මිනිසුන්ට නැද්ද? තිබෙනවා. ඒ අයිතිය තමයි මේ ඉල්ලන්නේ. ඒකට ඇමෙරිකාවට බැනලා වැඩක් නැහැ. ඇමෙරිකාව වැඩ කරන්නේ ඇමෙරිකාවේ වාසියට. ඒවා ගැන කථා කරලා වැඩක් නැහැ. මේ ජිනීවා යෝජනාවලිය හරහා මේ රටේ සම්මුතිවාදී දේශපාලනයේ යම් ජයග්‍රහණයක් ලබා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு டிலான் பெரேரா)
(The Hon. Dilan Perera)
මට තව විනාඩියක කාලයක් ලබා දෙන්න, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අතර අවබෝධතා ගිවිසුමක් අත්සන් කිරීමත් ඒ ජයග්‍රහණයට බොහෝ උපකාරයක් වුණා කියලා මා හිතනවා. මොකද, හැමදාම දෙපැත්තට ඇදපු ප්‍රධාන පක්ෂ දෙක අද එකට වැඩ කරන්න එකඟ වෙලා තිබෙනවා, ඒ නිසා යම් ආකාරයක විසඳුමක්, යම් ආකාරයක දේශීය යාන්ත්‍රණයක් ශක්තිමත්ව ක්‍රියාත්මක වේවි කියලා බලාපොරොත්තුවක් තබා ගන්න පුළුවන්ය කියන එක ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව දකිනවා. ඒ දේශීය යාන්ත්‍රණවලට, විදේශීය

තාක්ෂණ උපකාර, උපදේශනයන් ලැබුණා කියන කාරණාව වෙන අය කියන්නට ඕනෑ නැහැ. අප කවුරුත් කොටස්කාරයන් වුණු එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධාන ආණ්ඩුව ඒවා ලබා ගත්තා. අපේ මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාත් ඊයේ කියා තිබුණා, එතුමාගේ ආණ්ඩුව කාලයේත් එහෙම උපදේශන ලබා ගත්තා කියලා. උපදේශාත්මක මට්ටමේ සහායක් ලබා ගත්තා කියලා තිබුණා. එහෙම ඒවා ලබා ගන්න ඕනෑ. නැත්නම් අප කොහොමද, මේ ලෝකයේ තනිවම ඉන්නේ?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට - අපේ පක්ෂයට - අද ලැබෙන ඉක්මන් දේශපාලන වාසි අවාසි ගැන නොවෙයි බලන්න ඕනෑ. අපේ පක්ෂය නැවත මේ රටේ ජාතිවාදී දේශපාලනයට අබමල් රේණුවක් තරමින්වත් දායක වන්නේ නැහැ කියන ස්ථාවරයේ ඉන්නවා. ඒ ස්ථාවරයේ ඉඳ ගෙන මේ ජිනීවා යෝජනාවලියේ තිබෙන හොඳ දේවල් ශක්තිමත් කරමින්, විවේචනය කරන්න පුළුවන් දේවල් විවේචනය කරමින් මේ යෝජනාවලිය දේශීය යාන්ත්‍රණයක් හරහා නිවැරදි දිශාවට යොමු කරවන්න අප කටයුතු කරනවා. ඒ කටයුත්තේ මූලාරම්භය වශයෙන් අපේ පක්ෂයේ නායක මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් තවත් පැයකින් මේ යෝජනාවලිය පිළිබඳ සර්ව පාක්ෂික සමුළුවක් කැඳවනවා. ඒ මූලාරම්භය ශක්තියක් කර ගෙන අපි ඉතිහාසයේ කරපු වැරදි පැත්තකට දමලා කටයුතු කරමු. උන් ගෙනෙන කොට අපි "බැහැ" කියන්නයි, අපි ගෙනෙන කොට උන් "බැහැ" කියන තත්ත්වයටයි පත් වන්නේ නැතිව, මුළු රටම "උම්බෑ" කියන තත්ත්වයට පත් කරන්නේ නැතුව, ජාතිවාදී මඩ ගොහොරුවෙන් මේ රට ගලවා ගැනීමට මේ ජිනීවා යෝජනාවලිය ප්‍රයෝජනයට ගනිමු කියා යෝජනා කරමින් මා නිහඬ වනවා. බොහොම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

The next speaker is the Hon. M.A. Sumanthiran. You have 35 minutes.

[3.58p.m.]

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)

Thank you, Hon. Presiding Member. As I begin, I must put on record and correct certain misapprehensions that some Members seem to be harbouring with regard to our Party's position in respect of this Resolution. I will read out the statement that we issued on the day the Resolution was adopted. It states, I quote:

> "The Tamil National Alliance welcomes the passage of today's resolution on Sri Lanka at the Human Rights Council."

We have welcomed it.

> "We welcome, in particular, Sri Lanka's co-sponsorship of the resolution indicating their willingness to implement it in full.
>
> The TNA has already welcomed the tabling of the draft last week after consensus was reached, and reiterate those sentiments. We hope that the spirit of cooperation that enabled consensus will animate the government's work in implementing this historic resolution.
>
> Thursday's resolution reflects a difficult consensus, and involved the weakening of some paragraphs in the original draft resolution and the strengthening of others. We are deeply mindful that any perceived compromise causes hurt to those most traumatized by the horrific crimes that have been committed in Sri Lanka.
>
> Nevertheless, the resolution - if implemented - provides a genuine opportunity for real progress on accountability and reconciliation. We are grateful to the co-sponsors of the resolution for engaging with the TNA throughout the process, and accommodating our concerns and views."

This remains our position to date. So, I urge the Hon. Members - who perhaps misunderstood our position - as much as you say that you worked on reducing the hard impact of this Resolution, we have in our statement said that weakening of some of those paragraphs have hurt the sentiments of people who are most traumatized. But, we have gone on to say, nevertheless that this gives an opportunity to move forward together and it is in that spirit that we have welcomed it.

We are happy today that Members of the United National Party and the Sri Lanka Freedom Party, the two biggest Parties in this country, are agreed that this Resolution must be implemented. What you are saying is that you really did not even need this prodding from international community and you yourselves want to do it. That was reflected when you co-sponsored it. When you co-sponsor a resolution, it is more than agreeing to that resolution. It is taking ownership for the resolution. This Resolution is not that of the UN Human Rights Council anymore. This is your Resolution. Nobody who stands up and proposes a Resolution or seconds it - in this case co-sponsors it - can then say; "We will decide now what parts of this Resolution that we like, that we can implement and so on." This is your Resolution. You fully own it and we congratulated you on the 1st of October 2015 for taking that bold step. We also congratulate you today for taking the bold step of abiding by this Resolution and for the speeches made on both Sides of the House affirming that this Resolution is supportive of the processes that you yourselves wish to initiate for accountability and for reconciliation in Sri Lanka. We are fully supportive of that.

The Hon. Minister of Foreign Affairs, when he made the speech on the 14th of September at the UN Human Rights Council very clearly said, "We are no longer in the land of denial." He was very bold. He even went to the extent of saying, "We have failed in the past - several Commissions were appointed; nothing saw the light of day; reports were not even made public". Then, he appealed and said, "But, have trust in us. We are different now. We will deliver". And I must say, your actions today in this House have demonstrated that. When he made that statement, we said, "Well, it is all good for him to say that in words. But he himself says that successive governments have not delivered, have failed and having said that merely asking people, 'Now, have confidence in us' will not work." People must see action. People must see it being implemented. "The proof of the pudding is in

the eating "; they say. They must actually see it happening. So, I want to repeat what we said on the 14th of September again in this House, not from a sense of superiority or anything like that, but as fellow citizens we appeal to you and say, let the people actually see it; feel it and experience it.

Your words today are most welcome. But, please remember they remain only words up to now. This Resolution must be implemented in full. I say, "in full," because I was rather disturbed when the Hon. Mahinda Samarasinghe sought to make a distinction between "implementing the Thirteenth Amendment" and "implementing the Thirteenth Amendment in full". I asked him, "What is the difference?". If it makes any difference, after this, in every sentence you mean to say, "I will do this" you have to say, "I will do this in full". If you give a commitment to do something, you do it. You do not come and say, "I never said I will do it in full". So, because of that speech made in the morning, I am saying now that "this Resolution must be implemented in full". Otherwise, I would have stopped with the words, "It must be implemented". But, it must be implemented in full for the reason that I have already stated that this is your Resolution, nobody else's, not ours, you co-sponsored it.

This promise that the Hon. Minister of Foreign Affairs made very rightly and very boldly must be kept. Because it is in keeping that, that we can together stand up in the international community and show the others that we keep our word; that we deal with these difficult issues. These are difficult issues, no doubt. But the measure of our country in the international community will be known only when we keep to our word and we implement. We actually have to show it in action.

Sir, I want to say a word about sovereignty since that word is often misused. Sovereignty is the right of a people - perhaps of a republic - to rule themselves, to retain for themselves the right to make decisions and to implement them and not to concede it to one person or two or anybody else. It is a right of the people and that is why our Constitution also says that "sovereignty resides in the people". But that cannot mean that sovereignty can be exercised only by some people to the exclusion of others and that has been the problem in this country, because there are several peoples who inhabit this Island. They are in different proportions. Some are 70 per cent, some are 20 per cent, some are 10 per cent and some may be 5 per cent or even less. But that does not mean that a particular group that is superior in numbers can solely exercise sovereignty and exclude others from exercising any measure of sovereignty. That has been the issue that has plagued this country and if we are now truly turning around, if we are now seeing a new path, that must be a path in which every single person, every citizen must have equal citizenship rights, irrespective of which peoples group he or she belongs to. That right of sovereignty must be real. It is not with regard to citizens and non-citizens or colonial rulers. It is also within this country. That sum, merely because of numerical superiority, does not hoard that sovereignty to themselves and exclude others from having any share in that sovereignty. That would be a mistake. I am saying this because several statements were made with regard to sovereignty. It is because we were specifically excluded when the Republican Constitution was made in 1972 that this issue heightened. Firstly, it was equality. It was discrimination. But the First and the Second Republican Constitutions excluded us from the exercise of sovereignty, from the exercise of State power and that is why we said, "Well, if you exclude us, then let us have our own way. Leave us alone".

My Party President, the Hon. Mavai S. Senathirajah, read out to you a newspaper article of a meeting that was held recently where several Members of this House - I am sad to say - have said, "We will now create a Sinhala State in this country". If that is the case, then necessarily you will have to allow us to be by ourselves, because we do not belong to the Sinhala State. I am a Sri Lankan, but I am not a Sinhalese. The Sinhalese are a great race with a long tradition. They can be proud of their heritage. But I do not belong to that race. I am a Tamil, and I am equally proud of my race. Being a Tamil, I have my own heritage; equally long, if not longer. Therefore, if you talk in terms of sovereignty and imply that sovereignty means that only the Sinhala people of this country can exercise it, then you yourself are telling us to divide. We are not asking for it. The persons who say that this is a Sinhala country are the very persons who are telling us to divide, to be separate. You are the separatists, not us. I said that I was very saddened that several Members of this House were saying that. But I am glad that they can be counted on one's fingers, only a few, and that is why I said at the beginning of my speech that I am glad that the two major parties have agreed today that this Resolution must be adopted. This Government is also a hybrid Government - this is a season for hybrids. First, we had the cars; now, we have a Government. This is a hybrid Government. Let us have a court. That also reflects a new trend. That will give confidence to the people most traumatized by violence. Whatever mechanism that you institute will be useless if it does not have the confidence of the victims. It must be something that the victims appreciate; it must be something that the victims accept as a just mechanism. Grandeur illusions of sovereignty cannot instill in the victims a sense of belonging, a sense of satisfaction, a sense of justice. The credibility of that mechanism is the most important aspect, not what we think as our sovereignty.

If you are truly concerned about reconciliation, if you are true to your word about being responsible with regard to accountability, then you must strictly adhere to what

you yourself have proposed in the Resolution. In the Resolution they have very specifically stated the importance of certain persons who will not be citizens of this country participating in that special court. It says the importance of that participation. You have identified that as an important element, not the UN Human Rights Council, but you yourself. You have underlined it and said that judges, prosecutors, lawyers and investigators are important. You have categorized them into four categories and you have said that it is important that Commonwealth and foreign personnel participate. Surely, it must be participation by them in those very capacities; not otherwise, as somebody said, "technical assistance and so on". No, if it is technical assistance of international community, you say "technical assistance of international community". You do not separately identify the different categories of persons participating. A judge participates a qua judge; a prosecutor participates a qua prosecutor; a lawyer participates a qua lawyer; an investigator participates in his capacity as an investigator and not to sit and give advice as to how this is to be done. So, we urge more than you, that this Resolution must be implemented.

Is it not strange that the Government sponsors a Resolution and we are saying, we are more keen that you implement it in full more than you, because we represent the victim community. I am not saying only the Tamil people are victims in this country. Many people are made victims through this war. But, if you take it as a whole, we perhaps represent those most traumatized by the violence, because that end period was most traumatic and most allegations about violations, about war crimes, about crimes against humanity arise from that period and as true political representatives of those people, of that community, it is our bounden duty to raise these concerns to underline what you yourself have underlined in the Resolution. We wish you underline and highlight it today - the importance of such a mechanism; the importance of such proper participation without which your mechanism for justice will fall flat on its face.

We congratulate you for adopting the principles of transitional justice. The Hon. Minister spoke about the four pillars of transitional justice - of truth, of justice, of reparation and the guarantee of non-recurrence. The second pillar of justice must not only be done but also be seemed to be done. That is what Sir Desmond de Silva has said as quoted in the Paranagama Commission. That is what Sir Desmond de Silva, QC is reported to have said when he was a prosecutor in Gambia. What has he said? He has said; for people to have any confidence, all of these people - prosecutors and judges - not just a hybrid, he says, "all of them" - must come from outside. Your Sir Desmond - I say, “your Sir Desmond” because Desmond de Silva gave an opinion to the Government of Sri Lanka on the 23rd of February, 2014, five months before he was appointed to the Panel of Experts by former President Mahinda Rajapaksa. Five months prior to being identified and paraded to the world as an "independent expert", he gave an opinion, for which fees were paid by the Government of Sri Lanka on the very questions that were gazetted - for him to assist the Commission to find answers on distinction, on proportionality and on collateral damage. On all of these three principles, he gave a written opinion dated the 23rd of February, 2014 and five months later, he was brought in as an independent expert.

On the last occasion I spoke on this matter, I said this is a clear conflict of interests. Any final-year law student who studies ethics will know that and I urge the Government of Sri Lanka to make a complaint against him to the UK Bar Standards Board. I am thankful that somebody has made a complaint and Sir Desmond de Silva is now facing a disciplinary inquiry before the UK Bar Standards Board. But, the point I am making is that even Sir Desmond de Silva's opinion, when he was performing another role, when he was not paid by the Sri Lankan Government - when he was paid, he gave another opinion - but when he was prosecuting in Gambia in the first internationalized court, the first hybrid court, as a prosecutor, his opinion then, was that every prosecutor and judge must come from outside. So, the point I am making is, even the person you bought for money, when he was not bought by you for money, gave that opinion, an independent opinion.

Look at the Paranagama Commission Report. Quite contrary to what the Hon. Lakshman Senewiratne said, we are not picking what we like from this report and that report and putting together and saying others are bad. That is not what we are doing. He must follow the argument properly. What we are saying is that we wanted the Paranagama Commission's mandate terminated forthwith. We never had any confidence in the Paranagama Commission’s sittings. In fact, the OISL Report, in its recommendations, states, “Terminate that Commission; terminate that mandate. That has no credibility”. Even today, that is our position with regard to the Paranagama Commission. The point that we are making, though, is very different. What we are saying is, even such a bad Commission, even that Commission, could not escape from saying that Channel 4 video does not seem to be faked; it seems genuine. All of those photographs of extra judicial executions do not seem to be faked; they seem to be genuine. Therefore, conduct an independent judicial inquiry. Sir, I will, at this point, say that because the Paranagama Commission Report on those three vital questions - on distinction, proportionality and collateral damage - for which they got international so-called "expert" help, went with Sir Desmond’s prior opinion on the Sri Lankan Government. They did not exercise their mind to the matter; they went with the paid opinion and reproduced it in this Report. They had to strike some balance; they had to show something that seems to be reasonable. And these are the issues they have highlighted - surrendering under a white flag; several other surrenders and of disappearances. So, there

[ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා]

must be answers found to this. There must be persons held responsible for this.

It is not only the army's atrocities that are highlighted in the OISL Report. The OISL Report of the UN High Commissioner for Human Rights identifies several acts of the LTTE and terms them "war crimes". We have very specifically, in our statements, welcomed the entire Report and have gone further and said, "This also gives us - the Tamil people - an opportunity to introspect". As the Tamil National Alliance, we have said, " We are prepared to lead our people through that painful process of introspection, of looking inward, looking to see what went wrong with us". Now, we are prepared to do that. It is not a politically expedient thing; it is not a populist thing. It will bring us under a severe, sharp focus, but we are willing to do that because if we are to move forward, if the words "reconciliation" and "accountability" are to have any meaning in this country at all for the future, we must be prepared to do that. That is why I am happy that today in this House the two major Parties have taken that seriously, taken accountability seriously.

Stop being a Government of denial. Accept that these horrific things did happen. We all are ashamed that this happened. But, let us see how we can deal with that justly, honestly and transparently to the satisfaction of the victims, more than anybody else - not to boost our image, not to contemplate what the other countries will think of us, of our national image, as it were. Let me say most humbly that we will only elevate our national image if we truly deal with these issues and rightly deliver justice without sweeping these matters under the carpet.

Let me conclude, Sir, by saying that, as for the Tamil National Alliance, we are willing to give the Government our fullest support for the full implementation of this Resolution. The Resolution that you sponsored, we accept with its limitations - still, we accept it - but we want to see it fully implemented. It is not an easy task, we understand. It is not easy for you; it is not easy for us. But, we have made a start and we are willing to go with you in that journey. Our appeal to you is that you stand firm in your resolve to go through that difficult path and do not give in to extremist voices, because extremist voices on both sides can be marginalized fully if we come together and deal with these questions honestly and sincerely.

Thank you very much.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

මීළඟට, ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 9ක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 4.27]

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அலுத்கமகே)
(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රටක් හැටියට ඉතිහාසයේ අප මුහුණ දුන් බරපතළම ප්‍රශ්නය හැටියට තමයි මේ රටේ පැවති යුද්ධය අප දකින්නේ. අප දන්නවා, මේ යුද්ධය විසඳීම -අවසන් කිරීම- සඳහා මේ රටේ සිටින ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ දෙක මත දෙකක් දැරූ බව. ඔවුන් දෙවිධියකින් ඒ දෙස බැලුවා. මේ ප්‍රශ්නයට දේශපාලන විසඳුමක් ලබා දීලා, එක්සත් ජාතික පක්ෂය එක පැත්තකින් යන්න උත්සාහ කළා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් වරෙක මේ සඳහා දේශපාලන විසඳුමක් ලබාදීමේ අරමුණින් කටයුතු කරන්න ගියා. නමුත්, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා 2005 දී මේ රටේ ජනාධිපති වුණාට පසුව එතුමා මේ අතීත අත් දැකීම් සියල්ල සැලකිල්ලට ගත්තා. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න, අකමැත්තෙන් වුණත් මානුෂික මෙහෙයුමක් ආරම්භ කරලා කටයුතු කරන්න එතුමාට සිද්ධ වුණා. කෙසේ වෙතත්, අප පිළිගන්න ඕනෑ මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යුද්ධය අවසන් කිරීමෙන් පසුව ලංකාව ලෝකයේ හැම තැනම කථාබහට ලක් වන රට බවට පත් වුණු බව. අපේ රටට අනන්‍යතාවක් ලැබුණා; අපේ රට ගැන ලෝකයේ බොහෝ රටවල් කථා කළා. ඒ යුද්ධය අවසන් කරලා මේ රටට සාමය උදා කළාට පසුවයි. ඒ වාගේම මේ යුද්ධයෙන් පසුවයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ප්‍රශ්නයට යුද්ධමය විසඳුමක් දීලා හරියන්නේ නැහැ. මෙහිදී අප පැහැදිලිවම දේශපාලන විසඳුමකට යා යුතුව තිබෙනවා. පසු ගිය කාලය පුරා උතුරේ නැවත පදිංචි කිරීමේ කටයුතු කරලා, පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ, පළාත් පාලන මැතිවරණ, පළාත් සභා මැතිවරණ පවත්වලා, උතුරු පළාතේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කර දැවැන්ත සංවර්ධනයක් කරලා, ඒ පළාතේ දමිළ ජනතාවට නිදහසේ ජීවත් වීමේ අයිතිය ලබා දෙන්න අපට හැකියාව ලැබුණා. TNA එකේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා -සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමන්ලා- අද මේ ගරු සභාවට ඇවිත් මොනවා කථා කළත්, UN එකේ මොන යෝජනාවලි ගැන කථා කළත්, අද උතුරේ ජනතාව නිදහසේ අසිරිය උපරිම ලෙස භුක්ති විඳිනවා. උතුරුකරයේ ගමන් කළ පුද්ගලයෙක් හැටියට ඒක මා දකිනවා. මේ යුද්ධය අවසන් කරලා මේ රටට ලැබුණු නිදහස, ඒ අසිරිය අද උතුරේ ද්‍රවිඩ ජනතාව භුක්ති විඳිනවා. අප එය බොහොම ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරන්න ඕනෑ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ආණ්ඩුව යටතේ යුද්ධය අවසන් කළාට පසුව ජාතික සංහිඳියාව පැත්තෙන් ගත්තා වූ ක්‍රියා මාර්ගවල යම් අඩුවක් තිබෙනවා කියන එක අප බොහොම නිහතමානීව පිළිගන්නවා. ඒ වාගේම ජාතික සංහිඳියාව වෙනුවෙන් ගන්නා උත්සාහයට මේ නව රජයට අප සුබ පතනවා. ඔබ ගන්නා සියලු යෝජනාවලට අප එකඟ නැහැ. හැබැයි, ජාතික සංහිඳියාව සම්බන්ධයෙන් ඔබ ගන්නා වූ උත්සාහයට අප සුබ පතනවා. මොකද, යුද්ධයක් තිබිලා, ඒ යුද්ධයෙන් පස්සේ මේ සඳහා දේශපාලන විසඳුමක් අප අනිවාර්යයෙන් ලබා දෙන්න ඕනෑ. එය ලබා දෙන්න කටයුතු කරන වෙලාවේ, මේ ආණ්ඩුව කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අප පිළිගන්නවා. අප බොහෝ වෙලාවට මේ සිද්ධිය පිළිබඳ අපේ මතය දරන කොට, අදහස දරන කොට අප "කඩාකප්පල්කාරයෝ", එහෙම නැත්නම් "ජාතිවාදියෝ" කියා කියනවා. එහෙම නැත්නම් වැරදි කෝණයකින් අප දිහා බලනවා. හැබැයි, මේ පාර්ලිමේන්තුවට පත් වන මන්ත්‍රීවරු හැටියට අප පැහැදිලිව, හෘදය සාක්ෂියට එකඟව, මේ ජිනීවා යෝජනාවලිය පිළිබඳව හොඳට කියවලා බලලා, ඒ පිළිබඳ දැනුවත් වෙලා, මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී අපේ

මතය, අදහස ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. අප ආණ්ඩුවට කියන්නේ මේ කාරණා පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන්න කියලායි. මේකේ බරපතළ තත්ත්වයන් පෙන්වා දීමයි අප කරන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යෝජනාවලියේ මගේ විශේෂ අවධානය යොමු වුණු කාරණා දෙකක් තිබෙනවා. පළමුවෙනි කාරණය මෙයයි. මේ යෝජනාවලියේදී ශ්‍රී ලංකා රජය කර ගත්ත ලොකුම වැරැද්ද තමයි, මේ ගෙනාපු Joint Resolution එක. මේ දෙපාර්ශ්වය විසින් එකතු කරලා ලංකාව මේකේ සමපාර්ශ්වකරුවෙක් වුණා. මේක තමයි අපි කර ගත්ත බරපතළම වැරැද්ද. මේක තමයි මෙතැන තිබෙන බරපතළම තත්ත්වය.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යෝජනාවලින් වෙන දේ පිළිබඳව අපට කථා කරන්න තිබුණා. මේ යෝජනාවේ තිබෙන මූලිකම කාරණා වන්නේ, Joint Resolution එකයි, hybrid courts වලට ගෙනෙන පුද්ගලයන් පිළිබඳව තිබෙන කාරණායි. අපි දන්නේ නැහැ, ආණ්ඩුව මේ කරුණු කොහොම කළමනාකරණය කරයි ද කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, UN Resolution එක මගේ ළඟ තිබෙනවා. මේ UN Resolution එකේ 6 වැනි පිටුවේ 25 යටතේ තිබෙනවා, මිනීමැරුම් සම්බන්ධව. කවුද එතකොට මිනීමැරුම් කරලා තිබෙන්නේ? මේ යෝජනාවට අනුව හමුදාව තමයි ඒවා කරලා තිබෙන්නේ. ඊළඟට 7වැනි පිටුවේ 31 යටතේ සඳහන් වනවා, අතුරුදහන්වීම් පිළිබඳව. 7 වැනි පිටුවේ 34 යටතේ සඳහන් වනවා, වධ හිංසා කිරීම් පිළිබඳව. 8වැනි පිටුවේ 36 යටතේ සඳහන් වනවා, ස්ත්‍රී දූෂණ පිළිබඳව. 8 වැනි පිටුවේ 38 යටතේ පැහැරගැනීම් පිළිබඳව සහ 9වැනි පිටුවේ 6 යටතේ දරුවන් පැහැර ගැනීම් පිළිබඳව සඳහන් වනවා. මේ Joint Resolution එකෙන් ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව මේවා පිළිගෙන තිබෙනවා. මේක තමයි මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යෝජනාවේ තිබෙන බරපතළම තත්ත්වය. ආණ්ඩුව මේවා පිළිගන්නවා. කවුද, එහෙනම් මේවා කරලා තිබෙන්නේ? හමුදාව මේවා කළාය කියන එක ආණ්ඩුව පිළිගන්නවා පමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩුව ඒක අත්සන් කරලා පිළිගන්නවා මේ Joint Resolution හරහා. මේක තමයි අපි දකින බරපතළම තත්ත්වය. ඒ නිසා අපි ආණ්ඩුවට කියනවා, මේ පිළිබඳව දැඩි අවධානය යොමු කරන්නය කියලා.

දැන් මේ Joint Resolution එක තමුන්නාන්සේලා සම්මත කරගෙන ඉවරයි. අපි ඒකේ පාර්ශ්වකරුවකු වෙලා ඉවරයි. මේ යෝජනාව මානව හිමිකම් කවුන්සලයෙන් ඉදිරිපත් කළ වෙලාවේ ඔබතුමන්ලාට කියන්න තිබුණා, "හොඳයි, මේ යෝජනාව පිළිබඳව අපි හොයලා බලලා තීන්දුවක් දෙන්නම්" කියලා. එහෙම නැතිව අපි මොකටද පාර්ශ්වකාරයකු වුණේ? ඇයි, අපි මේකට පාර්ශ්වකාරයකු වුණේ? එහෙම කරන්න බැහැ. මතක තබා ගන්න, මේ යෝජනාවෙන් මේ කියන කාරණා අපි පිළිගෙන තිබෙන බව. මේක තමයි ආණ්ඩුව කරපු බරපතළම වරද.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ අවධානය යොමු කරන දෙවන කාරණය මෙයයි. මේ Joint Resolution එකේ තිබෙනවා recommendations. 15වැනි පිටුවේ තිබෙනවා, hybrid අධිකරණයක් පිහිටුවනවා, ඒ සඳහා විනිසුරුවන්, චෝදකවරුන්, නීතිඥයන්, පරීක්ෂකයන් ගෙන්වා යුද අපරාධ පිළිබඳ පරීක්ෂණයක් තියනවා කියලා. දැන් ගරු සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, මේ අය ගෙනැල්ලා පරීක්ෂණයක් පවත්වා මේ යුද අපරාධ සිද්ධ වෙලා තිබෙනවාද කියලා හොයලා බලන්න කියලා. එහෙම හොයලා බලන්න එකඟ වෙලා තිබෙනවා, ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව.

මෙහි අධිකරණය පිළිබඳව සඳහන් වනවා. 17වැනි පිටුවේ සඳහන් වනවා, මේ කියන නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධව. මේ Resolution එකෙන් එකඟ වෙලා තිබෙන දේවල් මේ රටේ පවතින නීතිය අනුව ක්‍රියාත්මක කරන්න බැහැ. ඒ සඳහා මේ රටේ අණපනත්, නීති වෙනස් කරන්න වෙනවා. ඒ අණපනත්, නීති වෙනස් කරන්න මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන්න වෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැල්ලා ඒ අණපනත්, නීති සම්මත කරගන්න වෙනවා. ඒ නිසා අපි දන්නේ නැහැ, කොතෙක් දුරට මේ කටයුත්ත කරගෙන යන්න පුළුවන් වෙයිද කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ රටේ යුද්ධය අවසන් කරලා, මේ රටට සාමය උදා වෙලා, මේ ප්‍රශ්නය සඳහා දේශපාලන විසඳුමක් ලබා දීලා, මේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව එක හා සමානව සමගියෙන් ජීවත් වනවාට බොහොම කැමැති පුද්ගලයක් තමයි මම. මොකද, මා ජීවත් වන්නේ නාවලපිටිය ආසනයේ. මගේ ආසනය සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව ඉන්න ආසනයක්. ජාතික සමගියට හොඳම උදාහරණයක් තමයි මගේ ආසනය. මගේ ආසනයේ තිබෙන දෙමළ ජනතාවගේ කඩ කවදාවත් ගිනි තියලා නැහැ. කවදාවත් අපේ ආසනයේ තිබෙන මුස්ලිම් කඩවලට ගහලා නැහැ. හැම දාම සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව සහෝදරයන් හැටියට ජීවත් වුණා. ඒ නිසා ජාතික සංහිඳියාවට හොඳ උදාහරණයක් තමයි අපේ ආසනය. අපි හැමෝම එකටයි ජීවත් වෙන්නේ. අපි ඒ අයට වෙන වෙන දේශපාලන විසඳුම් දීලා නැහැ; අපි කෑලි කඩලා දීලා නැහැ; අපි බලතල දීලා නැහැ; අපි එකට මළ ගෙදර යනවා; එකට ජීවත් වෙනවා. අපි බොහොම සුහදව ඉන්නවා.

ගරු මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවේදී ඇහුවා, "මට කෙනකු ගැහුවා නම්, ඒ ගහපු කෙනා කවුද කියලාවත් හොයලා බලන්න මට අයිතියක් නැද්ද" කියලා. අපි ඒකට එකඟයි. සියයට සියයක් එකඟයි. එවැනි දේවල් වෙන්න ඕනෑ. ඒ පිළිබඳව අපට ගැටලුවක් නැහැ. ඒ පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් නැහැ. තුවාලය තිබෙන අයට තමයි ඒකේ වේදනාව තිබෙන්නේ. ඒක සාධාරණයි. හැබැයි, අමතක කරන්න එපා, උතුරේ තමුන්නාන්සේලාට වාගේම යුද්ධය නිසා දකුණේ සිංහල මිනිස්සු විශාල ප්‍රමාණයකටත් මහා අපරාධ සිද්ධ වුණු බව. ඔවුන්ගේත් දේපොළ නැති වුණා, ජීවිත නැති වුණා. මේ රටේ රාජ්‍ය නායකයෝ මොන තරම් පිරිසක් මිය ගියා ද? උතුරේ උගත්, බුද්ධිමත් විද්වතුන් කොපමණ මැරුණා ද? ඔබතුමන්ලා දන්නවා, යාපනයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නගරාධිපතිතුමා -දුරෙයප්පා නගරාධිපතිතුමා- ඝාතනය කළේ මොනවා නිසා ද කියලා? එතුමා මොනවා කළා කියලා ද ඝාතනය කළේ? එතුමාගේ දේශපාලන මතයට විරුද්ධ නිසායි ඝාතනය කළේ. යුද්ධය නිසා තමුන්නාන්සේලාගේ දෙමළ සහෝදරයන් පමණක් නොවෙයි, සිංහල ජනතාවත් මිය ගිහිල්ලා තිබෙනවා. කෙසේ වෙතත්, ඒ නිසා වේදනාව ඔබට තිබෙනවා. අපි ඒක පිළිගන්නවා. ඒ වේදනාව ඔබට තිබෙන බව අපි පිළිගන්නවා. හැබැයි, ඔබේ වේදනාවට විසඳුම් දෙන කොට තව කෙනෙකුට වේදනාවක් දීලා ඒ විසඳුම ලබා ගෙන වැඩක් නැහැ, එහෙම මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැහැ කියන එක අමතක කරන්න එපා. ඒ නිසා අපි රජයට කියන්නේ, මේ තිබෙන මූලිකම කාරණය, මේ Joint Resolution එක තමුන්නාන්සේලා දැන් අනාගෙන ඉවර බවයි. තමුන්නාන්සේලා කරපු ලොකුම වැරැද්ද මේ යෝජනාවලියේ සම පාර්ශ්වකරුවෙකු වීමයි. තමුන්නාන්සේලා සම පාර්ශවකරුවකු වනවා පමණක් නොවෙයි, ඇමෙරිකාව විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කොන්දේසිවලට තමුන්නාන්සේලා එකඟ වෙනවා. ඒක තමයි මෙහි තිබෙන බරපතළම ප්‍රශ්නය. ඒ නිසා අපි ආණ්ඩුවට කියනවා, මේ පිළිබඳව දැඩි අවධානය යොමු කරන්න කියලා. අපි ආණ්ඩුවට කියනවා, මේ පිළිබඳව ආවාට ගියාට කටයුතු කරන්න එපා කියලා. ඒ වාගේම හයිබ්‍රිඩ් අධිකරණයක් හදලා,

[ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා]

විනිසුරුවරුන්, චෝදකවරුන්, නීතිඥයන්, පරීක්ෂකයන් යන මේ සියලු දෙනාම විදේශ රටවලින් ගෙනැල්ලා අධිකරණ පවත්වලා, මේ රටේ අධිකරණ නීති පද්ධතිය වෙනස් කරලා, මේ රටේ අධිකරණය සම්පූර්ණයෙන් කණපිට හරවලා කරන්න යන මේ කාර්යභාරය ගැන ආණ්ඩුවේ දැඩි අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. මන්ත්‍රීතුමෙක් කිව්වා, මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා යුද්ධය ජයග්‍රහණය කළා වාගේම එතුමා පරාජයටත් පත් වුණා කියලා. ඒ වාගේම මේ යෝජනාවෙන් අත පුච්චා ගන්න ගිහිල්ලා අපිත් කොහේ නවතීද කියන්න දන්නේ නැහැ.

මොනවා වුණත් යුද්ධය අවසන් කළ නිසා මේ රටේ සිංහල, දෙමළ ජනතාව අද රටක් හැටියට සමගියෙන් ජීවත් වෙනවා. අද මේ රටේ සිංහල, දෙමළ ජනතාව සතුටින් ජීවත් වෙනවා. අද උතුරේ මිනිස්සු දකුණට යනවා; දකුණේ මිනිස්සු උතුරට යනවා; උතුරේ මිනිස්සු දකුණෙන් කසාද බඳිනවා; දකුණේ මිනිස්සු උතුරෙන් කසාද බඳිනවා. අද මේ සියලු දෙනා එකට ජීවත් වෙනවා.

මේ දේශපාලන යෝජනාවලිය ගැන TNA එකේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු කෑ ගහනවා. හැබැයි, අපත් උතුරට ගිහිල්ලා තිබෙනවා. මම උතුරට ගිහිල්ලා කිලිනොච්චියේ මිනිසුන්ට කථා කරලා තිබෙනවා. මම උතුරට ගිහිල්ලා, මුලතිව්, මැදවච්චි, කිලිනොච්චි, යාපනය ආදී ඔය හැම තැනම ද්‍රවිඩ තරුණයන් එක්ක කථා කරලා තිබෙනවා. මම ඒ අයත් එක්ක ක්‍රීඩා කරලා තිබෙනවා. මම ඒ අයගේ හදවතට කථා කරලා තිබෙනවා. හැබැයි, මගේ මිත්‍ර TNA මන්ත්‍රීතුමන්ලාට කියන්න ඕනෑ, උතුරේ ජනතාව ඔය තමුන්නාන්සේලා කියන මොනවත් ඉල්ලන්නේ නැති බව. උතුරේ ජනතාව ඔය දේශපාලන විසඳුම් ඉල්ලන්නේත් නැහැ, උතුරේ ජනතාව මේ පරීක්ෂණ ඉල්ලන්නේත් නැහැ. උතුරේ ජනතාව ඉල්ලන්නේ නිදහසේ ජීවත් වීමේ අයිතිය දෙන්න කියලායි. ඒ ගොල්ලන්ගේ ආර්ථිකය හදලා, ආර්ථිකය ශක්තිමත් කරලා නිදහසේ ජීවත් වීමේ අයිතිය තමයි උතුරේ මිනිස්සු ඉල්ලන්නේ. එච්චරයි උතුරේ මිනිස්සු ඉල්ලන්නේ.

විදේශ රටවලින් ඩොලර් අරගෙන, ඩොලර් වෙනුවෙන් කථා කරන සමහර TNA මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ වෙනුවෙන් පෙනී සිටිනවා. හැබැයි මතක තියා ගන්න, අපි ඔක්කොම කථා බහ කර ගෙන, කාගේවත් හිත් තුවාල කර ගන්නේ නැතුව මේ ප්‍රශ්නය අපි විසඳාගන්න ඕනෑ බව. ඔබතුමන්ලාගේ තුවාලය හොඳ කරන්න ගිහිල්ලා තව පැත්තක් තුවාල කර ගෙන වැඩක් නැහැ.

අවසාන වශයෙන් අපි රජයට කියනවා, අපි මේ යෝජනාවලට විරුද්ධයි කියලා අපි ගැන වැරදි විධියට අර්ථකථනය කරන්න එපා කියලා. මහ ජනතාව අප පාර්ලිමේන්තුවට තෝරා පත් කර එවා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතියක් තිබෙනවා. ඒ අයිතිය අපට මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා දීලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි මේ කාරණා දෙක කියනවා. ඔබතුමන්ලා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාවලිය වාගේම මේ හයිබ්‍රිඩ් අධිකරණය සහ ඊට සහභාගි වන සාමාජිකයන් පිළිබඳව රජය දැඩි අවධානය යොමු කළ යුතුයි. මෙය දැඩි ලෙස ජාතික ආරක්ෂාවට බලපාන ප්‍රශ්නයක් වන බැවින් ඒ කෙරෙහි දැඩි ලෙස අවධානය යොමු කරන ලෙස ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මම නිහඬ වනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 4.40]

ගරු (වෛද්‍ය) සුදර්ශිනී ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහත්මිය (නගර සැලසුම් හා ජල සම්පාදන රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමිය)
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி)(திருமதி) சுதர்ஷினி பர்னாந்துபுள்ளே - நகரத் திட்டமிடல் மற்றும் நீர்வழங்கல் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. (Dr.) (Mrs.) Sudarshini Fernandopulle - State Minister of City Planning and Water Supply)

මූලාසනය හොබවන ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මාගේ දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීතුමෙකු වන ඔබතුමා මූලාසනයේ ඉන්න අවස්ථාවේ මට කථා කරන්නට ලැබීම පිළිබඳව සන්තෝෂ වෙනවා.

විශේෂයෙන්ම අද විවාදයට ගැනෙන්නේ ඉතාම වැදගත් මාතෘකාවක්. මේ රටේ අවුරුදු තිහක් පැවැති යුද්ධය අවසන් කිරීමත් ඒ හා බැඳුණු මානව අයිතිවාසිකම් කඩකිරීම් පරීක්ෂා කිරීම ඇතුළු ජාතික සංහිඳියාව ඇති කිරීමත් වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වුණු මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ මේ යෝජනාව පිළිබඳව අදහස් දැක්වීමට අවස්ථාව ලැබීම පිළිබඳව මම සන්තෝෂ වනවා.

මමත් මේ රටේ පැවැති අවුරුදු තිහක යුද්ධය නිසා පීඩාවට පත් වුණු කෙනෙක්. මගේ ස්වාමිපුරුෂයාත් රජයේ ඇමතිවරයෙකුව සිටියදී වැලිවේරියේ දී ඝාතනයට ලක් වුණා, 2008 අප්‍රේල් 06 වන දා. ඒ කියන්නේ යුද්ධය අවසන් වන්නට අවුරුද්දකුත් මාසයකට කලින්. අධිකරණයේ ඒ නඩුව විභාග වෙනවා. එතුමාගේ ඒ ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් සිදු වුණු පරීක්ෂණ පිළිබඳව යම් යම් දේ දැන ගන්න පවුලේ අය හැටියට මටත් මගේ දරුවන්ටත් ලොකු වුවමනාවක් තිබුණා. නමුත් එතුමාගේ භාර්යාව වුණ මටවත් ඒ සිදු වුණු පරීක්ෂණ පිළිබඳව කිසිදු දැනුම්දීමක් සිදු වුණේ නැහැ. මේ යුද්ධයට මැදි වුණු දෙමළ, සිංහල, මුස්ලිම් ජනතාව අද ඉන්නවා, තමුන්ගේ නෑ හිතවතුන්ට, කිට්ටුවන්තයන්ට සිදු වුණේ මොකක්ද කියලා කිසිම තොරතුරක් නැතුව. ඒ නිසා මම විශ්වාස කරනවා, මට තිබෙන හැඟීම, මට තිබුණු අවශ්‍යතාව ඒ හැමෝටම තිබෙනවා කියලා. ඒ අයිතිය අපි ලබා දෙන්න ඕනෑය කියන තැන මම ඉන්නවා. මේ රටේ තිබුණු කුරිරු යුද්ධය අවසන් කරන්නට එදා නායකත්වය දුන් හිටපු ජනාධිපති ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාට අපි ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ඒ වාගේම සියලුම රණවිරුවන්ට අපේ කෘතවේදීත්වය පුද කරනවා. මොකද, මේ නිදහස් වුණේ අපි හැමෝමයි. මේ යුද්ධය නිමවීම තුළ සිංහල, දමිළ, මුස්ලිම් ඇතුළු ශ්‍රී ලාංකීය ජනතාව එහි ප්‍රතිලාභ ලැබුවා. නමුත් යුද්ධය අවසන් කිරීම හරහා රටේ ජාතික සමගිය, ජාතික සංහිඳියාව සවිබල ගන්වා රටේ ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා විධිමත් වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක වන්නට ඕනෑය කියන එකත් මම විශ්වාස කරනවා.

2009 මැයි 19 වැනිදා යුද්ධය ඉවර වුණාට පසුව හිටපු ජනාධිපතිතුමා සහ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහලේකම්තුමා එක්ව ඒකාබද්ධ නිවේදනයක් නිකුත් කළා අපට මතකයි. ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ආයතන සහ මැතිවරණ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යළිත් ස්ථාපිත කිරීම වැනි බොහෝ දේවල් එහි සඳහන් වුණා. ඒ මැතිවරණ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කරලා, උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල ජනතාවටත් මැතිවරණය ලබා දීමට එදා මහින්ද රාජපක්ෂ රජයට හැකි වුණා කියන එකත් අපි මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම ළමා සොල්දාදුවන් පුනරුත්ථාපනය කරලා, ඔවුන් නැවත පාසැල් යැවීම සඳහා විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක වුණා. යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය වුණා. ඒ වාගේම ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයට බැඳී සිටි තරුණ තරුණියන්ව පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් තිබුණා. ඒ වාගේම බිම් බෝම්බ ඉවත් කළා. සමහර තැන්වල ප්‍රමාදයක් සිදු වුණත් නැවත පදිංචි කිරීම් සිදු වුණා. විශේෂයෙන්ම අපට එදා -

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

Order, please! කරුණාකර මේ අවස්ථාවේ දී ගරු රෝහිණී කුමාරි විජේරත්න මන්ත්‍රීතුමියගේ නම මූලාසනය සඳහා යෝජනා කරන්න.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, "ගරු රෝහිණී කුමාරි විජේරත්න මහත්මිය දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු රෝහිණී කුමාරි විජේරත්න මහත්මිය මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஹினி குமாரி விஜேரத்ன அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. EDWARD GUNASEKARA *left the Chair and* THE HON. (MRS.) ROHINI KUMARI WIJERATHNA *took the Chair.*

ගරු (වෛද්‍ය) සුදර්ශිනී ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහත්මිය
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி)(திருமதி) சுதர்ஷினி பர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. (Dr.) (Mrs.) Sudarshini Fernandopulle)

නමුත් ජාත්‍යන්තර මානුෂීය සහ මානව හිමිකම් නීතිය උල්ලංඝනය කිරීම ආමන්ත්‍රණය කිරීම සඳහා වගවීමේ ක්‍රියාවලියක නිරත වීමට එදා පැවති අපේ රජය අපොහොසත් වීම තුළ තමයි අද මේ ජාත්‍යන්තර අධිකරණයක් පිහිටුවා ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයකට මුහුණ දෙන්න අපට සිදු වන්නේ. ඒ විතරක් නොවෙයි, මැයි 27 වැනි දා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ නියෝජිත දයාන් ජයතිලක මහතාත් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරලා එකඟතාව එල කළා. සංහිඳියාව පිළිබඳව යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. නමුත් විවිධ හේතූන් නිසා, පශ්වාත් යුද සමයේ දී මේ යෝජනා ඉටු කිරීමට රජය අපොහොසත් වීම තුළ තමයි ජාත්‍යන්තර වශයෙන් නොයෙකුත් විමර්ශනවලට ලක් කරලා ජාත්‍යන්තර යෝජනා ඉදිරිපත් කළේ. නමුත් අද වනකොට එය දේශීය යාන්ත්‍රණයකට හරවා ගැනීමට හැකි වෙලා තිබීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ පිළිබඳව මේ අවස්ථාවේ දී වත්මන් ගරු ජනාධිපතිතුමාටත්, ආණ්ඩුවේ ගරු අගමැතිතුමාටත්, ගරු විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමාටත් අපේ ස්තුතිය පුද කරන්නට ඕනෑ. මොකද, අපේ පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ, අපේ තිබෙන අධිකරණ පද්ධතිය තුළ තමයි මේ දේශීය යාන්ත්‍රණය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ඒ වාගේම ඒ සඳහා නිරීක්ෂකයන් හැටියට, ඒ වාගේම තාක්ෂණික පහසුකම් සපයන්නට ජාත්‍යන්තරයේ සිටින සමහර විනිශ්වයකරුවන්ගේ සහයෝගය ලබා ගැනීමට යෝජනා වෙලා තිබෙනවා. මොකද, මේ ක්‍රියාවලියේ දී සමහර වෙලාවට ලංකාවේ අත්දැකීම් අඩු නිසා තමයි තාක්ෂණික සහාය ලබා ගැනීමට ඒ වාගේ අත් දැකීම් තිබෙන විනිශ්වයකාරවරුන්, නිරීක්ෂකවරුන් සහභාගි කරවා ගැනීමට යෝජනා වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මේ ක්‍රමය තුළින් සියලුම ජාතීන් අතර අධිකරණ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳව විශ්වාසය ඇති වෙන වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි කියා මම විශ්වාස කරනවා. මොකද, මේ විමර්ශනය තුළින් අපට වැරදුණු තැන් ටික සොයා ගත්තොත් තමයි ඒවා නිවැරැදි කරගෙන ඉදිරියේ දී ජාතික සංහිඳියාව, ජාතික සමගිය ශක්තිමත් කරලා, ඒකීය රටක් තුළ හැමෝටම සමඟියෙන්, සතුටින් ජීවත් වන්න හැකියාව ලැබෙන්නේ කියලා මම විශ්වාස කරනවා.

එදා එස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. බණ්ඩාරනායක මහත්මයාව ඝාතනය කළ අවස්ථාවේ දීත් අපි ජාත්‍යන්තර සහයෝගය ලබාගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම කාම්බෝජයේ Khmer Rouge පාලන කාලයේ දීත් මානව හිමිකම් කඩවීම් පිළිබඳව නඩු විභාග පැවතුණා. එහිදීත් අපේ රටේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිශ්වයකාර මහත්මයෙක් නිරීක්ෂකයකු හැටියට කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ක්‍රියාවලිය තුළින් රටේ සංහිඳියාව සහ ජාතීන් අතර සමගිය සුරක්ෂිත වෙයි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා. ඒ වාගේම මේ යෝජනාවේ 20වැනි වගන්තියේ පැහැදිලිවම කියනවා, ශ්‍රී ලංකා රජය එක්ක සාකච්ඡා කරලා, රජයේ එකඟතාව අරගෙන තමයි සියලු තීරණ ගන්නේ කියලා. ඒ නිසා මේ රටේ ස්වෛරීභාවයට හානියක් සිදු වන්නේ නැහැ කියලා මම විශ්වාස කරනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු ඇමතිතුමියනි, ඔබතුමියට ලැබී ඇති කාලය අවසානයි.

ගරු (වෛද්‍ය) සුදර්ශිනී ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහත්මිය
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி)(திருமதி) சுதர்ஷினி பர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. (Dr.) (Mrs.) Sudarshini Fernandopulle)

අපේ රටට දිගුකාලීන සාමයක් අවශ්‍යයි. දිගු කාලීන සාමය ඇති වෙලා, රටේ හැමෝටම නීතිය සමානව ක්‍රියාත්මක වෙලා, හැමෝටම සමගියෙන් ජීවත් වන්න පුළුවන් වාතාවරණයක් උදා කර දීම වාගේම අපේ රණවිරුවන් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ වගකීමත් අප සියලු දෙනාටම පැවරී තිබෙන බවත් මතක් කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

[4.49 p.m.]

ගරු ඊ. සරවනපවන් මහතා
(மாண்புமிகு ஈ. சரவணபவன்)
(The Hon. E. Saravanapavan)

Hon. Presiding Member, at the outset I would like to comment on the speeches made from morning up to now. There were very constructive speeches delivered by the Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe, the Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne and the Hon. Vijitha Herath. There were quite a few speeches like that.

It is very unfortunate that some of the Members are still not prepared to consider reconciliation. Today and tomorrow, let us speak very frankly. But they must speak towards reconciliation. It is time for them to do so in the national interest. Going ahead with their political agenda and delivering speeches to the people for their own political advantage will definitely continue to make the Tamils victims of the situation and the problems, the turmoil and turbulent times will continue to exist. There will be no end to it.

[ගරු ඊ. සරවනපවන් මහතා]

The whole day today, I was listening to the speeches made in this House. Some of the speeches - especially the speech mady by Hon. Wimal Weerawansa - it is racism, purely racism. We are forced to tolerate all these speeches here. Sometimes, we feel ashamed when we are seated here.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித்தவிசாளர் அவர்களே! பெருமைக்குரிய இந்தச் சபையின் மதிப்புமிகு உறுப்பினர்களே! இலங்கையில் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படும் போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாகப் பொதுநலவாய மற்றும் வெளிநாட்டு நீதியாளர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், வழக்குத் தொடுநர்கள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் உள்ளகப் பொறிமுறையின் அடிப்படையிலான ஒரு விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டுமென ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலையில், அது தொடர்பான ஒரு விவாதத்தை இந்தச் சபை நடத்த முன்வந்திருப்பது ஓர் ஆரோக்கியமான விடயமென்றே நான் நம்புகின்றேன்.

தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நாம் ஒரு சர்வதேச விசாரணையையே எதிர்பார்த்தோம். ஏனெனில், கடந்த காலங்களில் இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட விசாரணைகள் எவ்வித பலனையும் தராத நிலையில் நாம் உள்ளக விசாரணைகளில் நம்பிக்கையிழக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். எனினும், ஓர் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்ட பின்பு இலங்கை சர்வதேச அணுகுமுறைகளில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள், கடந்த காலத்தில் சர்வதேச விசாரணைக்கு அழுத்தம் கொடுத்த அமெரிக்கா உட்பட மேற்குலக நாடுகளை உள்ளகப் பொறிமுறைக்கு இறங்கிவர வைத்துள்ளன. குறிப்பாக, ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் ஆணையாளரின் அறிக்கைகூட அமெரிக்கத் தீர்மானத்தில் மேலும் மென்மைப்படுத்தப்பட்டது. அமெரிக்கத் தீர்மானத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட 20 அம்சங்களில் இலங்கையின் கோரிக்கையையடுத்து 10 அம்சங்கள் கைவிடப்பட்டன. இந்த நிலையில் அமெரிக்கத் தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனத்திலெடுக்க வேண்டும். அதாவது, இந்தத் தீர்மானமானது ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அங்கம் வகிக்கும் அனைத்து நாடுகளின் தீர்மானம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. எனவே, இந்தத் தீர்மானத்தை நேர்மையாகவும் நியாயபூர்வமான வகையிலும் நிறைவேற்ற வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு இலங்கைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் மாண்புமிகு வெளிவிவகார அமைச்சர் மங்கள சமரவீர அவர்களும் இந்தத் தீர்மானம் இலங்கைக்குக் கிடைத்த வெற்றியெனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நாமும் இலங்கையர்கள் என்ற அடிப்படையில் அந்த வெற்றியை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால், அது அநீதிக்கெதிரான வெற்றியாக, மனித உரிமை மீறலுக்கெதிரான வெற்றியாக இருக்கவேண்டும் என்பதே எமது கோரிக்கையாகும்.

இலங்கையில் இடம்பெற்ற ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்பு சர்வதேச நாடுகள் இலங்கைமீது கொண்ட நல்லெண்ணமும் நம்பிக்கையுமே ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தீர்மானத்தை மென்மையாக மாற்றியது. அந்த நம்பிக்கையைக் குறையவிடாமல் காப்பதில் இலங்கைக்குப் பாரிய பொறுப்புண்டு. கடந்த அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் இடம்பெற்றது போன்று விசாரணைக் குழுக்களும் விசாரணைகளும் சர்வதேசத்தை ஏமாற்ற எடுக்கப்படும் முயற்சியாக இருக்கக்கூடாது. அப்படியான ஒரு நிலைமை உருவாகுமானால், இலங்கை நம்பிக்கை வைக்கமுடியாத ஒரு நாடாகக் கணிக்கப்பட்டுச் சர்வதேச அளவில் தனிமைப்படுத்தப்படும் நிலை உருவாகலாம். இது, மீண்டும் இலங்கைக்குப் பொருளாதார, அரசியல் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தும் நிலைமையை உருவாக்கும். அதேவேளையில் உள்நாட்டிலும் மிக நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கப்படும் நல்லிணக்கம் ஏற்படக்கூடிய சூழல் முற்றாகவே இல்லாது போய்விடலாம்.

கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் இடம்பெற்ற தமிழ் மக்கள் மீதான அநீதிகள், ஒடுக்குமுறைகள் என்பன தமிழ் மக்களுக்கு அந்த ஆட்சியை மாற்றவேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்தின. எனவேதான் மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களை ஜனாதிபதியாக்குவதில் தமிழ் மக்கள் முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டனர். புதிய ஆட்சியில் தமிழ் மக்களுக்கெதிரான ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்படுமெனவும் ஏற்கனவே இடம்பெற்ற அநீதிகளுக்கு நியாயங்கள் கிடைக்குமெனவும் நம்பினர். அதேவேளையில், இலங்கையின் தான்தோன்றித்தனமான நடவடிக்கைகள் காரணமாகவும் இந்து மாகடலில் சீன ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த இலங்கை மேற்கொண்ட ஒத்துழைப்பாலும் கடந்தகால ஆட்சியை மாற்ற வேண்டுமென்ற போக்கு சர்வதேச அளவிலும் மெல்ல மெல்ல உருவாகியது. எனவேதான் சர்வதேசமும் ஓர் ஆட்சி மாற்றத்தை மிகுந்த விருப்புடன் எதிர்பார்த்தது.

சர்வதேச நாடுகளோ, தமிழ் மக்களோ, உலக மனித உரிமை அமைப்புக்களோ ஆட்சி மாற்றத்துக்குப் பங்காளிகளாகச் செயற்பட்டிருக்கிறார்களென்றால் அங்கே ஓர் எதிர்ப்பார்ப்பிருந்தது. அந்த எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றுவதன் மூலமே இலங்கை சர்வதேச அளவில் தனது நிலையை உயர்த்திக்கொள்ளவும் நாட்டில் நிரந்தர சமாதானம் மற்றும் நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் முடியும். எனவே, ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையில் அமெரிக்காவால் முன்வைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் நேர்மையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென நாம் கோருகிறோம். இந்தப் பாரிய பொறுப்பை நிறைவு செய்வதன்மூலம் ஒரு சுபிட்சமான ஆட்சியைக் கட்டியெழுப்ப முடியுமென நம்புகிறேன்.

அவ்வகையில் நாம் ஒரு சில ஆரோக்கியமான நகர்வுகளை அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் அரசியல் கைதிகள் தம்மைப் பொதுமன்னிப்பின் கீழ் விடுதலை செய்யவேண்டுமெனக் கோரி நடத்திய போராட்டம் காரணமாக அவர்களை விடுவிப்பது தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமென ஜனாதிபதியால் வாக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு நம்பிக்கையொளியை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பதை யாரும் மறுத்துவிடமுடியாது. ஆனால், இச்சபையின் கௌரவ உறுப்பினர்கள் சிலர் அரசியல் கைதிகள் விடுவிக்கப்படுவது படையினருக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் பெரும் ஆபத்தெனப் பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர். அவர்களைப் போர்க்குற்றங்களின் சாட்சிகளாக அரசாங்கம் பயன்படுத்தப்போகின்றதென ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்களை வெளியிட்டு நல்ல விடயங்களைத் தடுக்க வேண்டாமென அந்த உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இக்கைதிகளில் பெரும்பாலானோர் போர்க்குற்றங்கள் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படும் காலத்தில் சிறைகளில் தடுத்து

வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் எப்படி போர்க்குற்றங்கள் தொடர்பாகச் சாட்சி சொல்ல முடியும்? ஆனால், போர்க்குற்றங்கள், மனித உரிமை மீறல்கள் என்பன தொடர்பாகச் சாட்சியமளிக்க வெளியே ஏராளமானோர் உள்ளனர். அவர்கள் ஏற்கெனவே பல நெருக்கீடுகளையும் தாண்டி சாட்சியமளித்துள்ளனர். அவர்கள் சாட்சி சொல்லவேண்டிய தேவையே இருக்காது. எனவே, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்களை வெளியிட்டு நல்லெண்ண நடவடிக்கைகளைக் குழப்பும் முயற்சிகள் எவ்வளவு ஆபத்தானவை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது நாட்டில் நல்லிணக்கம் ஏற்படுவதைத் தடுப்பது மட்டுமன்றி, நாட்டை சர்வதேசத்திலும் தனிமைப்படுத்தி விடுமென்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

முதலில், இலங்கை தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் விசாரணை அறிக்கையில் இறுதிப் போரின்போது தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட பாரதூரமான குற்றங்கள் குறித்து தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் தனது அரசாங்கத்தையும் படைகளையும் பாதுகாக்கும் கபடநோக்குடன் நியமித்த பரணகம ஆணைக்குழுவினால்கூட அரசாங்கப் படைகளின் குற்றங்களை மறைக்க முடியாது வெளிப்படுத்தும் அளவுக்கு அதன் பாரதூரத்தன்மை அமைந்திருக்கின்றதென்றால் அந்தக் கோரத்தாண்டவத்தை எதிர்கொண்ட மக்களின் நிலை எப்படி இருந்திருக்கும்? என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிப்பதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நீதி கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதும் பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

2009ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 29ஆம் திகதி முதன்முறையாக சனல் 4 தொலைக்காட்சியில் போர்க்குற்றங்களை உறுதிப்படுத்திய ஆவணங்கள் அடங்கிய முதலாவது காணொளி ஒளிபரப்பப்பட்டது. அதை 'ஜே.டி.எஸ்.' என்ற ஜனநாயகத்திற்கான ஊடகவியலாளர் அமைப்பு வெளியிட்டது. அதில் இச்சம்பவத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பவர்கள் காத்திரமான நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் தண்டனைக்குட்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் பாலசிங்கம் நடேசன், சமாதான செயலகப் பணிப்பாளர் சீவரட்ணம் புலித்தேவன் போன்றோர் படுகொலை செய்யப்பட்ட 'வெள்ளைக் கொடி' விவகாரம் தொடர்பாக சனல் 4 இல் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களும் ஒரு சுயாதீன நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் பரணகம ஆணைக்குழு அறிக்கை வலியுறுத்தியுள்ளது.

இந்த பரணகம ஆணைக்குழு அறிக்கையினைத் தயார் செய்தவர்கள் முன்கூட்டியே ஒரு தெளிவான இலக்குடன் செயற்பட்டுள்ளமை அதன் முடிவுரைகளைப் பார்க்கின்றபோது புலனாகின்றது. இறுதிப் போரில் இலங்கை அரசும், அதன் படைகளும் நடந்துகொண்ட விதத்தை நியாயப்படுத்தி விடுதலைப் புலிகள்மீது முழுமையான பழியைப் போடும் செயற்பாடாகவே அது நோக்கப்பட வேண்டும். விடுதலைப் புலிகள் பணயக் கைதிகளாக மக்களைப் பயன்படுத்தினார்களென்று கூறிக்கொண்டு, மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அரசாங்கமே அதன் படைகளை ஏவி ஆயிரக்கணக்கான பொது மக்களை ஈவிரக்கமின்றிக் கொன்றொழித்தமை என்றுமே மறக்க முடியாத விடயமாகும். எனவே, ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானத்தை நியாயமாகவும் முழுமையாகவும் அமுல்படுத்தி, இந்த நாட்டை அமைதியும் சுபிட்சமும் நிறைந்த ஒரு நாடாகக் கட்டியெழுப்ப முன்வரவேண்டுமென இத்தருணத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நன்றி.

[අ.භා. 4.59]

ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு ரோஹித அபேகுணவர்தன)
(The Hon. Rohitha Abeygunawardana)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, විශේෂයෙන්ම අද දවසේ සාකච්ඡාවට භාජනය වන්නේ එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ වාර්තාව පිළිබඳවයි. අපේ රටේ මෑත ඉතිහාසය දිහා බලන විට අපි අවුරුදු 30ක මහා භයානක යුද්ධයකට මැදි වෙලා සිටියා. අපේ රටට ජීවිත දේපොළ අහිමි කරමින්, සිංහල සහ ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ සිත් භේද කරමින් ඇති වුණා වූ ඒ මහා දැවැන්ත යුද්ධය අවසානයෙන් පසු අපට ලැබුණු එක්තරා මාතෘකාවක් බවට මෙය පත් වෙලා තිබෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අපි දන්නවා මේ යුද්ධය පටන් ගත් දවසේ සිට අවුරුදු 30ක කාලය තුළ නොයෙකුත් ආණ්ඩු මේ රට පාලනය කළ බව. ඒ එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙන්න පුළුවන්, එහෙම නැත්නම් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ ආණ්ඩු වෙන්න පුළුවන්. ඒ හැම ආණ්ඩුවක්ම මේ යුද්ධයට විසඳුම් ලබා දෙන්නට උත්සාහ කළා. ඒ ඒ කාලවල ඒ රජයන්වල නායකයන්, රජයන් නොයෙක් ක්‍රමවේදයන් භාවිත කරන්නට පටන් ගත්තා. සමහරු සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් විසඳන්නට උත්සාහ කළා. තවත් සමහරුන් යුදමය වශයෙන් මෙය විසඳන්නට උත්සාහ කළා. සමහරු සාකච්ඡා මාර්ගය මෙන්ම යුදමය ක්‍රමයත් භාවිත කරගෙන මේ යුද්ධය අවසන් කරන්න උත්සාහ කළා. නමුත් ඒ ඉතිහාසය තුළ ඒ රජයන් ගත්තු ඒ සෑම උත්සාහයක් අවසානයේදීම ප්‍රතිඵලය විධියට අපි දැක්කේ ත්‍රස්තවාදී සංවිධානය තවත් ශක්තිමත් භාවයට පරිවර්තනය වීමයි. ඒ ගත්තු තීන්දු නිසා ත්‍රස්තවාදය අහෝසි වීම කෙසේ වෙතත් ත්‍රස්තවාදය ශක්තිමත් වෙලා තව ඉදිරියට යාම තමයි ඉතිහාසය දිහා ආපසු හැරී බලන විට අපට දකින්නට ලැබෙන්නේ.

මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා මේ රට 2005 දී භාර ගත්තාට පසුව, 2009 මැයි මාසයේ 19වෙනි දා ඒ යුද්ධය අවසන් කරන්නට අපට පුළුවන්කමක් ලැබුණා. යුදමය වශයෙන් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන්ව ඝාතනය කර, ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයෙන් ඔවුන්ගේ අවි එහෙම පිටින්ම බිම තියවලා ජයග්‍රහණය ලබන්නට අපට පුළුවන්කමක් ලැබුණා.

අපි යුදමය වශයෙන් ඒ ජයග්‍රහණය ලැබූ පසු ලෝකය ඉදිරියේ, ජාත්‍යන්තරය ඉදිරියේ අපට ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණා. ඒ යුද්ධය අවස්ථාවේදී, යුද්ධය ක්‍රියාත්මක වන අවස්ථාවේදී මානව හිමිකම් උල්ලංඝනයවීම් සිදු වුණාය කියා අපට චෝදනා කරන්නට පටන් ගත්තා. අද මේ යෝජනාවලිය ක්‍රියාත්මකව අපිට ලිඛිතව දකින්න ලැබෙන මිනී මැරුම්, අතුරු දහන්වීම්, ස්ත්‍රී දූෂණ, පැහැරගෙන යාම් සිදු වුණා කියන චෝදනා තමයි අද මේ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම යන කාරිකාවට ඇතුළු වෙලා තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, දැන් කියනවා අද මේ අවස්ථාවේදී අපේ රට පත් වෙලා තිබෙන තත්ත්වය ගැන සොයා බලන්නට දෙමුහුන් අධිකරණයක් -hybrid අධිකරණයක්- රට තුළ ස්ථාපිත කළ යුතුයි කියා. අපි ඉදිරියේ තිබෙන එක ප්‍රශ්නයක්, අපේ රටේ අධිකරණ පද්ධතියෙන් එහාට ගිහින්, වෙනත් ජාත්‍යන්තර අධිකරණයක් සමඟ එක්ව දෙමුහුන් අධිකරණයක් බවට එය පරිවර්තනය වනකොට, එක පැත්තකින් මේ රටේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුව තුළින් නීති සම්පාදනය කර

[ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා]

ක්‍රියාත්මක වන අධිකරණයට වන අපහසුතාව. අනික් ප්‍රශ්නය, ජාත්‍යන්තරය මේ හරහා අපේ රටට ඇතුළු වීම තුළින් සිදු වන්නා වූ ඵල ප්‍රයෝජන මොන වාගේද කියන ප්‍රශ්නය. ලෝකය දිහා බලනකොට අපි එවන් අවස්ථාවන් දැකලා තිබෙනවා. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය සමහර රටවල් දිහා ආදරයෙන් බලලා, ඒ රටවල ප්‍රශ්නවලට ඇඟිලි ගහලා, මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න කියා තමන්ගේ වුවමනාවෙන්ම ඒ රටවලට ඇවිල්ලා සිදු වුණු දේවල් අපි දැකලා තිබෙනවා. ලිබියාව, සිරියාව, ඉරාකය වාගේ රටවලට ගිහිල්ලා, ඒ රටවල තිබෙන අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දමනවා අපි දැක්කා. නමුත් අවසානයේ මුළු ලෝකයේම රටවල ප්‍රශ්න විසඳිලා තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා. එවන් ප්‍රශ්න තිබෙන බව මුළු ලෝකයටම පෙනෙනවා. අද ඒ රටවල් ගිනි ගන්නවා. මේ කථා කරන තත්පරයේදීත් ඒ රටවල මානව හිමිකම් දැඩි ලෙස උල්ලංඝනය වෙනවා. නමුත් ඒ ප්‍රශ්නවලට විසඳුමක් ලබා දෙන්න පුළුවන් වුණාද කියා අපි අහනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම් ගැන මේ ගරු සභාව තුළ අද කතිකාවට ලක් වෙනවා. විශේෂයෙන්ම අපේ ටීඑන්ඒ පක්ෂය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීතුමන්ලාගේ කථාවලට අපි ඇහුම් කන් දුන්නා. එතුමන්ලා කියනවා, "මෙන්න මෙහෙම අසාධාරණ දේවල් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා." කියා. එතුමන්ලා කියන කාරණය අපි පිළිගන්නවා. යම් කෙනෙකුගේ බලය අභිභවා ගිහින් එහෙම දෙයක් කර තිබෙනවා නම් ඒක නීති විරෝධියි. හැබැයි, ද්‍රවිඩ ජනතාව නියෝජනය කරන ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරුන් තමන්ගේ ජාතිය වෙනුවෙන් කථා කරනවා. අපි ශ්‍රී ලාංකීය ජාතියක් හැටියට කථා කළත් අපි හැමෝටම අනන්‍යතාවක් තිබෙනවා. මම සිංහල ජාතිකයෙක්. එතුමන්ලා ද්‍රවිඩ ජාතිකයින්. මුස්ලිම් ජාතිකයින් සිටිනවා. නමුත් අපි අපේ ජාතියට ආදරය කරනවා වාගේම අනික් ජාතීන්වලටත් ආදරය කරනවා.

එහෙම නම් අපි අහනවා, එදා අවසන් යුදමය අවස්ථාවේදී අසාධාරණකම් සිදු වෙලා තිබෙනවා නම්, මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වෙලා තිබෙනවා නම්, අවුරුදු 30ක් ඉතිහාසයට යන කොට අපේ රටේ යුද්ධයේ අකුරු හතර දන්නේ නැති, යුදමය වාතාවරණයක් පැවතුණේ නැති ප්‍රදේශවල ජීවත් වුණු මිනිසුන්ගේ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම ගැන කවුද අද කථා කරන්නේ, කවුද ඔවුන්ට පිළිතුරු දෙන්නේ කියා. 1986.05.03 වැනි දා කටුනායක ගුවන් තොටුපොළේ දී බෝම්බයක් පුපුරලා විදේශිකයන් ඇතුළු 23 දෙනෙක් මරුමුවට පත් වුණා. 1987.04.21 වැනි දා පිටකොටුවේ බෝධිය අසල දී කාර් එකක බෝම්බයක් පුපුරවලා 113ක් මරුමුවට පත් වුණා. 1987.11.10 මරදාන පොලීසිය ඉස්සරහා බෝම්බයක් පුපුරවලා 31 දෙනෙක් මරුමුවට පත් වුණා. එතැන සිංහල, මුස්ලිම්, ද්‍රවිඩ කියන සියලුම ජාතීන් හිටියා. යුද්ධය කියා කියනවා නම්, එක්කෝ එල්ටීටීඊ වෙන්න පුළුවන්, එහෙම නැත්නම් ඒකට ප්‍රතිප්‍රහාර දෙන හමුදාව වෙන්න පුළුවන් මරුමුවට පත් වන්නේ. ඒ කිසි කෙනෙක් නොවන අයත් මරුමුවට පත් වුණා.

අද මේ රටේ සිටිනවා තමන්ගේ අම්මයි, තාත්තයි දෙදෙනාම අහිමි වුණු දරුවෝ. ඔවුන්ගේ මානව හිමිකම් ගැන අද කවුද කථා කරන්නේ? ඔවුන්ගේ මානව හිමිකම් ගැන ගිහින් පැමිණිලි කරන්න මේ කියන ස්ථානවල කවුද ඒ වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නේ? මේ එක පාර්ශ්වයක මානව හිමිකම් ගැන විතරද ජාත්‍යන්තරය හොයන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ? ඇයි, අවුරුදු 30ක් ආ පස්සට ගිහින් බලන්නේ නැත්තේ? උතුරුකරයේ ජීවත් වුණු, නැඟෙනහිර ජීවත් වුණු ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අහිංසක දියණියව බලහත්කාරයෙන් එල්ටීටීඊ සංවිධානයට බඳවා ගන්න කොට, අවුරුදු 13 දරුවාගේ අතට බලහත්කාරයෙන් ආයුධය දීලා ත්‍රස්තවාදයට යොමු කරන කොට, සයනයිඩ් කරලක් බෙල්ලේ බැඳලා යුද්ධයට යවන කොට, එලෙස මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වෙලා තිබෙනවා නම් කාගෙන්ද ඒ ගැන ප්‍රශ්න කරන්න තිබෙන්නේ? කොහොමද මේ දෙමුහුන් උසාවියට ඒවා ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙන්නේ?

අවුරුදු 30ක් යුද්ධය පැවැති අවස්ථාවේදී මේ රටේ සියලු ජාතීන් යුද්ධයේ තිබෙන භයානකකම නිසා වීරෝදාර රණ විරුවා දිහා බලා රණ විරුවාගේ දෑත ශක්තිමත් වෙන්න ඕනෑ, මේ යුද්ධය අවසන් කර දෙන්න කියා බෝධි පූජා තියලා ඉල්ලුවා. හිටපු ජනාධිපතිතුමාගෙන් මිනිසුන් ඉල්ලුවා. යුද්ධය අවසන් කර දුන්නා. අවසන් කර දුන්නාට පස්සේ අපේ අධිකරණ පද්ධතිය තිබෙද්දී, අපේ අධිකරණයට ජාත්‍යන්තරයත් සමඟ එකතු වුණු දෙමුහුන් අධිකරණයක් ඇවිල්ලා ඒ රණ විරුවාව යුද අධිකරණයකින් අපරාධකරුවෙකු බවට පරිවර්තනය වන කොට අපේ රටේ ත්‍රිවිධ හමුදාවේ පෞරුෂත්වය, ඉදිරියේ දී රට ආරක්ෂා කිරීමට තිබෙන යුතුකම හා වගකීම ගැන අපට ඔවුන්ගෙන් අහන්න පුළුවන්කමක් තිබේද කියන ප්‍රශ්නාර්ථයක් මේ තුළ මතු වනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩියක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு ரோஹித அபேகுணவர்தன)
(The Hon. Rohitha Abeygunawardana)
හොඳයි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

සිංහල, ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් කියන ජාතීන් අතර ඉතාම හොඳ සංහිඳියාවක් තිබිය යුතුයි. හොඳයි, අපි කැමැතියි. ශ්‍රී ලාංකිකයන් හැටියට අපි ජීවත් විය යුතුයි. නැවත යුද්ධයක් මේ රටේ ඇති නොවිය යුතුයි. මේ කියන ස්ථාවරභාවය තුළ අපි සිටිනවා. නමුත්, අපි අවුරුදු 30ක් පැවැති යුද්ධයක් අවසන් කරපු රටක්. අපි එසේ කළඳ ත්‍රස්තවාදයක් අවසන් කිරීම ගැන මේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයට එක වචනයක් කථා කරන්න පුළුවන්කමක් තිබිලා නැහැ. ලෝකයේ ත්‍රස්තවාදී සංවිධානවලට දොළ පිදේනි දෙනවා වෙනුවට, ත්‍රස්තවාදය සහමුලින් ඉවත් කිරීම වෙනුවෙන් මොනවාද ඔවුන්ගෙන් අපේ රටට ලැබිලා තිබෙන්නේ? කිසිවක් නැහැ. ඒ නිසා මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාත්, ත්‍රිවිධ හමුදාවත් යුද්ධයේ වගකීම භාර ගෙන ත්‍රස්තවාදය අවසන් කර මේ රට ජාතිය වෙනුවෙන් කළ සේවය වෙනුවෙන් අප පෙනී සිටිය යුතුයි. ඒ වාගේම අපි බලාපොරොත්තු වනවා, වර්තමාන ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා ප්‍රමුඛ මේ රජයට මේ කර ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ තුළ සංහිඳියාව ඇති කර ගන්න පුළුවන් වෙයි කියා. අපි හොඳ දෙයට හොඳයි කියනවා. හැබැයි, යම් විධියකින් රණ විරුවා යම් අපහසුතාවකට පත් වනවා නම්, එතැන දී මහජන නියෝජිතයෝ හැටියට අපට සිද්ධ වනවා අපව මෙතැනට එවපු ජනතාව වෙනුවෙන් ඒ වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න. ඒක මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ස්තුතියි. මීළඟට, ගරු රිසාඩ් බදියුදීන් අමාත්‍යතුමා

[பி.ப. 3.39]

ගරු රිසාඩ් බදියුදීන් මහතා (කර්මාන්ත හා වාණිජ කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு றிஸாட் பதியுதீன் - கைத்தொழில் மற்றும் வாணிப அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. Risad Badhiutheen - Minister of Industry and Commerce)
பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்றைய முக்கியமான இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். போருக்குப் பின்னரான இலங்கை நாட்டில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்னர், இன்றைய ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் இனங்களுக்கிடையிலான அர்த்தபூர்வ நல்லிணக்கத்தின்மீதே நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையையும் சகலதுறை அபிவிருத்தியையும் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்ற உறுதியான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பொதுவாக இந்த நாட்டின் பிரசை என்ற வகையிலும் ஒரு சிறுபான்மைக் கட்சியின் தலைவர் என்ற வகையிலும் ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகத்தின் பிரதிநிதி என்ற வகையிலும் அது எனக்கு ஆறுதலைத் தருகின்றது. அதேபோன்று, இந்த நாட்டிலே இனங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வை - நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்பி நிலையான சமாதான சகவாழ்வை, அரசியல், பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை ஏற்படுத்துவதில் கரிசனையுள்ள சகல சர்வதேச பிராந்திய சக்திகளுடனும் மிகச்சிறந்த வெளியுறவுக் கொள்கையை நமது நல்லாட்சி அரசு மேற்கொள்வதன் விளைவாக இன்று சர்வதேச அரங்கிலே நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள சாதகமான சூழ்நிலைகள் குறித்து இலங்கைப் பிரசை என்ற வகையில் பெருமிதம் அடைவதோடு, முஸ்லிம் சமூகம் சார்பாக இந்த நாட்டின் தலைவர்களுக்கு எனது நன்றியையும் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

இலங்கையில் மனித உரிமைகள் விவகாரம் தொடர்பாக ஜெனீவாவிலே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள மிகவும் ஆரோக்கியமான தீர்மானமானது ஜனநாயகக் கட்டமைப்புக்குள்ளான எமது பாராளுமன்றத்தில் தற்பொழுது ஆராயப்படுகின்றது. அன்று துப்பாக்கிமுனையில் துருவப்பட்டிருந்த இரண்டு பிரதான சமூகங்கள் இன்று ஆளும், எதிர்த்தரப்புகளாக ஜனநாயக அரசியல் நீரோட்டத்திலே இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் இருப்பது, சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய நேச சக்திகளுடன் இணைந்து எமது பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை அடைந்துகொள்ள வழிவகுக்குமென நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

இந்த நாட்டு முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கு, கிழக்கிலே மூன்றிலொரு பகுதியினரும் வடக்கு, கிழக்குக்கு வெளியே மூன்றிலிரண்டு பகுதியினரும் பரந்து வாழ்கின்றார்கள். எமது குடிசனப்பரம்பல் போன்றே ஏனைய இரண்டு பிரதான சமூகங்களோடும் சமாதான சகவாழ்வைக் கட்டியெழுப்பவும் எமக்குள் நிலவிய முரண்பாடுகளை ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் மாத்திரமே தீர்த்துக்கொள்ளவும் நாம் முனைந்திருக்கின்றோம். இந்தத் தேசத்துக்காக ஏனைய சமூகங்களைவிட எந்தவிதத்திலும் குறைவில்லாத இழப்புக்களை, யுத்த காலத்திலாயினும் சமாதான காலத்திலாயினும், நாங்கள் சந்தித்திருக்கிறோம். எந்தவொரு இக்கட்டான காலகட்டத்திலும் நாங்கள் வன்முறைகளை நாடவில்லை. இலங்கையின் எல்லைக்கு வெளியே எந்தவொரு பிழையான தரப்பிடமிருந்தும் நாம் உதவி, ஒத்தாசைகளைப் பெறவில்லை. மாறாக, ஏனைய இரண்டு சமூகங்களோடும் இணைந்து ஜனநாயக வழிமுறைகளினூடாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட சர்வதேச கட்டமைப்புகளுக்கூடாக மாத்திரமே எமது பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளைப் பெற எத்தனித்துள்ளோம்.

இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான முறுகல் கடந்த மூன்று தசாப்த காலமாக உக்கிரமான போராக வெடித்தது. அதன் வரலாறு நீண்டது. மாறிமாறி ஆட்சிக்கு வந்த பல அரசுகள் பல்வேறு தீர்வு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுதான் வந்திருக்கின்றன. சிறிமா - சாஸ்திரி, பண்டா - செல்வா, டட்லி - செல்வா என பல ஒப்பந்தங்களைக் கண்டிருக்கிறோம். என்றாலும் அண்மைக்கால வரலாற்றில் 1987இல் செய்துகொள்ளப்பட்ட இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை, 2002ஆம் ஆண்டு நோர்வே மத்தியஸ்தத்தோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாடு, அதனைத் தொடர்ந்து 2006ஆம் ஆண்டுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் என்பவற்றில் முஸ்லிம் சமூகத்தினுடைய கரிசனைகள் முறையாக உள்வாங்கப்படவில்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகும் என்று இந்தச் சபையிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

எமது ஜனநாயக அரசியல் பயணத்தில் அடுத்த சமூகங்களைவிட, எவ்விதத்திலும் குறையாத இழப்புக்களை நாங்கள் சந்தித்திருக்கின்றோம். தேசிய அரசியல் நீரோட்டத்தில் முஸ்லிம்களின் தனித்துவ அடையாள அரசியலை முன்னின்று வழிநடத்திய எமது தலைவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களை நாம் இழந்திருக்கின்றோம். இன்றுவரை அவரது மரணம் ஒரு மர்மமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. கடந்த அரசாங்கத்தில் சர்வதேச சமூகத்தின் அழுத்தத்தின்பேரில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட LLRC உள்ளகப் பொறிமுறை குறிப்பாக, 2006 மாவிலாறு முதல் 2009 முள்ளிவாய்க்காலில் போர் முடியும்வரை குறிப்பாக, தமிழ் சமூகத்துக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுத்துள்ளது. ஆனால், முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை குறைந்தபட்சம் 1985 முதல் இன்றுவரை எங்களுடைய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளை அடைந்துகொள்ள முடியாத நிலையே காணப்படுகின்றது. அவைகுறித்து உண்மைகளைக் கண்டறியவும் தீர்வுக்கான முன்மொழிவுகளை முன்வைக்கவும் எந்தவொரு பொறிமுறையும் அமையவில்லை.

வட மாகாண மக்களின் ஆணைபெற்ற மக்கள் பிரதிநிதி என்றவகையில், எமது மக்கள் கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாக அகதி முகாம்களிலே வாழ்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அதேபோன்றே, வடக்கு, கிழக்கில் மக்கள் ஆணைபெற்ற ஒரு கட்சியின் தலைவர் என்றவகையில், குறிப்பாக எந்தவொரு பொறிமுறையாக இருந்தாலும், முஸ்லிம்களின் விவகாரங்களை முறையாக உள்வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த நல்லாட்சி அரசாங்கம் செய்துதர வேண்டுமென்று வேண்டுகின்றேன். நாம் அனைவரும் இலங்கையர். இன ரீதியாகவோ, மொழி ரீதியாகவோ அல்லது மத ரீதியாகவோ எமது பிரச்சினைகளை வேறுபடுத்திக் கையாள்வதை நாம் ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. அத்தகைய பாகுபாடுகளின் மூலம் கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்றது போன்று இனவாதம் ஒரு சமூகத்தின்மீது திணிக்கப்படுவதனை நாங்கள் விரும்புவதுமில்லை. எமது இன்றைய ஜனாதிபதி மற்றும் பிரதம அமைச்சர் ஆகியோர் அந்த நம்பிக்கையை ஓரளவு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்.

[ගරු රිසාඩ් බදියුදීන් මහතා]

இன்று நாங்கள் வடபுலத்து முஸ்லிம்களுடைய மீள்குடியேற்றம் பற்றிப் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய 30 வருட போராட்டத்தைப் பற்றி, அதனால் ஏற்பட்ட அழிவுகளைப் பற்றி, தமது மக்களுடைய மீள்குடியேற்றத்தைப் பற்றி, தங்களுடைய ஏனைய விடயங்களைப் பற்றி, தங்களுக்கான ஒரு தீர்வைப் பற்றியெல்லாம் இங்கு பேசுகின்றார்கள். ஆனால், ஒரே மொழியைப் பேசுகின்ற முஸ்லிம் சமூகம் இரவோடிரவாக இரண்டு மணித்தியால அவகாசத்திலே, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட வரலாற்றை இன்று அவர்கள் மறந்திருக்கின்றார்கள். அதேபோல, இரண்டு நாட்கள் அவகாசத்திலே 60,000க்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம்கள் மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதை அவர்கள் மறந்திருக்கின்றார்கள். அன்று எங்களுடைய சமூகம் வருவதற்குப் பாதைகள்கூட இருக்கவில்லை. பாலங்களை உடைத்து எங்களுடைய மக்களைப் படகுமூலம் கடல் வழியாகச் செல்லுமாறு அச்சுறுத்தினார்கள்; வற்புறுத்தினார்கள்; சொத்துக்களைப் பறித்தெடுத்தார்கள்; கையிலிருந்த பணத்தைப் பறித்தெடுத்தார்கள். அதேபோல், அவர்கள் அணிந்திருந்த தங்க நகைகளையும் பலவந்தமாகக் கழற்றிவிட்டு வெறுங்கையோடு வெளியேற்றினார்கள். கடல் வழியாக படகுமூலம் வருகின்றபொழுது, ஒரு தாய் தன்னுடைய கையில் வைத்திருந்த குழந்தை தவறிக் கடலிலே விழுந்ததைக்கூட அரைமணி நேரத்துக்குப் பிறகுதான் உணர்ந்தாள். அவ்வாறான துன்பங்களையெல்லாம் அனுபவித்த ஒரு சமூகத்தின் மீள்குடியேற்றம் தொடர்பில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு மிகவும் நாகரிகமில்லாமல் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது.

வட மாகாண சபையை இரண்டு வருடங்களாக ஆட்சி செய்பவர்கள், இந்த வடக்கு முஸ்லிம்களுடைய குடியேற்றத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், "புட்டும் தேங்காய்ப்பூவும்போல முஸ்லிம், தமிழ் சமூகங்கள் வாழவேண்டும்" என்று அறிக்கைகளை விடுக்கின்ற அரசியல்வாதிகளாகத்தான் இருக்கின்றார்கள். உலகமெல்லாம் சென்று பேசுகிறார்கள்; பாராளுமன்றத்திலும் மாநாடுகளிலும் இவர்கள் பேசுகிறார்கள். இந்த வடபுலத்து முஸ்லிம் சமூகம் தங்களுடைய சொந்த மண்ணுக்கு குடியேறச்சென்றால், அவர்களை புத்தளத்திலிருந்து வருகின்றவர்கள்; கொழும்பிலிருந்து வருகின்றவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். புத்தளத்து முஸ்லிம்கள் வந்து குடியேறுகிறார்கள் என்று அப்பட்டமான பொய்யைக்கூறி, அவர்களின் மீள்குடியேற்றத்தைத் தடுக்கின்றார்கள். இவ்வாறு நொந்த ஒரு சமூகமாக இன்று இந்த மக்கள் இருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு என்றால், வில்பத்துக் காட்டை அடாத்தாகப் பிடித்து வாழ்வதாக பெரும்பான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்த "பொது பலசேனா" போன்ற நாசகாரச் சக்திகள் அபாண்டமாகக் கூறி இனவாதத்தைத் தூண்டியபொழுது, இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற தமிழர் ஒருவருக்குச் சொந்தமான ஊடக நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஹெலிகொப்டரிலே அப்பிரதேசத்துக்குச் சென்று, எங்கெங்கு முஸ்லிம்கள் வாழுகின்றார்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்காக குறிப்பிட்ட இடங்களைப் புகைப்படம் பிடித்ததோடு, இந்த நாட்டில் முஸ்லிம்கள் காட்டை அழிக்கின்றவர்கள்; குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றவர்கள் என்ற செய்தியையும் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக வெளியிட்டு வந்தார்கள்.

அதேபோல, அண்மையில் நான் குறித்த தொலைக்காட்சியில் மேலும் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். அதாவது, முல்லைத்தீவு முஸ்லிம் சமூகம் முறிப்பு என்ற தங்களுடைய சொந்த மண்ணுக்கு மீள்குடியேறச் சென்றதை - 1981ஆம் ஆண்டு முல்லைத்தீவிலே வாழ்ந்த தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்ல, முஸ்லிம்களுக்கும் காணிகள் சட்டபூர்வமாக வழங்கப்பட்டது; அந்தக் காணிகளிலிருந்து அவர்கள் 1990ஆம் ஆண்டு வெளியேற்றப்பட்டார்கள் – இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் தமது சொந்தப் பணத்தினைச் செலவு செய்து, கஷ்டப்பட்டு தமது கைகளினால் அந்தக் காடுகளைத் துப்பரவுசெய்து தங்களுக்கான இருப்பிடத்தையும் கிணற்றையும் அமைக்க முற்பட்டபொழுது, வட மாகாண சபையில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் மிக மோசமாக நடந்துள்ளார். அதாவது, அந்த உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட அந்த ஊடகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்டுசென்று "அந்த மக்கள் காட்டைப் பிடிக்கிறார்கள்; புத்தளத்து முஸ்லிம்கள் வந்து முல்லைத்தீவு முறிப்பிலே குடியேறுகிறார்கள்" என்று பெரியதொரு நாடகத்தை அந்த ஊடகத்தின்மூலம் தொடர்ந்து 2-3 தினங்களாக ஒளிபரப்பச் செய்ததையும் எங்களுடைய சமூகத்தின் துன்பத்தைச் சொல்வதற்கு எந்த ஓர் ஊடகமாவது முன்வருவதில்லையென்பதையும் கவலையுடன் தெரிவிக்கின்றேன். அதனால் இறைவனிடத்திலே நான் இந்த விடயத்தினைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்களைத் துரத்திய பிரபாகரன் இன்று இல்லாதபொழுதும், தங்களிடமிருக்கின்ற ஊடக பலத்தைப் பயன்படுத்தி அந்த முஸ்லிம்களுடைய மீள்குடியேற்றத்தை இல்லாமலாக்குவதற்கான சதியை அந்த ஊடகத்துக்குச் சொந்தமானவர் செய்துவருகின்றார். இன்று இந்த மக்கள் எங்கு போய்க் குடியேறுகின்றார்களோ, அங்கெல்லாம் சென்று அந்த மக்களை, "காட்டை அழிக்கின்றவர்கள்; புத்தளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்" என்று அப்பட்டமான பொய்யைச் சொல்லி இந்த முஸ்லிம்களுடைய மீள்குடியேற்றத்தைத் தடுக்கின்ற அநியாயத்தைச் செய்கின்றார்.

சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக நியமனம் பெற்றபொழுது ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகப் பிரதிநிதி என்ற வகையிலே, அதே மொழியைப் பேசுகின்றவன் என்ற வகையிலே, நான் அவரைப் பாராட்டினேன்; வாழ்த்துக்களைச் சொன்னேன்; சந்தோசப்பட்டேன். சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் இன்று எவ்வளவு அனுபவமுள்ள ஓர் அரசியல்வாதி! அவர் இன்று இந்தப் பொறிமுறையைப் பற்றி ஜெனீவாவிற்குப் போய்ப் பேசுகிறார். வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளோடும் இந்தியப் பிரதிநிதிகளோடும் பேசுகிறார். ஆனால், இந்த ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்களையும் அன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினுடைய அரசியல் சக்தியாக, அரசியல் பலமாக விடுதலைப் புலிகள் இருந்தபோதுதான் விரட்டினார்கள். காத்தான்குடியிலே முஸ்லிம்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது சுட்டுக்கொன்றார்கள். ஏறாவூரில் ஹஜ் கடமை முடித்துவிட்டு வந்தவர்களைச் சுட்டுக்கொன்று எங்கே புதைத்தார்கள் என்று தெரியாமல் இன்றும் கப்றுக்களை நாங்கள் தேடி அலைகின்றோம். 1992ஆம் ஆண்டு பொலனறுவையிலே அழிஞ்சிப்பொத்தானை என்ற பிரதேசத்தில் அப்பாவி முஸ்லிம்கள் 200 பேர் வரையில் தாய்மார், பச்சிளங் குழந்தைகள் என வயது வேறுபாடின்றிக் கொல்லப்பட்டார்கள். 2 வயதுக் குழந்தைகளைக்கூட, கத்தியினால் வெட்டிக் கொலை செய்து அதிலே அவர்கள் சந்தோசத்தைக் கண்டார்கள்.

ஆனால், இந்த நாட்டிலே இன்றிருக்கின்ற முஸ்லிம் அரசியல் தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, முன்னாள் தலைவர் மர்ஹூம் அஷ்ரஃப் அவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தமிழ்

மக்களுக்கு ஒரு நிலையான தீர்வு கிடைப்பதை, தமிழ் மக்கள் சந்தோசமாக வாழ்வதை, நிம்மதியாக வாழ்வதை, அவர்களுடைய சொந்த இடங்களுக்குச் சென்று குடியேறுவதை, அவர்களுக்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதை எந்தவொரு கட்டத்திலும் தடுக்கவில்லை. நாங்கள் தடுக்கவும் மாட்டோம். அவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். எதிர்காலத்திலும் இன்ஷா அல்லாஹ்! நாங்கள் உதவி செய்வோம். ஆனால், நாடு கேட்டுப் போராடிய நீங்கள், இன்று இந்தச் சர்வதேசப் பொறிமுறையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நீங்கள், உங்களுடைய மண்ணிலே ஒரே மொழியைப் பேசி உங்களோடு சகோதரர்களாக ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த, வடபுலத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்த ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்களுடைய குடியேற்றத்திற்காக எந்த ஒரு நடவடிக்கையையும் ஏன் எடுக்கவில்லை? உதவிதான் செய்யவில்லை என்றாலும் உங்களுக்கொரு கடமையிருக்கிறது. இந்த ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்களுக்கான காணியைக் கண்டுபிடித்து அந்தக் காணியில்லை என்றால் இன்னொரு காணியைக் கொடுத்து அல்லது அவர்களது காணியிலே வேறு யாராவது குடியிருந்தால் அதைப் பெற்றுக்கொடுத்து அவர்களைக் குடியேற்றவேண்டிய தார்மீகப் பொறுப்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற சம்பந்தன் ஐயாவுக்கும் அவரோடிருக்கின்ற 16 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற விக்கினேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் அவரோடிருக்கின்ற தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு மாகாண சபை உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கின்றது.

பெரிய தலைவர்களெல்லாம் நேர்மையாகப் பேசுகின்றபொழுது, அங்கிருக்கின்ற மாகாண சபையின் சிறிய உறுப்பினர்களையும் இனவாதம் பேசும் சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் அவர்களிடமிருக்கின்ற ஊடக வளங்களையும் வெளிநாட்டுப் பலத்தையும் பயன்படுத்தி, "முஸ்லிம்கள் காட்டைப் பிடிக்கின்றார்கள்; காட்டை அழிக்கின்றார்கள்; வில்பத்தைப் பிடிக்கின்றார்கள்; சன்னாரைப் பிடிக்கிறார்கள்; முல்லைத்தீவு முறிப்பைப் பிடிக்கின்றார்கள்" என்றெல்லாம் வெளிக்காட்டி, இந்தச் சமுதாயத்தை ஒரு கேடுகெட்ட சமூகமாக, ஒரு பிழையான சமூகமாகக் காட்டும்வகையில் அப்பட்டமான உண்மையற்ற செய்திகளை வெளியிடுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே புத்தளத்திலோ, கொழும்பிலோ இருக்கின்ற ஒரு சமூகம் வாழமுடியாமல் நடுரோட்டில் நிற்பதுபோலவும் அங்கு வந்து காடு பிடித்து வடபுலத்தை ஆக்கிரமிக்க வந்த சமூகம் போலவும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் மாகாண சபை மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்கின்றார்கள். முல்லைத்தீவு மாவட்ட மாகாண சபை உறுப்பினர் ரவிகரன் என்பவர் மிக மோசமாகப் பேசியிருக்கின்றார். அதில் என்னையும் சம்பந்தப்படுத்தி, முஸ்லிம்கள் முறிப்பைப் போய் அடாத்தாகப் பிடித்ததாகப் பேசியிருக்கிறார். முறிப்பு அந்த மக்கள் வாழ்ந்த பூமி. புலிகள்தான் அவர்களை அங்கிருந்து துரத்தினார்கள். அவர்கள் விரும்பி வெளியேறவில்லை. அந்த மண்ணை விட்டு வெளியேறுகின்றபோது அழுது புலம்பியபடிதான் வந்தார்கள். அவர்களுடைய சொத்துக்களைக் கொண்டுவர விடவில்லை. மீண்டும் 2,700 முஸ்லிம் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் முல்லைத்தீவிற்கு மீள்குடியேற்றத்திற்காகப் போனார்கள். அவர்களில் 700 முஸ்லிம் குடும்பங்களே இன்று அங்கு வாழ்கின்றனர். 2000 முஸ்லிம் குடும்பங்கள் திரும்பி வந்துவிட்டனர். ஏன்? இருக்க இடமில்லை. 10 கிராம சேவகர் பிரிவுகளிலே வாழ்ந்தவர்கள்! யுத்த காலத்திலே அங்கு வெவ்வேறு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் புலிகளால் குடியேற்றப்பட்டார்கள். இன்று இருப்பதற்கு இடமில்லாமல் இவர்கள் துடிக்கின்றார்கள்.

கடந்த காலத்தில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் 900 ஏக்கர் காணியை பிரதான வீதியை அண்டிய பகுதிகளில் ஒதுக்கிக்கொடுத்து அவர்களைக் குடியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்தபொழுது, அங்கிருக்கின்ற தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அரசியல்வாதிகளுடைய அடிவருடிகள் வந்து, காணிகளைத் துப்பரவு செய்வதற்காக எடுத்துச்சென்ற இயந்திரங்களுக்கு முன்னால் படுத்துக்கொண்டு, "புத்தளத்து முஸ்லிம்கள் இங்கு வந்து குடியேறுகிறார்கள்" என்று அப்பட்டமான, உண்மையற்ற செய்திகளைத் தங்களுக்குச் சார்பான ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தி உலகமெல்லாம் பரப்பினார்கள். அந்தவேளையில் வாய் பேச முடியாத, யாரும் கேட்பதற்கோ பார்ப்பதற்கோ நாதியற்ற சமூகம் போன்று அவர்கள் இருந்தார்கள். இன்று அந்த 2,000 குடும்பங்களும் ஆலங்குடா மற்றும் இதர முகாம்களிலே பசி- பட்டினியோடு துன்பங்களுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலின்போது முல்லைத்தீவு முஸ்லிம்களுடைய வாக்குப் பதிவை நாங்கள் பார்த்தோம். அங்கு 1,000 வாக்குகள்கூட இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய பெயர்கள் வாக்காளர் இடாப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்களுடைய வாக்காளர் பதிவுகள் புத்தளத்திலும் இல்லை; முல்லைத்தீவிலும் இல்லை; எங்கும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சமூகமாக அவர்கள் மாறியிருக்கின்றார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவரான சம்பந்தன் ஐயா அவர்களைப் பார்த்து நான் கூறுகின்றேன். உங்களுடைய கூட்டமைப்பில் 16 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றார்கள். நீங்கள் இந்த நாட்டிலே எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு தீர்வை - பொறிமுறையை இந்தப் பாராளுமன்றம் அங்கீகரிக்குமென்றோ அல்லது நீங்கள் விரும்புவதை இந்த அரசு தரும் என்றோ நினைப்பீர்களாக இருந்தால், பாதிக்கப்பட்ட அந்தச் சமூகத்துக்கும் உதவுவது உங்களது கடமையென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Order, please! මූලාසනය සඳහා ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතාගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු රවීන්ද්‍ර සමරවීර මහතා (කම්කරු හා වෘත්තීය සමිති සබඳතා රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ரவீந்திர சமவீர - தொழில் மற்றும் தொழிற்சங்க உறவுகள் இராஜாங்க அமைச்சர்)

(The Hon. Ravindra Samaraweera - State Minister of Labour and Trade Unions Relations)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, "මේ අවස්ථාවේදී ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු රෝහිණී කුමාරි විජේරත්න මහත්මිය මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஹினி குமாரி விஜேரத்ன அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. (MRS.) ROHINI KUMARI WIJERATHNA *left the Chair, and* THE HON. EDWARD GUNASEKARA *took the Chair.*

ගරු රිසාඩ් බදියුදීන් මහතා
(மாண்புமிகு றிஸாட் பதியுதீன்)
(The Hon. Risad Badhiutheen)

நான் இந்த இடத்திலே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் மாவை. சேனாதிராஜா அவர்களிடமும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரான சம்பந்தன் ஐயா அவர்களிடமும் வடமாகாண முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் ஐயா அவர்களிடமும் வேண்டிக்கொள்வது என்னவெனில், நீங்கள் எதையெதையெல்லாம் கேட்க வேண்டுமோ, கேளுங்கள்! அதைப்பற்றி நாங்கள் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், விடுதலைப் புலிகளால் சொந்த மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட வடபுலத்து முஸ்லிம்களுடைய காணிகளைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களுடைய காணிகளில் வேறுயாராவது குடியிருந்தால், அதற்கு மாற்றுக் காணிகளை இனங்கண்டு, அதில் அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அவர்களை வாழச் செய்யுங்கள் என்பதைத்தான்.

இந்த முஸ்லிம்களுக்கு வவுனியாவிலே 2,000 வீடுகளை இந்திய அரசு கொடுத்தது என்பதற்காக, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எனக்கெதிராக வவுனியாவிலே பல ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்தார்கள்; எனது கொடும்பாவியை எரித்தார்கள். வட மாகாணத்திலுள்ள மன்னார் மாவட்டத்தில் எருக்கலம்பிட்டி என்பது ஐந்து கிராம சேவை பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழுகின்ற ஒரு கிராமம். இந்திய அரசு 250 வீடுகளை எருக்கலம்பிட்டி முஸ்லிம்களுக்கு கொடுத்தது என்பதற்காக, மன்னார் கச்சேரிக்கு முன்பாக எல்லோரையும் அழைத்துவந்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தும் உண்ணாவிரதம் இருந்தும் முஸ்லிம்களுக்கு அநியாயம் செய்தார்கள். உண்மையிலே, நீங்கள் மனச்சாட்சி உள்ளவர்களாக இருந்தால், நேர்மையும் மனிதாபிமானமும் உள்ளவர்களாக இருந்தால், பிரபாகரன் செய்ததை நீங்கள் அங்கீகரிக்க முடியாது. பிரபாகரன் செய்ததைத் தைரியமாக எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு அன்று உங்களுக்குச் சக்தி இருக்கவில்லை. அன்றுதான் பேசமுடியவில்லை என்றாலும் இன்று, பிரபாகரன் இல்லாதபொழுதும்கூட, அதைப் பற்றிப் பேசமுடியாத தலைவர்களாகவே நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். எனவே, இன்று எங்களுடைய சமூகம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை நான் இந்த உயர் சபையிலே மிக வேதனையோடு சொல்கின்றேன்.

திருகோணமலையிலே எங்களுக்குக் காணிப் பிரச்சினை இருக்கின்றது; மட்டக்களப்பு, பொத்துவில், அம்பாறை ஆகிய இடங்களிலும் இருக்கின்றது. இவ்வாறு எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இன்று வடக்கிலே எத்தனையோ முஸ்லிம் கிராமங்கள் வேறு கிராமங்களாக மாறியிருக்கின்றன. ஆனாலும், அந்த மக்களைப் பலவந்தமாக வெளியேற்றும்படி நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு மாற்றுக் காணிகளைக் கொடுத்து, எமது சமூகத்தைச் சொந்த மண்ணிலே குடியேற்றுங்கள் என்றுதான் சொல்கின்றோம். இதுவரை நாங்கள் சர்வதேசத்திடம் சென்று எங்களுடைய பிரச்சினைகளைச் சொல்லவில்லை. மாறாக, ஜனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர், பாராளுமன்றம் மற்றும் உள்நாட்டிலுள்ள தமிழ் தலைமைகளோடுதான் பேசியிருக்கின்றோம். என்றாலும், எங்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இன்று முஸ்லிம்கள் குடியேறச் செல்வதை, மிக மோசமான முறையில் திட்டமிட்டுச் சதிசெய்து, அதைச் சட்டவிரோதக் குடியேற்றமாக - வேறு மாவட்ட முஸ்லிம்கள் அங்கு வந்து குடியேறுவதாக - வட புலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிக்கின்ற வட மாகாண, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சித்தரிக்கின்றார்கள். அதனை நீங்கள் உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும். உண்மையிலே, நீங்கள் நியாயமுள்ளவர்களாக இருந்தால், ஓர் இனத்தின் விடுதலைக்காகப் பேசுகின்றவர்களாக இருந்தால், உங்களுடைய மொழியைப் பேசுகின்ற சகோதர இனமான முஸ்லிம் சமூகத்தை அவர்களுடைய சொந்த மண்ணிலே வாழுவதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென நான் இந்த உயர் சபையிலே வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன்.

இந்த நாட்டிலே விடுதலைப் புலிகளுடைய அட்டகாசத்தினால் எங்களுடைய சமூகம் அனுபவித்த துன்பங்கள் ஏராளம். அவற்றில் சிலவற்றை நான் இங்கு சொல்லலாம் என்று நினைக்கின்றேன். அன்று ஈவிரக்கமற்ற முறையிலே எத்தனையோ முஸ்லிம்களை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கொலை செய்தார்கள். வட மாகாணத்திலே 200க்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு, ஈவிரக்கமற்ற முறையிலே கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். 1990ஆம் ஆண்டு வட மாகாணத்திலே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களில் வசித்த சகல மக்களையும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. துரத்தியது. நாங்கள் வட மாகாணத்திலே பல தலைமுறைகளாக வாழ்ந்த சமூகம். இன்று பல்லாயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் நாட்டின் புத்தளம், குருநாகல், அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை போன்ற மாவட்டங்களில் துன்பங்களோடு பல திசைகளிலும் சிதறிவாழுகின்றார்கள்.

1992ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் பொலன்னறுவை மாவட்டத்தின் அக்பர்புரம், அகமட்புரம், பள்ளியகொடல்ல, பங்குரானை ஆகிய கிராமங்களில் இரவோடிரவாகச் சுமார் 200 முஸ்லிம்களை ஈவிரக்கமின்றி வெட்டிக்குதறிக் கொலை செய்தார்கள் இந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள். அதேபோல, 1987ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் ஓட்டமாவடியிலே 26 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். 1987ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் காரைதீவிலே 41 முஸ்லிம்களைக் கொலைசெய்தார்கள். 1987 ஏப்ரல் மாதம் கிண்ணியாவிலே 35 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். 1987 ஒக்ரோபர் மாதம் மூதூரிலே 52 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். 1989ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் சம்மாந்துறைப் பள்ளிவாசலில் 21 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். அதேபோல், 2002ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதம் வாழைச்சேனையிலே 67 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். 1987ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் காத்தான்குடியிலே 67 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். 1990ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதம் காத்தான்குடியிலே 168 முஸ்லிம்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். 1990ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் காத்தான்குடி பள்ளிவாசலில் மதக் கடமைகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தபொழுது - 'ஸுஜூது' நிலையில் இருக்கும்பொழுது - 147 முஸ்லிம்கள் அநியாயமாகச் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள். அதேபோல், 1990ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதம் அக்கரைப்பற்றிலே 58 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். அதேபோல் காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசலிலே 1990 ஜுலையில் 14 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். ஆலிம்நகர் என்ற கிராமத்திலே 1990 ஓகஸ்ட் மாதம் 19 முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். அதேபோல் 1990 ஓகஸ்ட் மாதத்திலே ஏறாவூரில் 126 முஸ்லிம்களையும் அம்பிளாந்துறையில் 53 முஸ்லிம்களையும் கொலை செய்தார்கள். 1990 மே மாதத்தில் அட்டாளைச்சேனையிலே 15 முஸ்லிம்களையும் 1992 செப்டெம்பரிலே சாய்ந்தமருதில் 23 முஸ்லிம்களையும் கொலை செய்தார்கள். 1992 ஒக்ரோபரிலே பள்ளித்திடல், அக்பர்புரம் போன்ற கிராமங்களில் 37

முஸ்லிம்களைக் கொலை செய்தார்கள். 1990 ஜூனிலே கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் ஆகிய இடங்களில் 200 முஸ்லிம்களையும் 1990 ஓகஸ்ட் மாதத்திலே அம்பாறையில் 33 முஸ்லிம்களையும் கொலை செய்தார்கள். 1991 ஜூனில் பொத்துவிலிலே 30 முஸ்லிம்களையும் 1992 ஏப்பிரலில் அழிஞ்சிப்பொத்தானையிலே 147 முஸ்லிம்களையும் கொலை செய்தார்கள். இவ்வாறெல்லாம் அநியாயத்தைச் செய்தது மாத்திரமல்ல, இன்னும் என்னென்ன செய்வேண்டுமோ அத்தனை அநியாயங்களையும் செய்து, வசதி வாய்ப்புகளோடும் கல்வி கற்றுப் பதவிகளோடும் வாழ்ந்த அந்தச் சமூகத்தைச் சீரழித்துள்ளார்கள். அந்தச் சமூகத்தில் வைத்தியர்கள் எத்தனையோ பேர் இருந்தார்கள். அவ்வாறு சொந்தப் பூமியிலே உழைத்து வாழ்ந்த சமூகத்தை 25 வருடங்களாக வைத்தியர்களையும் எஞ்சினியர்களையும் கல்விமான்களையும் உருவாக்க முடியாத சமூகமாகவும் கையேந்திப் பிச்சையெடுக்கின்ற சமூகமாகவும் அன்று இந்த விடுதலைப் புலிகள் ஆக்கினார்கள்.

அன்று அகதிகளாகச் 'சொப்பிங்' பையுடன் வெளியேற்றப்பட்ட ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்களிலே ஒருவனாக, 18 வயது வாலிபனாகச் சென்ற நான், 2009இலே 3 இலட்சம் தமிழ்ச் சகோதரர்கள் ஓடிவந்தபொழுது, புனர்வாழ்வு, மீள்குடியேற்ற அமைச்சராக இருந்தேன். முதலில் அகதியாக வந்த நான், அமைச்சராகச் சென்று எந்தப் பாகுபாடுமில்லாமல் அந்தச் சமூகத்தை ஓமந்தையிலே வரவேற்று, 'மெனிக் பாம்'இல் அவர்களைத் தற்காலிகமாகக் குடியேற்றி அவர்களுக்கான உணவு வசதிகளையும் சுகாதார, கல்வி மற்றும் ஏனைய வசதிகளையும் செய்துகொடுத்தேன். அன்றிருந்த ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ, அமைச்சர் பெஸில் ராஜபக்ஷ, அன்றிருந்த பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோத்தாபய ராஜபக்ஷ, இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகா மற்றும் ஏனைய இராணுவம், கடற்படை, பொலிஸ் எல்லோருடைய பூரண ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, விடுதலைப் புலிகள் புதைத்து வைத்திருந்த மிதிவெடிகளைக் கண்டுபிடித்து அகற்றி, 6 மாதங்களுக்குள்ளே அந்த மக்களுக்குக் கொட்டில்கள் அமைத்துக் கொடுத்து, 25,000 ரூபாய் பணத்தையும் உடனே வழங்கி, அவர்களுக்கு அங்கு இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து, வாழ்வாதாரத்திற்கான water pump போன்ற உதவிகளைச் செய்தேன். அதேபோல, அவர்களுக்குத் தேவையான தண்ணீர், மின்சாரம் போன்றவற்றைப் பெற்றுக்கொடுத்தேன். பாடசாலை, வைத்தியசாலை, குளங்கள் என்பவற்றையெல்லாம் புனரமைத்துக் கொடுத்தேன். இவற்றையெல்லாம் அந்த அரசிலே அமைச்சராக இருந்தபொழுது அரசினது ஒத்துழைப்போடு செய்துகொடுத்தேன். எந்தப் பாகுபாட்டையும் நான் காட்டவில்லை. ஒரு முஸ்லிம் குடும்பத்தைக்கூட அன்று நான் குடியேற்றவில்லை. அதேபோல, தென்னிலங்கையிலே அகதிகளாக இருந்த ஒரு சிங்கள குடும்பத்தைக்கூட அன்றைய அரசாங்கம் குடியேற்றவில்லை. காரணம், மூன்று இலட்சம் தமிழர்களையும் குடியேற்றிய பிறகுதான் 25 வருடங்களுக்கு மேலாக அகதிகளாக இருக்கின்ற முஸ்லிம்களையும் சிங்களவர்களையும் குடியேற்றுவதென்பது அரசாங்கத்தின் தீர்மானமாக இருந்தது.

மூன்று இலட்சம் தமிழர்களின் குடியேற்றம் முடிவடையும் நேரத்தில் அந்த அமைச்சிலிருந்து நான் அகற்றப்பட்டேன். நாங்கள் திட்டமிட்டு அந்த மூன்று இலட்சம் மக்களையும் குடியேற்ற வழிசெய்ததைப்போல, அதன் பிறகு பொறுப்பேற்ற புதிய அமைச்சர்கள் செய்யவில்லை என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்கின்றேன். அவர்களுடைய காணிகளில் சென்றிருப்பதற்கு ஒரு கொட்டிலையோ, ஒரு மலசலகூடத்தையோகூட அமைத்துக் கொடுக்கவில்லை. ஏன், சிங்களவர்களுக்கும் கொடுக்கவில்லை. முடியுமாயின் சொல்லட்டும்! சவால் விடுக்கின்றேன். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த 16 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றார்கள். புத்தளத்திலே வாழ்ந்த சுமார் 24,000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஓரிலட்சம் வடபுலத்து முஸ்லிம்கள் தங்களுக்கு இந்த ration உம் அகதி வாழ்வும் வேண்டாம் என்றும் தங்களுக்கு 'அகதி' என்ற பெயர் வேண்டாம் என்றும் தாங்கள் சொந்த மண்ணுக்குப் போவதாகவும் கூறிக்கொண்டு அரசு கொடுத்த அத்தனை வசதிகளையும் ஒதுக்கித்தள்ளிவிட்டு சொந்த ஊரிலே மீள்குடியேற வந்தார்கள். 100 கிராமங்களிலே தங்களுடைய பெயர்களை வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்துகொண்டார்கள். என்ன நடந்தது? அங்குள்ள அதிகாரிகளும் அன்றிருந்த அமைச்சரும் அங்கிருந்த தமிழ் அரசியல் தலைமைகளும் ஒருசில மதவாதிகளும் இந்த மக்களை மாற்றுக்கண்ணால் பார்த்தார்கள். தமிழ் மக்களுக்கு நான் பெற்றுக்கொடுத்த 25,000 ரூபாய் கொடுப்பனவை இந்த முஸ்லிம்களுக்கோ, சிங்களவர்களுக்கோ அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு கொட்டில்களைக் கொடுத்தோம். ஆனால், இந்த மக்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. அன்று நான் அமைச்சராக இருந்தபொழுது வாழ்வாதார வசதிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தேன். அந்த வசதிகள் இந்த மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. எதையும் செய்யவில்லை! அவ்வாறாக துன்பப்பட்ட, துயரப்பட்ட, கஷ்டப்பட்ட, வேதனைப்பட்ட இந்தச் சமூகம் தங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்காதாவென்று கேட்கின்றது.

ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள்மீது பூரண நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்கின்றோம். அவருடைய ஆட்சிக்கு வழிவகுத்தவர்களிலே நாங்களும் முக்கியமானவர்கள். அதேபோல, ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் பிரதமராக இந்த ஆட்சியில் அமர்வதற்கும் எங்களுடைய கட்சியும் நாங்களும் பூரண பங்களிப்பைச் செய்திருக்கின்றோம். இந்த அரசிலே நாங்கள் பங்காளியாக இருக்கின்றோம். நீங்கள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினுடைய கோரிக்கைகளை மிக வேகமாக நிறைவேற்றுகின்றீர்கள். அதை நாங்கள் பாராட்டுகின்றோம். அதேபோல், ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்கள் உண்பதற்கு வசதியில்லாமல், தங்குவதற்கு வழியில்லாமல் அகதிகளாக நடுத்தெருவிலே நிற்கின்றார்கள். அந்த மண்ணைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான சிங்கள மக்கள் சொந்த ஊருக்குப் போக முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். போனவர்களும் திரும்பிவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே குடியேறுவதற்காகச் சென்ற 24,000 முஸ்லிம் குடும்பங்களில் இன்று 7,000 குடும்பங்கள்தான் அங்கு வாழ்கின்றனர். அவர்களும் கஷ்டத்துக்கு மத்தியிலேதான் வாழ்கின்றார்கள். எஞ்சிய சுமார் 17,000 குடும்பங்களும் மீண்டும் புத்தளம் குருநாகல், அநுராதபுரம் போன்ற அகதி முகாம்களை நாடி வந்துவிட்டார்கள். ஏன் திரும்பி வந்தார்கள்? அங்கு இருக்க விடுகிறார்களில்லை; தங்குவதற்கு கொட்டில்கள் கொடுக்கிறார்களில்லை; உதவி செய்கிறார்களில்லை. சொந்த மண்ணுக்குப் போனால் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினுடைய சில பாராளுமன்ற, மாகாண சபை உறுப்பினர்கள், புத்தளத்து முஸ்லிம்கள் வந்து காணிகளைப் பிடிக்கிறார்களென்று அப்பட்டமாக பொய் சொல்கிறார்கள்; அவர்களை ஆத்திரப்படுத்துகிறார்கள்; வேதனைப்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அந்த மக்கள் மீண்டும் திரும்பி வருகிறார்கள். இங்கு வந்தால் கல்வி வசதிகள் இல்லை! படிப்பதற்கு கட்டிட வசதிகள் இல்லை; இருக்க வசதிகள் இல்லை. மழை வந்தால் தூங்க முடியவில்லை. இந்த மக்களைப் பார்ப்பதற்கு யாரும் இல்லை. கௌரவ அமைச்சர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் கடந்த

[ගරු රිසාඩ් බදියුදීන් මහතා]

10 மாதங்களாக அமைச்சராக இருக்கின்றார். இரண்டு முறை அவருடைய அமைச்சுக்குப் போய், எதையாவது இந்தச் சமூகத்துக்குச் செய்யுங்களென்று கேட்டேன். ஒரு மலசலகூடத்தைக்கூட அந்த மக்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுக் கவில்லை என்பதை இந்த உயர் சபையிலே நான் வேதனையோடு சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

இந்த அரசுமீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கின்றது. முஸ்லிம்களை மட்டுமல்ல, சிங்கள மக்களையும் குடியேற்றுங்கள்! அதேபோல, புலிகளுக்குப் பயந்துவந்த தமிழ் மக்களையும் குடியேற்றுங்கள்! 25 - 30 வருடங்களாக நீண்ட காலம் அகதிகளாக இருந்தவர்களையும் குடியேற்றுங்கள்! 2007ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான விடயங்களைத்தான் அவர்கள் இந்த பொறிமுறையிலே உள்ளடக்கியிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போன்று அதற்கு முன்னர் நடந்த கொலைகள், அழிவுகள், இழப்புக்கள், அநியாயங்கள் எதுவும் அதில் உள்ளடக்கப்படப்போவதில்லை. அதுபற்றிப் பேசப்படப்போவதுமில்லை. அவை எவற்றுக்கும் தீர்வு கிடைக்கப் போவதில்லை. எனவே, 1985ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடந்த அநியாயங்கள், அவர்கள் பட்டதுன்பங்கள், வேதனைகள் மற்றும் அவர்களுக்கேற்பட்ட அழிவுகள் எல்லாவற்றையும் கணக்கெடுத்து உண்மையான - நேர்மையான தீர்வொன்று எட்டப்படுவதற்கு இந்த பொறிமுறை வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Minister, now wind up please.

ගරු රිසාඩ් බදියුදීන් මහතා
(மாண்புமிகு றிஸாட் பதியுதீன்)
(The Hon. Risad Badhiutheen)
Please give me one more minute.

தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்றக் குழுத் தலைவரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான சம்பந்தன் ஐயா அவர்களும் இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதி அவர்களும் பிரதம அமைச்சர் அவர்களும் இதற்கு வழிசெய்யவேண்டும் என்றும் ஏனைய சிறுபான்மைக் கட்சிகள், சிறுகட்சிகள் உட்பட எல்லோரும் இதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்றும் இந்த உயர் சபையிலே அன்பாகக் கேட்டு, இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற தமிழ் பேசும் சமூகத்துக்கு நிரந்தரமான நல்லதொரு தீர்வுக்கு - இன்னுமொரு சமூகத்தை அழிவுக்குட்படுத்துகின்ற, அடிமைப்படுத்துகின்ற தீர்வாக இல்லாமல், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்வுக்கு - எங்களுடைய கட்சியான அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கும் என்பதையும் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

1985ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை முஸ்லிம்களுக்கு நடந்த அநியாயங்களையும் துன்பங்களையும் உள்ளடக்கிய இந்த ஆவணத்தை நான் இங்கு table* பண்ணுகின்றேன்; இதனை ஹன்சாட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினரிடம் பணிவாக வேண்டிக்கொள்கின்றேன். நன்றி.

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*
** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
** Placed in the Library.*

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
මීළඟට, ගරු විජිත බේරුගොඩ මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.භා. 5.41]

ගරු විජිත බේරුගොඩ මහතා
(மாண்புமிகு விஜித பேருகொட)
(The Hon. Vijitha Berugoda)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ යෝජනාව සාකච්ඡාවට භාජනය වන අද දවසේ ඉතා වටිනා අදහස් සහ ඒ පිළිබඳ බොහෝ කරුණු කාරණා ඉදිරිපත් වුණා. කොහොම වුණත් මානව හිමිකම් යෝජනාව සම්මත වෙන්නට හේතු වුණේ අවුරුදු 30කට අධික කාලයක් මේ රට පෙළුව ඒ ත්‍රස්තවාදය අවසන් කිරීමත් සමඟයි. ත්‍රස්තවාදය අවසන් කිරීමත් සමඟ ඒ ත්‍රස්තවාදය අවසන් කිරීමට වෙහෙස මහන්සි වුණු ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාවෙන් ඒ අවධියේ සිදු වුණා යැයි සැලකෙන මානව හිමිකම් කඩවීම්, යුද අපරාධ, ඒ වාගේම ජාත්‍යන්තර මානුෂික නීති කඩවීම් පිළිබඳව නිසි පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුණේ නැහැ කියන චෝදනාව මත ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලය දිගින් දිගටම අපට චෝදනා කළා. එහි අවසාන ප්‍රතිඵලය විධියට 30වැනි සැසිවාරයේදී යෝජනාවක් සම්මත වුණා. අද පවත්වන විවාදයේදී ඒ පිළිබඳ වූ වැදගත් කරුණු කාරණා රාශියක් අපට අහන්නට ලැබුණා. කොහොම වුණත් මේ රටේ සාමය, ඒ වාගේම නිදහස නැවත ආරම්භ වුණේ ඒ ත්‍රස්තවාදය අවසන් වුණාට පසුවයි. ඒ ත්‍රස්තවාදයේ අඳුරු, භියකරු සෙවනැලි තවමත් අපේ ජනතාවගේ සිත් සතන් තුළින් වියැකිලා ගිහිල්ලා නැහැ. ඒ කාලය තුළ මේ රටේ වටිනා ජීවිත දහස් ගණනක් නැති වුණා. ඒ වාගේම මේ රටේ රාජ්‍ය දේපළ විශාල ප්‍රමාණයක් විනාශයට පත් වුණා. ඒ වාගේම ජාතීන් අතර සිත් බිඳවීම්, ජාතික සමඟිය පලුදුවීම් වාගේ බොහෝ දේවල් සිද්ධ වුණා. මේවා නැවත සකස් කරගෙන රටක් විධියට ඉස්සරහට යන්නට නම් මේ පිළිබඳව විශේෂ අවධානයක් යොමු විය යුතු වෙනවා.

අපට මතකයි අපේ රටේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවට බෝම්බ ගහලා කළ විනාශයේදී ජීවිත එකසිය ගණනක් බිලි ගත්තා. ඒ වාගේම කොළොන්නාවේ තෙල් සංකීර්ණයට ගැහුවා. අනෙක් පැත්තෙන් ශ්‍රී දළදා මාළිගාව, අනෙක් පැත්තෙන් ජය ශ්‍රී මහා බෝධිය වාගේ ආගමික සිද්ධස්ථානවලට ප්‍රහාර එල්ල කළා. ඒ වාගේම සිවිල් වැසියන් ජීවත් වන ප්‍රදේශවලටත් ප්‍රහාර එල්ල වුණා. උතුරු නැඟෙනහිරින් බැහැරව යුද්ධය නොපැවතුණු ප්‍රදේශවල සිවිල් වැසියන්ටත් යුද්ධයෙන් වන්දි ගෙවන්නට සිද්ධ වුණා. 2009 මැයි 19වැනි දා වෙන කොට ඒ වගේ භියකරු විනාශයක් සිද්ධ කරපු ත්‍රස්තවාදය යුදමය වශයෙන් පරාජය කිරීමට පුළුවන්කම ලැබුණා. ඉන් පසුව මේ රටට නව කාල පරිච්ඡේදයක් උදා වුණා වගේම ත්‍රස්තවාදය අවසන් කරලා රටේ ජනතාවට සාමයෙන්, සමඟියෙන්, සංහිඳියාවෙන් ජීවත් වෙන්න පුළුවන් වාතාවරණයක් නිර්මාණය වුණා. ඒ සමඟම රටක් විධියට ඉස්සරහට යන්න නම් යුද්ධයෙන් පසු -පශ්චාත් යුද සමයේ- කළ යුතු බොහෝ ප්‍රතිසංස්කරණ රාශියක් තිබුණා. යුද්ධය අවසන් කරන්නට දේශපාලන නායකත්වය දීලා යුද ජයග්‍රහණය ලබා ගත් හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාට ඒ ගෞරවය හිමි වෙන්නට ඕනෑ, ආරක්ෂක හමුදාවට ඒ ගෞරවය හිමි වෙන්නට ඕනෑ.

යුද්ධයෙන් පසුව කළ යුතු ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු පිළිබඳව සැලකීමේදී ඒවායින් යම් ප්‍රමාණයක් කළා. ඒක නැහැ කියන්න බැහැ. ඒ මන්ද, උතුරු නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවලට මාර්ග සහ විදුලිය ලබා දී යටිතල පහසුකම් සම්පූර්ණ කළා. ඒ ජන ජීවිතය යහපත් කරන්න අවශ්‍ය බොහෝ දේවල් කළා.

ඊට අමතරව අවතැන්වූවන් පුනරුත්ථාපනය කර ඒ අය නැවත සමාජගත කළා; බිම් බෝම්බ ඉවත් කළා; ඒ වාගේම ඒ කාල සීමාව තුළ පාසල් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය කඩා වැටිලා තිබුණේ. ඒ කඩා වැටුණු අධ්‍යාපනය නැවත යථා තත්ත්වයට පත් කරන්න පාසල් ඉදි කළා; ඒ පාසල්වලට අවශ්‍ය ගුරුවරුන් සහ අවශ්‍ය පහසුකම් ලබා දුන්නා. හැබැයි, ඒ භෞතික යටිතල පහසුකම් සම්පූර්ණ කළත් -ඒ ප්‍රදේශවලත් ජීවත් වෙන්නේ මිනිස්සු.- ඒ ජීවත් වෙන අයගේ තැළුණු, පොඩි වුණු හදවත් සුවපත් කිරීම සඳහා බොහෝ ප්‍රතිසංස්කරණ කළ යුතුයි. හැබැයි, ඒ ප්‍රතිසංස්කරණ සිදු කිරීම ප්‍රමාදවීමත් සමඟ යම් යම් ගැටලු මතු වුණා.

කොහොම වුණත්, ජනවාරි අට වැනි දා ජනාධිපතිවරණය ජයග්‍රහණය කර, ඊට පසුව අගෝස්තු දහහත් වැනි දා පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය ජයග්‍රහණය කර අලුත් ආණ්ඩුවක් බලයට පත්වීමත් සමඟ බොහෝ අයට නැවුම් බලාපොරොත්තු ඇති වුණා. ඒ සමඟ ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ ඒ යෝජනාව ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ගෙනෙන කොට, ශ්‍රී ලංකාව සම අනුග්‍රාහකත්වයක් දැක්වූවා. 2011, 2012 වාගේ වර්ෂවලදී අපත් සමඟ -අපට පක්ෂව ඡන්දය දුන්- රටවල් ගණනාවක් සිටියා. ඒ රටවලින් යම් ප්‍රමාණයක් පසු කාලීනව අපෙන් අයින් වුණත්, අපත් සමඟ රටවල් කිහිපයක් සිටියා. කොහොම වුණත්, දේශීය යාන්ත්‍රණයක් තුළින් මේ ප්‍රශ්න විසඳා ගන්න අපට අවශ්‍යයි. එසේ දේශීය යාන්ත්‍රණයක් තුළින් මේ ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට අවශ්‍ය වන්නේ, මේ රටේ පැවැති යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු ඒ ජනතාවට යම් සහනයක් සැලසෙන්න ඕනෑ නිසායි. එසේ සහනයක් සැලසිය යුත්තේ උතුරේ ජනතාවට විතරක් නොවෙයි, නැඟෙනහිර ජනතාවට විතරක් නොවෙයි. රටේ දකුණු ප්‍රදේශවල යුද්ධය නොතිබුණත්, ඒ යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු සමහර ප්‍රදේශ තිබුණා. විශේෂයෙන් මොනරාගල වාගේ දිස්ත්‍රික්කවල, ඔක්කම්පිටිය වාගේ ප්‍රදේශවල, ඒ වාගේම ඉඟිනියාගල වාගේ ප්‍රදේශවල විශාල වශයෙන් සිවිල් වැසියන් ඝාතනයට ලක් වුණා. මේ අය යුද්ධයට සම්බන්ධ වුණු අය නොවෙයි. නමුත් ඒ අයටත් සාධාරණයක් ඉෂ්ට වෙන්න ඕනෑ. ඒ පවුල්වලටත් ඒ දුක, වේදනාව තිබෙනවා. මේ රටේ පැවැති යුද්ධය නිසා ඇති වුණු බිහිසුණු ප්‍රතිඵල ඒ අයත් විඳිනවා. ඒ නිසා සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් භේදයකින් තොරව මේ සියලු දෙනාට සාධාරණය ඉෂ්ට වෙන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අනෙක් පැත්තෙන් මේ යුද්ධයට දායක වුණු රණවිරුවන් සිටිනවා. ඒ කාලයේ අපේ තරුණ පිරිස් හමුදාවට බැඳී යුද්ධ කළේ, මේ රට බේරා ගැනීමටයි. මේ දේශය බේරා ගැනීමටයි. එසේ දේශය බේරා ගැනීමට යුද්ධයට සම්බන්ධ වීම නිසා ඒ අයගේ අත්, පා අහිමි වුණා; ඒ අයගේ ජීවිත අහිමි වුණා; එසේ ජීවිත අහිමි වුණු සමහර අයගේ පවුල් කඩා වැටිලා. හැබැයි, මේ රණවිරුවන් හමුදාවට බැඳුණේ, මේ රටේ පැවැති ඒ ත්‍රස්තවාදී යුද්ධය අවසන් කරන්නයි. මේ රටේ තිබුණු සාමාන්‍ය නීතිය අනුව අධිකරණ පද්ධතිය බල පැවැත්වෙන මේ රට තුළ ඒ යුද්ධය අවසන් කරන්න පුළුවන්කම ලැබුණා. හැබැයි, එහිදී මානුෂික මෙහෙයුමක් සිද්ධ කළේ. නමුත් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් ඉතා කෲරතර, සාහසික ලෙසයි ඒ යුද්ධය මෙහෙය වූයේ. ඔවුන් කුඩා දරුවන් ගැන බැලුවේ නැහැ; සිවිල් සමාජය ඉන්නේ කොහේද කියා බැලුවේ නැහැ; ආගමික ස්ථාන තිබෙන්නේ කොහේද කියා බැලුවේ නැහැ. ඒක කෝවිල වෙන්න පුළුවන්; පල්ලිය වෙන්න පුළුවන්; මුස්ලිම් පල්ලිය වෙන්න පුළුවන්; නැත්නම් පන්සල වෙන්න පුළුවන්. ත්‍රස්තවාදීන්ට ආගමක්, ධර්මයක් තිබුණේ නැහැ. ජාතියක් තිබුණේ නැහැ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් ඔබතුමාගේ කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු විජිත බේරුගොඩ මහතා
(மாண்புமிகு விஜித பேருகொட)
(The Hon. Vijitha Berugoda)
මම කථාව අවසන් කරන්නම්, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

අප සිහිපත් කරන්න ඕනෑ, එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් තමන් සමඟ සිටි තම සමාන කණ්ඩායම්වල නායකයන් පවා මැරූ බව. උමා මහේෂ්වරන්, ඒ වාගේම ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නායක අමිර්තලිංගම් වැනි නායකයන් පවා ඝාතනයට ලක් කළා. ඒ වාගේම මේ රටේ ජනාධිපතිවරුන් ඝාතනයට ලක් කළා. ඉන්දියාව වාගේ අසල්වැසි රාජ්‍යවල රජීව් ගාන්ධි වැනි නායකයන් පවා ඝාතනය කළා. ඉතින් මෙවැනි ත්‍රස්තවාදීන් යුදමය වශයෙන් පරාජයට පත් කරන කොට, ඒ යුද්ධයේදී මානව හිමිකම් කඩ වෙන්න තිබෙන ඉඩ කඩ වැඩි වෙනවා. සිවිල් වැසියන්ට සිද්ධ වෙන්න තිබෙන කරදර වැඩි වෙනවා. ඒ නිසා යුද්ධයකදී මේවා තෝරා බේරා ගන්න බැරි වෙනවා. නමුත් දැන් යුද්ධය අවසන් වෙලා. දැන් අපට අවශ්‍යයි, අපේ රටේ ජීවත් වෙන සිංහල, දෙමළ හා මුස්ලිම් කියන ජාතීන් තුළ සහජීවනය ඇති කරලා, සංහිඳියාව ඇති කරලා රටක් විදියට ඉස්සරහට යන්නට. යම් යම් අඩුපාඩු සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා නම්, යම් යම් හානි සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා නම් ඒ හානිපූරණය කරලා මේ සමඟිය තව ඉස්සරහට ගෙන යන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා අපි විශ්වාස කරනවා, ඉදිරියේදී පැවැත්වෙන ඒ පරීක්ෂණවලදී ඒ ජාත්‍යන්තර විනිසුරුවන් කොහොම වුණත් අපේ රටේ අධිකරණයට හැකියාවක්, ශක්තියක් තිබෙනවා කියා මේ පරීක්ෂණ සිදු කර ඒ තුළින් සිදු වුණු දේවල් හෙළිදරව් කරන්නට. එසේ හෙළිදරව් කරලා මේ සියලු දෙනාටම සාධාරණය ඉෂ්ට කර ගන්න පුළුවන් වෙයි කියන විශ්වාසය අප තුළ තිබෙනවා. ඒ නිසා ජාතික සමඟිය වාගේම මේ සියලු දෙනාටම සාධාරණය ඉෂ්ට වෙන්න කියන ප්‍රාර්ථනය සිදු කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
හොඳයි, බොහොම ස්තුතියි.

මීළඟට, ගරු (මහාචාර්ය) ආශු මාරසිංහ මහතා.

[අ.භා. 5.52]

ගරු (මහාචාර්ය) ආශු මාරසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஆசு மாரசிங்க)
(The Hon. (PROF) Ashu Marasinghe)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මැතිතුමා විසින් අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව පිළිබඳව ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කරන්නට අවස්ථාවක් ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. මේ මාතෘකාව ශ්‍රී ලංකාවාසී අප සියලුම දෙනාටම ඉතාමත් වැදගත් වන මාතෘකාවක්. අවුරුදු 30කටත් අධික කාලයක් මේ රටේ තිබුණු විවිධ ප්‍රශ්නවලට උත්තර සපයන ඒ වාගේම අනාගතයේ අපි ශ්‍රී ලාංකිකයන් හැටියට සියලු දෙනා බොහොම සහෝදරත්වයෙන් අනාගත ජීවිතය ගත කරන්නට යන මොහොතක ලැබෙන සුවිශේෂ අවස්ථාවක්. විශේෂයෙන් මේ මාතෘකාව ගැන කථා කරන කොට අද විවිධ කථිකයෝ විශේෂයෙන් විපක්ෂයේ කථික මහත්වරු -අපේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා- විවිධ බොරු අදහස් පළ කළා. උදාහරණයකට, හයිබ්‍රිඩ් ගැන කථා කළා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, හයිබ්‍රිඩ් කියන වචනය අපි විග්‍රහ කර බලමු. හයිබ්‍රිඩ් කියන වචනය එන්නේ තාක්ෂණයත් සමඟ. විශේෂයෙන් මෝටර් රථ තාක්ෂණයත් සමඟ. මෝටර් රථය ධාවනය සඳහා පාවිච්චි කරන ඉන්ධන සහ බැටරිය සමඟින්

[ගරු (මහාචාර්ය) ආශු මාරසිංහ මහතා]

එන විදුලි බලය ආශ්‍රිතව හයිබ්‍රිඩ් කියන වචනය එනවා. ඒ වාගේම හයිබ්‍රිඩ් වචනය ගැන තවත් උදාහරණයක් ගන්නවා නම් මේ ගරු පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ඇඳුම් ගැන කථා කරන්න පුළුවන්. මම අඳින්නේ යුරෝපීය ඇඳුම්. එතකොට අපේ තවත් මන්ත්‍රීවරු කොටසක් ජාතික ඇඳුම අඳිනවා. හැබැයි අපි බලමු, ජාතිකත්වය නැත්නම් ජාතික වීරයෙක් හැටියට තමන්ම කියා ගන්නා විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීවරයා අඳින ඇඳුම ගැන.

විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීවරයාගේ ඇඳුම ගත්තාම ඒකට අපට කියන්න පුළුවන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තිබෙන හයිබ්‍රිඩ් ඇඳුමක් කියා. එතකොට එතුමා හයිබ්‍රිඩ් ගැන කථා කරනවා. ඒ වාගේම ජාතිකත්වය ගැන කථා කරනවා. අඩුම තරමේ තමන්ගේ ඇඳුමෙන්වත් ජාතිකත්වය පෙන්වා නැහැ. එතුමා හයිබ්‍රිඩ් ඇඳුමක් තමයි ඇඳගෙන එන්නේ. මෙන්න මේ විධියට ජනතාව රවට්ටන, ජනතාවට විහිළු සපයන කථා ටිකක් තමයි අපි විපක්ෂය පැත්තෙන් ඇහුවේ.

මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ 30වන සැසිවාරයේ කෙටුම්පත් යෝජනාවලියේ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රතිසන්ධානය, වග වීම හා මානව අයිතිවාසිකම් ප්‍රවර්ධනය කිරීම යටතේ විස්තර පැහැදිලිවම තිබෙනවා. එහි පීපී. 4වන ඡේදයේ තිබෙනවා, "ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වෛරීභාවය, නිදහස, සමඟිය හා භෞමික අඛණ්ඩතාව කෙරෙහි ඇප කැප වන බවට ප්‍රතිඥා දෙමින්" කියා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යෝජනාවලිය තුළ පැහැදිලිවම කියනවා නිදහස, සමඟිය හා භෞමික අඛණ්ඩතාව ගැන. ඒ වාගේම අපේ ස්වෛරීභාවය ගැන කියනවා. මේ සියලු දේවල් කෙරෙහි ඇප කැපවන බව කියා තිබෙනවා. එතකොට මෙතැනම ආරක්ෂා කර තිබෙනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් හැටියට අපේ මූලිකම ප්‍රතිපත්තිය. ඒ වාගේම එහි පීපී 5වැනි ඡේදයේ කියනවා, "මුළු මහත් ජනතාවට සියලුම මානව හිමිකම් හා මූලික නිදහස භුක්ති විඳීමට ඇති අයිතිය එක් එක් රාජ්‍ය වෙත පැවරුණු වගකීම් බවට ප්‍රතිඥා දෙමින්" කියා. ඒ කියන්නේ අපේ රාජ්‍යයට අයිති අපේ අයිතිය රැකීමට අවශ්‍ය පරිසරය සකස් කර දෙනවා කියන එකයි. ඒ වාගේම මේ යෝජනාවලිය හා බද්ධවන අතීතය දිහා අපි හැරී බලමු.

පරීක්ෂණයක් සඳහා මුලින්ම බැන් කී මූන් මහත්තයාත් සමඟ එකඟ වෙන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා. මේ පරීක්ෂණය සඳහා ඉදිරිපත් වීම සම්බන්ධව ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන් හොඳ උදාහරණයක් තිබෙනවා. රාජ්‍ය ආරක්ෂක හා නාගරික සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ හිටපු ලේකම්තුමා -ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්තයා - 2013 ජනවාරි 21 විදේශ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමාට එවන ලිපියක තිබෙනවා, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය විසින් එවන නියෝජිතයන් පැමිණීම ගැන එයාගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ කියා. දැන් මෙය පැහැදිලිවම එතුමාගේ අත්සනින් යුතුව තිබෙන ලිපියක්. මෙයින් පැහැදිලි වෙනවා ජනතාවට කියන්නේ එකක්, නමුත් කරන්නේ එකක් කියා. මේක ඇත්තටම ජනතාව පුදුම විධියට රැවටීමක්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වන ආකාරය අපි අතීතයේ දී දැක්කා. ඒ වාගේම උදාහරණයක් විධියට කියනවා නම් මට මතක් වෙනවා, 1996 වසරේ කොළඹ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය සංගමයේ සභාපතිවරයා වශයෙන් ඉන්න කොට ක්‍රිෂාන්ති කුමාරස්වාමි කියන අපේ දමිළ ජාතික දැරිය ඝාතනය කිරීම ගැන. මට මතකයි මේ සම්බන්ධයෙන් උද්ඝෝෂණය කළේ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ අපි බව. මානව අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වන පරිදි නිදහසේ ජීවත්වීමට තිබෙන අයිතිය නැති කිරීමත්; ඇයව දූෂණය කර මරා දැමීමත් සම්බන්ධයෙන් අපි විරුද්ධ වුණා. මට මතකයි ඒ කාලයෙත් මේ ජාති වාදී කොටස කිව්වේ, "නැහැ. මේක වැරැදියි." කියා. දූෂණය කොට මරා දැමීම කියන කාරණය ඒගොල්ලෝ අනුමත කළා. අපි මෙයට විරුද්ධවීම වැරැදියි කියා අපිව හංවඩු ගැහුවා. අපි සිංහල එල්ටීටීඊ පිරිසක් විධියට හැඳින්වූවා. නමුත්, අපි එදා දැක්කෙත් නිදහසේ ජීවත්වීමට ඇති අයිතිය, සාමය, සමඟිය ආරක්ෂා කර ගත යුතු බවයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපට මෙම උදාහරණ ගන්න කොට පෙනෙන දෙයක් තමයි, මේ ජාති වාදය කියන එක කොයි පැත්තෙන් තිබුණත් අපි ජාති වාදයට එරෙහි විය යුතුයි කියන එකයි. සිංහල ජාති වාදය ද, නැතිනම් ද්‍රවිඩ ජාති වාදය ද යනාදී මේ සියල්ලටම විරුද්ධ විය යුතුයි.

මේ ගැන කථා කරන විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා හිතන්නේ මේ ලංකාවේ වාවේස් කියා නේ. නමුත් ඇත්ත කථාව නම් එතුමා මේ හැම දාම රහපාන පිටපත ලියලා දෙන්නේ වෙන කෙනෙක්. අපි ඉස්සර ඉස්කෝලේ යන කාලයේ කියවූ චිත්‍ර කථාවක් තිබුණා" නෙල්ලි කැලේ බූරියා" කියා. එතකොට මේ නෙල්ලි කැලේ බූරියා කථාවේ තිබෙන චරිතයක් තමයි "චණ්ඩියා" කියන්නේ. එතකොට එයාව මෙහෙයවන පුද්ගලයා කියන දෙය තමයි මේ චණ්ඩියා කරන්නේ. එතකොට විමල් වීරවංශ මැතිතුමාත් මේ චරිතයම තමයි රහපාන්නේ. එතුමා උදේට කථා කරන්නේ එකක්, දවල්ට කථා කරන්නේ තව එකක්, රෑට කථා කරන්නේ තවත් එකක්. එම නිසා "දවල් මිගෙල් - රෑ දනියෙල්" චරිතය තමයි එතුමා ඉතිහාසය පුරා රහපාන්නේ. අපට මතකයි, එතුමා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ කොළඹ කාර්යාලය ඉදිරිපිට ඉඳගෙන කරපු උපවාසය. ඒ උපවාසයේ දී දිගටම උපවාසය කර ගෙන යන්න ඕනෑ කියා එතුමා කාටත් හොරෙන් tablet එකක් ගත්තා. මේවා තමයි ඇත්ත කථා. මේ කථා දෙස බැලුවාම හිතෙනවා, ජනතාව තවදුරටත් රවට්ටන එක දැන්වත් නතර කළ යුතුයි කියා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
ඒ tablet එක මොන වර්ගයේ එකක්ද?

ගරු (මහාචාර්ය) ආශු මාරසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஆசு மாரசிங்க)
(The Hon. (Prof.) Ashu Marasinghe)
ඒ tablet එකේ නම මම හරියටම ප්‍රකාශ කරන්නම්. ඒක එතුමාගෙන්ම අහන්න ඕනෑ. එතුමා ඒ දවස්වල කියනවා ගූගල් පාවිච්චි කරන්න එපා කියා. මොකද, මේ ගූගල් පාවිච්චි කරන්න එපා කියන්නේ? ඒ ඇමෙරිකාවට විරුද්ධ වෙන්නයි. ඒ වාගේම iPhone එක පාවිච්චි කරන්නත් එපා කියාත් ඔන්න පටන් ගත්තා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ වාගේ ප්‍රකාශ කරමින් අමුතුම විධියේ සිංදුවක් තමයි එතුමා කියන්නේ. මේවා ජනතාව රවට්ටන්න කරන වැඩ; ඒ ජනතාවට ඔවුන්ගේ බොරුව ප්‍රකාශ කරන්න කරන ප්‍රකාශ. ඒ නිසා මේ විධියට යන්න බැහැ. අපි විශ්ව ගම්මානයක් වෙලා ඉන්නේ. මේ විශ්ව ගම්මානයක ඉන්න කොට එහි තිබෙන තාක්ෂණය සහ සියලුම දේවල් පාවිච්චි කළ යුතුයි. මෙයට එරෙහිව ගිහින් අපට මේ ගමන යන්න බැහැ. එම නිසා ප්‍රධාන වශයෙන්ම ප්‍රධානම කාරණාව වන්නේ ජනවාරි 08 වෙනි දායින් පසුව අප භුක්ති විඳින නිදහස; ඒ වාගේම අගෝස්තු 17 වෙනි දායින් පසුව අප ලබපු නිදහස. මේ නිදහස අප රැකිය යුතු වෙනවා. මේ නිදහස අප රැකීමට නම් අප සියලුම ජාතීන් සමඟ සහයෝගීතාවයෙන් යුතුව ජීවත් විය යුතු වෙනවා. අපට තිබෙන ප්‍රධානතම ප්‍රශ්නය වන්නේ, ආර්ථික ප්‍රශ්නයයි. ආර්ථිකයේ වාසි

සියලු දෙනාටම ලැබිය යුතු වෙනවා. මේ සඳහා අප සියලු දෙනාම සහෝදරත්වයෙන් බැඳී සිටිමින් මේ ගමන ආරම්භ කළ යුතුයි කියමින් මා නිහඬ වෙනවා.

[අ.භා. 6.01]

ගරු පියල් නිශාන්ත ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு பியல் நிசாந்த த சில்வா)
(The Hon. Piyal Nishantha De Silva)

මුලසුන හොබවන ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කාලීන යෝජනාවක් අනුව මේ ගරු සභාවේ කථා කරන්න අවස්ථාවක් ලැබීම පිළිබඳව මම ඉතාමත්ම සතුටු වන බව මුලින්ම කිව යුතුයි. ශ්‍රීමත් මහා පුරුෂ අනගාරික ධර්මපාලතුමා මේ රටේ ජනතාව අමතා කළ කථාවේ කොටස් කිහිපයක් සංශෝධනත් ඇතිව ඉදිරිපත් කරමින් තමයි අද මේ ගරු සභාව තුළ මම මේ කථාව කරන්න උත්සාහ ගන්නේ. එතුමා කියනවා, "මතක තියා ගනිල්ලා. සුද්දෝ කවදා හරි මේ රට දාලා යනවා. උන් යන්නේ උන්ගේ දරුවෝ වාගේ කළු සුද්දෝ විසි තිස්දහසක් බෝ කරලායි. ඊට පස්සේ මේ රට පාලනය කරන්නේ කළු සුද්දෝ. රටට වින කරනවා. මේ රට උන් ඔක්කෝටම අයිතියි කියලාත් කියාවි. එහෙම කියලා ඉංග්‍රීසින් රජ කරාවි. උඹලා, උඹලා වෙනුවෙන් දියසේන කුමාරයා එනකම් බලාගෙන ඉන්නවා. උපදින්න ඉන්න දියසේනලාව තිඹිරිගෙයිදීම මරා දමන්න මේ කළු සුද්දන්ට පුළුවන් කියලා මතක තියා ගනිල්ලා. අපේ නායකයින්ට උන් ඉනා බෙහෙත් දෙනවා. ඉන් පසුව උඹලාගේ කෙල්ලන්ට, කොල්ලන්ට ඇටිකෙහෙල් කාපු රිලව් වාගේ ඉන්න වේවි." කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අනගාරික ධර්මපාලතුමා කියන ලද මේ කථාව අදටත් ඉතාමත්ම වලංගුයි කියලා මම හිතනවා. මොකද, අද සිදු වන සමහර සිදුවීම් එක්ක බලන කොට මෙවැනි තත්ත්වයක් මේ රට තුළ උදා වෙමින් පවතිනවා. ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සලයට ගෙන ආ යෝජනාව පිළිබඳව ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර මන්ත්‍රීවරු, විශේෂයෙන්ම මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේ එතුමාගේ ළඟින් ඉඳගෙන, එතුමාගෙන් සියලු වරදාන, වරප්‍රසාද ගත්ත සමහර නායකයන් කථා කළ විධියට, ඔවුන් කථා කළේ කුමන ස්ථානයකින් ද කියන එක තමයි මට තිබෙන ගැටලුව. ඔවුන් එතුමා ළඟ ඉන්නකම්ම මේ ජිනීවා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ඒ දිනවල කථා කළේ එතුමාට ප්‍රශස්ති ගීත ගායනා කරමිනුයි. අද මේ පැත්තේ ඉඳලා එහා පැත්තට ගිහිල්ලා තනතුරු, වරදාන, වරප්‍රසාද අරගෙන ඒ කථා කළ ආකාරය දැක්කාට පස්සේ, ඒ හැසිරීම සහ කථාව පිළිබඳව මට නම් විළිලජ්ජයි මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

සමහර අය ඒ කාලයේ ජාතිවාදය අවුස්සමින් ඒ ජාතිවාදයට උල්පන්දම් දෙමින් කටයුතු කළ බව අපි පැහැදිලිවම දන්නවා. පායලී චම්පික රණවක මැතිතුමා ගැන කියනවා නම් මේ රටේ ජාතිවාදය අවුස්සන්න අංක එකට කටයුතු කළ නායකයෙක් හැටියටයි මම එතුමාව දකින්නේ. මට ඒකට හොඳම උදාහරණයක් තිබෙනවා. මම නියෝජනය කරන්නේ සිංහල, මුස්ලිම් ජනතාව ජීවත් වෙන බේරුවල ආසනයයි. මේ බේරුවල ආසනයේ ඇති වුණු සිද්ධියේ වග කිව යුතු ප්‍රධාන පාර්ශ්වයක් හැටියටයි මම ඒ පාර්ශ්වය දකින්නේ. ඒක නිසා අද මෙවැනි ආකාරයෙන් කථා කිරීම ඉතාම විහිළු සහගතයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් දේශීය අධිකරණයක් නම්, ශ්‍රී ලංකාවේ එකක් වෙන්න ඕනෑ නේ. විදේශීය අය ඉන්නවා නම්, මේ අධිකරණය විදේශීය එකක් වෙන්න ඕනෑ. මේ දෙගොල්ලන්ම ඉන්නවා නම්, දෙමුහුන් අධිකරණයක් වෙන්න ඕනෑ. මේක දෙමුහුන් අධිකරණයක් කියලා කියන්නත් බැහැ. මොකද, හේතුව? මේක දෙමුහුන් යාන්ත්‍රණයක් හැටියටයි මම දකින්නේ. මොකද, දීර්ඝ කාලයක් අරගෙන යන්න පුළුවන් සැලසුම් සහගතව ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් තමයි ජාත්‍යන්තරයේ මේ ජිනීවා යෝජනාවත් එක්ක ඉස්මතු කරන්න උත්සාහ ගන්නේ. ඒක නිසා අපි මේ අයගෙන් අහන්න කැමැතියි, මේ අධිකරණය තුළින් දඬුවම් දෙන්නේ කාටද කියලා. මේ අධිකරණය තුළින් දඬුවම් දෙන්නේ මේ රට විනාශ කළ, මේ රට නන්නත්තාර කළ, මේ රට අමු සොහොන් පිට්ටනියක් බවට පත් කළ, මේ රට ලේ විලක් බවට පත් කළ, අපේ පුංචි දරුවාගේ ඉඳලා ජොෂ්ඨ පුරවැසියා දක්වාම අමු අමුවේ කපලා, කොටලා, බෝම්බ ගහලා, වෙඩි තියලා මරා දැමූ එල්ටීටීඊ නායකයන්ටද?

අද ඒ එල්ටීටීඊ නායකයන් නැහැ. අද ඒ නායකයන් නැහැ. එහෙම නම් මේ දඬුවම ඊළඟට ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ කාටද? මේක ඒ පැත්තට ගිහිල්ලා ඊළඟට හැරෙන්නේ කොයි පැත්තටද? අවුරුදු තිහක් වැනි කාලයක් තිස්සේ අහිංසක සිංහල, මුස්ලිම්, ද්‍රවිඩ ජනතාව ඉතාමත් අසරණ තත්ත්වයට පත් කරමින් මේ රටේ තිබුණු කුරිරු යුද්ධයෙන් මේ රට බේරා ගත් අපේ ආදරණීය රණවිරුවන් දෙසටයි මේ තත්ත්වය අනෙක් පැත්තට හැරෙන්නේ. ඒ නිසා හෘද සාක්ෂියක් තිබෙන කෙනෙකුට මේ යෝජනාව අනුමත කරන්න හැකියාවක් නැහැ කියා අප පැහැදිලිවම කියනවා. ඒ නිසා මහජන නියෝජිතයන් හැටියට අපට ලොකු වගකීමක් තිබෙනවා, අපේ රට, අපේ ජනතාව බේරා ගත් ඒ නායකයින් වෙනුවෙන්, ඒ යුධ සෙබළුන් වෙනුවෙන් කථා කරන්න. ඒ අය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න අපට ලොකු අයිතියක් තිබෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද වන විට ඒ ආදරණීය රණවිරුවන්ට ඉතුරු වෙලා තිබෙන්නේ ඔවුන්ගේ ආත්ම ගරුත්වය විතරයි. අද ඒ ආත්ම ගරුත්වයත් සුද්දා ඉදිරියේ නැති කරන්න හදන වැඩ පිළිවෙළක් තමයි ක්‍රියාත්මක කරන්න උත්සාහ කරන්නේ. මා හිතන විධියට මේ රට බේරා ගත් සේනාධිනායකයා ප්‍රමුඛ රණවිරුවන්ගේ ආත්ම ගරුත්වය රකින්න අප සියලු දෙනාටම ලොකු වග කීමක් තිබෙනවා.

අද අපේ ද්‍රවිඩ ජාතික සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කළේ මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ යුගයේදී - පාලනය කාලයේදී - උතුරට සහ නැඟෙනහිරට කිසිම දෙයක් කළේ නැති විධියටයි. දෙමළ ජනතාව සමූල ඝාතනය කළා විතරයි කියන විධියට තමයි ඒ අය කථා කළේ. නමුත් අද අපි මෙහේ ඉඳලා උතුරු සහ නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවලට ගියාම පැහැදිලිවම අපට පෙනෙනවා, මෙහේ තිබෙන සංවර්ධනයට වඩා සංවර්ධනයක් ඒ ප්‍රදේශවල දකින්න පුළුවන් බව. අද ඒ සියලුම නායකයන්ට මෙහෙම කථා කරන්න හරි ජීවිතය ඉතුරු වෙලා තිබෙන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට පින් සිදු වෙන්නයි කියන එක මා පැහැදිලිවම අවධාරණය කරනවා.

මේ මානව හිමිකම් ගැන කථා කරන ඇමෙරිකාව පිළිබඳව අපට තිබෙන්නේ ලොකු කනගාටුවක්, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අනෙකුත් රටවල් විනාශ කළා වාගේ මේ ශ්‍රී ලංකාවත් විනාශ කරන මට්ටමක් උදා කරන්නයි ඔවුන් හදන්නේ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා පසු ගිය ඔක්තෝබර් මස 21වැනි බදාදා "ලංකාදීප" පුවත් පතට ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා, "යුද ජයෙන් හමුදාවලට හිමි වූ ගෞරවය කෙලෙසන්න කාටවත් ඉඩ දෙන්නේ නැහැ" කියා. අපේ පක්ෂයේ සභාපතිවරයා කියා තිබෙන ආකාරයට හෙට දවසේ මේ තත්ත්වය උදා වෙයි කියලා අප විශ්වාස කරනවා. එහෙම උදා නොවන විධියට කටයුතු කරන්න, අවස්ථාවාදී විධියට අන් අයගේ බලපෑම් එන්න පුළුවන්. නමුත් එතුමා ඒ බලපෑම්වලට යට වන නායකයෙක් නොවෙයි. මාගේ හෘද සාක්ෂියට එකඟව තමයි මා මේ පිළිබඳව මේ ගරු සභාවට අදහස් ප්‍රකාශ කළේ. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 6.11]

ගරු චන්දිම ගමගේ මහතා
(மாண்புமிகு சந்திம கமகே)
(The Hon. Chandima Gamage)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද අපි කථා කරන්නේ එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමිසමේ 30වැනි සැසි වාරයේදී ඉදිරිපත් වූ යෝජනාව පිළිබඳවයි. පරණගම සහ උදලාගම කොමිෂන් සභාවල වාර්තා ලැබුණාට පස්සේ මේ සම්බන්ධයෙන් විවාදයක් ලබා දෙනවා කියලා 2015 සැප්තැම්බර් මස 22වැනි දා අගමැතිතුමා කිව්වා. මේ විවාදය විපක්ෂයෙන් ඉල්ලූ බව ඇත්ත. හැබැයි මේ විවාදය කල් ගියත් අගමැතිතුමාගේ බලවත් අවශ්‍යතාව මත තමයි අද මේ විවාදය පැවැත්වෙන්නේ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒකට හේතුව තමයි මේ වන විට මේ වාර්තාව පදනම් කර ගෙන රටේ හැම තැනම යහ පාලන ආණ්ඩුවට විරුද්ධව විවිධ පාර්ශ්ව කැළැ සම්මන්ත්‍රණ පැවැත්වීම. අද දේශපාලන වාසි ලබා ගන්න මේ සම්බන්ධයෙන් විවිධ මති මතාන්තර ඉදිරිපත් කරනවා. ඒවා හරහා ජනතාව නොමඟ යැම වළක්වන්න තමයි, ජනතාවට ඇත්ත තත්ත්වය පැහැදිලි කරන්න තමයි අද අපි මේ විවාදය පවත්වන්නේ.

අවුරුදු 30කට පසුව අපේ රටේ පැවති යුද්ධය අවසන් වුණා. 2001 - 2004 අතර කාලයේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා එල්ටීටීඊය දෙකඩ කරලා, කරුණා සහ පිල්ලෙයාන් දෙපැත්තකට දමලා ඒ සඳහා මූලික පදනම දැම්මා. ඊට පසුව ඇතිවූ තත්ත්වය හේතුවෙන් හමුදාවත් එක්ක එකතු වෙලා යුද්ධය අවසාන වන තෙක් මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා යුද්ධයට නායකත්වය දුන්නා. ඒක එහෙම නොවෙයි කියලා මම කියන්නේ නැහැ. එහෙම තමයි ඒ යුද්ධය සිද්ධ වුණේ. හැබැයි, ඒ යුද්ධයෙන් පස්සේ ඇති වූ තත්ත්වය බොහොම කනගාටුදායක වුණා. සේනාධිනායකයා විසින් ඒ යුද්ධය මෙහෙයවපු යුද හමුදා නායකයා -සරත් ෆොන්සේකා මහත්මයා- "එදා දේශප්‍රේමියා අද දේශද්‍රෝහියා" කියලා හිරේ දැම්මා. ඒ කරුණු කාරණාත් මේ මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභා යෝජනාවලට බලපෑවා.

යුද්ධය අවසන් වෙලා දවස් කීපයක් තුළ -මට මතක හැටියට 23වන දා වාගේ දිනක- මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට සිද්ධ වුණා බැන් කී මූන් මැතිතුමා සමඟ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශයක් නිකුත් කරන්න සහ එයට අත්සන් කරන්න. ඒ ප්‍රකාශය නිකුත් කළාට පසුව එය ආපසු හරවන්න අපට හැකියාව ලැබුණේ නැහැ. ඒ අවස්ථාවේ වූ පොරොන්දු, ඒ වාගේම දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් ලිඛිතව ඉදිරිපත් කරපු ඒ කරුණු පාදක කරගෙන වාර ගණනාවක් මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව ඉදිරි පිට පෙනී සිටින්න අපට සිද්ධ වුණා. ඒ අනුව, මේ යෝජනා නිවැරැදි කිරීම වෙනුවට අපට ඉතිරි වෙලා තිබුණේ සැර බාල කරගන්න එක විතරයි. ඒ නිසා කවුරු හරි මෙහිදී කියනවා නම්, මේ යෝජනාවට එකඟ වීම වැරැදියි කියලා, එහි වගකීම යන්න ඕනෑ මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාටයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද මෙම ගරු සභාව තුළ අදහස් දැක්වූවා දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරු. සමහර මන්ත්‍රීවරු මේ යෝජනාවලට විරුද්ධව කථා කළා. හැබැයි, එදා සිට අද දක්වා කාලය දෙස බලන විට මෙය දෙමළ ජනතාවට දීපු හොඳ අවස්ථාවක් විධියට තමයි අපි දකින්නේ. සාධාරණ, යුක්තිසහගත, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ප්‍රවාහයක නියැළෙන දේශපාලන නායකයන්ට -දෙමළ නායකයන්ට වුවත්- මෙය හොඳ අවස්ථාවක්. හැබැයි ජාති වාදය වපුරන්න උත්සාහ කරනවා නම්, ආගම් වාදය වපුරන්න උත්සාහ කරනවා නම්, එයට මෙය හොඳ අවස්ථාවක් නොවෙයි. ඒ හන්දා මම විශ්වාස කරනවා, මේ රටේ අද දේශපාලන භූමිකාවේ සිටින සියලුදෙනා ඉදිරියේදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ප්‍රවාහයක් තුළ කටයුතු කරාවි කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මැතිතුමා අදහස් ඉදිරිපත් කරද්දී කිව්වා, මේ යෝජනාවලට අත්සන් කරපු එක වැරැදියි කියලා. ඒකයි මා මුලදීම කිව්වේ, මෙය අත්සන් කරනවා හැරෙන්න, මෙහි සැර බාල කරනවා හැරෙන්න වෙන කරන්න දෙයක් ඉතිරි වෙලා තිබුණේ නැහැ කියලා. අද අපි ඒ කාරණය සුබවාදී විධියට ගෙන තිබෙනවා.

පසු ගිය ජනවාරි 8වන දා මේ රටේ සිදුවූ වෙනස ගැන මුළු ලෝකයම කථා කළා. අවුරුදු 20කටවත් කරගන්න බැරි වේවි කියලා ලෝක ප්‍රජාව විශ්වාස කරපු වෙනස අපි කරලා පෙන්නුවා. අපි ඒ සමඟම ඇති කරගත් තත්ත්වය දෙස සුබවාදීව බලනවා. ඉදිරියේදී මේ තත්ත්වය දිගින් දිගට පවත්වාගෙන ගිහින් අපට සිද්ධ වෙනවා මේ රට සංවර්ධනය කරා ගෙන යන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව ගැන විශේෂයෙන් යමක් කියන්න ඕනෑ. එතුමා අදත් තේ කෝප්පයේ කිඹුල්ලු දැක්කා. හැම දාම එතුමාගේ ස්වභාවය ඒක තමයි. එතුමා මේ යෝජනාව හරහා මේ විවාදය ගෙන ගියා, නැවතත් උතුර සහ නැඟෙනහිර එකතු කරලා ඊළම් රාජ්‍යයක් බිහි වනවාය කියන තැනට. එහෙම වෙන්නේ කොහොමද? හොඳට මතක තියාගන්න ඕනෑ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මැතිවරණ හරහා පත් කරපු නායකත්වයක් තමයි උතුරේ සහ නැඟෙනහිර තිබෙන්නේ කියන එක. එහෙම දෙයක් වෙන්න ගියොත් ලෝක ප්‍රජාව ඒ කටයුත්තටත් මැදිහත් වෙනවා. ඒ නිසා එවැනි ප්‍රකාශ කරන්නවත් හොඳ නැහැ. හොඳට මතක තියාගන්න ඕනෑ, මොන පළාත් සභාව පත් කළත්, ඒ පළාත් සභාවට ප්‍රතිපාදන සපයන්නේ ජනාධිපතිතුමා බව. ජනාධිපතිතුමාගේ නියෝජිතයා තමයි ආණ්ඩුකාරතුමා. ඒ ආණ්ඩුකාරතුමා පත් කරන්නේ ජනාධිපතිතුමායි. ආණ්ඩුකාරතුමා තමයි ආණ්ඩුකාර ලේකම් පත් කරන්නේ. ඒ අනුව ඒ ඒ ප්‍රතිපාදන වෙනත් දෙසකට ගලා යැම නැවැත්වීමට හෝ වැළැක්වීමට තමයි ඒ උපාය මාර්ගය යොදා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒ මන්ත්‍රීතුමා කියන ඒවා සිද්ධ වන්නේ නැහැ මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

අද රිසාඩ් බදියුදීන් ඇමතිතුමාගේ කථාව ඇහුවාම, ඇත්තටම මුස්ලිම් ජනතාවට යම්කිසි සහනයක් වෙන්න ඕනෑය කියලා මමත් හිතනවා. එතුමා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කළා මුස්ලිම් ජනතාවට යමක් වුණේ නැහැයි කියලා. නමුත් එතැන ගැටලුවක් තිබෙනවා. අපේ පාලක පක්ෂයේ සිටින ඇමතිවරයකු හැටියට එතුමා අපේ පක්ෂයත් එක්ක, අපේ යහ පාලන ආණ්ඩුවත් එක්ක මේ ගැන මීට වඩා කථා කරන්න ඕනෑ. විවිධ දේශපාලන ක්‍රමවේද තිබුණාට, අපි ජාති භේද සලකා කටයුතු කරන්නේ නැහැ. මේ රටේ ජීවත් වන ඕනෑම ශ්‍රී ලාංකිකයකුට සාධාරණව සේවය කරන්න අපි බැඳිලා ඉන්නවා. එම නිසා එතුමාට අපේ පක්ෂයත් එක්ක, අපේ යහ පාලන ආණ්ඩුවත් එක්ක එකතු වෙලා මීට වඩා යමක් කරන්න තිබුණා. එහෙම කරන්නේ නැතුව දැන් මෙතැන කථා කළාට වැඩක් නැහැ. ඒ නිසා ඉදිරියේදී ඒවා නිවැරැදි කර ගන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. මේ ඉදිරිපත් වුණ අලුත් යෝජනාවලියත් එක්ක ඉදිරියේදී සංවර්ධන කටයුතු විශාල ප්‍රමාණයක් කරන්න අපට හැකියාව ලැබෙනවා. ඒ වාගේම මෙතෙක් කල් වෙන් වෙලා හිටපු දෙමළ සහ මුස්ලිම් ජනතාවගේ සහාය සහ විද්වතුන්ගේ තාක්ෂණ දැනුම ඉදිරියේදී අපට ලබා ගන්න හැකියාව තිබෙනවා. ඒ සියලුම දේවල් එකතු කර ගෙන මේ රට සශ්‍රීක, ඒ වාගේම අතිශයින් දියුණු රටක් බවට පත් කරන්න හැකියාව ලැබෙයි කියලා මා විශ්වාස කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපට ඉදිරියේදී GSP සහනය ලැබීමට අවශ්‍ය කරන පසු බිම දැන් නිර්මාණය වෙලා තිබෙනවා. මේ යෝජනාවලියත් එක්ක GSP සහනය ලැබීමේ අවස්ථාව තවත්

ශක්තිමත් වෙනවා. ඒ හරහා ඉදිරියේදී මේ රටට ආයෝජකයන් ගෙන්වා ගෙන, කර්මාන්ත පටන් ගෙන, අපට අවශ්‍ය කරන ඒ ආර්ථිකමය පසු බිම නිර්මාණය කර ගැනීමේ හැකියාවත් අපට ලැබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා වැඩිදුර කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. අද මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඇත්තටම මා සතුටු වෙනවා. ඉදිරියේදී මේ රටේ සංවර්ධනය වෙනුවෙන් කැප වෙන්නය කියා සියලු දෙනාටම ආරාධනය කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
බොහොම ස්තුතියි.

ඊළඟට, ප්‍රසන්න රණවීර මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.භා. 6.20]

ගරු ප්‍රසන්න රණවීර මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணவீர)
(The Hon. Prasanna Ranaweera)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ දෙවොල වන උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුව අමතන්නට අවස්ථාව ලැබීම මගේ ජීවිතයේ භාග්‍යයක් කොට සලකනවා. පසු ගිය මහා මැතිවරණයේදී ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයෙන් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය යටතේ පළමු වරට මහා මැතිවරණයකට ඉදිරිපත් වෙලා, කැලණිය ඇතුළු සියනෑවේ ජනතාවගේ සහයෝගය මත 1,12,395කට ආසන්න ඡන්ද ප්‍රමාණයක් ලබාගෙන දිස්ත්‍රික්කයෙන් දෙවන ස්ථානය හිමි කර ගෙන මන්ත්‍රීවරයකු විධියට පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන්න අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාවට මාගේ හෘදයංගම ස්තුතිය පුද කරන්න මෙය අවස්ථාවක් කර ගන්නවා.

පාර්ලිමේන්තුවේ මුල්ම කථාව වශයෙන් මට කරන්න ලැබුණේ, අපේ රටට අතිශයින් වැදගත් කරුණක් වූ මානව හිමිකම් කොමිසම විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ජිනීවා වාර්තාව පිළිබඳව කරුණු ගෙන හැර දක්වන්නයි.

මේ රටේ වසර 30ක් තිස්සේ පැවති කුරිරු යුද්ධය නිමා කරන්න 1977 සිට රාජ්‍ය පාලකයන් පස් දෙනකුම -ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා, ආර්. ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිතුමා, ඩිංගිරි බණ්ඩා විජේතුංග ජනාධිපතිතුමා, චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග ජනාධිපතිනිය, අපේ මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා- උත්සාහ කළ බව. නායකයෝ පස් දෙනකුට අවසන් කරන්න බැරි වුණු තිස් වසරක කුරිරු යුද්ධය 2009.05.18වන දා මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා නිමා කළා. එහි අතුරු ප්‍රතිඵලයක් විධියට අද වන කොට ජිනීවා මානව හිමිකම් කවුන්සලය හරහා, ඩයස්පෝරාව හරහා අපේ රටට නොයෙකුත් බලවේග අතපොවමින් සිටිනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පසු ගිය දවස්වල ඉදිරිපත් කරපු ජිනීවා යෝජනාවේ බරපතළ කාරණා කිහිපයක්, රටට හානිදායි කාරණා කිහිපයක්, ඉදිරියට බලපාන්නා වූ කාරණා කිහිපයක් සඳහන් වනවා. අපේ ලංකාව යුද අපරාධ කළේය කියන පූර්ව නිගමනයක් ඇති කරන තරමට මේ ආණ්ඩුව අදූරදර්ශී ලෙස මේ කටයුතු කරලා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] කරුණාකර, අහගෙන ඉන්න. ඔබතුමන්ලා කථා කරනකොට අපි නිශ්ශබ්දව සිටියා. කරුණාකර මට කථා කරන්න ඉඩ දෙන්න. මගේ මංගල කථාව කරන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජාත්‍යන්තරය තුළ අපේ රටේ විශ්වාසනීයභාවය අහිමි කරන තත්ත්වයට අපේ අය එදා ඇමෙරිකාවත් එක්ක එකතු වෙලා මෙම යෝජනාවලිය ඉදිරිපත් කළා. පසු ගිය කාලයේ අපේ රටේ යුද්ධය බැරෑරුම් ලෙස පැවැති අවස්ථාවේ අපට උදව් කරපු රටවල් කිහිපයක් තිබෙනවා. ජිනීවා ප්‍රශ්නවලදී අපේ රට වෙනුවෙන් පෙනී සිටි රටවල් කිහිපයක් තිබෙනවා. අපි මේ කාරණාවේ දී ඇමෙරිකාවත් එක්ක සම්බන්ධ වීම තුළින් සිදු වන්නේ, අපට සහයෝගය දක්වන ලද ඒ සියලුම රටවල් අතර අපි හුදකලා වන එකයි. ඔවුන් තුළ අප කෙරෙහි තිබෙන විශ්වාසනීයභාවය නැති වන එකයි. "මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ 30 වන සැසිවාරය" නැමැති වාර්තාවෙහි, ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පරිච්ඡේද අංක 1 යටතේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

> "... ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් මානව හිමිකම් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස්වරයා විසින් සකස් කරන ලද විමර්ශන වාර්තාවේ සොයා ගැනීම් හා නිගමන ඇගයීමට ලක් කිරීම හා සත්‍ය සෙවීම, සාධාරණත්වය, හානිපූරණය හා එවැනි සිද්ධීන් නැවත සිදු නොවන බවට සහතික කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගැනීමේ දී ඒවායේ ඇතුළත් නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජය උනන්දු කරවමින්, ඇගයීමට ලක්කරමු."

මේ තුළ පෙනෙන්නේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලය ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද මානව හිමිකම් වාර්තාවේ අඩංගු සියලු කරුණු කොන්දේසි විරහිතව පිළිගැනීමට තරම් විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය නිවට වෙලා තිබෙනවා කියන කාරණයයි. මොකද, ලංකාව ප්‍රකාශිතවම පිළිගන්නවා මානව හිමිකම් කොමසාරිස්වරයාගේ වාර්තාවේ සොයා ගැනීම් හා නිගමන ඇගයීමට ලක් කරන බව. ඒ කියන්නේ, ලංකාවේ වර්තමාන විදේශ අමාත්‍යවරයා ලංකාවේ ස්වෛරීභාවය, ඒකීයභාවය වෙනුවෙන් දිවි පරදුවට තබමින් සටන් වැදුණු රණ විරුවන් යුද අපරාධ සිදු කර ඇති බව අදූරදර්ශී ලෙස පිළිගන්නවා. මේ තත්ත්වය තුළ වර්තමාන ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව සමස්ත ලෝක ප්‍රජාව ඉදිරියේ ලංකාවේ අසහාය රණ විරුවන් බලවත් අපකීර්තියට ලක් කර තිබෙන බව මා මෙයින් සපථ කරනවා.

ඒ එක්කම මෙහිදී මූලික ස්වභාව යුක්ති මූලධර්මය උල්ලංඝනය වී තිබෙනවා. ස්වභාව යුක්ති මූලධර්මවල මූලික අන්තර්ගතය වන්නේ, "තමන්ගේ නඩුවේ විනිසුරුවරයා තමන් නොවිය යුතුය" යන්නයි. සෑම පාර්ශ්වයකටම ඇහුම්කන් දිය යුතුය යන්නයි. ජිනීවා මහ කොමසාරිස් යෝජනාවලිය සැකසීම සඳහා සාක්ෂි විමසීමේ දී සාක්ෂි ලබා දුන් අයගේ නාමාවලිය ජිනීවා මානව හිමිකම් කොමිසම මඟින් ප්‍රකාශයට පත් නොකරනවා වාගේම, අදාළ තොරතුරු ඉදිරිපත් කළ අය පිළිබඳව අපට දැන ගැනීමට ලැබෙන්නේ 2030 වසරටත් පසුවයි. මේ කරුණ සරල කාරණාවක් නොවෙයි. රාජ්‍යයක ස්වාධිපත්‍ය, ස්වෛරීත්වය පිළිබඳ කාරණාවලදී අදාළ වාර්තාව සඳහා පිළිතුරු දීමට එම වාර්තාව පිළිබඳව විශ්වාසයක් තිබිය යුතුයි. නමුත් මෙම තත්ත්වය, එම විශ්වාසනීයභාවය පිළිබඳව ගැටලු මතු කරනවා විතරක් නොවෙයි, සෑම පාර්ශ්වයකටම සාධාරණ ප්‍රවේශයක් හෝ අවකාශයක් නොදීම හේතුවෙන් රාජ්‍යයක් වශයෙන් අපේ අයිතිවාසිකම් අමුඅමුවේ උල්ලංඝනය වෙලා තිබෙනවා. රාජ්‍යයක් හැටියට අපට පිළිතුරු දීමට යම් තරමක හෝ බැඳීමක් ඇති වන්නේ අනන්‍යතාව හඳුනාගත හැකි යම් පුද්ගලයකු, ආයතනයක් හෝ සංවිධානයක් එල්ල කරන නිශ්චිත චෝදනාවලට පමණයි. පසු ගිය කාලයේ කරුණු ඒක රාශි කරගෙන තිබෙන්නේ තුන්වැනි පාර්ශ්වවලිනුයි. ලංකා රජයෙන් නොවෙයි. තුන්වැනි පාර්ශ්වවල කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන තමයි අපට විරුද්ධව ජිනීවා යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. ඒ විධියට තුන්වැනි පාර්ශ්වයේ කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන චෝදනා එල්ල කිරීම බරපතළ වරදක්, අසාධාරණ වූ යෝජනාවක් ලෙස අප දකිනවා.

[ගරු ප්‍රසන්න රණවීර මහතා]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම උදාහරණයක් කියන්නම්. එල්ටීටීඊ සංවිධානය රෝහල් ප්‍රදේශවල බර අවි ස්ථාපනය කර තිබුණේ නැති බව සඳහන් කරනවා. මෙවැනි කාරණා තුළ ජිනීවා මානව හිමිකම් කොමිසම හරහා ඔවුන් ඔප්පු කරන්න හදන්නේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක් නොවෙයි, ශිෂ්ට සම්පන්න යුද උපක්‍රම අනුගමනය කළ නීත්‍යනුකූල හමුදාවක් කියන එකයි. එල්ටීටීඊ සංවිධානය කළ ත්‍රස්ත ක්‍රියාව නිවැරදි කරලා පෙන්වන්න කරුණු ඉදිරිපත් කරන යෝජනාවක් තමයි, මේ රජය මැරිලා ඉපදිලා වාගේ මේ විධියට අනුමත කරගෙන තිබෙන්නේ.

අනෙක් බරපතළ කාරණය මෙයයි. ලංකාවේ ආරක්ෂක හමුදාව සම්බන්ධව මිනී මැරීම්, බරපතළ අතුරුදහන් කරවීම්, ආහාර, ඖෂධ නොයැවීම ආදී කාරණා පිළිබඳව මේ වාර්තාවේ චෝදනා ගොනු කරනවා. මේවා තිබෙන්නේ විමර්ශනය කිරීමට අපේක්ෂිත චෝදනා ස්වරූපයෙන්. ලොව ඉහළම මට්ටමේ මානුෂික ගුණාංග ප්‍රකට කළ ලංකාවේ ත්‍රිවිධ හමුදාවේ විරෝදාර රණවිරුවන්ට තමයි යුද්ධයේ දී කටයුතු කළ ආකාරය සම්බන්ධයෙන් මේ චෝදනා ගොනු කරන්නේ. මෙවැනි කරුණු රජය ප්‍රතික්ෂේප නොකිරීම තුළ ඇස්, ඉස්,මස්, ලේ, කඳුළු පමණක් නොවෙයි, ජීවිත පූජා කළ හමුදාව අපරාධකරුවන් ලෙස බටහිර රටවල් සිදු කරන හංවඩු ගැසීම්වලට උදව් කරන නිවටයන් බවට මේ ආණ්ඩුව පත් වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු ප්‍රසන්න රණවීර මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணவீர)
(The Hon. Prasanna Ranaweera)
මට තව විනාඩි දෙකක් දෙන්න, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
සභාවේ කටයුතු සඳහා වෙලාව ගන්න බැහැ.

ගරු ප්‍රසන්න රණවීර මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணவீர)
(The Hon. Prasanna Ranaweera)
මං අවසාන කරන්නම්. මට තව විනාඩි දෙකක් ලබා දෙන්න.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
අපි පස් වරු 6.30ට සභාවේ කටයුතු නවත්වන්න ඕනෑ. දැන් කාලය අවසානයි. කරුණාකර ඔබතුමාගේ කථාව නවත්වන්න. බොහොම ස්තුතියි, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

එකල්හි වේලාව අ. භා. 6.30 වුයෙන්, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව 2015 ඔක්තෝබර් 21 වන දින සභාසම්මතිය අනුව, 2015 ඔක්තෝබර් මස 23 වන සිකුරාදා පූ. භා. 9.30 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

அப்பொழுது, பி.ப. 6.30 மணியாகிவிடவே தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி பாராளுமன்றம், அதனது 2015 ஒக்ரோபர் 21ஆந் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க, 2015 ஒக்ரோபர் 23, வெள்ளிக்கிழமை மு.ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது

It being 6.30 p.m., Hon. PRESIDING MEMBER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly until 9.30 a.m. on Friday, 23rd October, 2015, pursuant to the Resolution of Parliament of 21st October, 2015.

සැ.යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු රිසි මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා **හැන්සාඩ්** සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

Final set of manuscripts Received from Parliament :

Printed copies dispatched :

හැන්සාඩ් වාර්තා
කොළඹ 5, පොල්හේන්ගොඩ, කිරුළපන පාර, අංක 163 දරන ස්ථානයෙහි පිහිටි රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ පිහිටි රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන් මිල දී ගත හැක.

මෙම හැන්සාඩ් වාර්තාව www.parliament.lk වෙබ් අඩවියෙන් බාගත හැක.

ஹன்சாட் அறிக்கையின் பிரதிகளை
இல. 163, கிருலப்பனை வீதி, பொல்ஹேன்கொட, கொழும்பு 5இல் அமைந்துள்ள அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் அரசாங்க வெளியீடுகள் அலுவலகத்தில் பணம் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த ஹன்சாட் அறிக்கையை www.parliament.lk எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

Hansard Reports can be purchased from the Government Publications Bureau
at the Department of Government Information,
No. 163, Kirulapone Avenue, Polhengoda, Colombo 5.

This Hansard Report can be downloaded from
www.parliament.lk

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී.